

ספר אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ב
חלק רכ"ב

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שְׂיֵהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אַמְיָרָה וְאַמְיָרָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲשֶׁף וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפַּק לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזֶרַח בַּחֲשֶׁף אוֹרֶךָ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מַחֲשָׁבָה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתֵבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזָכוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שֶׁמָּהֵן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכויות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגיעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

ג.ק.פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַח שְׂמַח שְׂאֵת נוֹסַעַת אֶל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל, וּבּוֹדָאֵי תַפְעָלֵי שָׁם
כֹּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְכַמוֹכֵן תִּזְכִּירֵי גַם אוֹתִי שְׂמָה לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְלָחָה מְפֹלְגַת עִם פְּתִיחַת פְּעוּטוֹן, וּמָה
שְׂיָבוֹא וְיִהְיֶה וְכו', שְׂיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מְפֹלְגַת.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מֵאֵד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכַשְׂאִשָּׁה שְׂמִיחָה
וְעַלִּיזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּה וְיִכּוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמָּה אִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְהַרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאִמּוֹנָה שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר
הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵמַת טַעַם עוֹלָם הַבֵּא בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם
תִּהְיִו לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כַּאֲחֵד מְכֶם, וְלֹא תִהְיוּ
מִזְדַּעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
וְהוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים,
וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקָּה הַשְׂמִיחָה,
וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפִּלָּל בְּעֵדֶךָ תִּמְיֵד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲזוֹק וְאַמֵץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵי, וְכִשְׂאֵדָם שִׂמְחַ מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שִׁחֲזָק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלֻעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֵלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנּוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁכְתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֵלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תִּעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרִגִּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלֻעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

דַּע לָךְ שֶׁקַּבְלָנוּ מִרְבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַת הָעַם, כִּי בְּפִרְוֵשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׂמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מַעְלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פּוּחַ) עַל פְּסוּק: (יִרְמִיָּה ט"ו) "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׂמִקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָא דְגְלוּתָא, וְלִכְּן כָּל מִי שִׁילַף לְהַפִּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּפִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, כִּי מִי שְׁזוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוּמַח לוֹ גְּשָׁמִיוֹת, הַלּוּאִי שְׁהִיִּית מְצִיַת אֶת מוֹהַרְנָת ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסִּתְלָקוֹתוֹ וְאָמַר אֲז לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבָדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוּ מְעִינּוֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֲז אֵף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּפִיס, וְהִיִּית צוּחַק מְכָל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתַלּוֹצְצִים מִזֶּה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימֵן רמ"ט) עַקֵּר הַגְּבוּרָה בְּהֵלֵב, כִּי מִי

שִׁלְבוּ חֶזֶק וְאִינוּ מְתִירָא מְשֻׁם אָדָם וּמְשֻׁם דְּבָר, יְכוּל לַעֲשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרָאוֹת וְלִכְבֵּשׁ הַמְּלַחְמוֹת עַל יְדֵי חֶזֶק וְתַקְּףָ לְבוּ שְׂאִינוּ מְתִירָא וְרִץ לְתוֹךְ תַּקְּףָ הַמְּלַחְמָה, וְזֶה בְּחִינַת: (אָבוֹת פָּרָק ד') אִיזְהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ, וְזֶה הִיא גְבוּרוֹת שֶׁמְשׁוֹן שְׁנֶאֱמַר בּוֹ: (שׁוֹפְטִים י"ג) "וַתַּחַל רוּחַ הַיְיָ" לַפְעָמוֹ בְּמַחְנֵה דָן בֵּין צָרָעָה וּבֵין אֶשְׁתָּאֵל", שְׂבָאוֹתֵן הַמְּקוֹמוֹת צְלַחָה עָלֵיו רוּחַ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִבְשׁ גְּבוּרָה, דִּהְיִנוּ שְׂבָא לּוֹ חֶזֶק וְתַקְּףָ גְבוּרָה בְּלִב, וְעַל יְדֵי זֶה עָשָׂה גְבוּרוֹת נוֹרָאוֹת, וְלָכֵן אַל תִּפְחַד מְשֻׁם בְּרִיָּה שְׂבַעֲעוֹלָם, וְדַע לָךְ שֶׁכָּל הַבְּזִיוֹנוֹת שְׂאֵתָה סוּבַל, זֶה רַק לְטוֹבָתְךָ הַנְּצַחִית, כִּי בְזִיוֹן אֶחָד שׁוֹה כְּאֵלֶּךָ תַּעֲנִיּוֹת, הַעֲקָר לֹא לַעֲנוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקַפּב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר מְטוֹת-מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מְכַתְּבָךָ.

אֲצַל רַבְנוּ ז"ל צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּכָל מַחִיר, וְלָכֵן אִם יֵשׁ לָךְ הַזְדַּמְנוֹת טִיסָה לְנִסְעָ אַחַר שְׁבֵת, מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אָבָל אַל תִּשְׁכַּח שְׁבִיּוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה זֶה כְּבָר רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי זָכַר בְּרִית הוּא בְּמוֹצָאֵי שְׁבֵת, וְלָכֵן תַּקַּח אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן וְכו'.

חֶזֶק וְאַמֶּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאָדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוּל לִהְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שֶׁחֶזֶק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֵלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתָּח פִּי לְדַבֵּר

אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתּוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרִגִּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ וַיִּתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֻחָה, וְלִכְן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיוֹת בְּשֻׂמְחָה.

אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ אִישִׁית אִם אַתָּה יְכוֹל לְהַצְטַרֵּף בְּעָרֵב לְשַׁעוֹר "דָּךְ הַיּוֹמִי" שְׁלוֹמֵךְ הָרַב... נְרוּ יְאִיר, וְהוּא מְסַבֵּיר כָּל כָּךְ טוֹב אֶת הַדָּף, עַד שְׁכַלְם נִהְנִים לְשִׁמְעַ מִמֶּנּוּ אֶת הַדָּף גְּמָרָא, וְעֲלִיךָ לְדַעַת כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזַק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׂזָה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וַיִּמְשִׁיךְ עָלָיו אֶת הָאֲרָבְעָה מְלֶאכִי הַשְּׂמִירָה, שְׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמִרְא', גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, ר'פֶּאֵל, אִוְרִיאֵל, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לִמּוּד דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה שְׂמִירָה לְאָדָם וּמְדַבֵּיק אוֹתוֹ אֶל הָאוֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרֵס וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂאֵז מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צֶלֶם אֱלֹקִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קפג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תְּמוּזַת ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אני מאד מבקש אותך שאל תהיין לבוא לפה בלי רשות, כי אני ישלח אותך תכף חזרה, וחבל על כל ההוצאות, שילכו לטמיון וכו'.

כתבתי לך כמה פעמים אני רוצה קדם לראות אותך שמה מסדר ומתמיד בדרך ארץ, ואני בא עוד קצת זמן, ואז אראה איך השתנית לטובה, והכל תלוי רק בך.

אני מקנה שתצית אותי ולא תפסיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קפד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר משות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאת מרפזת נשים להבית התבשיל - אהל אברהם, שכל החיים שלי תלויים בזה בלי שום גזמא כלל, ואת יכולה להודיע את זה לכלם.

בענין ... וכו', שמתנהל דרך חרדי וכו', פן יכולים ללכת, אבל אני הייתי מיעץ לא ללכת כבר מראש חדש אב, כי זה מאד מסכן בתשעה ימים ללכת למקומות כאלו לבלות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנצליח בדרךנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שָׁמַר מְאֹד עַל הַשְׁלוֹם בֵּית שְׁלֵף, תְּכַבֵּד וּתְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שיחות-ה'ר"ן, סימן רס"ד) שֶׁצָּרִיךְ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צָעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיָּהֶם, צָעַר הָעֵבוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֶצֶם מְכֹאֲבָם וְצָעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אָפְנִים הַקָּשִׁים וְכִבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', וְכֵן אָמְרוּ (יבמות סג.) 'דִּינֵנוּ שְׁמַגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכְּן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדֵיּוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבֶּעַל מְכָרַח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקֻרָב אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הַרְּאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ אִישִׁית אִם אַתָּה יְכוּל לְהַצְטַרֵּף בְּעָרֵב לְשַׁעוֹר "דָּף הַיּוֹמִי" שְׁלוֹמֵד הָרֵב ... נְרוּ יְאִיר, וְהוּא מְסַבֵּיר כָּל כִּף טוֹב אֶת הַדָּף, עַד שֶׁכֵּלֵם נִהְנִים לְשִׁמְעַ מִמֶּנּוּ אֶת הַדָּף גְּמָרָא, וְעָלֶיךָ לְדַעַת כִּי דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׂזָה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלָיו אֶת הָאֲרַבְעָה מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת גְּמָרָא, גְּבִרְיָאֵל, מֵיכָאֵל, ר'פֶּאֵל, אִוְרִיָאֵל, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לִמּוּד דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה שְׁמִירָה לְאָדָם וּמְדַבֵּיק אוֹתוֹ אֶל הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אֲפָשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרָס וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂאֹז מִמְשִׁיף עַל עֶצְמוֹ צֵלֶם אֱלֹקִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדְרַת מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַבְּחִירָה חֲפָשִׁית וְתַעֲשֶׂה מֵה שְׁיֹוֹתֵר מוֹשֵׁף אוֹתָךְ, וְאֵל תִּטְעֶה אֶת עֲצָמְךָ.

חִזֵּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵנִי, וְכִשְׂאֲדָם שְׂמִחַ מִתְרוּחַב דְּעִתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזֵּק בְּאָמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתּוֹב: (וַיִּקְרָא כִּי"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרִגִּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית אִם אַתָּה יְכוֹל לְהַצְטַרֵף בְּעֶרְבֵי לְשַׁעוֹר "דָּף הַיּוֹמִי" שְׁלוֹמֵד הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא מִסְבִּיר כָּל כֶּף טוֹב אֶת הַדָּף, עַד שְׂכַלְם נִהְנִים לְשִׁמְעַ מִמֶּנּוּ אֶת הַדָּף גְּמָרָא, וְעֲלִיךָ לְדַעַת כִּי דָף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂחִזֵּק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׂזֵה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלָיו אֶת הָאֲרָבְעָה מְלֶאכִי הַשְּׂמִירָה, שְׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת גְּמִרְא', גְּבִרְיָאֵל, מִיְכָאֵל, ר'פֶּאֵל, אִיִּוְרִיאֵל, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לִמּוּד דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה שְׂמִירָה לְאֲדָם וּמְדַבֵּיק אוֹתוֹ אֶל הָאֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׂגוֹרֵס וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂאֵז מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צָלֵם אֱלֻקִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵי, וּכְשֶׁאָדָם שִׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיִּכּוֹל לִהְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזָק בְּאָמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהֵכֵל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תְּעִנוּג שֶׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֵל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׂמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

דַּע לְךָ שֶׁקִּבְלָנוּ מְרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שֶׁנִּקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַת הָעָם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שִׂמְקָרְבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא פּח). עַל פְּסוּק: (יִרְמִיָּה ט"ו) "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" - אֵלּוּ שִׂמְקָרְבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזוּלוֹתָא דְגְלוֹתָא, וְלָכֵן כָּל מִי שִׁילֵךְ לְהַפִּיץ,

תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמייות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צוואה ארבעה ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

אני מבקש אותך אישית אם אתה יכול להצטרף בערב לשעור "דף היומי" שלומד הרב ... גרו יאיר, והוא מסביר כל כך טוב את הדף, עד שכלם נהנים לשמע ממנו את הדף גמרא, ועליך לדעת כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבעה מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', ג'ב'ריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, כי חבל על כל יום שעובר בלי למוד דף גמרא, שזה שמירה לאדם ומדביק אותו אל האור אין סוף ברוך הוא, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס ולומד בכל יום דף גמרא, שאז ממשיך על עצמו צלם אלקים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקפח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לך משג את השמחה שיש לי שאתה מחזק ומעודד ומשמח את הבחור ... גרו יאיר, כי הוא כמו יתום חי, ואין לו מי שיעזר לו, ולכן למצוה

רבה יחשב לך, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין יט): כל המלמד בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו.

אני מבקש אותך אישית אם אתה יכול להצטרף בערב לשעור "דף היומי" שלומד הרב ... גרו יאיר, והוא מסביר כל כך טוב את הדף, עד שכלם נהנים לשמע ממנו את הדף גמרא, ועליך לדעת כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבעה מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', ג'ב'ריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, כי חבל על כל יום שעובר בלי למוד דף גמרא, שזה שמירה לאדם ומדביק אותו אל האור אין סוף ברוך הוא, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס ולומד בכל יום דף גמרא, שאז ממשיך על עצמו צלם אלקים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גקפט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הנני מברך אתכם בכרפת מזל טוב חמה ולבבית, והקדוש ברוך הוא יעזר שהברית יהיה בעתו ובזמנו ובשמחה אמיתית, והשם דניאל הוא שם טוב מאד, ובענין סנדק וכו', אתה יכול להיות סנדק אם אין לך התחייבות להורים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת, וְתִרְוֶוּ נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם.

... נִרוּ יְאִיר אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית אִם אַתָּה יְכוּל לְהַצְטַרֵף בְּעֶרֶב לְשַׁעוֹר "דֵּף הַיּוֹמִי" שְׁלוּמֵד הָרֵב ... נִרוּ יְאִיר, וְהוּא מִסְבִּיר כָּל כֶּךָ טוֹב אֵת הַדֵּף, עַד שֶׁכֵּלֶם נִהְנִים לְשִׁמְעַת מִמֶּנּוּ אֵת הַדֵּף גְּמָרָא, וְעֲלִיךָ לְדַעַת כִּי דֵּף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיִּית לְהִנָּפֵשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּלַמּוּד דֵּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׂזָה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלָיו אֵת הָאֲרַבְעָה מְלָאכֵי הַשְּׁמִירָה, שֶׁהֵם רָאשֵׁי תַבּוֹת גְּמ'ר'א, ג'בְּרִיאֵל, מ'כָּאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאֵל, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שֶׁעוֹבֵר בְּלִי לַמּוּד דֵּף גְּמָרָא, שְׂזָה שְׁמִירָה לְאָדָם וּמַדְבִּיק אוֹתוֹ אֶל הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדַל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁגּוֹרֵס וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, שְׂאֵז מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צֵלֶם אֱלֹקִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקֻצָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֵת גְּדַל הַשְּׁמִחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתֶם מִתְחַזְּקִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשְּׁמִחָה בְּבֵיתְכֶם, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם.

רַק חִזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחַד, וְתִכְרִיחוּ אֵת עֲצָמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם

שִׁמְח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזֹק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלִעְדּוֹ יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתּוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלֵא כֹּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנֵי ז"ל רּוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

... תַּחֲוִיָּה , אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׁמְח שֶׁהִיִּית אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנֵי ז"ל, וְהַתְּפַלְלָתָ עָלַי, תְּשׁוּאָת חַן לָךְ עַל זֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֵנָה לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְצָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עַז, וְתִמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת כְּכֹר אָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אבות פֶּרֶק ה') "לְפֹנֵם צַעֲרָא אֲגֵרָא", וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שִׂשְׂמֻחָה בָּא מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לְאָדָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ בְּכֹל מִיְּנֵי בְּקִשׁוֹת שְׁבַעֲוֹלָם שְׁתַּכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וְכִשְׂאֲשָׁה שְׂמֻחָה וְעֵלְיָזָה, מִתְרַחֵבֵת דַּעְתָּה וְיִכּוֹלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמָּה אֲמוּנָה

פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְהִרְגַע שְׁחֻזָּקָה בְּאִמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבַרֵךְ כָּלֵל וְהִכַּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנּוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַיִּקְרָא כִּי י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מֵכֶם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תְּעַנּוּג שְׁאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׁמַלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּקֻצָּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעִי, כִּי תִמּוּז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאת בְּיָתֶר עִזּוֹ, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר צְרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק מִעֲמֶד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבַר, שְׁזֶה גְדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשֻׂמְחָה, כִּי עַם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבַר, רַק מְסַתְּבָכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׁאִנִּי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֲתָה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשֻׂמַח שׁוֹם קֶלְפָה וּסְטֵרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשְׁתַּת אֵלֶיךָ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׁאִין כֵּן הַקְּדוֹשָׁה זֶה רַק שְׂמֻחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם

הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

אתה לא יכול לתאר ולשער איזה סבל אני סובל כבר שלשה חדשים מאז שקבלתי את ההתקפת לב, שרופא ממחה גדול מאד אמר שאני אחד ממיליון נשאר חי אחר התקף כזה וכו', ואחר כך היה לי עוד שלשה התקפים יותר קלים, והצרכו לעשות לי תקף ומיד צנתור, ותקף ומיד החליטו אחר כך לעשות לי נתוח לב פתוח וכו', וגדל הצער והעגמת נפש והיסורים שהיה לי ויש לי, זה אי אפשר להסביר כלל, עם כל זאת אני מתחזק, כי כל יום זה יום חדש, כל יום זה דור חדש, כמאמרם ז"ל (קהלת רבה, פרשה א, סימן ה) על פסוק: (קהלת א' ד) "דור הלך ודור בא", אין לך בכל יום ויום שאין נולדין בו ששים רבוא ומתים בו ששים רבוא ומה טעם דור הולך ודור בא.

הרב הקדוש רבי אברהם מקאליסק זי"ע הלך פעם בבקר להתפלל, ועל הדרך פגש יהודי בגיל שמונים שבוכה מאד, ונבהל ושאל אותו: למה אתה בוכה? אזי היהודי אמר: אני רוצה למות מרב צרות ויסורים שאני עובר וכו', נתן הצדיק צעקה עליו "שוטה שכמותך וכי לא כדאי לחיות עוד יום כדי להניח תפלין? אתה יודע מה זה להניח בכל יום תפלין, איזה אורות זה גורם בכל העולמות? עוד יום לענות אמן יהא שמיה רבה, ולומר קדשה וברכו וכו', האם אתה יודע מה זה גורם בכל העולמות? ולבסוף אתה רוצה כבר למות?" ולכן אני מאד מבקש אותך חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מדועזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים,

וְאֵל מִדְרָגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףֵהּ הַשְּׁמָחָה, וְלִכְן תִּמְסַר אֶת נַפְשָׁךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

קצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאֵמֶת אֵין לְזֶה מְקוֹר בְּכֹלֵל, אֵלֶּא אֲנִי רֵאִיתִי בְּסִפֵּר רִזִּיאֵל הַמְּלֹאָךְ הַיְשָׁן שֶׁשֵּׁם יֵשׁ צוּרָה שֶׁל יָד וְעֲלִיָּה צוּרַת עֵינַי וְכוּ', אֲבָל יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר שֶׁהַסִּפֵּר הַזֶּה אֵינוֹ הַסִּפֵּר שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, שֶׁבָּא בִּירְשָׁה עַד אַבְרָהָם אֲבִינִי וְכוּ', זֶה רַק לְקוֹט מְפֵל מִיְּגֵי סְפָרִים עֲתִיקִים וְכוּ', אֲבָל אֵין שׁוֹם מְקוֹר עֲלִיָּהֶם, וְאֵנוּ אֵין לָנוּ אֵלֶּא דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

וּמָה שֶׁעֲמָךְ מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּזֶה וְכוּ', יְכוּלִים לוֹמַר עֲלִיָּהֶם מְאֻמָּרָם ז"ל (פסחים ס"ו.) הֵנַח לְהֵן לְיִשְׂרָאֵל אִם אֵין נְבִיאִים הֵן בְּנֵי נְבִיאִים הֵן; וְדָבָר שֶׁעֲמָךְ מִשְׁתַּמֵּשׁ בָּזֶה, אֲסוּר לַעֲשׂוֹת צְחוּק מְזֶה וְכוּ', אֲבָל מְקוֹר אֵין לְדָבָר זֶה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי יְכוּלִים לְקַרְא אֶת הַכֹּל רַק בְּמִחְשָׁבָה, אֲבָל עֵקֶר הַשְּׁלֻמוֹת זֶה לְהוֹצִיא מֵהַפֶּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (ערובין נ"ג): בְּרוּרִיָּה אֲשֶׁכַח תִּיָּה לְהֵהוּא תִלְמִידָא דְהוּוּ גְרִיס בְּלַחֲשֵׁה. בְּטָשָׂא בֵּיה, אֲמָרָה לִיָּה: לָאו הֲכִי כְתִיב: "עֲרוּכָה בְּכָל וְשִׁמְרָה" (שמואל ב' כג, ה), אִם עֲרוּכָה בְּרַמ"ח אִיבְרִים שְׁבָאָדָם - שְׁמוּרָה בְּלֵב, וְאִם לָאו - אֵינָה שְׁמוּרָה בְּכָל. תְּנִיָּא: תִּלְמִיד אֶחָד הָיָה לוֹ לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב, שֶׁהָיָה שׁוֹנֵה תִלְמוּדוֹ בְּלַחֲשׁ וּלְאַחַר שָׁלַשׁ שָׁנִים שָׂכַח תִּלְמוּדוֹ.

תְּנָא תִלְמִיד אֶחָד הָיָה לוֹ לְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר שֶׁהָיָה שׁוֹנֵה בְּלַחֲשׁ. לְאַחַר שָׁלַשׁ שָׁנִים שָׂכַח תִּלְמוּדוֹ. אָמַר לִיָּה שְׁמוּאֵל לְרַב יְהוּדָה שִׁינְנָא פְּתַח פּוּמְךָ קָרִי פְּתַח פּוּמְךָ תְּנִי. כִּי הִיכִי דְתַתְּקִיִּים בִּידִיָּךְ וְתוֹרִיָּךְ חִיִּי שְׁנֵאֲמַר (משלי ד' כ"ב) "כִּי חִיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם וּלְכָל בְּשׂוֹר מֵרַפָּא" אֵל תְּקַרִּי לְמוֹצְאֵיהֶם אֲלָא לְמוֹצְאֵיהֶם בְּפָה; הֵינּוּ שְׁבָרוּרִיָּה אֲשֶׁת רַבִּי מֵאִיר מְצָאָה תִלְמִיד אֶחָד שֶׁהָיָה גֹרֵס בְּלַחֲשֵׁה בְּלִי לְהוֹצִיא מֵהַפֶּה, נִתְּנָה לוֹ בְּעִטָּה, אֲמָרָה לוֹ אַתָּה תִשְׂכַּח אֶת הַלְמוּד, וְכֵן אָמַר שְׁמוּאֵל לְרַבִּי יְהוּדָה תִפְתַּח אֶת הַפֶּה שְׁלֶךְ וְתִלְמַד בְּקוּל כְּדִי שִׁיתְקִים אֲצִלְךָ, כִּי כְשֶׁלּוּמְדִים בְּקוּל, אֲזִי נִשְׂאָר בְּזַכְרוֹן, הָרִי שְׁלֶךְ לְפָנֶיךָ שֶׁהָעֵקֶר לְקַרְא בְּקוּל, וְזֶה נִשְׂאָר בְּזַכְרוֹן תְּמִיד, עִם כָּל זֹאת אִם לְאַחַד יוֹתֵר קַל לְגַרֵס בְּשִׁקְט, מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, הָעֵקֶר לֹא לְבִלּוֹת אֶת הַזְּמַן הֵיכָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַצָּרָה שֶׁל כָּל אָדָם לְמָה הוּא לֹא מִתְבּוֹדֵד? כִּי הוּא רוֹצֵה לְהִתְבּוֹדֵד שְׁעָה שְׁלֵמָה, אוּ כָּל הַיּוֹם, וּמִחֲמַת שְׁלֵא יְכוּל, אִזּוּ הוּא לֹא מִתְבּוֹדֵד לְגַמְרֵי, אֲבָל בְּאַמַּת אָדָם צָרִיף לְדַעַת שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאִיהוּ מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, אִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵיף יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוֹר הוּא, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְדַעַת אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיךָ דְבוּר אַחַד, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כָּל כָּל דְּבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ זֶה מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה אֵי אֲפֹשֶׁר לְהִסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בְּכַתֵּב, וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק לְדַבֵּר אֲפִלוּ דְבוּר אַחַד, תִּמְשֹׁךְ לְדַבֵּר עוֹד דְּבוּר וְעוֹד דְּבוּר, עַד שֶׁתִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר תְּמִיד אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְהַעֲצָה הַכִּי טוֹבָה לְהִתְחִיל עִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְהִלּוּאֵי שֶׁתּוּכַל לְגַנֵּב בְּכָל יוֹם מְדֵי פַעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה לֹא כָּל כֶּף קֶשֶׁה, אֲבָל לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי אֲפִלוּ דְבוּר אַחַד שְׁמַדְבָּרִים אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וּמוֹהֲרָנִ'ת ז"ל אָמַר "גְּרוֹיֶסֶע פִּינָף מֵינּוּט" חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וִיכּוּלִים לְפַעַל אִזּוּ הִרְבֵּה דְבָרִים, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּיֶט-מוֹהֲרָנִ'ן, חֵלֶק א', סִימָן ט') עַקֵּר הַחַיּוֹת מְקַבְּלִים מִהִתְפָּלָה, כְּמוֹ שֶׁכַּתּוּב: (תְּהִלִּים מ"ב) "תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי", וּמֵי שְׁמֵרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִזּוּ הוּא מְרַגֵּשׁ שְׁזֶה כָּל הַחַיּוֹת שְׁלוֹ, אֲשֶׁרֵי מֵי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצֻמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא הוּא מִתְדִיר בְּעֲצֻמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שְׁמַרְגֵּישׁ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְאִזּוּ הַדְּבוּרִים שְׁמַדְבָּר עִמוּ יִתְבָּרֵךְ עִם אֲמַת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רַעְהוּ, וְרוֹאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת פַּעַם אָדָם מְדַבֵּר עִם

חִבְרוּ קֶצֶת, פֶּעַם יוֹתֵר, וּפְעַם שְׁעָה וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן וְיוֹתֵר מִכֵּן אָדָם צָרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת כָּל כֶּף דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁבֹכָל פֶּעַם שָׂרָק צָרִיף לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, יִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ עִם רַעְהוּ, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימָן קנ"ד) שְׁעָקַר מָה שֶׁהִגִיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִיעַ לְמָה שֶׁהִגִיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהִשְׂמֵ יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שְׂאֲנִי עֲתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מָה שֶׁעֲשִׂיתִי בַשָּׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שֶׁהָיָה מְזַדְרֵז כָּל כֶּף בְּעִבּוּדוֹתָיו עַד שֶׁמָה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּשָּׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַעְגַע מְאֹד אַחֵר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאָמַת, וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדִבְרָה עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאֶסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִיעוּ לְמָה שֶׁהִגִיעוּ, אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיקָים אֶת זֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַח וְנִצַחִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַלֵּל בְּעִדָּךְ תָּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְצוֹ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ו תְּמוּזַת ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבֻעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אֲנִי מִכְרַח לְהַגִיד לְךָ שְׁכָל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַבְּעִיּוֹת שִׁישׁ לְךָ, זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה, כִּי אִם אָדָם הָיָה תָּמִיד שְׂמֵחַ, לֹא הָיָה חֶסֶר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל מִתְחַנֵּן אֵלָינוּ בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב'),

סימן כ"ד) "מִצְוָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצוּבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כּוֹחַ, וְכָל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כְּלָם בָּאִין רַק מִחֲמַת קַלְקוּל הַשְּׂמִיחָה", וְלָכֵן צְרִיכִים לְהִתְגַּבֵּר בְּכָל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵל תַּחֲשׁב שְׂזָה יָבוֹא לָךְ קֵל וְכוּ', כִּי עַל זֶה הַסֵּמֶךְ מ"ם אֲרֻב יוֹתֵר מֵהַכֵּל, וְרוֹצֵה שְׂאָדָם יִהְיֶה תְּמִיד בְּעֲצוּבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, וְכִף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עָקֵר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצוּבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֵׁשׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְקוּלֵט תַּכְּף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עֲלָיו עֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמִיחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְּדוּשָׁה, וְעַל כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יָדָךְ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהֵייתָ אֶף שְׂמֵחַ", וְלָכֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אֶתְּךָ צְרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְחָה, וְלִשְׂמַח אֶת עֲצָמְךָ, וְאֵף שְׂאֵנֵי יוֹדַע שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמַר לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצוּבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִאֲגוֹת לֹא תָבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלָכֵן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם תֹּאמַר: בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה? הֲרֵי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מ"א.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עָקֵר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶד דַּעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֱמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוּל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כִף שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז') אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת קְמוּן, סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפְרִנְסָה; וְלָכֵן בְּזֶה שֶׁתְּשִׂיחַ עִם נִקְדַּת יִהְיוּתְךָ שְׁנִבְרָאתָ יְהוּדִי וְשֵׁלֵא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשֶּׁפַע וְהַפְּרִנְסָה.

מָה אָמַר לָךְ! כְּמָה אֲנִי מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֲלֵא כָּל יוֹם תִּגְנֹב קֶצֶת זְמַן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא וּמְדַרְשׁ, שֶׁהַד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד ד' עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה עֲשִׂיָּה, וְכָל כֵּךְ חָבֵל שִׁיעֵבֵר לָךְ

יום בלי הלמודים האלו, ומוכא בזהר (יתרו פ"ו): פתח ר' יהודה ואמר, (דברים ל, כ) "כי הוא חייך וארך ימך". מאן דזכי באורייתא, ולא אתפרש מינה, זכי לתרין חייך, חד בעלמא דין, וחד בעלמא דאתי. דכתיב חייך, תרי. וכל מאן דיתפרש מינה, כמאן דמתפרש מן חיי, ומאן דמתפרש מר' שמעון, כאילו מתפרש מכלא. ומה בהאי קרא דאיהו פתח פתחא, לא יכילנא למיעאל בה. פתגמי אורייתא דסתימין, על אחת כמה וכמה. ווי לדרא, דר' שמעון בן יוחאי יסתליק מניה. דכד אגן קיימין קמי דר' שמעון, מבוועין דלבא פתיחין לכל עיבר, וכלא מתגליא. וכד אתפרשנא מניה. לא ידענא מידי, וכל מבוועין סתימין. [הינו שרבי יהודה פתח ממעלת למוד תורה הקדושה, וממעלת הזוכה להיות מקרב אל הצדיק האמת שהוא רבי שמעון בן יוחאי, מי שלומד תורה זוכה לשתי חיים, חיים בעולם הזה וחיים בעולם הבא, ומי שפורש מן התורה הוא פורש מהחיים של העולם הזה ומהחיים של העולם הבא, ומי שפורש מרבי שמעון, כאלו פרש מהכל, ווי לדור שרבי שמעון בן יוחאי יסתלק בו, כי כל זמן שהוא חי הוא פותח לנו את המח ואת הלב להשיג אלקותו יתברך], אשרי מי שמכניס את הדבורים האלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

קצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשי כל מיני פעולות שבעולם רק לעשות חסד, ואף שאני חוזר על זה פעמים אין מספר וכו', אבל זה המציאות, למעלה בשמים מאד מאד חשוב חסד שעושים אחד עם השני, ואוי לו לאדם או להאשה שגומלים רע וכו', כי אז הרע יחזר אליהם וכו', ולכן עלינו למסר את נפשנו רק לעשות חסד עם הזולת, שאין דבר חשוב מזה, וכיין שאדם עושה חסד עם הזולת, נפתח עליו צנור מלמעלה ומשפיע עליו חסד מהעולמות

עֲלוּנִים, וְאָמַר הַנְּבִיא יִרְמְיָהּ: (יִרְמְיָה ט') "כֹּה אָמַר הוֹי"ה אֵל יִתְהַלֵּל חֶכֶם בְּחֻכְמָתוֹ וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבּוּרָתוֹ אֵל יִתְהַלֵּל עֹשֶׂי עֲשָׂוִים: כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמֵּתְהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וַיִּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי הוֹי"ה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאֶרֶץ כִּי בְּאֵלֶּה חִפְצָתִי נֶאֱמַר הוֹי"ה", כִּי אֶצְלֹו יִתְבָּרַךְ הַעֲקָר הוּא רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְצַדִּיקָה, וְלִהְיִירוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁתְּמִיד שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, וּמִשְׁמַחַת אֶת הַזּוּלָת, כִּי זֶה הַצַּדִּיקָה וְהַחֶסֶד הֵכִי גְדוּלָה, לְחִזֵּק נָשִׁים שְׁבוּרוֹת וְכוּ', וְאֵת לֹא יְכוּלָה לְתָאֵר אִם אֶת תְּהִי שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, אִיזָה נַחַת רוּחַ תְּגַרְמִי לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִכָּל שֶׁכֶן וְכָל שֶׁכֶן כְּשֶׁאֵת תְּחִזְקִי גַם נָשִׁים אַחֲרוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אִינן קֵץ וְסוּף לְזִכּוּתָהּ, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרִי לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל – אֵהֵל אֲבָרְהָם לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם רַעֲבִים וְצַמְאִים, שְׂאִין צַדִּיקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד נִזְכָּה לַעֲשׂוֹת רַק חֶסֶדִים עִם הַזּוּלָת, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה לְהַגְאֵל גְּאֵלֵת עוֹלָם.

נָא וְנָא לְשֹׁמֵר מְאֹד לֹא לְרַכֵּל וּלְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע עַל הַזּוּלָת וְכוּ', כִּי עַל זֶה יֵשׁ לָנוּ כְּבוֹד אֶת הַסֵּמ"ךְ מ"ם יִמַח שְׁמוֹ, שֶׁהוּא הַנְּחָשׁ, שֶׁכָּל הַצָּרוֹת שֶׁאֲנִיחָנוּ סוֹבְלִים זֶה רַק בְּשִׁבִיל הָרָשָׁע הַזֶּה, וְלִכֵּן אִין עֲצָה אַחֲרָת כְּדִי לְהַכְנִיעוֹ, רַק לְהַרְבוֹת בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד, שֶׁזֶה מוֹרִיד אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה מִי שֶׁחִזְקָה בָּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ו תְּמוּזַת ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל הַבְּחוּר הַיֶּקֶר לִי ... נִרוֹ יְאִיר תְּלִמִיד "דְּמִשְׁק
אֲלִיעֶזֶר"

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּתַנְהַג בְּדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוּלָה מְאֹד כְּפִאוֹת לְתִלְמִיד שֶׁל יִשְׁכַּתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, שָׁבוּ אֲנִי רוּצָה שֶׁיִּתְנַהֲגוּ עַל פִּי הַנְּהַגַת רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, וְלִכֵּן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן מֵה שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּהִיָּה רְגִיל לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה יְסוּד גְּדוּלָה אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּךְ אָמַר (שִׁיחוֹת-

הֲר"ן, סימן רכ"ח) בְּדַאי נמצאים כְּשֵׁרִים אֶף עַל פִּי שְׂאִין לָהֶם הַתְּבוּדָּוּת. אֲבָל אֲנִי קוֹרָא אוֹתָם "פְּלִיטִיס" מְבַהֲלִים וּמְבַלְבְּלִים. וּפְתָאוּם כְּשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ וַיִּקְרָא אוֹתָם יֵהִיוּ מְעַרְבְּכִים וּמְבַלְבְּלִים. אֲבָל אֲנַחְנוּ נִהְיָה דוּמִים כְּמוֹ הָאָדָם אַחַר הַשָּׁנָה שְׂדַעְתּוֹ נוֹחָה וּמִישְׁבַּת הַיֵּטֵב, כֵּן תִּהְיֶה דַעְתָּנוּ נוֹחָה וּמִישְׁבַּת עֲלִינוּ בְּלִי מְהוּמָה וּבְלִבּוֹל וְכוּ'; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הֲר"ן, סימן קנ"ד) שֶׁעָקַר מַה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בִּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמַה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמְּנִי מַה שְׂאִנִּי עֲתָה, דִּהְיִנוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שֶׁהִיָּה מוֹדְרוֹ כֹּל כֶּךָ בַּעֲבוּדָתוֹ עַד שְׁמָה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאַמְתָּ, וְאָמַר: אִי, אִי פְּרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדַבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק, שֶׁעָסְקוּ בַּעֲבוּדָתָם עֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהַתְּבוּדָּוּת וּשְׂיַחָה בִּינוּ לְבִין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמַה שֶׁהִגִּיעוּ, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֶה שְׂתַּרְבֶּה בְּשִׂיחָה בִּינְךָ לְבִין קוֹנְךָ, שֶׁזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מִכָּל הָעֶבֶר שְׁלֶךְ, וְכֵן תִּתְמִיד בְּלַמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי כֶּךָ מוֹבָא מְגוּרֵי הָאָרֶץ, שְׂאֻמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת מְסַגֵּל לְהַרְג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׂבוֹעֵר בּוֹ בְּנֶאֱוָף, וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן תְּקוּנָה לְכַמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, (עֵינִי שִׂיחוֹת-הֲר"ן, סימן קפ"ה), וְלִכֵּן תִּהְיֶה בְּזֶה מְאֹד מְאֹד חֲזָק, לְגַרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְזָכַר כִּי מְשֻׁנִּיּוֹת אוֹתִיּוֹת נְשֻׁמָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קִהְלַת רַבָּה, פְּרָשָׁה ב', סימן כ') הִחֲכַם עֵינָיו בְּרָאוּשׁוֹ זֶה תִּלְמִיד חֲכָם שֶׁהוּא רְגִיל בְּמִשְׁנָה; כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שֶׁאֵלוֹ הַפְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת שֶׁאֵתָה לּוֹמֵד יִגְנוּ עֲלֶיךָ, וְאֵת שְׁתֵּי הַיְסוּדוֹת הָאֵלוֹ אֲצִלִּי עָקַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר נְבוּל פֶּה, בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי זֶה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד, עַד כְּדֵי כֶּךָ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת לג.) בַּעֲוֹן נְבִלּוֹת פֶּה צְרוּת רַבּוֹת וְגִזְרוֹת קָשׁוֹת מִתְחַדְּשׁוֹת, וּבַחֲזוּרֵי שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל מִתִּים, יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת צוֹעֲקִין וְאִין נַעֲנִין, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמְּדוּת, אוֹת נְבוּל פֶּה, סימן

ד' המנבל פיו אָפּלו חותמים עָליו גִּזַר דִּין שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה לְטוֹבָה, הוֹפְכִים עָליו לְרָעָה, גַּם מַעֲמִיקִין לוֹ גִּיהֲנוּם, גַּם לְהַשׁוּמַע וְשׁוֹתָק.

תְּצִיַת אֶת שְׁתֵּי הָרָאשֵׁי יְשִׁיבָה, הָרֵב ... נִרוּ יֵאִיר, וְהָרֵב ... נִרוּ יֵאִיר, וְהֵם שְׁנֵיהֶם מְאֹד חֲשׁוּבִים בְּעֵינַי, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לְבָבָהּ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוּמַע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּקְצֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי ... נִרוּ יֵאִיר תְּלַמִּיד כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה
"תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין"

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכָּזֵב מִכִּמָּה אֲבָרְכִים וְכו', שְׁמֵאֵד מְאֹד מְזוֹלְזָלִים בְּהַכּוֹלֵל וְכו', וְזֶה פֶּלֶא אֲצִלֵי אֵיךְ שְׁאֲנֵי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּכָל־לַיּוֹת בְּהַקְהֵלָה שְׁיִהְיֶה בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֶם פְּתוּחַ כָּל הַיּוֹם וְכו', וְכֵן לְשֵׁלֶם אֶת הַחֲשְׁבוּנֵיֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל חֲשַׁמֵּל שְׁבָאִים כָּל חֲדָשׁ וְכו', וְכֵן הַסוֹלֵר עַל הַמְקוֹאוֹת וְכו', וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל לַגֵּיס מְלַגָּה לְאֲבָרְכִים כָּל חֲדָשׁ וְכו', וּלְבִסוּף יֵשׁ כִּמָּה אֲבָרְכִים שֶׁפְּשׁוּט מְעֵלִימִים עֵינַי וְעוֹשִׂים צְחוּק וְכו', בָּאִים מְתֵי שְׁרוּצִים וְכו', וְלֹא לוֹמְדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שְׁזֶה הַפְּנִינָה שֶׁל הַכּוֹלֵל בְּפֶרֶט, וְשֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָלֵל, וְכֵן הַלְכוֹת נְדָה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, כִּי זֶה גּוֹבֵל עִם כְּרִיתוֹת, כִּי אֲבָרְךָ אִם הוּא לֹא לוֹמֵד הַלְכוֹת נְדָה טוֹב טוֹב בְּשָׁנָה רִאשׁוֹנָה, הוּא יִכְשַׁל בְּלֵי שׁוּם סִפֵּק רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן בְּאֶסוּר נְדָה הַחֲמוּרָה, וְעוֹלָלִים לְהַעֲנִשׁ עִם יְלָדִים חוֹלִים וְכו', וְאֵף עַל פִּי כֵן נִמְצָאִים כִּמָּה אֲבָרְכִים שְׁעוֹשִׂים צְחוּק מְזֶה וְכו', וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד, מְלַבֵּד זֹאת מֵה זֶה הָעֲנִין

לבוא מאַחַר? או להחֲסיר ימים? הרי זה מראַה הפקרות נוראָה וכו', אברכים כָּאלוּ אָנִי בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן לֹא יִתֵּן לָהֶם אִיזָה עֲבוּדָה אֲצִלְנוּ, כִּי אִם הֵם לֹא מַחְזִיקִים שָׁנָה שְׁנָתִים זְמָנִים בְּהַכּוֹלֵל אַחַר הַחֲתָנָה, אִיךָ אָנִי יָכוֹל לְהֶאֱמִין לָהֶם שְׂיַחְזִיקוּ אֶת הַזְּמָנִים בְּעֲבוּדָה שְׂאֵתָן לָהֶם?

וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשַׁעַה עֶשֶׂר בְּכוֹלֵל, וְלִלְמַד שַׁעַה אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי חֶק וְלֹא יַעֲבֹר יְהִיָּה מֵה שְׂיִהְיֶה, יִקַּב הַדִּין אֶת הָהָר, כִּי יוֹם שֶׁלֹּא תִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי זֶה הַפֶּסֶד שְׂאֵי אִפְשָׁר לְהַשְׁלִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֶּן, וְתַכְּף וּמִיד אַחַר לְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי אָנִי רוֹצֵה שְׂתִלְמַד הַלְכוֹת נְדָה הַחֲמוּרָה מְאֹד, וְאַחַר כֵּךְ אֶתָּה יָכוֹל לְלַמֵּד אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלֶךְ, מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה בְּגֵרְסָא, וְהַלְכוֹת שֶׁל תְּשַׁעָּה בָּאָב וכו', (וְכֵן הַהֲלָכוֹת שֶׁל כָּל חַג לִפְנֵי הַחַג), אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ וּמִתַּחֲנוּן אֲלֶיךָ שְׂאֵל תִּגְרַם לִי עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְתַשְׁתַּף אֶתִּי פְּעֻלָּה, וּמִי שְׁעוּבָר עַל רְצוֹנִי, אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית שְׂתַרְשֵׁם לִי בְּדִיּוֹק מִי חֲסָר? (אִף שְׂאֲנִי מִמִּילָא יוֹדַע כָּל מַה שְׁקוּרָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכוֹלֵל וכו', וְאִפְלוּ בְּבֵית וכו').

נָא וְנָא חוּס וְחַמַּל עַל עֲצָמָךְ, אֶתָּה אֲבָרְךָ צְעִיר וְכָל הַחַיִּים לִפְנֵיךְ, כָּל כֵּךְ חָבַל שְׂאֵתָה מִתַּחֲוֵל אֶת הַחַיִּים שְׁלֶךְ בְּרַגְלֵי שְׂמָאֲלֵי וכו', הַרִי אִם לֹא תִלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁעוּר קָבוֹעַ כְּגוֹן מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וכו', אָנִי יָכוֹל לְהַבְטִיחַ לְךָ שְׁלִבְסוּף יִתְפּוּצֵץ הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֶךְ וכו', כִּי כֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה כ"א). תּוֹרָה בְּעֵידָנָא דְעָסִיק בָּהּ בֵּין בְּעֵידָנָא דְלֹא עָסִיק בָּהּ מִגְּנָא וּמִצְלָא; כִּי מִי שְׁקוּבַע עֵתִים לְתוֹרָה בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, זֶה מַה שְׂמַצִּיל אוֹתוֹ מִכָּל רַע בְּכָלֵלִיּוֹת, וּבְשְׁלוֹם בֵּית בְּפִרְטִיּוֹת, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂמַהֲיוֹם וְהִלָּאָה תִשְׁמַר עַל הַזְּמַן הַיְקָר שְׁלֶךְ, וּכְבָר אָמַר הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע שָׁנָה אֶחָד בְּכוֹלֵל תַּכְּף וּמִיד אַחַר הַחֲתָנָה, שְׁוָה כְּמוֹ הַמוֹן שְׁנַיִם לַעֲת זְקָנָתוֹ, וְלִכֵּן תִּצִּית אוֹתִי וְלֹא תִפְסִיד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכָּזֵב מִכָּל הַכוֹלֵל, שְׁאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי כָּל חֵדֶשׁ לְגַיִס חַמְשִׁים אֶלֶף ש"ח, וְאֵתָה יוֹדֵעַ שְׁזֶה לֹא קָל וְכוּ', מְלַבֵּד שֵׁשׁ לִי כָּל הַהִתְחַיְבוּת, הֵן עַל הַחֲשָׁמַל שֶׁל הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת וְהַפּוֹלָלִים וְכוּ', וְהֵן עַל הַסּוֹלֵר שֶׁל הַמְקוֹאוֹת, וְהֵן עַל הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל שִׁיְהִיָּה פְּתוּחַ כָּל הַיּוֹם וְכוּ', וְכָל פְּרֻטֵי הַקְּהֵלָה מְנַח עַל כְּתָפֵי לְבַד, וְלִבְסוֹף יֵשׁ אֲבָרְכִים שְׁמֻזְלֵזִים בְּהַכוֹלֵל, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּי דְבָרִים, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן וְהַעֲקָרִי שֶׁתְּרַשֵּׁם לִי כָּל אֲבָרָךְ מִי שְׁמַחֲסֵר שְׁעָה אֶחָד, אֲנַחְנוּ נוֹרִיד לוֹ כְּפִי שְׁמַגִּיעַ עַל שְׁעָה בְּלִי רַחֲמָנוּת, וְאֲבָרָךְ כְּזֶה אֲצִלִּי עַל הַרְשִׁימָה הַשְּׁחוּרָה, עֲבוּדָה אֲצֻלְנוּ הוּא לֹא יִקְבַּל בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת כָּלֵל, כִּי אֲנִי רוֹאֶה שְׁלֹא מְרַחֲמִים עָלַי וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תְּרַשֵּׁם אֶת כָּל אֶחָד בְּכֹל יוֹם כַּמָּה שְׁעוֹת הוּא הַחֲסִיר, אוּ מִי שֶׁהֲחִסִּיר כָּל הַיּוֹם, זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לִי, וְכֵן תְּרַשֵּׁם מִי שְׁמֻזְלֵזֵל בְּהַכוֹלֵל וְלֹא לוֹמֵד, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לִי, אֲנִי בֹא בְּקִרְוֹב לִיכְנָאֵל בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְאִזּוּ נִדְבֵר, אֲבָל עַד אִזּוֹ אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתְּרַשֵּׁם לִי כְּבָר הַיּוֹם, וְזֶה דְּחוּף לִי מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזקי ואמצי ואל תפחדי כלום, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתוכלי להכנס לבית ספר שאת רוצה ואוהבת, ויהיה לך הרבה חברות, ותשאי חן בעיני כל רואיה, ותמיד תבשרי לי בשורות משמחות, ואל תתבישי לכתב לי, ואשתדל לענות לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שלא תתפעל משום בריה שבְּעוֹלָם וכו', אין אדם שלא יהיה לו מתנגדים וכו', ולכן זכר גם זכר מה שאמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ו) "קללת חנם לא תבא", הכתיב הוא "לא", והקרי הוא "לו", הינו מי שמקלל את הזולת בחנם, לא צריכים לפחד ממנו, ומה גם שכל הקללות נופל חזרה עליו, ולכן אל תבלבל את עצמך מאף בריה שבְּעוֹלָם, אתה תמשיך בעבודתך, והקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה גדולה מאד.

אני מבקש אותך אישית אם אתה יכול להצטרף בערב לשעור "דף היומי" שלומד הרב ... נרו יאיר, והוא מסביר כל כך טוב את הדף, עד שכלם נהנים לשמע ממנו את הדף גמרא, ועליך לדעת כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבעה מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א',

גְּבֻרֵי־אֵל, מִי־כָּאֵל, רַ'פָּאֵל, אֲוִרֵי־אֵל, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לְמוֹד דָּף גְּמָרָא, שְׁזָה שְׁמִירָה לְאָדָם וּמְדַבֵּיק אוֹתוֹ אֶל הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְאִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדַל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שְׁגוֹרָס וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂאֵז מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ צְלָם אֱלֻקִּים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ר.ג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תְּמוּזַת ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

אִם אֵת מְעַנֵּינֵת בְּשִׁדּוּף טוֹב וְכוּ', תִּכְתְּבֵי לִי וְגַם תִּכְיֵנִי לִי תְמוּנָה מִמֶּךָ, שְׁבְקָרוֹב אֲנִי בָּא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵז נְדַבֵּר מִזֶּה.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי לִהְיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְלֹא לְדָאֵג, וְתִרְאִי לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלַק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמַעֲלַת אִמִּירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה מִמְשִׁיף לְאָדָם כָּל מִינֵי יִשׁוּעוֹת שְׁבַעוּלָם, וְאִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזָה לֹקַח סֵךְ הַכַּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֲצִי שְׁעָה, וְכָף תִּזְכִּי לְסִים אֵת כָּל סִפְרֵי הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאִי נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעֶדֶךָ תָּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קַבְלָתִי אֶת הַפְּדִיּוֹן נֶפֶשׁ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִמְתַּק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינָיִם עַל יָדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא אֵל תִּפְחָדֵי הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמָּאֵד מִסְגָּל לְלִדָּה קְלָה, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יָדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבֵע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אַהֲרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיאֵי אֲשֶׁכְּנוּזֵי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מֵינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרָת, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מְדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם, שֶׁבְּזִכּוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ, בְּזִכּוֹת צְדִקְתְּךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזוֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאַיְבָרָיו, וְאַזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיּוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מֵינֵי עֵיִן הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ

לְפָנֶיךָ, יְהי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אֲמֵן כֵּן יְהי רָצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיחֶיָה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח

לְנִכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּגִּיעוּ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל שְׁאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְשֵׁם יְכוֹלִים לַפְעַל כָּל מַה שְּׁרוּצִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

רק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וּכְשֶׁאֲדָם שְׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שְׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שִׁכְתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֵל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוּצָה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גרו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא ישמח אותך ותרוי רב נחת דקדשה, ונשמע ונתבשר אצלכם בשורות משמחות תמיד.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותכריחי את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאשה שמחה ועליזה, מתרחבת דעתה ויכולה להחזיר בעצמה אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזקה באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיה לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועמת טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאשה מרגישה שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעֲדָךְ תְּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וּתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וּכְדַאי לְטַפֵּל בְּעֵינֵי הַשָּׁנִים וְכו', כִּי הִיא מְכָה מִבְּפָנִים, וּמִתָּר אֶפְלוּ לְחַלֵּל שִׁבְתָּ עַל זֶה וְכו', וְלִכֵּן אֲסוּר לְךָ לְקַחַת אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, עִם כָּל זֹאת תִּבְדֹּק מְאֹד רַק רְפוּאָה מְמַחֶה, כִּי סֵתֶם רְפוּאָה יָכוֹל יוֹתֵר לְקַלְקֵל מִלְתַּקֵּן וְכו', אִם נִתְּנָה לְךָ אֲנִטִּיבִיּוּטִיקָה נֶגֶד הַכְּאֵבִים וְכו', תִּקַּח אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֲכָמֵי הָרְפוּאָה אֹמְרִים שֶׁשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ בְּזֶה שְׂאֵתָה לְוֹמֵד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצַבּוּר, בְּזְכוּת זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּכְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, הֶעֱקָר הוּא אֲמוּנָה, וְלִהְיוֹתִיר בְּעֶצְמָךְ אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁכָּל הַמְחַשְׁבָּה רַק יִחַשְׁבֵּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיָּדְךָ וְלִהְיוֹתִי בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֲלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשְׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלֵּךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֹּל, כִּי כִּשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שׁוֹזְכָה לְהִכְנִיס בְּמַחַ מְחַשְׁבָּתוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֹּל לְכֹל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין בענין האח שלך וכו', הוא מכרח לקחת פדורים וכו', אבל במצבים כמוהו אנשים כאלו לא רוצים לקחת את הפדורים וכו', ונתקנים אצלו דברי רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ס"ז) מי שאינו שומע ומצית לדברי חכמים אמתיים הוא יכול להשתגע. כי עקר שגעון של כל המשגעים הוא רק מחמת שהוא אינו מצית ושומע לדברי הבעלי שכל. כי המשגע אם היה שומע וצית לדברי אחרים שהם הבעלי שכל בודאי לא היה משגע כלל, כי אף על פי שלפי רוח שטות ושגעון שלו נדמה לו בברור גמור שהוא צריך לילך קרוע ולהתגלגל באשפה וכיוצא בזה מדרכי השטות ושגעון, אף על פי כן מאחר שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריך לעשות כן אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה בודאי היה מתבטל כל השגעון שלו. נמצא שעקר השגעון הוא רק מחמת שהוא אינו רוצה לשמע ולצית לדברי חכמים והבן הדבר היטב; וכל זה לאו דוקא על אח שלך, אלא על כל אלו שצריכים לקחת פדורים, הם לא רוצים לשמע את החכם, וזה לא פשוט, כי היום יכולים לרפאות פחות או יותר את הבעיה הזו וכו', כי יש פדורים שמאזן את האדם מצד אחד שלא יהיה יותר מדי היפראקטיבי וכו', ומצד שני שלא יכנס יותר מדי בעצמו וכו', ויהיה עצוב וממרמר וכו', אבל אלו שצריכים לקחת את הפדורים, דיקא הם לא רוצים לקחת את זה וזורקים את

זֶה בְּכִיּוֹר אוֹ בְּאֶסְלָה וְכוּ', וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר עֲלֵיהֶם שְׂיִקְחוּ אֶת הַכְּדוּרִים, וְזֶה רְפוּאָה גְּדוּלָּה מְאֹד.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אֲשֵׁתְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִם יִהְיֶה לָכֶם סִבְלָנוֹת גְּדוּלָּה, וּבֵינָן כֶּף לְהִתְחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים וּבִתְפִלָּה וְכוּ', אָז לְבִסּוּף יִהְיֶה לָכֶם דִּירָה יָפָה מְאֹד, רַק לֹא לְהִתְיַאֵשׁ.

תִּרְאֶה לְאָכֵל בְּזִמָּן וְלִישֵׁן בְּזִמָּן, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לָךְ עֲצָבִים חֲזָקִים, וְתִשְׁמֹר מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלָּךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְקַבֵּל מִצְדִּיקִים בְּשִׁעָה שְׁעוֹבֵר עַל אָדָם אֵיזָה מְשַׁבֵּר וְכוּ', אוֹ אֵיזָה חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְכוּ', שְׂיֵאמֶר תַּכְּף וּמִיָּד אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה: (תהלים כ"ה) "רְאֵה עֵינַי וְעַמְלֵי וְשֵׂא לְכָל חַטְאוֹתַי", אָז תַּכְּף וּמִיָּד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַפֵּר לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹנוֹתָיו, וְזֶה שִׁיךְ עַל כָּל מֵינֵי בְּעִיּוֹת שֶׁרַק עוֹבֵר עַל אָדָם, שְׂיֵאמֶר אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה, וּבְזֶה הוּא מְגַלֶּה אֶת טֵהַר לְבָבוֹ שֶׁהוּא מְאָמֵן שֶׁכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו זֶה בָּא לוֹ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, כִּי דְבַר גְּדוּל גְּדוּל דְּבַר קָטָן אֵינּוּ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אָוֶן, וְיִמְתַּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרי.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפי להודות לך על כל התפלות שהתפללת עלי בקברי צדיקים, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רִיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָךְ וּלְכָל הַבְּלַגְנוּת, שְׂאֲתָן מְקַרְבוֹת אֶת כָּל אֱלוֹי שְׁבָאוֹת לְטַבֵּל וְכו', וּבִפְרֹט הַחֲלוּנִיּוֹת וְכו', שְׂזָה מִצְוֶה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה וְזְכוּת הָרַבִּים גְּדוּל מְאֹד, וּבְשָׁמַיִם זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, פִּי אִם אֲשֶׁה מְקַבְּלַת יַחַס טוֹב וְכו', מְקַבְּלִים אוֹתָהּ בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת וְכו', הִיא תְּבוֹא עוֹד פַּעַם וְכו', וְלִכֵּן תִּגִּידִי בְּשָׁמַי לְכָל הַבְּלַגְנוּת שְׂזְכוּתָן גְּדוּל בְּשָׁמַיִם, וְרֹאוּי לְהֵן לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ שִׁישׁ לְהֵן, וְזֶה לֹא סֵתֵם עֲבוּדָה, זֶה כָּל דְּקָה מִצְוֶה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד.

הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גריב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּישׁוֹר יֵאִיר

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עֵז, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב וְתִזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּית זִוְגְךָ מִן הַשָּׁמַיִם.

חִזּוֹק וְאַמִּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעֲתוֹ וְיִכּוֹל לִהְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שִׂחְזוֹק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכַתוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מֵכֶם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְּעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרִגִּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִיִם אֶל פְּנִיִם, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

יֵשׁ סֵפֶר חֲדָשׁ בְּשֵׁם "בַּיָּם דְּרָךְ" מֵאַמְרֵי עוֹלָם חֵלֶק א' מ... גִּישׁוֹר יֵאִיר, תִּרְאֶה לְהַשִּׁיג לִי אֶת זֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גריג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שִׁישׁ לִי עַל הַכוֹלָל חֲצוֹת שְׂהֶקְמַת, וְאֲנִי רוֹאָה אֶת זֶה בְּמַעְגַל סָגוּר כָּל לַיְלָה אֵיךְ שְׂמִחְקִבְצִים מְנִין מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְלומְדִים בִּיחַד בְּעֵת חֲצוֹת, שְׂאֹז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל מְאֹד, וְאַחַר כֵּךְ אוֹמְרִים תְּקוּן חֲצוֹת, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָהּ זֹאת, וְזִכְרוֹתָּהּ גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שְׂמִחַ מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיָכוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזְק בְּאָמוּנָה שְׂאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְּדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תְּקֵף הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי שְׁאֲנִי רוֹאֶה אוֹתָךְ לְצַבֵּעַ אֶת הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת, שְׁזָה זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה, מְלֻבֵּד שְׁאֲנִי מְשֻׁלָּם לָךְ עַל עֲבוֹדָתְךָ, אָבֵל דַּע לָךְ שְׁלֻצְבַּע בַּיִת הַכְּנֻסֶת, הוּא זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻזְכוּת זֶה יִהְיֶה הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה וְהַכְּנָה הַדְּרִית בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְתִרְוָה רַב נַחַת מִיְלֻדֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רַק תִּהְיֶה תָּמִיד בְּמַצַּב רוּחַ טוֹב, וּבְשֻׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר לָךְ שְׁיִהְיֶה לָךְ יְשׁוּב טוֹב, וְיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנִיּוֹת גַּם יַחַד, רַק תִּתְאָזֵר בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֵז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

חִזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחוֹנֵי, וּכְשֶׁאֲדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחִזַּק בְּאֲמוּנָה שְׁאֵין

בלעֲדוֹ יִתְבַרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּו לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעִים טוֹעִים עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שִׁפְתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מוֹדְעֵזְעִים מִמֶּנִּי" וכו', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעֲדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמַחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

תִּרְאֶה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתִּיב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עַת רְצוֹן - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנִיּה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאֵדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מִלָּךְ הַבֶּשֶׂן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִישִׁית אִם אַתָּה יְכוֹל לְהַצְטַרֵּךְ בְּעָרֵב לְשַׁעוֹר "דָּף הַיּוֹמִי" שְׁלוּמֵד הָרֵב ... נֵרוּ יְאִיר, וְהוּא מְסַבֵּיר כָּל כִּף טוֹב אֶת הַדָּף, עַד שְׂכֻלָּם נִהְיִים לְשִׁמְעַ מִמֶּנּוּ אֶת הַדָּף גְּמָרָא, וְעֲלִיךְ לְדַעַת כִּי דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהִנָּפֵשׁ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּלִמּוּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, שְׂזָה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עָלָיו אֶת הָאֲרֻבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה, שֶׁהֵם רְאִשֵׁי תְּבוֹת גְּמִרְא', גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, ר'פָּאֵל, אִוְרִיָּאֵל, כִּי חֲבַל עַל כָּל יוֹם שֶׁעוֹבֵר בְּלִי לְמוּד דָּף גְּמָרָא, שְׂזָה שְׂמִירָה לְאָדָם וּמְדַבֵּיק אוֹתוֹ אֶל הָאוֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִי אֲפֻשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁגוֹרֵס וְלוּמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂאִז מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ צֶלֶם אֱלֻקִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ו תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲנִין חֲנוּךְ זֶה עֲדִין מְאֹד, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב לֹא כָּל הוֹרִים יוֹדְעִים אֵיךְ לְחַנֵּךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כְּשֶׁקוֹנִים כָּל מוֹצֵר בְּעוֹלָם יֵשׁ הוֹרָאוֹת הַפְּעֻלָּה וְכוּ', מֵה שְׂאִין כֵּן יְלָדִים שְׁנוּלָדִים לֹא בְּאִים עִם הוֹרָאוֹת הַפְּעֻלָּה וְכוּ', כִּי כָּל בֶּן אֹד כָּל בֵּת הֵם אַחֲרִים לְגַמְרֵי שׁוֹנִים זֶה מִזֶּה, כִּי מְדַבְּרִים פֹּה מִנְשָׁמוֹת, וְחִכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא פְּנַחֶס) בְּרוּךְ חֶכֶם הַרוּזִים - כְּשֵׁם שְׂאִין פְּרָצוּפִיהֶם שׁוּיִן זֶה לְזֶה, כִּךְ אֵין דַּעְתָּם שׁוּיִן זֶה לְזֶה, אֲלֵא כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ דַּעַת בְּפָנָי עֲצָמוּ, וְלִכֵּן לְהִיּוֹת הוֹרִים מְחַנְכִים אֶת יְלָדֵיהֶם, זֶה עֲבוּדָה הִכִּי קִשָּׁה, כִּי כָּל בֶּן וְכָל בֵּת שׁוֹנִים לְגַמְרֵי אֶחָד מֵהַשְּׁנַי, וְהַהוֹרִים צְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְלַכֵּת עִם כָּלֵם, כִּפִּי דַעְתוֹ וְהַבְּנָתוֹ וְכוּ', וּבּוֹדָאֵי זֶה לֹא עֲבוּדָה קִלָּה, כִּי הַהוֹרִים בְּעֲצָמָם סוֹבְלִים סָבֵל גְּדוּל וְכוּ', הֵן עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', הֵן שְׁהֵם בְּעֲצָמָם בְּאִים מִשְׁתִּי עוֹלָמוֹת נִפְרָדִים וְכוּ', וְהֵן שְׁהֵם בְּעֲצָמָם לֹא מִסְתַּדְרִים בִּינֵיהֶם וְכוּ', כָּל מִינֵי בְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לְהַהוֹרִים שֶׁל חַיֵּי יוֹם יוֹם, וְלִכֵּן אֵין לָהֶם כְּבֹר עֲצָבִים אֶל יְלָדֵיהֶם וְכוּ', וּמִזֶּה בָּא שְׁהוֹרִים מְאֻבְדִים אֶת הַקֶּשֶׁר עִם יְלָדֵיהֶם, וְלֹא עוֹד אֲלֵא כְּשֶׁאֲבָא עֲצָבָנִי הוּא נוֹתֵן מִכּוֹת לְהַיְלָדִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹנֶה מִחְצָה בֵּינוֹ לְבֵין יְלָדֵיו וְכוּ', עַד שְׁנִכְנֶה בְּלִפְסֵי נִתּוּק וְרַחוּק מְאֻבְיָהֶם וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן כ"ז) הַבְּנִים שׁוֹטִים כְּשֶׁאֲבִיָּהֶם כְּעֶסֶן; כִּי טִבַּע שֶׁל יְלָד שֶׁתְּמִיד שׁוֹאֵל אֶת הָאֲבָא עַל כָּל דְּבָר מֵה זֶה? וְאֵיךְ זֶה? וּמִי זֶה? וְאֵם הָאֲבָא כְּעֶסֶן, אֲזִי הוּא מְגַרֵשׁ אֶת הַיְלָד מִמֶּנּוּ וְכוּ', לֵךְ מִפֶּה וְכוּ', תַּעֲנוּף מִפֶּה וְכוּ', וּמִסִּפְּן הַיְלָד נִשְׁאָר שׁוֹטָה, כִּי אֵין לוֹ

מי שִׁיִּסְבִּיר לוֹ כֵּל דְבָר, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (ספר-המדות, אות כעס, סימן כ"ד) עַל יְדֵי כַּעַס מוֹלִידִין בְּנִים שׁוֹטִים; כִּי הַכַּעֲסָן וְהַעֲצָבָנִי מֵאֲבָד אֶת עֲשָׂתוֹנוֹתָיו לְגַמְרֵי, וְאֵין לוֹ זְמַן לִילְדָיו וְכוּ', וְעַכְשָׁו אֵיךְ הַיְלָדִים יְכוּלִים לְגַדֵּל יְלָדִים נוֹרְמָלִים? בְּשִׁעָה שֶׁהָאָבָא הוּא תְּמִיד כּוֹעֵס וְצוֹרֵחַ וְנוֹתֵן מְכוֹת רִצַּח לִילְדָיו? וְכִמוּ כֵן גַּם הָאָמָא אִם אֵין לָהּ סְבֻלָּנוֹת לְהַיְלָדִים מְאִיזָה סְבָה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה וְכוּ', זֶה אוֹתוֹ דְבָר, תְּמִיד צוֹרֵחַת עַל הַיְלָדִים וְכוּ', מִשְׁפִּילָה אוֹתָם וְכוּ', קוֹרֵאת אוֹתָם שְׁמוֹת שֶׁל גְּנָאֵי וְכוּ', מְקַלֶּלֶת וְכוּ', אֵיךְ יְלָדִים יְכוּלִים לְגַדֵּל אַחַר כֵּךְ נוֹרְמָלִים? וְלָמָּה שִׁישְׂאָרוֹ בְּהִיָּהוּת, כִּי רָאוּ דְגָמָא שְׁלִילִית בְּבֵית?

חֲנוּךְ צְרִיף לְהַתְחִיל בְּבֵית בֵּין הַהוֹרִים, אָבָא וְאָמָא צְרִיכִים לְחַנֵּךְ אֶת עֲצָמָם קִדְּם לְהַתְנַהֵּג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ זֶה לְזֶה, שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם הַבְּנָה הַדְּרִית וְאֶהְבָּה גְּדוּלָה, וְלֹא יִרְיָבוּ בִּינֵיהֶם, אֲלֹא יִחְלִיטוּ מַה הֵם רוֹצִים בְּחֵיָּהֶם? לְשׁוֹר מֵאֵד שְׁלֹא יִדְבְּרוּ לְשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת וְלִיצְנוּת עַל אֶף אֶחָד וְכוּ', תְּמִיד יִהְיֶה אוֹיְרָה וְגִיעָה בְּתוֹךְ הַבֵּית וְכוּ', אֲזִי הַיְלָדִים רוֹאִים וְלוֹמְדִים דְּגָמָא חִיָּה, זֶה הָא' ב' וְהַיִּסוּד בְּחֲנוּךְ וְהַמְשָׁךְ אֶל יְלָדִים טוֹבִים יְלָדִים מִמְשַׁמְעִים וְכוּ', מַה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁהַיְלָדִים לֹא רוֹאִים אֶת הַדְּגָמָא הַזֶּה, רַק הַהֶפֶךְ מִכֵּל זֶה וְכוּ', אֲזִי אֵין פְּלֵא שֶׁהַיְלָדִים אַחַר כֵּךְ מַחְפְּשִׁים חֵם וְאֶהְבָּה בְּחוּץ וְכוּ', וְכִמוּכֵן מְגִיעִים לְמְקוֹמוֹת שְׁזָה נֶגֶד דַּעַת הַהוֹרִים וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין פְּלֵא שִׁישׁ כֵּךְ הַרְבֵּה נוֹשְׂרִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ זֶה כְּכַר בְּכִיָּה לְדוֹרוֹת, כִּי כִּיּוֹן שְׁמֵאֲבָדִים אֶת הַבֵּן אוֹ אֶת הַבַּת וְכוּ', קִשָּׁה מֵאֵד לְהַחְזִיר אוֹתָם חֲזָרָה וְכוּ'.

וְעַל כֵּן הַעֲצָה הַיְחִידָה הִיא כְּדֵי לְזַכּוֹת לִילְדִים טוֹבִים לִילְדִים מִמְשַׁמְעִים, יְלָדִים שֶׁהוֹלְכִים בְּדֶרֶכֵי אָבוֹתֵיהֶם וְאָבוֹת אָבוֹתֵיהֶם, א. לְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה יוֹמָם וְלַיְלָה עַל הַצְּלָחַת הַיְלָדִים, וְלַהוֹרִיד הַרְבֵּה דְמַעוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיזְכָּה לִילְדִים טוֹבִים, וְשִׁיקְבְּלוּ אֶת הַחֲנוּךְ הַטוֹב בְּיוֹתֵר, וְיִגְדְּלוּ תְּלִמִּידֵי חֻכְמִים אֲמִתִּיִּים, וְיִהְיוּ לְאוֹת וְלְמוֹפֵת לְכֻלָּם, כִּי אֵין עוֹד דְבָר שְׁמוֹעִיל לְהַצְּלָחַת יְלָדִים, כְּמוֹ תַּפְלַת אָבוֹת עַל בְּנִים, וְכִמוּ שְׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֲלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק י"ח) מַעֲשֵׂה כְּכֹהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה יָרָא שְׁמַיִם בְּסִתְרָה, וְהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בְּנִים מְאִשָּׁה אַחַת, שֶׁשָּׂה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מְתַפְּלֵל וּמְשַׁתְּטַח וּמְתַחַנֵּן וּמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וּמְלַחֵף בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפֶר, כְּדֵי שְׁלֹא יֵצֵא אֶחָד

מהן לידי עברה ולידי דבר מכער, מה היה עושה? בכל יום ויום היה מכניסן
 לבית פנימי, וישב ומשמרן בבית החיצון, ומתפלל ומשתטח ומבקש רחמים
 ומלחך בלשונו עפר כדי שלא יהא אחד מהן בא לידי עברה ולידי דבר מכער,
 אמרו, לא יצאת אותה שנה ולא שנתה ולא שלשה, עד שבא עזרא והעלה
 את ישראל מבבל, והעלה אותו כהן עמהם, לא נכנס אותו כהן לבית עולמו,
 עד שראה כהנים גדולים ופרחי כהנה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה,
 ואחר כך נכנס אותו כהן לבית עולמו, ועליו הכתוב אומר (תהלים ל"ג) "בטח
 בהוי"ה ועשה טוב" וגו', ומספרים על החת"ם סופר זי"ע, שבא אליו פעם
 תלמידו המהר"ם א"ש ודבר עם רבו בלמוד פדרקס, ובאמצע התערב בנו
 הכתב סופר זי"ע, ולפני שנפרדו שאל התלמיד את רבו איך זכה לכן תלמיד
 חכם כזה? ענה ואמר החת"ם סופר (והראה באצבעו על כוכבו) "אתה רואה את
 זה? כל לילה מלאתי את הכובע הזה עם דמעות, שאזכרה לילדים טובים",
 הרי שלך לפניך איך זוכים לילדים טובים, וכן מספרים שפעם בא אדם עם
 בנו אל החפץ חיים זי"ע, ובקש ברכה שבנו יהיה בדיוק כמו החפץ חיים,
 ענה ואמר לו: אם אתה רוצה לזכות לכן כמוני, תאמר הרבה תהלים, ענה
 האבא ואמר אני מרבה לומר תהלים בשביל הצלחת בני, קם החפץ חיים
 מכסאו והוציא מארון הספרים תהלים ישן ומקמט ומלא כתמים וכו', והיה
 נפוח מרב דמעות, והראה את זה לאבא, ואמר: זה התהלים של אמי עליה
 השלום, כל כך הרבה היא בכתה על הצלחתי, וזה מה שהועיל לי, האם אתה
 אומר שואל החפץ חיים כך תהלים? האם התהלים שלך גם כן נראה ככה?
 רואים מכל זה שתפלת אבות על בנים מועילה מאד מאד, וגם רבנו ז"ל
 הפליג במעלת אמו עד כדי כך שבקש בשעה שיזכירו אותו בעת התפלה,
 שיזכירו אותו בשם אמו, כי אמו היתה צדקת פייגא עליה השלום, שפכה
 הרבה דמעות כל ימי הריונה עמו, שהולד הזה יהיה צדיק גדול מאד מאד,
 וכן אחר שנולד היתה דרבה לקחת את העריסה עם התינוק, ולהביא אותו
 יום יום אל ציון סבה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, והניחה את העריסה שם
 ושפכה דמעות כמים, שהילד הזה יהיה צדיק גמור, והרבתה להתפלל עליו
 וכו', ורבנו ז"ל החזיק לה טובה על זה מאד, רואים מזה שהדבר הראשון
 בחנוך ששהורים צריכים לשפך דמעות כמים בכל יום ויום על הצלחת

הילדים שלהם, ולצערנו הרב אין לההורים סבלנות להילדים בכלל וכו', ומכל שכן שאין להם זמן וסבלנות ועצבים להתפלל על הצלחת ילדיהם וכו', וממילא כשגדלים כבר מאחר מאד, ב. בחנוך יסוד היסודות זה רק אהבה, ועקר אהבה לא להשתעשע אתם וכו', כי על זה אמר רבנו ז"ל (שיחות-ה"ן, סימן נ"ט) מסגל יותר לבנים, להיות רחוק מהם. לבלי להיות דבוק בהם לשעשע בהם בכל פעם. רק לבלי להסתפל עליהם כָּלֵל; כי אהבה זה לא נקרא שמשתעשעים עם הילדים ומנשקים אותם וכו', זה לא נקרא אהבה וכו', זה נקרא אהבת עצמי שאוהב את עצמו שיש לו ילדים חמודים כָּאֵלוֹ וכו', אהבה אמיתית הוא תמיד לדאג על הצלחת ילדיהם וכו', אבא ואמא צריכים תמיד להכניס בהילדים בטחון עצמי, שהם כן יכולים, והם כן יצליחו, והילדים צריכים לשמע את זה מאה פעמים ביום, אתם כן יכולים, אתם כן מצליחים, תמיד לדבר אתם רק חיובי, להגביה אותם, לתת להם מחמאות וכו' וכו', אזי יכולים לצפות שהילדים יגדלו מצליחים ביותר, כי יסוד גדול מעקרי החנוכה, לבנות את מהות הילדים, כי טבע של ילדים שמתכלים על ההורים וכו', ואם ההורים משבחים ומפארים אותם, ומגדילים אותם, ותמיד יש מחמאות וכו', הילדים יגדלו בריאים בנפשם ובשכלם וכו', מה שאין כן שהילדים שומעים כל יום לכל הפחות מאה פעמים, אתה שלומיאל וכו', אתה לא שוה לשום דבר וכו', ממך כבר לא יהיה בן אדם וכו', תענף מפה וכו', ותצא מפה וכו', כל מיני כנויים והשפלות וכו', ומי אומר שנותנים עוד מפות רצח וכו', על פי רב על לא דבר, רק מפני שהאבא או האמא עצבניים וכו', מה כבר רוצים שיצא מהילדים האלו? אֲשֶׁר בָּאֵמֶת עַל פִּי הַלְכָה אֲסוּר לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים, כְּמוּבָא (שלחן ערוך, יורה דעה, סימן ר"מ, סעיף י"ט) אסור לאדם להכביד עלו על בניו ולדקדק בכבודו עמהם שלא ביאם לידי מכשול. אלא ימחל ויתעלם שהאב שמחל על כבודו על כבודו מחול; עין שם, ואמרו חכמינו הקדושים (מועד קטן י"ז) שהמכה בנו גדול חייב בנדוי מפני שעבר על לאו דלפני עור לא תתן מכשול, ופרש רש"י שכיון שהוא גדול שמא יהיה מבעט באביו, והוה ליה אביו מכשילו, וכתב הר"י ט"ב"א (שם) ונראים הדברים דלא גדול ממש אלא הכל לפי טבעו, שכשיש לחוש שיתריס כנגדו בדבור או במעשה, ואפלו אינו בר מצוה עדין, אין ראוי

להביאו לידי חטא של ומכה אביו, או מקלל אביו, אלא ישלנו בדברים וכו', עין שם, הינו שעם מכות וכו', או עם אלימות וכו', נגד הילדים, זה לא עוזר וזה לא חנוף, כי אם הולכים אתם במכות או עם אלימות וכו', כבר נבנה בלבם שנאה נגד ההורים, ומחכים על היום שיוכלו לברוח מביתם וכו', ואחר כך הכל מאחר, ולכן החכם עיניו בראשו שההורים צריכים לדעת כדי לחנך את הילדים הדבר הראשון הם צריכים לחנך את עצמם, שלא יהיה אלימים וכו', ולא ישתמשו אחד נגד השני בקלות וכו', או מלים גסות וכו', או מריבות ואלימות וכו', וכך הם יכולים לצפות שהם יהיו דגמא חיה לילדיהם, לא יכול להיות שאבא צורח על האמא, או להפך האמא צורחת על האבא, ומשתמשים בכל מיני שמות של גנאי וכו', ואלימות פיזית ואלימות מלוולית וכו', שאחר כך יבקשו מהילדים שהם ילכו על דרך הישר, ואם ההורים מתנהגים בדרך ארץ והם דגמא חיה לילדיהם, עם כל זאת עדין צריכים המון רחמים ודמעות רבים לשפך לפניו יתברך להצלחת הילדים, והרבה סיעתא דשמיא.

כל זה כתבתי לך רק על קצה המזלג מה שיש עוד לדבר ולכתב בענין חנוף הילדים, והלואי הלואי שזוגות שמתחתנים מקבלים על עצמם להתנהג בדרך ארץ אחד כלפי השני, ולא יגביהו את הקול אחד על השני, ויהיה ביניהם הבנה הדדית, ואהבה גדולה וכו' וכו', מיום שיוצאים מהחפה וכו', כך כל ימי חייהם, וכבר יתחילו לבקש על ילדים טובים, ילדים מצלחים וכו' וכו', לפני שהילדים נולדים, ואז יכולים לצפות לילדים טובים וממשמעים ומצלחים בגשמיות וברוחניות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזַּק יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּמִדַּת הַחֶסֶד, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת הַזֶּה שֶׁל קִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, שֶׁהַכְּנֻסָתִי כָל כֶּף הַרְבֵּה חֶסֶד בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה הַפְתָּרוֹן לְכָל הַצָּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע"ו) כִּשְׁעוֹבֵר עַל אָדָם דִּינִים בְּחִינַת אֱלֹקִים, אֲזִי הַעֲצָה רַק לְלַכֵּת בְּמִדַּת אַהֲבָה, וְכֵן כִּשְׂאָדָם לֹא מְרַגֵּשׁ שׁוֹם טַעַם בְּחַיִּים שְׁלוֹ, וְהוּא נִמְצָא בְּקִטְנוֹת הַמוֹחִין וְכוּ', הַעֲצָה לְזֶה רַק לְלַכֵּת בְּמִדַּת אַהֲבָה, וְזֶה פְּרוּשׁ: (בְּרֵאשִׁית כ"ב) "וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים" הֵינּוּ אָדָם שֶׁהוּא תְּמִיד בְּשׂוֹה וְלֹא יָכוֹל לְבוֹא לְהַתְחַדְּשׁוֹת הַמוֹחִין, כִּי הוּא נִמְצָא בְּמִדַּת הַדִּין וְכוּ', וְהוּא כְּכַעַס וּמְמַרְמֵר וּבִדְכָאוֹן וְכוּ', הַעֲצָה "וְהֶאֱלָקִים נִסָּה" הֵינּוּ לְנִסּוֹת וּלְהִרִים אֶת הַמוֹחִין דְּקִטְנוֹת שְׁלוֹ שְׁנִקְרָא "אֱלֹקִים", שֶׁהִיא מִדַּת הַדִּין, הוּא עַל יְדֵי "אֶת אַבְרָהָם", שֶׁיִּלֶּךְ בְּמִדָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ שֶׁתְּמִיד עָסַק בְּחֶסֶד, וְעָזַר לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה לוֹ מַח מִיָּשֵׁב, כִּי כִּשְׂאָדָם הוֹלֵךְ תְּמִיד עִם מִדַּת הַחֶסֶד וְאַהֲבָה, יֵשׁ לוֹ מוֹחִין נְקִיִּים, שֶׁזֶה מֵה שֶׁכָּתוּב (תְּקוּיָה זֶה, תְּקוּיָה ע') מִסְטָרָא דִּימִינָא מוֹחָא, חוֹרָא כְּכִסְפָּא, "זֶרַע אַבְרָהָם אוֹהֲבִי" (ישעיהו, מא) כִּי מִדָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם הָיָה רַק אַהֲבָה לְהַזוּלָת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל אֶחָד, וְלִכֵּן רָאוּי לָנוּ גַם כֵּן לְהַתְנַהֵג בְּדִרְךָ זֶה, וְעַל זֶה מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ שֶׁיְהִי לָנוּ בְּקִהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה "בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהָל אַבְרָהָם", לְהַכְנִיס חֶסֶד בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן שְׂאֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֲצָמָם יַעֲשׂוּ חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׂנִי, שְׂאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שֶׁיְהוּדִים עוֹשִׂים חֶסֶד אֶחָד עִם הַשָּׂנִי, וְכָל אֶחָד רַק רוֹצֵה אֶת הַטוֹב שֶׁל הַשָּׂנִי, לֹא כֵן הַסֵּמ"ךְ מ"ם וְגוֹנָדָא דִּילִיָּה כָּל הָעִנְיָן שְׁלוֹ זֶה רַק "הַפְּרָד וּמְשַׁל", שֶׁיֵּשׁ אֲנָשִׁים שֶׁנִּכְנָס בָּהֶם הַקְּלָפָה הַזֹּאת רַק לְהַפְרִיד בֵּין אֶחָד לְהַשָּׂנִי וְכוּ', וְאִם תִּשְׁאַל אוֹתוֹ לְמָה אֶתָּה עוֹשֶׂה אֶת זֶה? הוּא בְּעֲצָמוֹ לֹא יֵדַע לַעֲנוֹת לָךְ, וּבְכַאֲמַת זֶה בָּא מְגִרֵיעוֹת מִעֲשָׂיו, כִּי מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית וְכוּ', וְגַם יֵשׁ לוֹ טַבַּע רַע מָאד וְכוּ', הוּא תְּמִיד רַק יִדְבֹר רַע עַל הַזוּלָת, וַיִּנְסֶה לְסַכֵּסֵךְ בֵּין אֶחָד לְהַשָּׂנִי וְכוּ', וּבִפְרָט מִי

שָׁגַב וְלֹא מֵהֶסֶס לִגְנוֹב כֶּסֶף מֵהַזּוֹלָת בַּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים וְכוּ', כְּבָר הַחֲתִים רַבְּנוּ ז"ל אֶת גִּזְרֵי וְאָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּנֵבָה וְגִזְלָה, סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגִזּוֹל וְכִיוֹן שֶׁהִתִּיר לְעַצְמוֹ גִּזְלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹוֹן, וְאִין תִּקְנָה לְהַסִּירוֹ מִדְּרֹכּוֹ הָרָעָה; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מְאֻנְשִׁים כְּאֵלוֹ, שֶׁהֵם אֲנָשֵׁי בְלִיעֵל וְכוּ', וְעֲלִינוּ לְעַקֵּר מֵאַתְּנוּ אֶת הַמִּדּוֹת רְעוּת שְׂזֵה רְשָׁעוֹת וְאַכְזָרִיוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲלֵא לְלַכֵּת רַק בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וְעַל זֶה נִבְּנָה כָּל קַהְלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה כָּל חַיִּי, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד וְתַעֲזֹר לִי שֶׁבְקַהְלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה יִהְיֶה רַק חֶסֶד, שְׂאֶחָד יִפְרָגֵן לְהַשְׁנִי וְכוּ', וְאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי וְכוּ', אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי כְּבָר חַמְשִׁים שָׁנָה לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּמָה לֹא עָשִׂיתִי עִבּוּר זֶה וְכוּ', וְשִׁלְמוֹ לִי רַק רַע חֲזָרָה וְכוּ', וְאַף עַל פִּי כֵן אֲנִי מִמְשִׁיף לְעֲשׂוֹת טוֹב וְכוּ', וְתַמִּיד שׂוֹאֲלִים אוֹתִי אֵיךְ זָכִיתִי לְחַבֵּר כָּל כֶּף הַרְבֵּה סְפָרִים וְכוּ'? "שִׁפְת הַנַּחַל" פְּרוֹשׁ עַל כָּל הַ"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", "נִהַר אֶפְרַסְמוֹן" עַל כָּל הַ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂוֹת", "בְּאוֹר הַמִּדּוֹת" עַל כָּל הַ"סְפוּרֵי-הַמִּדּוֹת", מְלַבֵּד עוֹד הַמּוֹן סְפָרִים שֶׁנִּדְפְּסוּ כְּבָר כְּגוֹן עַל הַתּוֹרָה וְכוּ', וְעַל אַבוֹת וְכוּ', עַל הַמַּגְלָה וְכוּ', עַל הַסְּדוּר וְכוּ' וְכוּ', וְעוֹד מֵהַ שִׁיִּדְפֵּס מֵהַ שֶׁנִּמְצְאִים בְּכַתֵּב יָד וְכוּ', וְהַתְּרוּץ הוּא פְּשוֹט כִּי כֶּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת דְּעַת, סִימָן ל"ג) מִי שֶׁמְשַׁלְּמִין לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵרַחֵם עָלָיו וְנוֹתֵן לוֹ שִׁכְל גָּדוֹל בְּעִבּוֹדַת הַבוֹרָא; וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ גַּם כֵּן, לֵךְ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַאֲהָבָה עִם הַבְּרִיּוֹת, וְתַעֲשֶׂה רַק טוֹב, אֲזַ גַּם לֵךְ יִהְיֶה טוֹב, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב חֶסֶד, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֶמַּר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת זְכוֹת אַבוֹת, סִימָן ג') הַגּוֹמֵל חֲסִדִּים אִין צְרִיךְ לְזָכוֹת אַבוֹת.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לֵךְ שְׂמֵאֵד מְאֹד שֶׁמַּחֲתִי שֶׁבִּשְׁבַת הַעֶבֶר (פְּנַחֵס) בָּאוּ לְהַתְּאַרַח אֲצִל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עֲשָׂרָה בַּחוּרִים לִיטְאִים וְעֲשָׂרָה בַּחוּרִים חֲסִידִים, וְלֹא הָיָה לָהֶם אִיפָה לְהַתְּאַכְסֵן, וְתַהֲלָה לְאֵל, אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ כָּל אֶחָד לְקַח בַּחוּר בְּשִׁמְחָה וְאַרְח אוֹתוֹ לְשִׁבַּת, אֵיזָה יִפִּי זֶה? אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה, וְכֶף הָיָה נְהוּג תַּמִּיד אֲצִל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּאוֹמֵן בְּדוֹרוֹת הַקּוֹדְמִים, מִי שֶׁרַק בָּא אֵיזָה אוֹרַח, כְּבָר קָפְצוּ עָלָיו כְּמָה אֲנָשִׁים לְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּבֵית וְלְהַאֲכִילוֹ וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַצְּלָחָה, סִימָן ט"ז) הַצְּלָחָה בָּא לְמִי שֶׁמְאָכִיל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים עַל שִׁלְחָנוֹ; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּכּוֹל לְקַיֵּם אֶת זֶה, בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ בְּקִיץ

בין הזמנים שבאים המון בחורים למחנינו, מי יתן שכל אחד יארת בחור, וידבר אתו בדברי אמונה והשגחה פרטית, ויעורר אותו על סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, וכן זה חסד גדול לקבל את כל התירימים בסבר פנים יפות, שזה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, עד כדי כך שאמר (כתובות קיא): טוב המלפין שנים לחברו יותר ממשקהו חלב, שנאמר: (בראשית מט ט"ב) "ולבן שנים מחלב" אל תקרי לכן שנים אלא לבון שנים; הינו כשאדם מחיף להזולת ומקבלו בסבר פנים יפות ומראה לו את שניו הלבנים, זה יותר חשוב מלתת לו לשתות כוס חלב, כל כך יקר לקבל את פני חברו עם חייוף ולהראות לו את השנים, כי בזה שאדם תמיד מחיף יכולים לראות בתוך הפנים שלו את פני הצדיק, שהוא בן השמחה, המנחם הכל ומשמח הכל.

אני משתדל עכשו לשפץ את האולם בית התבשיל - אהל אברהם שיהיה פנינה עבור אנשי שלומנו וכו', שעד עכשו לא היה לנו את האולם וכו', וזה עולה לי הון תועפות לשפוע ולבניה וכו', ולכן אם אתה יכול להצטרף לעזר לי עם מה שאתה יכול וכו', עבור בנית ושפוע האולם שיהיה משהו נפלא מאד לרוחת אנשי שלומנו, וכן אם אתה יכול לגבות אצל משפחתך וקרובים וכו', שגם כן יצטרפו בסכום פעוט כזה, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:) מאי דכתיב: (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ", לומר לך מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול, וכמו כן אם כל אחד יתן משהו וכו', אזי אני יכול לבנות אולם מפאך לבית התבשיל - אהל אברהם, וזה יהיה לכלם וזה זכות מאד גדולה, שסוף כל סוף שיהיה לאנשי שלומנו אולם יפה לשמחות שלהם, והיה זה שכרך בזכות הרבים [נא למסור את הצדקה להמשרד ולקחת קבלה, ולהגיד שזה עבור שפוע אולם בית התבשיל - אהל אברהם].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׂסוּף כָּל סוּף אַחַר יְגִיעָה שֶׁל חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים בִּיבְנָאֵל, הַקְּמַתִּי קְהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וּבִגְיִן שֶׁל חֶסֶד, זֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַעֲזְרֵי לִי עִם מִדַּת הַחֶסֶד, שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת דַּעַת, סִימָן כ"ד) כְּשֶׁאֵינְךָ אֶתְּהָ עוֹשֶׂה חֶסֶד, עַל יְדֵי זֶה אֵין לְךָ דַּעַת; וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁעוֹסֵק תְּמִיד בְּעִשְׂיַת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׂבָאִים הַמּוֹן תִּרְרִים לִיבְנָאֵל, צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הָאוֹרְחִים בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, וְלִגְלוֹת לָהֶם אֶת יְפֵי קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שְׂמֵתְנָהֶגֶת עַל פִּי דַּעַת רַבְּנּוּ ז"ל, וְאֵת צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָה שְׂאֵת חֲלֵק מִהַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתִמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזֶה הָעֵבֹדָה הַכִּי קִשָּׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֵבֹדָה שְׂבָא קִשָּׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שְׂמֵחָה, כִּי טִבֵּעַ שֶׁל אִשָּׁה שְׂנַמְשַׁכֶּת אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּךְ חֲבַל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׂשֵׁם מְקוֹר הַשְּׂמֵחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׂמִיּוֹת שְׂשֵׁם מְקוֹר הָעֵצְבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֲלֵק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֵצְבוֹת וְעֵצְלוֹת, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הָאִשָּׁה שֶׁיֵּשׁ לָהּ שְׂכָל וְקוֹלְטַת תְּכֵף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַּע שְׂנַמְשֵׁף עָלֶיהָ עֵצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׂתִּמְשִׁיף אֶת עֵצְמָה אֶל הַשְּׂמֵחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאִי מֵהַלְּפָנַי, תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַרְּבֵה נְשִׁים מִתְלוֹנְנוֹת שֶׁיֵּשׁ לָהֶן פְּחָדִים וְכו', וְחִלּוּמוֹת מִפְּחָדִים וְכו', אֲזִי הָעֵצָה לְזֶה לֹאמַר קְרִיאַת שְׂמֵעַ שְׁעַל הַמְּטָה לְפָנַי הַשְּׁנָה הוּא תְּקוּן מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל לְהַנְּשָׂמָה, וּבִפְרָט מִי שְׂקוֹרָא קְרִיאַת שְׂמֵעַ שְׁעַל הַמְּטָה עַל פִּי סֵדֶר הָאֲרִיז"ל, נִמְחָלִים לוֹ כָּל עוֹנוֹנוֹתָיו, כְּמוֹבָא (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְרִיאַת שְׂמֵעַ שְׁעַל הַמְּטָה, הַלְכָה ב'), וְחִכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ה.) כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׂמֵעַ עַל מְטָתוֹ כְּאִלוֹ אוֹחֵז חֶרֶב שֶׁל שְׂתֵי פִּיּוֹת בְּיָדוֹ, שְׂנֵאָמַר: (תְּהִלִּים קמ"ח) "רוֹמְמוֹת

אֶל בְּגֵרוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם", וְאָמְרוּ (שם) כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ מְזִיקִין בְּדִלִין הֵימָנוּ שְׁנֵאמַר: (איוב ה' ז') "וּבְנֵי רֶשֶׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף", הָרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ מֵעַל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה, וְזֶה צָרִיךְ הֵן הַגָּבֵר וְהֵן הָאִשָּׁה וְהֵן הַיְלָדִים לְקָרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיוּ שְׁמוֹרִים מִמְזִיקִים וּמִמְשַׁחֲתִים, וְהַלּוֹאֵי שְׁכָל אִמָּא תִקְפִּיד שֶׁהַיְלָדִים יִגִּידוּ קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה, וְכֵן לְעוֹרֵר אֶת הַבַּעַל שְׁלֵא יִשְׁכַּח לֹאמֵר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה שְׁזֶה שְׁמִירָה גְדוֹלָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּשַׁמְרֵי עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֶךְ, וְתִהְיֶי וְתִרְנִית וְתִמְחֲלֵי לְבַעֲלֶךָ וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נְלָקוּט בְּרֵאשִׁית, רַמְזוֹ כ"ד) עַל הַפְּסוּק: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "לְזוֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת" - רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קִרְחָה אוֹמֵר עַל שֵׁם בֶּשֶׁר וְדָם נִקְרָא אָדָם וּמִשְׁבָּנָה לוֹ עֶזֶר נִקְרָא שְׁמוֹ אִישׁ וְהִיא אִשָּׁה, מֶה עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא? נָתַן שְׁמוֹ בְּיַנְיָהֶם אִם הוֹלְכִין הֵן בְּדַרְכֵי הָרִי שְׁמִי נָתוּן בְּיַנְיָהֶן וּמִצִּיל אוֹתָן מִכָּל צָרָה, וְאִם לֹא הָרִינִי נוֹטֵל אֶת שְׁמִי וְהֵן נַעֲשִׂין אִשׁ וְאִשׁ, וְהָאִשׁ אוֹכֶלֶת אִשׁ "כִּי אִשׁ הִיא עַד אֲבֹדוֹן תֹּאכֵל"; וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה שְׁלֵא רַבִּים בְּיַנְיָהֶם וְכוּ', וְכִף הַיְלָדִים יִגְדְּלוּ בְּרֵאִים בְּנִפְשָׁם וּבְשִׁכְלָם וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רִיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תַּמוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמִימָה שְׁיִשׁ לִי שְׁאֲתָה מִבְּשׂוֹר לִי

בשורות משמחות מה שקורה בהישיבה וכו', ואיך שהבחורים מתמידים בלמוד ומתנהגים בדרך ארץ, וזה כל חיותי, תשואת חן לך על הבשורות משמחות, כי עיני ולבי שם כל הימים וכו'.

בענין הילד הפגום וכו', שמכשיל ילדים אחרים וכו', אני רוצה שתודיע תכף ומיד לאבא ש'לו עוד עכשו בערב, שהוא מסתובב עכשו בבית הכנסת, ולהודיע לו חד משמעית, כי אם הוא לא יטפל בזה, נפרסם את השם של הבן שלו והתמונה שלו וכו', כדי שכל ההורים יזהירו את בנייהם מהבן הזה, אצלי זה הדבר הכי חמור שרק יכול להיות, סוטה ... וכו', וכן אני רוצה שתדבר פתוח עם כל התלמידים שבמדה וירצה לנגע בהם שיציעו ויעשו רעש ולא יפחדו ממנו וכו', וכבר אמרתי כמה וכמה פעמים להמלמדים ולהמתחנכים, שהיום לא צריכים לפחד ולדבר פתוח שכל מנול שרוצה לנגע בהם וכו', או שיציעו ויעשו רעש, או שיוודיעו תכף ומיד לההורים או להמלמד שלהם.

רק חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ותציר בדעתך איך שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריך שתדע שבידיעה זו יפנס בך שמחה עצומה, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה, וכשייתברר לך בברור גמור שאין בלעדו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אז בקלות תוכל לדבר אל הקדוש ברוך הוא אפלו כמה דבורים, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג.ר.כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי שְׂאֵתָה מִשְׁקִיעַ בְּהִילָדִים, וְתִזְכֹּר טוֹב טוֹב כִּי הֵם הִילָדִים שְׁלֶךְ, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲדָרִין י"ט): כָּל הַמְּלַמֵּד בֶּן חֲבָרוֹ תוֹרָה מַעֲלָה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלוֹ יִלְדוּ; וְלִכְּן תִּהְיֶה חֲזַק מְאֹד מְאֹד לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאֵל תִּתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, זֶה סִימָן טוֹב שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עֲבוֹדָה טוֹבָה שְׁמִשְׁלָמִים לְךָ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, אֲבָל אֲנִי רָגִיל לְחֹזֵר מֵה שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת דַּעַת, סִימָן ל"ג) מִי שְׁמִשְׁלָמִין לוֹ רָעָה תַּחַת טוֹבָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עָלָיו וְנוֹתֵן לוֹ שִׁכְל גְּדוֹל בַּעֲבוֹדַת הַבוֹרָא; וְזֶה חֲוִיתִי בְּדִיוֹק עַל הָעוֹר שְׁלִי וְכוּ', וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלָם לִי מִתְּנֹנֹת יָפוֹת וְכוּ', וְלִכְּן בָּאתִי לְחֹזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אוֹתְךָ שְׂתִמְשִׁיךָ, וְאֵל תִּתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם שְׁעוֹשֶׂה עָלֶיךָ בַּקִּנְיָת, אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת עֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ כְּפִי שְׂאֵתָה מִבֵּין, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת מֵאַף אַחַד, וְתִרְאֶה שְׁסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא.

צָרִיכִים לְעוֹרֵר אֶת הַתְּלַמִּידִים פְּתוּחַ שְׁלָא יַעַב בְּהֵם אֵיזָה מְנַגֵּל וְכוּ', וְהַיּוֹם צָרִיכִים לְהִיּוֹת יוֹתֵר זֶהִיר מְזֶה וְכוּ', כִּי לֹא חָסֵר מְנַגְלִים סוֹטֵי מִין וְכוּ', שְׂרוּצִים לִפְגַּע בְּיִלָּדִים, וְצָרִיכִים לִפְתּוֹחַ לָהֶם אֶת הָעֵינַיִם שְׂאוֹי וְאָבוֹי מִי שְׂיַעַב בְּהֵם וְכוּ', שְׂתַכְּף וּמִיד יִגִּידוּ לָךְ, וְכֵן לְהַהוֹרִים שְׁלָהֶם, וְלֹא יִפְחָדוּ כְּלָל, וְצָרִיכִים לְהַזְהִיר אוֹתָם עַל חֲמַרַת הָעוֹוֹן לְנִגְעַ בְּבְרִית וְכוּ', וְצָרִיכִים לְדַבֵּר מְזֶה פְּתוּחַ וְלֹא לְהַתְּבַיֵּשׁ וְכוּ'.

בְּעֵינַי הִילָד וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְדוֹן אֶת הַהוֹרִים לְכַף זְכוּת, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם יוֹדְעִים אֶת הָאֵמֶת שֶׁהִילָד הוּא בְּעֵיתִי, אֲבָל הֵם מִתְּבַיֵּשִׁים לְהוֹדוֹת וְכוּ', וְלִכְּן אֵל תִּתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר, אֲנִי אֵף פַּעַם לֹא מְקַבֵּל דַּעַת אַחַד, תְּמִיד אֲנִי רוֹצֶה לְשַׁמַּע שְׂתֵי הַצְּדָדִים וְכוּ', תְּמַשִּׁיךְ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעֵינַי חֲנוּךְ הַתְּלַמִּידִים וּשְׂכָרְךָ יִגְדֵל בְּשָׁמַיִם.

רק חֲזַק וְאִמֵּץ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִצְרִיר בְּדַעְתָּךְ אֵיךְ שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע שְׁבִידִיעָה זֶה יִכְנַס בָּךְ שְׂמֻחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמֻחָה כְּשִׂמְחַת הָאִמוּנָה, וְכִשְׂיִתְבָּרַר לָךְ בְּבִירוֹר גָּמוּר שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲזוּ בְּקַלּוֹת תּוֹכֵל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפֵלוּ כְּמָה דְבוּרִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גּוֹרָא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֵתָה רּוֹצֶה לְהִיּוֹת מְלַמֵּד, אָבֵל אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָּךְ שְׁלֹא תוֹכֵל לְהַחְזִיק אֶת שְׁתֵּי הָעֲבוּדוֹת, הֵן מְלַמְדוֹת וְהֵן בֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֲהֵל אֲבָרְהָם, וְלִכֵּן עֲדִיף שֶׁתְּחַזִּיק בְּמְלַמְדוֹת אִם אֲתָה מְסַגֵּל לָזֶה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, כִּי אֲשִׁתָּךְ אִשָּׁה טוֹבָה כְּלִילַת הַמַּעֲלוֹת, וְיִזְכֹּר מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה ח') אִי אֲפֹשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֲפֹשֶׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֶׁם הַבְּרֻכָּה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבָּה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל

הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

רק חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ותציר בדעתך איך שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריך שתדע שבידיעה זו יכנס בך שמחה עצומה, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה, וכשייתברך לך בברור גמור שאין בלעדו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אז בקלות תוכל לדבר אל הקדוש ברוך הוא אפלו כמה דבורים, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרכב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה והבנה הדדית, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם; ולכן תקחו את עצמכם בידיכם,

ותשמרו מאד מאד על השלום בית שלכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם תכף ומיד להתפייס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גרכג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך שתדבר עם ... גרו יאיר בענין הבן שלו ... גרו יאיר, ולגלות לו את האמת וכו', כי אם הוא לא יטפל בזה, אנחנו

נִפְרָסם בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת וְגַם אֶת הַתְּמוּנָה שֶׁלוֹ, שֶׁכָּל הַיְלָדִים יִדְעוּ לְשׁוֹמֵר מֵהֵלֵךְ הַחוּלָה הַזֶּה וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה, כִּי אֶצְלִי זֶה הָעוּוֹן הַכִּי חֲמוּר, כִּי כְשֶׁמִּתְחִילִים בְּגִיל צָעִיר לַעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת כְּאֵלוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, הוּא לֹא יֵצֵא מִזֶּה אִף פֶּעַם, וַיִּגְמַר בְּבֵית סֵהַר, וְלָכֵן עֲדִיף שְׁיִטְפֹּל בְּזֶה תַּכְף וּמִידָּה, וְכֵן תִּזְהִיר אֶת הַתְּלִמִּידִים שֶׁלְּךָ בְּהַכְּתָה, וְלִדְבַר אֲתָם פְּתוּחַ שֶׁלֹּא יִגַּע בָּהֶם אִיזֵה מְגוּל וְכוּ', וְהַיּוֹם צָרִיכִים לִהְיוֹת יוֹתֵר זֶהִיר מִזֶּה וְכוּ', כִּי לֹא חֲסַר מְגוּלִים סוּטֵי מִיֵּן וְכוּ', שְׂרוּצִים לִפְגַּע בְּיַלְדִים, וְצָרִיכִים לִפְתַּח לָהֶם אֶת הָעֵינַיִם שְׂאוּי וְאָבוּי מִי שְׁיִגַּע בָּהֶם וְכוּ', שֶׁתַּכְף וּמִידָּה יִגִּידוּ לָךְ, וְכֵן לְהַהוֹרִים שֶׁלָּהֶם, וְלֹא יִפְחָדוּ כָּלֵל, וְצָרִיכִים לְהַזְהִיר אוֹתָם עַל חֲמַרַת הָעוּוֹן לִנְגַע בְּבְרִית וְכוּ', וְצָרִיכִים לְדַבֵּר מִזֶּה פְּתוּחַ וְלֹא לְהַתְּבִישׁ וְכוּ'.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֻדָּם שֶׁמִּחַ מִתְּרוּחַב דַּעְתוֹ וַיִּכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהִרְגַע שֶׁחֲזַק בְּאַמוּנָה שְׂאִין בְּלִעְדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הַבֹּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאֲתָם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגַן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזֵה תַעֲנוּג שְׂאֻדָּם מְרִגִּישׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוּצָה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשִּׂמְחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתַצִּיר בְּדַעְתְּךָ אִיךָ שְׂאִין בְּלִעְדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוֹל דְּבַר קֶטָן אִינּוּ נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֻצִּיל הָעֲלִיוֹן, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע שְׁבִידִיעָה זוֹ יִכְנַס בָּךְ שִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי אִין עוֹד שִׂמְחָה כְּשִׂמְחַת הָאֲמוּנָה, וְכִשְׁיִתְבַּרְר לָךְ בְּבוֹרֵי גְמוּר שְׂאִין בְּלִעְדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲזַ בְּקִלּוֹת תּוֹכֵל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ כְּמָה דְּבוּרִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד יִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבַּרְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְכָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחְיוּ נֹצֵחַ
לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת מַה שְׁלוֹם הֵרֶךְ הַנְּמוּל, כִּי כָּל הַסְּפוּר נִגַּע לִי
בְּלֵב מְאֹד, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁמֵהֵיּוֹם צְרִיכִים לְקַחַת רַק מוֹהֵל מִמְּחָה, שְׁעֵשָׂה אֵלַי
בְּרִיתוֹת וְכוּ', וְאֲנִי מִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַעֲקָר אֲצֵל מוֹהֵל שְׁיִהְיֶה
מִמְּחָה וְזָרִיז וְיִוֹדַע אֶת הַמְּלָאכָה וְכוּ', נָא וְנָא לְהוֹדִיעַ לִי תַכְף וּמִיד שְׁלוֹם
הַבֵּן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶוּ תִשְׁכִּילוּ
וּתְצַלִּיחוּ.

הַמְּאַחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נָרוּ יְאִיר
לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֹזֵק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,

כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

אני מבקש אותך אישית אם אתה יכול להצטרף בערב לשעור "דף היומי" שלומד הרב ... נרו יאיר, והוא מסביר כל כך טוב את הדף, עד שכלם נהנים לשמע ממנו את הדף גמרא, ועליך לדעת כי דף גמרא ביום זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבע מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'ר'א', ג'בר'יאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, כי חבל על כל יום שעובר בלי למוד דף גמרא, שזה שמירה לאדם ומדביק אותו אל האור אין סוף ברוך הוא, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס ולומד בכל יום דף גמרא, שאז ממשיך על עצמו צלם אלקים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גֵּרְוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תנא דבי אליהו רבה, פֶּרֶק י', סימן ה') אֵין אִשָּׁה כְּשֶׁרָה אֶלָּא הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ; וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְצִיַּת אֶת בַּעֲלָךְ וְכוּ', וְאִם אֶת צְרִיכָה מְשֻׁהוּ, כְּדֹאֵי לָךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ בְּנִימוּס וּבִדְרָךְ אַרְץ וְכוּ', וְאִנִּי מִכִּיר בּוֹ שֶׁהוּא אִישׁ טוֹב עִם לֵב זָהָב, וּבְדוּדָאֵי יִתֵּן לָךְ, וְלִכֵּן תִּתְאָזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוּ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, וְזָכְרִי מַה שְּׂאָמַר הַתֵּנָא הַקְדוּשׁ: (אבות פֶּרֶק ה') לְפוּם צַעֲרָא אֲגֵרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשֶׁאִשָּׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטָלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהִכְנַס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלֶיּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁקִנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבָ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, שְׂאִז הַשְּׁכִינָה תִשָּׁרֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרְכֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּדַרְךָ כָּלֵל לֹא קוֹנִים לֹא רְהִיטִים וְלֹא עֲגָלוֹת לְתִינוּק קֶדֶם שְׁנוּלָד וְכוּ', הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְקָלוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לומר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מִסְגָּל לְלֶדָה קְלָה, וּרְבִנּוּ ז"ל אָמַר: (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוֹי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֹּאמְרֵי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרְיָא אֲשַׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נֵתַן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת, תִּהְיֶי רְגִילָה לומר אֶת זֶה מְדִי פֶּעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֹרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, שֶׁבְּזִכּוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזִכּוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרַתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהִיָּה לְהֵם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאַיְכָרְיוֹ, וְאַזְכָּה לַעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיִן הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכָּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחֵיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַשְּׂמֵחָה שֶׁישׁ לִי עִם הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת שְׁבִשְׂרָתֶם לִי, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹתַי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמַּחוֹת.

רק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם רק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם שְׂמֵחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שֶׁאֵין בְּלִעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהִכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׂכַתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאֲרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּוֵה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁיְהִיֶּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי צָר לִי מְאֹד לְשִׁמְעַע מַה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנִכְם ... נִרוּ יְאִיר, אֲבָל עֲצָתִי
שְׁלֵא לְדַחֵק עָלָיו לְחֹזֵר וְכוּ', כִּי הוּא חַי עִכְשָׁו תַּחַת לְחֻצִּים וּטְרַאוּמָה מְאֹד
קָשָׁה וְכוּ', וּלְכֵן צָרִיכִים לָתֵת לוֹ לְחֹזֵר לְעֲצֹמוֹ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחַד, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גֵּרֵל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... שְׂיַחֲיוֹ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִחָה שְׂיִישׁ לִי, וְאֵנִי מְצַטְרֵף בְּשִׂמְחַתְכֶם
שֶׁבְקָרוֹב יִהְיֶה הַיּוֹם מְצֻנָּה שֶׁל בְּנִכְם בְּכוֹרְכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל
יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת וּבִסְמִינָן טוֹב וּבְמִזְלָן טוֹב.

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂנִיכְם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם
שְׂמִחַת מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצֹמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע
שְׂחֻזֵק בְּאַמוּנָה שְׂאֵין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֵלָקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי
זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה
הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב: (וַיִּקְרָא
כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֵלָקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ

רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ג.ר.א.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח בשמחתכם, ואני מבקש מאד שגם אתם תשמחו יחד, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא

יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

רק חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ותציר בדעתך איך שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריך שתדע שבידיעה זו יכנס בך שמחה עצומה, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה, וכשיתברר לך בברור גמור שאין בלעדו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אז בקלות תוכל לדבר אל הקדוש ברוך הוא אפלו כמה דבורים, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ר.ל.ב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אני קבלתי מכתב מבנכם ... נרו יאיר, והוא מספר לי שבחור בגילו מטריד אותו ... וכו', ולכן אני מאד מבקש אתכם שתכף ומיד תוציאו ממנו מי הבחור הזה, ותגשו אל ההורים שלו, ולהזהיר אותם באזהרות חמורות, וכן להזהיר את הבחור באיומים שתמסרו אותו למשטרה, כי אני מאד מאד קפדן להזבל הזה, אני מאד מבקש אתכם שאל תקחו את זה בקלות, כי זה העתיד של הבן שלכם, אני מקווה לשמע מכם בקרוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ר.ל.ג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך מה שאתה עושה בשביל אמך עליה השלום, ובודאי זכותך גדול בשמים, ואתה גורם לה נחת רוח גדול מאד מאד, כי מכבדו בחייו ומכבדו במותו, כבוד אב ואם שיך תמיד.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

רק חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ותציר בדעתך איה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריך שתדע שבידיעה זו

יִכְנַס בְּךָ שְׂמֵחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמֵחָה כְּשִׂמְחַת הָאֱמוּנָה, וְכִשְׂיִתְבָּרַר לְךָ בְּבִרְרוֹ גָּמוּר שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִזּוֹ בְּקִלּוֹת תּוֹכֵל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ כְּמָה דְּבוּרִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רלד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְמָה אֶת צְרִיכָה תָּמִיד לְהִתְלוֹנֵן וְכוּ', וּלְהִרְגִישׁ שְׂאֵת הִכִּי אֲמַלְלָה וְכוּ', סוּף כָּל סוּף זְכִית לְהִיּוֹת אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, דְּבָר שְׁכָל כָּךָ רְצִית וְכוּ', וְכִמוֹ שְׁבִקְשֵׁת עַל זֶה וְקַבְּלָתִי, כָּךְ תִּבְקָשִׁי עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וּתְקַבְּלִי, אֲבָל אֵל תִּכְנַסִּי בְּלַחֵץ וּבְצַעַר וּבְמֶרֶה שְׁחוּרָה וְכוּ'.

רַק תִּזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שְׂמֵחָה וְעַלִּיזָה, מִתְרַחֶבֶת דְּעִתָּהּ וּיְכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמָּה אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיהָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעַנּוּג הִכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֶמֶת טַעַם עוֹלָם הִבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׁכַתּוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תְּעַנּוּג שְׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ

והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והיא יכולה לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרי את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את תשארי בבית, תשתדלי לטפל בילדים והקדוש ברוך הוא יעזר שבעלך יביא פרנסה בשפע, ובבית שלכם יהיה רק שמחה.

תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶי תִשְׁכִּילִי
וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְלוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגַשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ
וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזָק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין
בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַפְּלֵל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר
אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גָדוֹל,
וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שִׁפְתוֹב: (וַיִּקְרָא כִּי־י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל
עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תְּעִנוּג
שְׂאֲדָם מְרֻגֵשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא
יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבְיֵא
אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׂמְחָה, וְלִכְן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

תְּרַאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחְרִית, מְנַחָה,
עַרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כָף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכְּתִיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ
שְׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת
נד): מִחֲנִה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאֲדָם מִתְּפַלֵּל אֶת

השֵׁלש תפלות בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזֵה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנּוּן, זֶה כְּבָר קָלַפְתָּ עוֹג מִלֶּךְ הַבֶּשֶׂן שִׁיעָקֵר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבַּרְךָ, וְתִצְרִיךְ בְּדַעְתְּךָ אִיךָ שְׂאִין בְּלִעְדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְדַבֵּר גְּדוֹל דְּבַר קֶטָן אֵינּוּ נִעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְצָרִיךָ שֶׁתִּדַע שְׁבִידִיעָה זֶה יִכְנַס בְּךָ שְׂמִיחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה כְּשִׂמְחַת הָאַמוּנָה, וְכִשְׂיִתְבַּרֵּר לְךָ בְּבִרוּר גְּמוּר שְׂאִין בְּלִעְדוֹ יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִזּוֹ בְּקִלּוֹת תּוֹכֵל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוֹ כַּמָּה דְּבוּרִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבַּרְךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיךְ רַק בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְאִזּוֹ תִהְיֶה הַמְּלַמֵּד הַכִּי טוֹב, אֵל תִּפְחַד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתּוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפַּעַל אֶת הַכְּסוּפִים שְׁלֶךָ, וְתִצְלִיחַ בְּגְדוֹל, תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק יַחַד עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְפִלְגָּת.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמִחַת מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ

ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

רק חזק ואמץ באמונה פשוטה בו יתברך, ותציר בדעתך איך שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריך שתדע שבידיעה זו יכנס בך שמחה עצומה, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה, וכשייתברר לך בבורו גמור שאין בלעדו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אז בקלות תוכל לדבר אל הקדוש ברוך הוא אפלו כמה דבורים, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעֶדָה תָּמִיד שֶׁיְהִי לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גּרֵלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ז תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנֶכֶדֶן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

קִדְם שְׁנִכְנַסְתִּים בְּמָקוֹם לְגוֹר, צְרִיכִים לְבוֹא וּלְהִתְרַשֵּׁם מֵהַמָּקוֹם, וְכֵן צְרִיכִים לְרְאוֹת אִם זֶה מִתְאִים לְאִפִּי שְׁלֹכֶם, וְכֵן בְּעֵינַי הַחֲנוּךְ וְכוּ', הַכֹּל צְרִיכִים קִדְם כֹּל לְבוֹא וּלְרְאוֹת בְּמוֹ עֵינַיִם וּלְהִתְרַשֵּׁם וְכוּ', אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַכְרִיחַ אֶת מִיִּשְׁהוּ לְבוֹא לְגוֹר בְּכַח וְכוּ', חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה מו). חֵן מָקוֹם עַל יוֹשְׁבָיו, וְלָכֵן הֵייתִי מֵיעֵץ לָכֶם קִדְם לְבוֹא וּלְרְאוֹת וּלְהִתְרַשֵּׁם, וְאַחַר כֵּךְ אַתֶּם בְּעֶצְמְכֶם תַּחְלִיטוּ, אֶף אַחַד לֹא יִכּוֹל לְהַחְלִיט בְּשִׁבְלֵכֶם.

עֲכָשׁוּ בּוֹנִים הַרְבֵּה דִירוֹת, וְכֹל מֵה שְׁבוֹנִים זֶה בּוֹנִים לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב, וְכֹל הַיְזָמִים שְׁמִפְרָסְמִים שְׁבוֹנִים שְׁכוֹנוֹת וְכוּ', הַכֹּל זֶה בְּשִׁבְלֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב, זֶה לֹא יוֹעִיל לְאַף אַחַד שׁוֹם דְּבַר וְכוּ'.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁבִינֵינוּ קִהְלָה קְדוֹשָׁה, חֲמַמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, מָקוֹר שֶׁל חֶסֶד, מִמֶּשׁ לְתַפְאֵרֶת בִּיבְנָאֵל, שְׁעַד עֲכָשׁוּ הִיָּה שֵׁם מְדַבֵּר שְׁמֵם מֵהִיִּהְדוּת, וּמֵאֵז שֵׁיִסְדּוֹ אֶת יִבְנָאֵל בְּשֵׁנַת תַּרְס"א עַד שְׁבָאֵנוּ לְשֵׁם, לֹא הִיָּה זִכָּר שֶׁל יְהוּדוּת וְכוּ', וּתְהִלָּה לְאֵל, הַיּוֹם הַמָּקוֹם פּוֹרַח בְּרוּחַ חַיִּימוּת, מִי שֶׁרַק נִכְנַס שְׁמָה לֹא יִכּוֹל לְהֵאֱמִין מֵה שְׁרוּאָה לְפָנָי מֵרְאֵה עֵינָיו, חוֹשֵׁב שֶׁהוּא נִמְצָא בִירוּשָׁלַיִם, אוּ בְבִנֵי בְרַק, אוּ בְבִירוּקְלִין, בְּלֵי שׁוֹם הַגְזָמָא, קִדְם יֵשׁ מְגִינִים מוֹתִיקִין עַד חֲצוֹת לַיְלָה, שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עַרְבִית מְגִין אַחַר מְגִין, שְׁדָבַר כְּזֶה אֵין רַק בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, אֲבָל לֹא בְאִיזָה מוֹשְׁבָה נְדַחַת שְׁלֹא יִדְעוּ אֵי פְעַם אֵיפֹה זֶה עַל הַמִּפְּהָ וְכוּ', אַחַר כֵּךְ יֵשׁ לָנוּ מָקוֹה מִפְּאֵרֶת עֲנָקֵי לְגַבְרִים עִם

שְׁלֹשׁ בִּזְרוֹת לְטַבִּילָה, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ מִקּוּה טְהוּרָה מִפְּאֶרֶת לְנָשִׁים (אֲגַב שְׁמִסְגֶּלֶת מְאֹד לְפִקִּידַת עֲקָרוֹת, כִּי נִבְנְה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה בְּמַחֲתָרַת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנַי שְׁבָעִים שָׁנָה), וְעַל כָּלֵם יֵשׁ לָנוּ בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם שְׁמִחֻלָּקַת אֲכָל בַּחֲנָם לְכָל מִי שֶׁרָק רָעַב, וּבְכָל יוֹם מִתְּפַלֵּת וְתִיקִין עַד עֶשֶׂר בְּעָרֵב זֶה פְּתוּחַ לְכָלֵם, גְּבָרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים, וּבְכָל יוֹם מְחַלְקִים קְרוֹב לְאֵלֶּף מְנוֹת אֲכָל טְרִי וְטָעִים, מְלֵבֵד זֹאת יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל לְבַעֲלֵי בָתִּים "אוֹר הַמַּאִיר", שְׁלוֹמֵדִים שְׁמָה קְרוֹב לְמֵאָה אֲבָרְכִים, וְכֵן כּוֹלֵל לְהוֹרָאָה "תְּפֹאֶרֶת בְּנִימִין", שְׁלוֹמֵדִים שְׁמָה חֲמִשִּׁים אֲבָרְכִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְיֵשׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים, גְּנִים לְבָנִים וּלְבָנוֹת, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, וְסִמְנָר לְבָנוֹת, תְּלִמּוּד תּוֹרָה לְבָנִים, וְיִשִּׁבָה קִטְנָה וְיִשִּׁבָה גְדוּלָה לְבַחוּרִים מְצַיִנִים, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יִשִּׁבָה שֶׁל בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה, וּמְדַרְשִׁיה לְבַעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה זֹאת כְּמוֹ עֵינָיו, וְהַמְקוּם שׁוֹקֵק בִּיהֲדוּת, יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׁשֵׁה שְׁעוּרִים נִפְרָדִים בְּדֶף הַיּוֹמִי, וּפֶה מְדַבְּרִים מֵאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שְׂאֵף אֶחָד לֹא יָדַע אִי פֶעַם אִיפֶה שְׁזָה נִמְצָאת וְכוּ', וְעַכְשָׁו תִּהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ כָּבֵד לְמַעֲלָה מְאֻרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, וְעַכְשָׁו בּוֹנִים אֶלֶף דִּירוֹת חֲדָשׁוֹת בְּשִׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ר. ל. ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת זֶה עַל יְדֵי שְׁמִחָה, שְׂאֵדָם צְרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ רַק לַהֲיִוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לְבָנֵי אָדָם מַעֲלַת הַשְּׁמִחָה וְכוּ', אָדָם חוֹשֵׁב שְׁזָה סֵתֵם עֲצָה לֹא לְהַשְׁבֵּר, אֲזִי צְרִיכִים לַהֲיִוֹת בְּשִׁמְחָה וְכוּ', אֲבָל לֹא שְׁמִים לֵב כִּי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֶצְמוֹ הוּא עֵצֶם הַשְּׁמִחָה, וְכַשְׁבֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִמְרוּ בְּזִהָר (תְּצוּהָ קִפ"ד): תָּא תְּחִי עֲלֵמָא תְּתַאָּה

קִימָא לְקַבְּלָא תְּדִיר, [בּוֹא וּרְאֵה הָעוֹלָם הַזֶּה עוֹמֵדֵת לְקַבֵּל תְּמִיד] וְהוּא אֶקְרִי אֶבְרָתָא, [וְהִיא נִקְרָאת אֶבְרָתָא כִּי טוֹב כְּמוֹ אֶבְרָתָא מוֹשֶׁכֶת שְׁנִקְרָא מִגְּנֹט] וְעֲלֵמָא עֲלֵמָא לֹא יְהִיב לִיה אֵלָא כְּגוֹנָא דְאִיהוּ קִימָא, [וְהָעוֹלָם הַבָּא לֹא נוֹתֵן אֵלָא כְּמוֹ שְׂמֻכִּינִים אֵת עֲצָמוֹ מִלְמֻטָּה] אִי אִיהוּ קִימָא בְּנֵהִירוֹ דְאֲנַפִּין מִתְתָּא, [אִם נִמְצָאִים תְּמִיד בְּפָנִים שְׂמֻחִים מִלְמֻטָּה] כְּדִין הָכִי נִהְרִין לִיה מְעִילָא, [כִּף מְאִירִים לוֹ מִלְמַעְלָה אֹר וְזוּי וְחִיּוּת וְדִבְקוּת וְכוּ'] וְאִי אִיהוּ קִימָא בְּעַצִּיבוֹ, [אֲבָל אִם אֲדָם עוֹמֵד בְּעַצְבוֹת וּבְמֵרָה שְׁחוּרָה] יְהִיב לִיה דִּינָא בְּקַבְּלִיה. [אֲזִי מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ דִּינִים] כְּגוֹנָא דָּא: (תְּהֵלִים ק' ב') "עֲבַדְדוּ אֵת הַיְיָ בְּשִׂמְחָה", חֲדוּה דְבַר נֶשׁ מְשִׁיף לְגַבְיָה חֲדוּה אַחְרָא עֲלֵמָא, [הַשְׂמֻחָה שֶׁל אֲדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, מִמְשַׁכֶּת עָלָיו שְׂמֻחָה מֵעוֹלָם הַבָּא] הָכִי נִמִּי הָאִי עֲלֵמָא תְתָּא, כְּגוֹנָא דְאִיהִי אֲתַעֲטָרֵת הָכִי אֲמֻשִׁיף מְלֵעִילָא, [כִּף הוּא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּפִי שְׂאָדָם מִתְנַהֵג בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּף מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ מֵעוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן כְּשֶׂאָדָם רַק בְּשִׂמְחָה וּמְכָרִיחַ אֵת עֲצָמוֹ כֹּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שְׂמֻחָה מֵעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׂעוֹבֵר צְרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת וּמְכַאוֹבִים, תְּשַׁתְּדֵל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עִם כֹּל הַכַּחוֹת, וְאֲזִי תִרְאֶה שְׂכָל מְזֻלְךָ יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, הַלּוּאִי שְׂתַכְנִיס אֵת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּלִבְךָ.

תְּשַׁתְּדֵל לְהַכְנִיס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה לְפָנֶי כָּל תְּפִלָּה, כִּי צְרִיף לְהַזְהֵר מְאֹד לְפָנֶי שְׁהוֹלְכִים לְהַתְּפַלֵּל לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה בְּקַפְתַּת הַצְּדָקָה, שְׂזֵה מְאֹד נְחוּץ כְּדִי שְׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֻנָּה לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא דָּף י') רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה לְעַנִּי וְהוֹדַר מְצִלִּי אָמַר דְּכַתִּיב (תְּהֵלִים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנוֹת עֲנִיִּים, הַלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין פְּרוּטָה לְעַנִּי קֶדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כִּף מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאֲמַר: (תְּהֵלִים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנִיךָ", וְכֵן נִפְסַק בְּשַׁלְחַן עֲרוּךְ: (אַרְח חַיִּים, סִימָן צ"ב, סְעִיף י') "טוֹב לִתֵּן צְדָקָה קֶדֶם תְּפִלָּה": וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהַר לְפָנֶי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, שְׂאֲזִי נְכוּן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֵא יַחְזוֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם, וְזָכַר גַּם זָכַר אֲשֶׁר רַק בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה נִגָּאֵל, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: (יִשְׁעִיָּה א' כ"ז) "צִיּוֹן בְּמִשְׁפַּט תִּפְדֶּה וְשְׂבִיָּה בְּצַדָּקָה", וְאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ זוֹטָא, שִׁיר הַשִּׁירִים א') הַדּוֹרוֹן

שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צְדָקָה, שֶׁכֵּן הוּא אוֹמֵר: (משלי כ"א ג') "צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִבְחָר לַהוֹיָה מִזְבֵּחַ", כֵּן הַנוֹתֵן צְדָקָה אֶפְלוּ הִיְתָה בִּידוֹ עֲבָרָה וְנִחַתֶּם דִּינוֹ לְאָבֵד וְנִתְּנָה רְשׁוּת לַמְּלֶאךָ הַמְּמַנֶּה עַל הַפְּרָעָנוּת לִילֵךְ וּיִפְרַע מִמֶּנּוּ אִינוּ יְכוּלִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לוֹף (משלי י"ב) "וּצְדָקָה תְּצִיל מִמּוֹת", וְיְכוּל לִהְיוֹת מְקַבֵּל פְּנֵי שְׂכִינָה בְּכָל יוֹם שְׁנָאֵמֶר: (תהלים פ"ט ט"ו) "חֶסֶד וְאֱמֶת יִקְדָּמוּ פְּנֵיךָ" וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לַמְּלֶאךָ שֶׁל פְּרָעָנוּת אֵל תִּגַּע בּוֹ, מְצַאֲתִי לוֹ זְכוּת לְמַחֵל עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּרְמִי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי מָאֵד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאֶף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה בָּא לְךָ מָאֵד קֶשֶׁה, עִם כָּל זֹאת רַק תְּהִי בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כִּף הַזֶּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל שִׂמְחָה יוֹתֵר מִכָּל דְּבָר בְּעוֹלָם, וְתִזְכְּרֵי שֶׁבְּכָל רִגְעַ וְדָקָה שְׂאֵת שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה שֶׁנִּבְרָאת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הוֹלָכֶת בְּצַנִּיעוּת וְכוּ', בְּזָה אֶת מַדְבְּקַת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא עֲצֵם הַשִּׂמְחָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (דברי הימים א' ט"ז כ"ד) "הוֹד וְהִדָּר לְפָנָיו עֲזוּ וְחִדְּוָה בְּמַקְמוֹ".

נָא וְנָא תִּשְׁמְרֵי מָאֵד מָאֵד שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינָךְ וּבֵינִי בְּעֵלְךָ וְכוּ', כִּי: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי ברכות, פָּרָק ט', הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמַקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מָאֵד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת י) זֶה

שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְׁלוֹם בַּיִת, כִּי זוּג שָׂרָבִים בִּינֵיהֶם, גּוֹרְמִים פְּרוּד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכְּנֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׁבִיכְלַתְכֶם תִּכְףּ וּמִיד לְהִתְפַּיֵּס אַחַד עִם הַשָּׁנִי, כִּי לֹא יֵאבֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סֶלַח לָכֵם אִם אַתֶּם רָבִים בֵּינֵיכֶם וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת קט"ז). לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אֲמָרָה תּוֹרָה: שְׁמִי שֶׁנִּכְתַּב בַּקְּדָשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; וְאִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מְסָכִים שִׁימְחֵק כְּכִיכּוֹל שְׁמוֹ שֶׁמְחַזֵּיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הַעֶקֶר שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בּוֹדְאֵי אַתֶּם צָרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

וְכֵן אֶת צָרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל כְּבוֹד הַזּוּלוֹת, וְלֹא לְרִיב עִם הַשְּׂכָנִים, יְהִיָּה אִיךָ שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה מַה שִׁיְהִיָּה וְכוּ', רַק לְרֵאוֹת לְפִיִּס אוֹתָם וְלִקְבָּלָם בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, כִּי אֲצַלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְכַךְ חֲנֻכְנוּ עַל יְדֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁתְּמִיד נִחַפֵּשׁ אַחַר הַשְׁלוֹם וְכוּ', וְהַסְּמִיךְ מ"ם אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא עֲצָם הָרַע וְהַטְּמָאָה וְהַזְּהָמָא וְכוּ', וְלִכְּנֵן כָּל עֲנִינּוּ רַק פְּרוּדִים "הַפְּרַד וּמְשַׁל", זֶה כַּח הַטְּמָאָה שְׁלוֹ וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים לְלַכֵּת בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ, רַק לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוּלוֹת, וּבְזָה תַחֲיִי אוֹתִי מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמְיָדֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר,
 הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד

הַיּוֹם הַזֶּה כָּבֵה גַר יִשְׂרָאֵל הַגָּאוֹן הָאֲמִתִּי שֶׁר הַתּוֹרָה, מְרַן רַבֵּי יוֹסֵף
 שְׁלוֹם אֱלִישִׁיב זְצוּק"ל, אֲשֶׁר עָלָיו יְכוּלִים לוֹמַר עִם לֵב שָׁלֵם אֵת מַה שְּׁאֲמָרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה מ"ט). מִשְׁמַת בֵּן עֲזָאִי בְּטָלוּ הַשְּׂקָדָנִים, כִּי בְּדוֹר הַזֶּה
 לֹא הָיָה כְּמוֹהוּ בַשְּׂקָדָנוֹת, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה מִפְּרָסֵם לְכָל, וְאִין מַה לְהוֹסִיף אוֹ
 לְפַחַת מֵהַתְּאָר הַזֶּה, כִּי זֶה יְדוּעַ כְּשֶׁאֲדָם שׁוֹקֵד בַּתּוֹרָה, מְגִיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת
 שְׁבַעֲוֹלָם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (אָבוֹת פָּרָק ו') אִין לָךְ בֵּן חוֹרִין אֶלָּא מִי שְׁעוֹסֵק
 בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וְכָל מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, הָרִי זֶה מִתְעַלֶּה, וְהַגָּאוֹן הַזֶּה
 זָכָה לָזֶה בַשְּׁלֵמוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, כִּי לֹא הָיָה לוֹ בְּד' אֲמוּתָיו אֶלָּא הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, וְהָיָה סִמְלָל שֶׁל שְׂקָדָנוֹת וְהַתְּמָדָה בְּלִתי נִתֵּן לְתֵאָר וְכוּ', וְאִף שִׁישַׁב
 כָּל יָמָיו בְּד' אֲמוּתָיו בְּצַנִּיעוּת גְּדוֹל מְאֹד, עִם כָּל זֹאת נִתְקַיֵּם אֶצְלוֹ בְּמֵלוֹא
 מוֹבֵן הַמְּלָה מַה שְּׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה ח', סִימָן ב') אָמַר
 רַבֵּי בְּנִימִין בַּר לְוִי אִם יֵשֵׁב אָדָם בְּזוּיִת וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה אֲנִי מֵרְאֵהוּ לְבָרִיּוֹת;
 וְיְדוּעַ אִיךָ שְׂרַבְנוּ ז"ל מִחֲדָדִיר בְּנוּ אֵת מַעְלַת לְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְרָצָה מְאֹד
 שְׂרַק נִתְמַיֵד תְּמִיד בְּלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִלְמַד כְּסֵדֶרִין כְּפִי סֵדֶר דְּרָף הַלְמוּד
 שְׁלוֹ, (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו), וְיְדוּעַ מַה שֶּׁהוּא אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רפ"ז) מַה
 יֵשׁ לְהֵאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, אִין צָרִיף כִּי אִם לְהַתְּפַלֵּל וְלִלְמַד וְלְהַתְּפַלֵּל.
 "מַע'בֵּאֲדָרָף מְעַר נִיט נָאֵר דְּאוּוִינִין אִין לְעָרְנָן אִין דְּאוּוִינִין"; וְכֵן אָמַר:
 (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רע"ד) טוֹב מְאֹד לְהֵאָדָם שִׁיְהִיָּה לוֹ חֵדֶר מִיְחָד לוֹ לְבָדוֹ לַעֲסֵק
 שָׁם בְּעַבְדוּת הַשֵּׁם בַּתּוֹרָה וּתְפִלָּה, וּבְפָרֵט הַתְּבוּדָנוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ
 שְׁלֹזָה צְרִיכִין בּוֹדָאֵי חֵדֶר מִיְחָד; וְהַגָּאוֹן הָאֲמִתִּי הַזֶּה קָיָם אֵת זֶה בַשְּׁלֵמוֹת,
 שְׁעֵשִׂירִיּוֹת שְׁנַיִם יֵשֵׁב בּוֹדֵד בְּאִיזָה בֵּית הַכְּנֶסֶת סְגוּר וְשָׁם יֵשֵׁב וְהַתְּמִיד
 בַּתּוֹרָה בְּהַתְּמָדָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וּמִמֵּנוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַמַּד מַה זֶה
 נִקְרָא הַתְּמָדָה? וּמַה זֶה נִקְרָא תְּשׁוּקָה לְלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

אדוני אבי מורי ורבי הגאון זי"ע שבעצמו היה גאון נפלא בקי בש"ס ופוסקים באפן בלתי רגיל, איפה שרק שאָלו אותו היה יכול לענות על המקום, ספר לי כמה פעמים כשהגיע לארץ ישראל בשנת ת"ש, פגש את הגאון הזה כמה פעמים ודברו הרבה בלמוד כדרך לומדים, ואמר שהאברך הזה בקי היה בש"ס כבר אז שהיה בגיל צעיר, ומי שהפיר את אבי ואת גאונותו וכו', לא זרק על כל אחד מחמאות והפלגות כאלו רק עליו, וזה פלא שבגיל צעיר כזה אברך בסביבות שנות השלושים שהיה כבר בקי בש"ס ישר והפוך וכו', וזה לא סתם הפלגה וכו', אלא מציאות, ולכן עלינו להשתדל למלאות את החסרון שנחסר עכשו מהעולם, עמוד התורה, ועמוד השקדנות וההתמדה.

הקדוש ברוך הוא המנחם את עם ישראל, הוא ינחמנו בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

רמב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה יכול להכניס את המכתב כללי שכתבתי לאנשי שלומנו, ושילמדו מהתמדתו הנפלאה, ואתה יכול להרחיב את הדבור שהרבה פעמים דברתי ממנו עם הבחורים והאברכים שמסתובבים אצלי שילמדו אצלו מה זה נקרא שקידה והתמדה, כי הרי אצלי העקר לא להטעות את עצמו, ואם אנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, למה שלא נשמע בקולו? וסוף כל סוף מה ישאר מאתנו? רק התורה, ולכן ספרתי הרבה ספורים במשך השנים ממנו, ולהבדיל בין חיים לחיים מחתנו רבי חיים קניבסקי שליט"א, שילמדו מהם מה זה נקרא התמדה בתורה, ותהלה לאל, פעלתי המון אצל בחורים ואצל

הָאֲבָרְכִים שְׂזָכוּ לְסִים כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים אֶת הַש"ס בְּבָלִי יְרוּשָׁלַּיִם וְתוֹסַפְתָּא, וְרַמְב"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּוָה, וְכָל הַמְדַרְשִׁים וְכו' וְכו', כְּמַפְרָסֵם זֶה בֵּין כָּל הָאֲבָרְכִים שֶׁהִסְתוּכְבוּ אֶצְלֵי.

וְאִם כָּבֵר מְדַבְּרִים מֵהַתְּמִידָה הַתּוֹרָה, אֲנִי מַעֲוֹרֵר גַּם אוֹתָךְ שֶׁבֶל יַחְסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי, כִּי הַתּוֹרָה מְגַנָּא וּמְצַלָּא, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (סוֹטָה כ"א.) תּוֹרָה בְּעֵידָנָא דְעָסִיק בָּהּ בֵּין בְּעֵידָנָא דְלֹא עָסִיק בָּהּ מְגַנָּא וּמְצַלָּא; כִּי מִי שְׁקוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם חָק וְלֹא יַעֲבֹר, זֶה מֵה שְׁמַצִּיל אוֹתוֹ מִכָּל רַע בְּכָלֵי־יּוֹת, וּבְשָׁלוֹם בֵּית בְּפִרְטִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּרְמָג.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מְסַעֲי, כ"ח תַּמּוּז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי־יּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב" הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁיֵשׁ לָנוּ קַהֲלָה קְדוּשָׁה יַחֲדָה בְּמִינָה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, מִמֶּשׁ חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, כְּמוֹ שֶׁלְּמַד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, וְכָל רִצּוֹנֵי וְכִסּוּפֵי שְׁיִהְיֶה בְּקַהֲלָתָנוּ הַקְדוּשָׁה אֲהָבָה וְאַחֲדוּת כְּמוֹ שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שְׁיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהָבָה שְׁבִינֵינוּ; כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב אֲהָבָה וְחֲסֵד שְׂאֶחָד עוֹשֶׂה עִם הַשָּׁנִי, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (יְלִקוּט תְּהַלִּים, רַמְזוֹ תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימּוֹן בְּשַׁעָה שְׁבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרִאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים "יְבָרָא" וּמֵהֶם אוֹמְרִים "אֵל יְבָרָא", חֲסֵד אוֹמֵר "יְבָרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֲסִדִּים; וְתַהֲלָה לָאֵל, מֵאֵז וּמִתְמִיד דְּאֲגָתִי שְׁיִהְיֶה רַק אַחֲדוּת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי כֹךְ אָמְרוּ

חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבְּעוֹלָם אם נוטל אדם אגדה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת? ואלו נוטל אחת אחת אפלו תינוק משברן וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגדה אחת; והסמ"ך מ"ם ימח שמו כל ענינו זה רק פרודים להפריד בין אחד להשני, כי הכח הטמאה שלו זה "הפרד ומשל", וכך הצליח להכניס במלכות שלו הרבה מתושבי המקום שמזמן רצו לחזור בתשובה, ולבוא ולהצטרף לקהלתנו הקדושה, והוא על ידי ערמוניותו וכו', נתק אותם מאתנו, והיום הם כופרים בעקר רחמנא לישזבן, ולכן אנחנו צריכים רק לעשות דבר אחד, להמשיך במדת החסד והצדקה שאיש יחזק את רעהו, ועל זה בניתי את בית התבשיל - אהל אברהם, שיהיה רק חסד בינינו, כי זה מה שלמד אותנו רבנו ז"ל, וגלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) כששכלים נפרדים נכללים בשכל הכולל, אזי נעשה שמחה עצומה, בסוד: (משלי י"ג ט) "אור צדיקים ישמח", הינו שכל אחד עם השכל הפרטי שלו, בא אל הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, אזי נכלל בשכל הכולל, ואז כבר לא שיד שאחד יקנא בהשני וכו', או אחד יחתר תחת הזולת וכו', כי על ידי שכל הכולל שהוא שכל של הצדיק האמת, זוכים להגיע לשלמות האחדות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (בראשית רבה, פרשה ל"ח, סימן ו') דור הפלגה על ידי שהיו אוהבים זה את זה, לפיכך נשתיר מהם פליטה, רואים אפלו רשעים כאלו אבל היה ביניהם אחדות, נשאר מהם פליטה, על אחת כמה וכמה מדה טובה מרבה כשיהודים מאמינים בו יתברך, מתאחדים יחד, בזה מקרבים את הגאולה, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה צ"ח, סימן ב') נעשו בני ישראל אגדה אחת, התקינו עצמן לגאולה.

והנה עכשו יש גזרות גדולות על עם ישראל וכו', ושורה סכנות גדולות על עם ישראל וכו', בשביל זה תקנו כל הרבנים הגאונים והראשי ישיבות שבכל העולם כלו, שנאמר כל יום בשחרית ובמנחה תפלת "אבינו מלכנו", מ"ז בתמוז עד ראש חודש מנחם אב, ואף על פי כן שאני כל כך מזהיר את אנשי שלומנו היקרים שיהיה אחדות ואהבה ביניהם, ואיש את רעהו יאמר חזק, כי רק בזה תלוי הגאולה, עם כל זאת יש שתי שועלים קטנים המחבלים כרמים, שלא מפסיקים להסית בין זה לזה וכו', והם אומרים פתוח שלא ינחו עד שיוציאו משפחות מקהלתנו וכו', תהלה לאל, אני לא מפחד מזה,

כי אני לא מחזיק את אף אחד בידיים או ברגלים שישאר פה, אבל אני מִכְרַח להזהיר אתכם, שזה שבא בכל יום אל חלושי וקטני מוח ולדבר אתם באזן וכו', כל דבר רע על הקהלה, זה גנב מפרסם שהחליף עשר פעמים עבודתו מפני שתפסו אותו בגנבות שגנב ומעל בכספי הבעל הבית שעליו וכו', והשני בדומה לו הוא נואף מפרסם וכו', עדין אני עוצר את עצמי לא לכתב את השמות שלהם, אבל כבר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) לשון הרע עבידא להתקבל, וכן אמרו: (בראשית רבה, פרשה ג"ו, סימן ח') לשון הרע פד לא תעול מלא כולא תעול פלגא, ואמרו (בראשית רבה, פרשה צ"ח, סימן ג') לשון הרע נמשלה כחץ, שמפה ברחוק כף היא לשון הרע דאמור ברומי וקטיל בסוריא; ולכן באתי להזהיר את אנשי שלומנו משתי הרשעים הדתן ואבירם האלו, שבשקט מסיתים ומדיחים נגד קהלתנו וכו', ואגב יושבים ואוכלים בתאבון גדול בבית התבשיל - אהל אברהם, ומשם לא מתבישים להסית נגד קהלתנו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מהם.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיכלה את התולעים והקוצים והדרדרים מכרמו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

רמד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י"ד) על הפסוק: (ירמיה ט"ו) "ואם תוציא יקר מזולל", ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ה) אלו שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, וזה נקרא מוציא יקר מזולל, מזילותא דגלותא וכו', וזה תקון לפגם הברית, הינו מי שיודע שפגם בבריתו, ונכשל במה שנכשל, העצה שישתדל לקרב רחוקים, ובזכות זה ימחלו גם לו וכו', ואי

אֶפְשָׁר לְקָרֵב בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה, אֲלֵא עַל יְדֵי תוֹרָה, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב: (משלי ח) "יִפּוּצוּ מֵעִינֹתֶיךָ חוֹצֵה", שְׁצַרִיךְ לְהִשְׁקוֹת אוֹתָם שֶׁהֵם מִבְּחוּץ, לְהוֹדִיעַ לָהֶם הַדְרָךְ לֵלְכוּ בָּהּ וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וּמִוֵּהֲרִינִי ז"ל הַנִּיחַ לָנוּ צוֹאָה אֲרַבְעָה יָמִים לִפְנֵי הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ וְאָמַר אִזּוֹ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יִפּוּצוּ מֵעִינֹתֶיךָ חוֹצֵה", וְכֵן רִבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לְנֹסַע נְסִיעוֹת וּלְקָרֵב רְחוּקִים, וְסִפְּר רִבְּנוּ ז"ל מְשַׁל לְמָה צְרִיכִים לְקָרֵב אֲנָשִׁים (חיי-מוה"ר, סימן תמ"ז) פַּעַם אַחַת הִיָּה עֲשִׂיר גְּדוֹל שֶׁהָיוּ לוֹ כְּמָה אֲלָפִים וּרְבָבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וַיְהִי הַיּוֹם עָשָׂה הָעֲשִׂיר כְּרוּז וְאָמַר, כָּל מִי שְׁצַרִיךְ לְלוֹוֹת כֶּסֶף, יָבוֹא אֲצִלּוֹ וְהוּא יְלוּהוּ, מִסְתַּמָּא הָיוּ עַל זֶה קוֹפְצִים רַבִּים, וּבָאוּ אֲצִלּוֹ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְלוֹוּ אֲצִלּוֹ כֶּסֶף, וְהָעֲשִׂיר הִזָּה הָיָה אֲצִלּוֹ פִּנְקָס עַל כָּל הַחוֹבוֹת וְכוּ', מִי שְׁלוּהָ אֲצִלּוֹ, וּמִי שְׁחָיֵב לוֹ וְכוּ', פַּעַם אַחַת לָקַח אֶת הַפִּנְקָס בְּיָדוֹ וְהִתְחִיל לַעֲיֵן בּוֹ, וַרְאָה שֶׁהוֹצִיא הַרְבֵּה כֶּסֶף עַל עֶסֶק הַהֲלוֹאוֹת שֶׁהָלוּהוּ לְכָל כֶּף הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְכוּ', וְאִין אִישׁ שֶׁם עַל לֵב שְׁיָבוֹא לְהַחְזִיר וּלְפָרַע לוֹ מִה שְׁלוּהָ מִמֶּנּוּ. וְחָרָה לוֹ עַל זֶה, וְהָיָה לוֹ עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים, בְּתוֹךְ הַלוּוִים הָיָה אִישׁ אַחַד שְׁלוּהָ גַם כֵּן אֲצִלּוֹ הָעֲשִׂיר, וְאָבַד וְהִפְסִיד אֶת הַכֶּסֶף שֶׁהָלוּהוּ בְּאִיזָה מִשָּׂא וּמַתָּן וְכוּ', עַד שֶׁלֵּא הָיָה לוֹ מִמָּה לְפָרַע חוֹבוֹ, וְהָיוּ לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזָה, הִיָּנוּ שֶׁהָאִישׁ הִזָּה שְׁאָבַד אֶת הַכֶּסֶף בְּאִיזָה עֶסֶק שֶׁעָשָׂה וְלֹא הִצְלִיחַ וְכוּ', הָיָה לוֹ יִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְזָה שְׁאִין לוֹ לְפָרַע חוֹבוֹ, וְהִתְיָשֵׁב הָאִישׁ הִזָּה בְּדַעְתּוֹ, שֶׁעַל כָּל פָּנִים צְרִיךְ לְהִתְרַאוֹת פָּנִים עִם הָעֲשִׂיר וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל לְבוֹ, בְּאֶשֶׁר שֶׁהוּא אָנוֹס בְּדַבָּר וְאָבַד אֶת הַכֶּסֶף, וְאִין לוֹ מֵאִיפָה לְשֵׁלֵם וְכוּ'. וּבָא אֲצִלּוֹ הָעֲשִׂיר וְהִתְחִיל לְסַפֵּר לִפְנָיו לְבוֹ בְּאֶשֶׁר שְׁאִיךְ שֶׁקָּבַל אֲצִלּוֹ כֶּסֶף בְּהֲלוּאָה וְהִגִּיעַ זְמַן פְּרָעוֹן וְאִין לוֹ מִמָּה לְשֵׁלֵם כִּי הִפְסִיד אֶת כָּל הַכֶּסֶף וְכוּ', וְאִינוּ יוֹדַע כָּלֵל לְשִׁית עֲצוֹת בְּנִפְשׁוֹ מִה לַעֲשׂוֹת בְּזָה וְכוּ', עָנָה הָעֲשִׂיר וְאָמַר לוֹ, מָה אַכְפַּת לִי הַכֶּסֶף שְׁאָתָה חָיֵב לִי וְכוּ', כִּי מִה כָּבֵד נִחְשָׁב אֲצִלּוֹ סֵךְ קָטָן כְּזֶה שְׁאָתָה חָיֵב לִי כְּשִׁתְּחִזִּיר לִי אֶת זֶה, אוֹ לְהַפְּךָ נֶגֶד סֵךְ הַכּוֹלָל מִהֲהֲלוּאוֹת אֲשֶׁר עוֹלָה לְאֲלָפִים וּלְרְבָבוֹת וְכוּ', עַל כֵּן רְצוֹנִי שְׁתַּלַּךְ אֲצִלּוֹ כָּל הַלוּוִים שְׁלִי וְתִתְבַּע אוֹתָם, וְתִזְכִּיר אוֹתָם שֶׁהֵם חָיִבִים לִי כָּל כֶּף הַרְבֵּה כֶּסֶף, וְלָמָּה לֹא מְשַׁלְמִים לִי חֲזָרָה מִה שְׁלוּהָ אֲצִלּוֹ? וְאָפְלוּ אִם לֹא יִפְרָעוּ וְיִחְזִירוּ אֶת הַכָּל, רַק כָּל אַחַד יִתֵּן וְיִחְזִיר אָפְלוּ מֵעַט מִחוֹבוֹ וְכוּ', גַּם כֵּן יַעֲלֶה אֲלָפִים פַּעְמִים כְּמוֹ הַסֵּךְ כָּל הַחוֹב וְהֲלוּאָה שְׁלָךְ; הִיָּנוּ כְּשֶׁאָדָם

חוטא וכו', ובא לבכות להקדוש ברוך הוא שהוא מאד מתחרט למה חטא ולמה עשה שטיות בהחיים, ורוצה לחזור בתשובה, אבל קשה לו, כי הרע מתגבר עליו וכו', אומר לו הקדוש ברוך הוא, לך תגבה את החובות אצל שאר אנשים, הינו תעורר אותם בתשובה שלמה שיחזרו אלי וכו', ואפלו שלא יחזרו בשלמות, רק כל אחד יקים כמה מצוות, זה כבר שוה אצלי פי מיליונים ממה שאתה חייב לי וכו', ואם תגבה לי חובות אחרים, אז אני אמחל גם את החוב שלך, הינו אם תחזיר בני אדם בתשובה, אזי אני אמחל גם את העוונות שלך, רואים מזה את גדל המעלה של מי שהולך להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ולקרב רחוקים.

ולכן זה דבר גדול מאד מאד שכל מי שידע שחטא ופגם כל כך בימי חייו וכו', שיצא להפיץ את אור רבנו ז"ל, ויקרב רחוקים, וכבר אמר והזהירנו רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תקמ"ג) לקרב נפשות להשם יתברך, להשתדל לדבר הרבה עם בני אדם כדי לעוררם ולהשיבם ולקרבם להשם יתברך, ורצונו היה אפלו לדבר עם בני העולם שיחות חלין בעסקי העולם, אולי יצמח ויתגלגל מזה דבורים שיעוררו אותם להשם יתברך, ואפלו אם לא יפעל כי אם תנועה בעלמא, שיכנס בהם איזה הרהור תשובה או התעוררות לפי שעה, גם כן טוב מאד, מפל שכן שיכול להיות שברבות הימים כשידבר עמם ויחזר וידבר, אולי יזכה לעוררם באמת להשם יתברך ולקרבם לעבודתו יתברך, אשר אין דבר גדול מזה וכו', וקרא את אנשי שלומנו שלא רוצים לעשות בזה עצים יבשים שלא מוציאים פרות וכו', ובזה אותם מאד וכו', עין שם, ועל כן אשרי מי שמודה על האמת שהוא חטא ופגם הרבה וחוזר בתשובה שלמה, ועוד מחזיר אחרים בתשובה, ואין עוד דרך להחזיר אחרים בתשובה, כמו הפצת ספרי רבנו ז"ל, שזה בעצמו כבר עושה את העבודה וכו', כי בזה שנותנים לאחד קונטרס חוכרת וכו', שזה תמצית דברי רבנו ז"ל ומוהר"ן ז"ל, זה בעצמו כבר עושה את הפעלות, כמו שאנחנו רואים שאלפים ורבבות אנשים התקרבו אל רבנו ז"ל דיקא על ידי הקונטרסים והחוכרות האלו שמחלקים על הרחובות, והאמת עד לעצמו, ולכן זה דבר גדול לצאת מדי פעם לפעם להפיץ, ועל ידי זה ימחל לו הקדוש ברוך הוא גם על עוונותיו.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרָמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יִאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

בּוֹדְאֵי זֶה צֶעַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד כְּשֶׁעוֹמְדִים לְהִתְחַתֵּן וּלְבַסּוֹף מִתְבַּטֵּל
הַחֲתָנָה וְכו', אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזֶה הַכֹּל סוּדוֹת וְרִזִּין נִסְתָּרִים, כִּי לְכֹל
אֶחָד יֵשׁ כְּמָה וְכְמָה זְווגִים וְשְׂדוּכִים, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן
תקצ"ה) וְאָמַר שְׁכָל אִישׁ יֵשׁ לוֹ כְּמָה וְכְמָה זְווגִים, רַק שֵׁישׁ בְּזֶה כְּמָה בְּחִינּוֹת
שׁוֹנוֹת וְעֲנִינִים נִפְלְאִים. כִּי מִכָּל הַדְּבוּרִים שְׁמֵדְבָרִים בְּעֲנִינֵי הַשְּׂדוּכִים, אֶף
עַל פִּי שְׁאִינָם נִגְמָרִים זֶה בְּעֶצְמוֹ בְּחִינַת זְווג וְשְׂדוּךָ. וּלְפַעְמִים יוֹשְׁבִים בְּנֵי
אָדָם בְּכִתְיָהֶם וְאוֹמְרִים שְׂרָאוֹי שְׁזֶה יֵשׂא אֶת זֹאת, וְעַל יְדֵי זֶה נִגְמָר בְּחִינַת
הַזְּווג שֶׁל זֶה הָאִישׁ עִם אוֹתָהּ הָאִשָּׁה, וּלְפַעְמִים בָּאִים שְׂדֻכְנִים וּמְדָבְרִים
הַשְּׂדוּךְ אֲבָל אֵינוֹ נִגְמָר, וְגַם זֶה בְּחִינַת זְווג וְשְׂדוּךָ, וּבּוֹדְאֵי הֵיא בְּחִינַת זְווג
יּוֹתֵר מִהֲרָאוֹן. וּלְפַעְמִים נוֹסְעִים לַעֲשׂוֹת הַשְּׂדוּךְ וּבָעֵת הַגְּמָר נִפְרָדִים מֵאִיזָה
סִבָּה, וּלְפַעְמִים נִגְמָר הַשְּׂדוּךְ וְאַחַר כֵּן מִפְּסִיקִים הַקָּשֶׁר שֶׁל תְּנָאִים, וּלְפַעְמִים
בָּאִין לִידֵי נְשׁוּאִין וְאַחַר כֵּן בְּסוּמּוֹף נַעֲשֶׂה גִט בִּינֵיהֶם, וּלְפַעְמִים אֵינוֹ נַעֲשֶׂה
הַגִּט עַד אַחַר אִיזָה זְמַן, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כְּמָה בְּחִינּוֹת שֵׁישׁ בְּעֲנִינֵי הַשְּׂדוּכִים
וְהַזְּווגִים שְׁאִינָם נִגְמָרִים אַחַר כֵּן, אֲבָל כָּלֵם הֵם בְּחִינַת זְווגִים שְׁלוֹ, כִּי כָּל
אֶחָד יֵשׁ לוֹ כְּמָה זְווגִים, רַק שְׁאֲצֵל זֶה נִגְמָר אִיזָה זְווג שְׁלוֹ עַל יְדֵי אִיזָה דְּבוּר
בְּעֶלְמָא שְׁמֵדְבָרִים מְזֶה הַשְּׂדוּךָ, וּלְפַעְמִים עַל יְדֵי אִיזָה דְּבוּר יּוֹתֵר, אוֹ עַל
יְדֵי אִיזָה הַתְּקַשְׁרוֹת אוֹ נִסְיָעָה אוֹ עֲבָדָא בְּשִׁבִיל הַשְּׂדוּךְ לְפִי שְׁעָה וְכו', וְזֶה
הַדְּבָר הוּא עֲנִין נִפְלֵא וְנוֹרָא שְׁלֵא נִשְׁמַע כְּזֹאת, שֶׁהַדְּבוּר בְּעֶלְמָא שְׁמֵדְבָרִים

מהשדוף זה בעצמו הוא בחינת שדוף. וכן מובא (ספר-המדות, אות חתון, סימן ז') השדוף שדוכרים אף על פי שאינו נגמר השדוף בעצמו גם זה מן השמים, והשדוף לחוד עושה רשם בו ובה; ולכן ראה מה לפניה, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותה, בודאי זה כאב מאד מאד גדול, אבל מאחר שקרה כבר צריכים להתחזק ולא לפל ביאוש, כי מי יודע נסתרות נפלאות וכו' וכו'.

בשביל זה גם עצה יעוצה לכל בחור ובחורה שלא ירבו להפגש יותר מדי לפני החתונה וכו', וכן שלא יעשו תאריף ארף בין הארוסין לבין הנשואין וכו', כי רב פעמים על ידי רבוי הדבורים שלא נצרכים וכו', ולא על המקום וכו', יוצא מזה אחר כך פרודים וכו', ולכן החכם עיניו בראשו שלא יפטרפו יותר מדי, כדי שלא יבואו לידי וכוחים כנהוג אצל בני הנעורים.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותראה אם זאת באמת הזוג שלך, היא תחזר, ואם לא עדיף שנתפרדתם עכשו מאשר הייתם מתחתנים והייתם מתגרשים וכו', שאז הכאב יותר גדול.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

רמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי אין לך בעיה עם האמא שלך וכו', אלא יש לך בעיה עם עצמך וכו', כי את חושבת שהאמא רוצה את הרע ממך וכו', האמא צודקת במאה אחוז, היום הרחובות הפקר, ויש כל מיני תמהונים ומפקרים וכו', שבקלות

יכולים לפתות בת לשטיות וכו', ולא בחנם שאומרים חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה י"א, סימן ה') "וישמרך" - בבנות שצריכות שמירה; ולכן את צריכה להיות גאה עם האמא שלך ששומרת עליך, וזה בא מרב אהבה שהיא אוהבת אותך וכו', בודאי אסור לבודד בת משאר הבנות וכו', אבל את יכולה לצאת להתאורר עם החברות פעם בבית שלך, ופעם בבתיים של חברות וכו', אבל לא להסתובב על הרחובות אפלו באזור חרדי, כי כבר אמר דוד המלך: (תהלים מ"ה י"ד) "כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה", ודרשו על זה חכמינו הקדושים: (תנחומא, וישלח) אמר רבי יוסי, כשהאשה מצנעת את עצמה בתוך הבית, ראויה להנשא לכהן גדול ותעמיד כהנים גדולים, שנאמר: כל כבודה וגו'. אם תכבד עצמה בתוך הבית, ממשבצות זהב לבושה, תנשא למי שכתוב בהן ושבצת הכתנת שש. אמר רבי פנחס הכהן בר חמא, בזמן שהיא צנועה בתוך הבית, כשם שהמזבח מכפר, כך היא מכפרת על ביתה, שנאמר: אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך (תהלים קכח, א). ואין ירכתי אלא מזבח, שנאמר: וישחט אתו על ירך המזבח" (ויקרא א, יא). דבר אחר, "אשתך כגפן פריה", אימתי היא כגפן פריה, בזמן שהיא בירכתי ביתך. ואם עשתה כן, "בניך כשתלי זיתים", תעמיד בנים נמשחין בשמן המשחה סביב.

הרי שלך לפניך איזה זכות יש לאמא ששומרת על הבנות שלה שלא יסתובבו סתם ככה על הרחובות אפלו באזור חרדי.

ולכן איננו שפועם תלכי את אל החברות בביתן, ופעם הן יבואו בבית שלך, אבל סתם להסתובב על הרחובות כדי להתאורר זה מאד מאד מסכן, בפרט בעתים הללו שלא חסר פושטקים וכו', או יושבים במרפסת של איזה חברה וכו'.

העקר תזכרי טוב מה שעושים לאבא ואמא וכו', מקבלים חזרה אחר כך מהילדים וכו', ולכן צריכים מאד מאד לשמר על כבוד אב ואם, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך; ואמרו (קדושין

ל: שְׁלֵשָׁה שְׁתַּפִּינְ הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְנֵי שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרָתִי בִּינֵיהֶם וְכַבְדוֹנִי; רֹאִים מִזֶּה אִם מְכַבְדִּים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְדִּים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלָל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רמז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחֻלַּיִם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂכָל הַתְּפִלוֹת וְהַרְצוֹנוֹת שְׁלֶךְ, יִתְקַבְּלוּ בַשָּׁמַיִם לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שְׂכָל הַצְּרוֹת שְׂאָדָם סוֹבֵל בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, זֶה רַק בָּא מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמֵחָה, אִם אָדָם הִיָּה תָּמִיד שְׂמֵחַ וְרוֹקֵד מְרַב שְׂמֵחָה, וְעוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם רַק לִהְיוֹת בְּשְׂמֵחָה, הִיָּה מְצַלִּיחַ בְּחַיָּיו, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנֵי ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, חֵלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ; וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד)

שְׂלִזְכוֹת לְהַגִּיעַ לְשְׂמֵחָה, זֶה יוֹתֵר קָשָׁה מִכָּל הַעֲבוּדוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, כִּי טָבַע שֶׁל אָדָם שְׂנֵמֶשֶׁף תָּמִיד אַחַר עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ', וְאָמַר שְׂגָם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בְּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמֵחָה וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ לִהְיוֹת בְּשְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה

זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראה לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מקרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שיתכלל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

ודע לך ששמחה היא אור כל כך גדולה, שאי אפשר להגיע אל האור הזה, אלא על ידי תפלה, ולכן תתפלל בכל יום את התפלה הזו שתזכה להגיע לשמחה, ויאיר עליך אור השמחה, ועל ידי זה תצליח דרכך, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח:

רבונו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקוד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברוך ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברוך שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּית.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיְחִיו נֶצַח
לְנֶכֶךְ קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחֻלוּלִים, יֵעֶזֶר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל
הַתְּפִלוֹת וְהַרְצוּנוֹת שְׁלָכֶם, יִתְקַבְּלוּ בַּשָּׁמַיִם לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כֹּל.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן רס"ג) מֵעַנִּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁשְׂכִּיחַ מֵאֵד
שֶׁנַּעֲשֶׂה קְלָקוּל בִּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוּתֵיהֶם וּנְפָרְדִים זֶה מִזֶּה אֵיזֶה זְמַן, וְלִפְעָמִים
נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר שֶׁזֶה מַעֲשֶׂה בַעַל דְּבָר שְׁמַנִּיחַ אֶת
עֲצָמוֹ עַל זֶה מֵאֵד לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדִי שִׁיְתַפְּסוּ בְּמִצּוּדָתוֹ
חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מֵאֵד לְתַפְּסֵם בְּנַעֲוִרֵיהֶם עַל יְדֵי
קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם שְׁגוֹרֵם בְּעֶרְמוּמִיּוֹתוֹ וְלְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שְׁבִינֵיהֶם
וְהָאֲרִיךְ בְּשִׂיחָה זֹאת כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד נַחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אִיךְ לְהִתְנַהֵג עִם
הָאִשָּׁה, וְהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְדַעַת אִיךְ לְהִתְנַהֵג עִם בַּעֲלָהּ וְכוּ', וְאֶפְלוּ כְּשֶׁהוֹלְכִים
כְּבָר אֶצֶל יוֹעֵץ נִשְׁוֹאֵינן וְכוּ', צְרִיכִים לְלַכֵּת רַק אֶל צְדִיק קְדוֹשׁ שְׁדָבוּק בּוֹ
יִתְבַּרְךָ, וְאֵינן לוֹ שׁוֹם אֵינְטֵרְסִים אִישִׁיִּים וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁפֶן שְׁלֵא רוֹצֶה עֲבוּר
לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית כֶּסֶף וְכוּ', כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים פְּגוּמִים
וְכוּ', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׁמַתְמַחִים בְּעַנְיֵי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וְלוֹקְחִים הַרְבֵּה כֶּסֶף
וְכוּ', וְנִקְרָאִים מְפָרְסְמִים לְעַנְיֵי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וּבְאֲמַת נִתְקִים אֶצְלָם מֵה
שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מֹהֲרָן, חֶלֶק א', סימן ס"א) שִׁישׁ מְפָרְסְמִים וּמְנַהֲיִגִים
שְׂאֵינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת עַצְמָם, וְאִיךְ יִנְהִיגוּ אֶת אַחֲרֵים? וְלִכֵּן צְרִיכִים מֵאֵד
מֵאֵד לְשׁוֹר מְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְכֹלֵל זֶה יְהִיָּה בְּיַדְכֶם, אִם אַחַד רוֹצֶה כֶּסֶף

עבור לעשות שלום בית, הוא כבר שקרן גדול מאד, והוא לא מענין שיהיה אצל הזוג שלום בית, כי הוא ימשך את זה לכל הפחות לחצי שנה או לשנה, כי הרי זה הפרנסה שלו, וככה אם הוא יגמר עם זה אחד שתים וכו', אז לא יחזרו אליו, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאנשים כאלו, רק ללכת ליועץ נשואין צדיק קדוש הדבוק בו יתברך.

ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם תכף ומיד להתפייס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז). לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה: שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מספיק שימחק כפיכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם.

וחס ושלום לא להכניס במחשבה לרגע את ענין הגרושין, כי זה מאד מאד חמור, ובפרט כשיש ילדים, וזכרו היטב מה שאמרו חכמינו הקדושים (גטין ז:): כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הפיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שביאו עלי עוד קרבנות.

ולכן אני מבקש אתכם תשלימו ביניכם, אתם זוג חמוד וכו', רק נכנס עין הרע בכם וכו', ומזה בא שאתם רבים ביניכם וכו', ראו לבדק את המוזות בבית אם הם כשרות וכו', ואני מאד מבקש אתכם למען טובתכם הנצחית ולמען הילדים, תשלימו ביניכם, ותשמרו על השלום בית שלכם, שזה יסוד היסודות, כי בבית שיש שמה "שלום בית" שם השכינה שורה, ובמקום שהשכינה שורה - שם הברכה מצויה, ולכן אתם מכרחים לעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה וזה יביא עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותשתדלו שאף פעם לא יהיה ביניכם וכו'.

ואי הבנות, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גרמט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך וכו', ועקר ההתחזקות הוא על ידי שתדע שהקדוש ברוך הוא אב הרחמן ומרחם על בריותיו, כמו שכתוב: (תהלים י"ח) "אַרְחֶמְךָ הוֹי"ה חזקי", זה שאני יודע, רבנו של עולם, שאתה רחמן, זה מחזק אותי, ואתה צריך לדעת שכל התרדות שיש לך, זה רק מפני שאין לך בטחון עצמי וכו', וזה מכניס בך פחד שוא וכו', עד שאתה מפחד מבני אדם, ואתה מסתתר מבני אדם וכו', ואתה לא רוצה ללכת בין בני אדם וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחד, סימן כ"ו) על ידי דאגה בא פחד וכו', ולכן תקח את עצמך בידיך, ותעבד הרבה על שמחה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אומרים שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת העצבות והעצלות וכו', ולכן תקח את עצמך בידיך ותתחיל לעבד רק על נקדת השמחה וכו', וכן תבנה את הבטחון עצמי שלך על ידי שתרגיל את עצמך לצאת בחוץ וכו', ואף שאני יודע שבהתחלה יהיה לך מאד קשה וכו', תתחיל לעשות צעד אחד וכו', ללכת למכלת לקנות וכו', או לשאך

חַנִּיּוֹת לַקְּנוֹת וְכוּ', וְכֵן תִּתְחִיל לְצִאֵת מֵעֲצֻמָּה, וְלֹאט לֹאט תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם וְכוּ', וְזֶה יִבְנֶה לְךָ אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצֻמֵי שְׁלֶךְ.

בְּוֹדָאֵי טוֹב מְאֹד לְלַכֵּת אֶל פְּסִיכּוֹלוֹג רִצְיָנִי, וַיִּתֵּן לְךָ תְּרוּפָה נֶגֶד חֲרָדוֹת וְדַכְאוֹן פְּנִימִי, וְאִתָּהּ לֹא צָרִיךְ לְסַפֵּר אֶת זֶה לְאָף אֶחָד וְכוּ', כִּי אִף אֶחָד לֹא צָרִיךְ לְדַעַת שְׂאֵתָהּ לֹקַח תְּרוּפּוֹת וְכוּ', אֲבָל עָלֶיךָ לְצִיֵּת מֵה שֶׁהֲרוּפָא יִגִּיד לְךָ וְכוּ'.

זָכַר גַּם זָכַר מָה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-ה"ר, סימן ס"ו) מִי שְׂאִינוּ שׁוֹמֵעַ וּמְצִיֵּת לְדַבְּרֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים הוּא יָכוֹל לְהִשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עַקֵּר שְׂגָעוֹן שֶׁל כָּל הַמְּשַׁגְּעִים הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אִינוּ מְצִיֵּת וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְּרֵי הַבְּעֵלִי שֶׁכָּל כִּי הַמְּשַׁגֵּעַ אִם הָיָה שׁוֹמֵעַ וְצִיֵּת לְדַבְּרֵי אֲחֵרִים שֶׁהֵם הַבְּעֵלִי שֶׁכָּל בְּוֹדָאֵי לֹא הָיָה מְשַׁגֵּעַ כָּלֵל, כִּי אִף עַל פִּי שְׁלֹפֵי רוּחַ שְׁטוּת וְשְׂגָעוֹן שֶׁלּוֹ נִדְמָה לוֹ בְּבִירוֹ גָּמוֹר שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוּעַ וְלִהְתַּגְלַגֵּל בְּאִשְׁפָּה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מִדְּרָכֵי הַשְׁטוּת וְשְׂגָעוֹן, אִף עַל פִּי כֵן מֵאַחַר שֶׁהַגְּדוֹל מְמַנּוּ אוֹמֵר לוֹ שְׂאִינוּ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן אִם הָיָה מְבַטֵּל דַּעְתּוֹ נֶגֶד דַּעַת הַגְּדוֹל מְמַנּוּ בְּחֻמְכָּה בְּוֹדָאֵי הָיָה מְבַטֵּל כָּל הַשְּׂגָעוֹן שֶׁלּוֹ. נִמְצָא שֶׁעַקֵּר הַשְּׂגָעוֹן הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אִינוּ רוֹצֵה לְשִׁמֵּעַ וּלְצִיֵּת לְדַבְּרֵי חֲכָמִים וְהִבֵּן הַדְּבָר הַיָּטִב; וְכֵן זֶה שֶׁיֵּךְ לְכָל אֱלוֹי שְׂצָרִיכִים לְקַחַת כְּדוּרִים, הֵם לֹא רוֹצִים לְשִׁמֵּעַ אֶת הַחֶכֶם, וְזֶה לֹא פְּשׁוּט, כִּי הַיּוֹם יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת פְּחוֹת אוֹ יוֹתֵר אֶת הַבְּעִיָּה הַזֹּאת וְכוּ', כִּי יֵשׁ כְּדוּרִים שְׂמֵאֲזֵן אֶת הָאָדָם מְצַד אֶחָד שֶׁלֹּא יִהְיֶה יוֹתֵר מִדֵּי הַיִּפְרָאקְטִיבִי וְכוּ', וּמְצַד שְׁנַי שֶׁלֹּא יִכְנַס יוֹתֵר מִדֵּי בְּעֲצָמוֹ וְכוּ', וַיִּהְיֶה עֲצוּב וּמְמַרְמֵר וְכוּ', אֲבָל אֱלוֹי שְׂצָרִיכִים לְקַחַת אֶת הַכְּדוּרִים, דִּיקָא הֵם לֹא רוֹצִים לְקַחַת אֶת זֶה וְזוֹרְקִים אֶת זֶה בְּכִיּוֹר אוֹ בְּאִסְלָה וְכוּ', וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר עֲלֵיהֶם שֶׁיִּקְחוּ אֶת הַכְּדוּרִים, וְזֶה רְפוּאָה גְּדוּלָּה מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת כי אם בחור לא מסתדר באיזה ישיבה עם בחורים וכו', אזי בכל מקום שרק יגיע, הוא לא יסתדר עם הבחורים וכו', כי הבעיה תלוי אצלך, אם אתה תשתנה לגמרי מן הקצה אל הקצה וכו', אזי בכל מקום שתהיה תוכל להתחבר עם בחורים ותסתדר אתם.

בחור שלא מסתדר עם אחרים, זה נובע או מגאווה וגדלות וכו', שחושב שהוא יותר גדול מכלם וכו', או שמרגיש רגשי נחיתות שהוא לא שווה לשום דבר וכו', ולכן כל בחור צריך לעבד על המדות של עצמו, להשתדל להסתדר עם כלם, ואז איפה שרק ילך יסתדר שמה, ואם הוא לא יעבד על עצמו, איפה שרק ילך לא יסתדר עם אף אחד.

בענין לבוא בהישיבה שלנו ביבנאל וכו', זה לא כל כך פשוט, כי אנחנו לא מכניסים את כל מי שבא וכו', ובפרט לא מחפשים בחורים בעייתיים וכו'.

אתה צריך לדעת שבחור צעיר יכול להצליח מאד מאד בחייו אם יקח את עצמו בידים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (שבת קנב:) "ינקותא כלילא דורדא", עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות השוכה, סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחורותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו; ולכן תראה ללמד הרבה "ספר-המדות", כי המדות הם עקר האדם, ואם תתנהג במדות טובות אזי כלם יאהבו אותך, וכלם ירצו להתחבר אליך, כי כל אחד אוהב בחור שמת וכו', בחור שעוזר לכלם וכו', ולהפך כל אחד שונא בחור שרוב עם כלם וכו', עושה בקרת על כלם וכו', מסתובב עצוב ומדכא וכו', ולכן קח את עצמך בידך, ותראה איך שתצליח דרכך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרנא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ח תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא על גבי פלא מה שאת כותבת לי וכו', הרי ידוע שספר התניא זה גלוי אלקות בתכלית מדרגה עליונה, ומי שרוצה להיות חזק באמונה, שילמד הרבה "תניא", שמגלה את עצם עצמיות אלקותו יתברך, וכן כל המאמרים של השבעה האדמו"רים לבית חב"ד מושכים מאד את לב בר ישראל אליו יתברך, ומה טוב ומה נעים שתעיני ותלמדי גם בכל שבוע "לקוטי-שיחות" מהרבי נשמתו ע"ן, על פרשת השבוע, שזה יכניס בך חיות והתחזקות ואמונה בו יתברך.

והנה עליך לדעת שרבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן רכ"ב) לאיש אחד שהיה לו בלבולי אמונה. וחזק אותו רבנו ז"ל ואמר לו שאיתא שכל התהוות מעשה בראשית היה רק בשביל מה שצפה השם יתברך שיהיו אנשים שיהיה להם יסורים בענין האמונה הקדושה מחמת הבלבולים והכפירות העולים על מחשבתם רחמנא לצלן, והם יתגברו כנגד אלו המחשבות ויתחזקו באמונה. ורק בשביל זה ברא השם יתברך את כל מעשה בראשית. ועל ידי דבורים אלו נתחזק זה האיש מאד תמיד בכל עת שבאו עליו בלבולים וקשיות באמונה וכו'.

וכן אמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן קמ"ב) כשנופל לאדם ספקות באמונת הבורא יתברך שמו יאמר בפה מלא: אני מאמין באמונה שלמה שהוא יחיד ראשון ואחרון. כי ידוע שיצר הרע נמשך מגבורות הנפולין ויש גבורות

דְּקַדְשָׁה שְׂבָהֶם מִמִּתְּיָקִים הַגְּבוּרֹת דְקַלְפָּה וְהַדְּבוּר הוּא בְּחִינַת גְּבוּרֹת דְקַדְשָׁה כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (תהלים קמ"ה י"א) "וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ", נִמְצָא כְּשִׂיאֵמַר אָנִי מֵאֲמִין וְכוּ' הוּא גְבוּרֹת דְקַדְשָׁה וּבְזָה הוּא מִמִּתְּיָק אֵת הַסְּפָקוֹת שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּבוּרָה דְקַלְפָּה. וְזֶהוּ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת ה.) 'לְעוֹלָם יִרְגִּזוּ אָדָם יֵצֵר טוֹב עַל יֵצֵר הָרַע', דִּהְיִינוּ שְׁבַגְבוּרֹת דְקַדְשָׁה מִמִּתְּיָק גְּבוּרֹת דְקַלְפָּה. וְזֶהוּ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ד') שְׁמִי שְׂרוּצָה שְׁלֵא יִהְיֶה רִגְזָן, יִהְיֶה דְבוּרוֹ בְּנַחַת; נִמְצָא שֶׁהַדְּבוּר בְּנַחַת הוּא אֵינוֹ כָּל כֵּן רִגְזוּ. וְהַשְּׁתִּיקָה מִשְׁתַּק הַרְגְּזוּ. אֲבָל הַדְּבוּר בְּפֶה מְלֵא הוּא בְּחִינַת רִגְזוּ שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּבוּרָה וְכוּ', עֵין שָׁם. וְלִכֵּן רָאִי לְהַתְחַזֵּק בֵּיתֵר שְׂאֵת וְיִתֵּר עַז בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שִׁיְהִי לָךְ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּו יִתְבָּרֵךְ, וְתִדְעִי שֶׁדְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן. וְכֵן טוֹב מְאֹד לְהַרְגִּיל אֵת עֲצָמוֹ לֹמַר בְּכָל יוֹם אֵת הִ"ג עֲקָרִים שֶׁל הָרַמְבַּ"ם, שֶׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עַד כְּדֵי כֵּן שְׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ"ד) שֶׁהָאֲמוּנָה תּוֹלָה בְּפֶה שֶׁל הָאָדָם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (תהלים פ"ט) "אוֹדִיעַ אֲמוּנַתְךָ בְּפִי", וְלִכֵּן תַּרְגְּמִילִי אֵת עֲצָמְךָ לֹמַר בְּכָל יוֹם אֵת הִ"ג עֲקָרִים שֶׁל הָרַמְבַּ"ם, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ מְאֹד לְבוֹא לְאֲמוּנָה, וְעַל יְדֵי אֲמוּנָה אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן ל"ג) יִמְחַל לָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

(א) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׂמוֹ הוּא בּוֹרָא וּמְנַהִיג לְכָל הַבְּרוּאִים. וְהוּא לְבַדּוֹ עֹשֶׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים:

(ב) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׂמוֹ הוּא יְחִידָה, וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוּם פְּנִים. וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ. הִיָּה הוֹוֶה וַיְהִיָּה:

(ג) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׂמוֹ אֵינוֹ גּוֹף. וְלֵא יִשְׁגִּיגוּהוּ מִשִּׁיגֵי הַגּוֹף. וְאֵין לוֹ שׁוּם דְּמִיּוֹן כָּלֵל:

(ד) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׂמוֹ הוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:

(ה) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ לוֹ לְבַדּוֹ רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל. וְאֵין לְזוּלָתוֹ רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל:

(ו) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שְׁכָל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֱמֶת:

(ז) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁנְּבוֹאֵת מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הִיְתָה אֱמֶתִית. וְשֶׁהוּא הָיָה אֶב לְנְבִיאִים. לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלְבֹאִים אַחֲרָיו:

(ח) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שְׁכָל הַתּוֹרָה הַמְצוּיָה עִתָּה בְּיַדֵּינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם:

(ט) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תֵּהֵא מְחֻלָּפֶת וְלֹא תֵּהֵא תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ:

(י) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ יוֹדֵעַ כָּל מַעֲשֵׂה בְּנֵי אָדָם וְכָל מַחֲשָׁבוֹתָם. שֶׁנֶּאֱמַר. הִיצַר יַחַד לְבָם הַמְּבִין אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם:

(יא) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

(יב) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ. וְאֵף עַל פִּי שִׂיתְמַהֲמָה. עַם כָּל זֶה אַחֲכָה לוֹ בְּכָל יוֹם שְׂיָבוֹא:

(יג) אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁתְּהִיָּה תַּחֲתֵי הַמַּתִּים בְּעַת שִׁיעָלָה רְצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוּ וְיִתְעַלָּה זְכָרוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים:

וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ מִצְאֵנוּ זִי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" הָיָה אוֹמְרוֹ כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם בְּקוֹל רֶעֶשׂ גָּדוֹל, וְאֵיתָא מִצְדִּיקִים שְׁזָה מְסַגֵּל לְפָרְנֶסָה בְּנִקְל, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֵן וּמְפָרְנֶס אוֹתוֹ בְּקָלוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֹכְשׁוֹ בְּעֶרֶב רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב, שְׂאֵז הוּא זְמַן
שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת בְּתִשְׁבֵּה, שְׂאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, רֹאשׁ חֹדֶשׁ, הִלְכָה ו',
סִימָן א') נוֹהֲגִין לַעֲשׂוֹת יוֹם כְּפוּר קָטָן בְּעֶרֶב רֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְצוֹעֲקִין מְאֹד מֵעַמְּק
הַלֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְכֵן נוֹהֲגִין לִילֵךְ וּלְנַסֵּעַ עַל קַבְרֵי צְדִיקִים בְּעֶרֶב רֹאשׁ
חֹדֶשׁ, וְלַהֲתַפְּלֵל וְלַצַּעֵק שֵׁם מֵעַמְּק הַלֵּב, כִּי עָקַר תְּקוּן רֹאשׁ חֹדֶשׁ, שֶׁהוּא
בְּחִינַת תְּקוּן פְּגִימַת הַלְבָנָה, נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי צַעֲקַת הַלֵּב וְכוּ', שֶׁמִּתְפַּלְלִים עַל
בְּנֵין וְשְׁלֵמוֹת הָאָמוּנָה וְכוּ', כִּי אִם יֵשׁ לְאָדָם אָמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אָזִי נִשְׁלָם
כָּל חֲסְרוֹנוֹתָיו, כִּי: (מִשְׁלֵי כ"ח כ') "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל"ג) אֲצַל הָעוֹלָם אָמוּנָה הוּא דְבָר קָטָן וְאֲצִלֵי אָמוּנָה הוּא דְבָר
גָּדוֹל מְאֹד. וְעָקַר הָאָמוּנָה הִיא בְּלֵי שׁוּם חֲכָמוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלָל. רַק בְּפִשְׁטוֹת
גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׂים וְהַהַמּוֹן עִם הַפְּשָׁרִים מְאֲמִינִים; וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה
תְּפִלוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִי לּוֹ אָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּכָה, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ
שׁוּם קְשִׁיּוֹת וְסִפְקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, כִּי כֹף אָמַר
רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נ"ב) מַה שֶׁקָּשָׂה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ
מִכְרַח לְהִיּוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצֵרֵם, כְּמוֹכָא, וְכְמוֹ שֶׁקָּשָׂה קְשִׁיּוֹת עַל
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִי קְשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַמֶּה
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְעֵינֵי הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁקָּשָׂה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְרַגְּלָא בְּפוּמִיָּה רַבֵּנוּ
ז"ל לּוֹמַר, אֲדַרְבָּא, כֹּף רֵאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיְהִי קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֹף
נָאֵה וַיִּפֶּה לוֹ יִתְבָּרַךְ לְפִי גְדֻלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מֵעַצֵּם גְּדֻלְתּוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא
מְרוֹמֵם מְאֹד מִדַּעַתְנּוּ, עַל כֵּן בּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁנִּבְיָן וְנִשְׂיָג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ
יִתְבָּרַךְ. וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִי עָלָיו יִתְבָּרַךְ קְשִׁיּוֹת, כִּי כֹף נָאֵה וַיִּפֶּה לְהַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ, שִׁיְהִי מְרוֹמֵם וְנִשְׂא מִדַּעַתְנּוּ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה קָשָׂה קְשִׁיּוֹת, וְאִם הִיָּה
הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיּוֹב דַּעַתְנּוּ, אִם כֵּן הִיָּה, חַס וְשְׁלוֹם, דַּעַתּוֹ כְּדַעַתְנּוּ; וְלִכְּנֵן צְרִיכִים
הַרְבֵּה תְּפִלוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִי הַמַּח שֶׁלוֹ נָקִי לְגַמְרֵי, וְשִׁלָּא יִכְנַס
בּוֹ שׁוּם קְשִׁיּוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, אוֹ עַל צְדִיקָיו הַדְּבָקִים בּוֹ וְכוּ', כִּי צְרִיכִים לְזַכֵּר

אֲשֶׁר אָדָם שֶׁהוּא מְלֵא עֲוֹנוֹת וְכוּ', אִיךָ הוּא יְכוּל לְהִבִּין רוּחַנִיּוֹת אֶלְקוֹת? וְאִיךָ הוּא יְכוּל לְהִבִּין צְדִיק הַדְּבוּק בְּאֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ? וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְבַכּוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שִׁיזְכֶּה לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְשֵׁלֵא יַעֲלֶה עַל לְבוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן שֵׁלֵא יִהְיֶה לוֹ עֶסֶק עִם לִיְצָנִים הַמְדַּבְּרִים עַל צְדִיקִים הַדְּבוּקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁזֶה לֹא עֲבוּדָה קֵלָה, כִּי צְרִיכִים עַל זֶה יְגִיעוֹת וּטְרָחוֹת שֶׁל יָמִים וְשָׁנִים עַד שִׁיזְכֶּה לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שִׁיגְיֵשׁ אֶת אֲמַתּוֹ מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עָלָיו, וְכֵן שִׁיזְכֶּה לְהִבִּין וּלְהַרְגִישׁ אֶת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים הַדְּבֻקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַיּוֹת שֶׁאֲתָמוּל אֲבָדְנוּ אֲבָדָה גְּדוֹלָה, עֲמוּד הַתּוֹרָה, עֲמוּד הַהִתְמַדָּה, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְמַלְאוֹת אֶת הַחֲסָרוֹן הַזֶּה, וּמִי יִתֵּן שֶׁאֲתָה תִּהְיֶה בְּיַנְיָהֶם, כִּי בְּאֲמַת אֵין לָנוּ שִׁיּוֹר אֶלֶּא הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, שֶׁהַד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלְמוֹת אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ, מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הָאֶרֶה גְּדוֹלָה וְנִפְלְאוֹה מְאֹד, מִקְרָא: הַיָּא בַּעֲשִׂיָּה, מְשֻׁנָּה: הַיָּא בְּיְצִירָה, גְּמָרָא: הַיָּא בְּבְרִיאָה, מְדֻרָשׁ וְזוֹהַר: הַיָּא בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ לְכָל הַפְּחוֹת, וְחָבֵל שֶׁתְּחַסֵּר יוֹם אֶחָד מִלְמוּד הָאֲרַבַּע לְמוֹדִים הָאֵלוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מַה שִׁישָׂאָר מֵאֲתָנוּ, וְאֶפְלוּ שֶׁתְּלַמֵּד מְכַל שַׁעוֹר קִצָּת, זֶה גַם כֵּן דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְנָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַיּוֹם זֶה עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ, וְזֶה דְבָר גְּדוֹל לְלַכֵּת לְקַבְּרֵי צַדִּיקִים, כַּמּוֹכָא (לקוטי-הַלְכוֹת, ראש חֲדָשׁ, הַלְכָה ו', סִימָן א') נוֹהֲגִין לַעֲשׂוֹת יוֹם כַּפּוֹר קָטָן בְּעָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ, וְצוּעֵקִין מְאֹד מֵעֵמֶק הַלֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן נוֹהֲגִין לִילֵךְ וּלְנַסֵּעַ עַל קַבְּרֵי צַדִּיקִים בְּעָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ, וְלִהְתַּפְּלֵל וּלְצַעֵק שֵׁם מֵעֵמֶק הַלֵּב, כִּי עַקֵּר תַּקּוּן רֵאשׁ חֲדָשׁ, שֶׁהוּא בַחֲיִנַת תַּקּוּן פְּגִימַת הַלְבָנָה, נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי צַעֲקַת הַלֵּב וְכוּ', שְׂמַתְפַּלְלִים עַל בְּנֵין וְשְׁלָמוֹת הָאָמוּנָה וְכוּ', כִּי אִם יֵשׁ לְאָדָם אָמוּנָה בּו יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי נִשְׁלָם כָּל חֲסֻרוֹנוֹתָיו, כִּי (מִשְׁלֵי כ"ח כ') "אִישׁ אָמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אָמוּנָה, סִימָן ט') מִי שֶׁנֶּאֱבַד אָמוּנוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, יִלָּךְ עַל קַבְּרֵי הַצַּדִּיקִים וְיִסְפָּר הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַטְחוֹת עַל קַבְּרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכָךְ; וְלָכֵן הֵיחָד שֶׁאֵנְחָנוּ גָרִים לֹא רְחוּק מֵהַתְּנַא רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁיְכוּלָה לְגַשֵּׁת בְּעָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, שֶׁגַּם לֵה יִהְיֶה נַעֲשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, כִּי זֶה מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד לְהֵיחָד בְּצִיּוֹן רַבִּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, כִּי זֶה מְקוֹם שֶׁל נְסִים, וְאֲנִי בְּעֶצְמִי רְאִיתִי שְׂמָה הַמּוֹן נְסִים.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׂאֵת עוֹזֵרַת לִי עִם מִדַּת הַחֲסֵד, שֶׁעַל זֶה נִבְּנָה קַהֲלִתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אָמוּנָה, וּמְמַשׁ מְחִיִּים רְעִבִים וְצִמְאִים, שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שְׂאֵף עַל פִּי שְׂאֲנִי כָּל כֶּף מְזַהֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁיִּהְיֶה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בֵּינֵיהֶם, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזַק, כִּי רַק בְּזֶה תְלוּי הַגְּאֻלָּה, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ שְׂתֵי שׂוֹעֲלִים קִטְנִים הַמְּחַבְּלִים כְּרַמִּים בְּקַהֲלִתְנוּ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁלֹּא מִפְּסִיקִים לְהִסִּית בֵּין זֶה לְזֶה וְכוּ', וְהֵם אוֹמְרִים פְּתוּחַ שֶׁלֹּא יְנוּחוּ עַד שִׁיּוּצִיאוּ מִשְׁפָּחוֹת מְקַהֲלִתְנוּ וְכוּ', תַּהֲלֵה לְאֵל, אֲנִי לֹא

מִפְּחַד מְזֵה, כִּי אֲנִי לֹא מִחְזִיק אֶת אֶף אֶחָד בְּיָדַיִם אוֹ בְּרַגְלַיִם שִׁישָׂאָר פֹּה וְכוּ', אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהִזְהִיר אוֹתָהּ, שְׂזֵה שְׂבָא בְּכָל יוֹם אֶל חֲלוּשֵׁי וְקִטְנֵי מִחַ וְלִדְבַר אַתֶּם בְּאֶזְנוֹ וְכוּ', כָּל דְּבַר רַע עַל הַקְּהֵלָה וְכוּ', זֶה גִּנְבַּ מִפְּרָסֵם שֶׁהַחֲלִיף עֶשֶׂר פְּעָמִים עֲבוּדָתוֹ מִפְּנֵי שֶׁתִּפְסוּ אוֹתוֹ בְּגִנְבוֹת שֶׁגִּנְבַּ וּמַעַל בְּכִסְפֵי הַבְּעָלִי הַבֵּית שֶׁעָלְיוֹ וְכוּ', וְהַשְּׁנֵי בְּדוּמָה לוֹ הוּא נוֹאֵף מִפְּרָסֵם וְכוּ', עֲדִין אֲנִי עוֹצֵר אֶת עַצְמִי לֹא לִכְתֹּב אֶת הַשְּׁמוֹת שְׁלֵהֶם, אֲבָל כָּבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה) לְשׁוֹן הָרַע עֲבִידָא לְהִתְקַבֵּל, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה ג"ו, סִימָן ח') לְשׁוֹן הָרַע כִּד לֹא תַעוֹל מְלֵא כּוֹלָא תַעוֹל פְּלַגָּא, וְאָמְרוּ: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צ"ח, סִימָן ג') לְשׁוֹן הָרַע נִמְשָׁלָה כַּחֲץ, שְׂמִכָּה בְּרַחוּק כִּף הִיא לְשׁוֹן הָרַע דְּאָמֹר בְּרוּמֵי וְקִטִּיל בְּסוּרְיָא; וְלִכְּן בְּאַתִּי לְהִזְהִיר אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִשְׁתֵּי הַרְשָׁעִים הַדְּתָן וְאֲבִירִים הָאֵלוֹ, שְׂבִשְׂקֵט מְסִיתִים וּמְדִיחִים נִגְדַּ קְהֵלְתָנוּ וְכוּ', וְאֲגַב יוֹשְׁבִים וְאוֹכְלִים בְּתַאֲבוֹן גְּדוֹל בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל – אֵהֵל אֲבָרְהֵם, וּמִשֵּׁם לֹא מִתְּבִישִׁים לְהִסִּית נִגְדַּ קְהֵלְתָנוּ, וְלִכְּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמֹּר מֵהֶם, וְתַגִּידֵי לְבַעֲלָךְ שֶׁהִרְגַע שֶׁהוּא יִשְׁמַע מֵאִיזָה שׁוֹעֵל שְׂבָא בְּתַחֲכוּם לְדַבֵּר נִגְדַּ הַקְּהֵלָה, שִׁיפְרָסֵם אֶת הַמְּנֹול וְהַגִּנְבַּ הַזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיכְלָה אֶת הַתּוֹלְעִים וְהַקּוֹצִים וְהַדְּרָדָרִים מִכְּרָמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְנָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יְאִיר תְּלִמִיד כּוֹלָל לְהוֹרָאָה "תְּפָאֲרַת בְּנֵימִין"

אַתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר אֵיךְ שְׂכוֹאֵב לִי כְּאֵב עַל גְּבִי כְּאֵב מִמָּה שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּכוֹלָל וְכוּ', שְׁלֵא צְפִיתִי שְׂאֲנִי יִגִּיעַ לָזֶה שְׂאִישׁ כָּל הַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה, וְלֹא יְבוֹאוּ לְלַמֵּד אֶת הַדָּף גְּמָרָא בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי שְׂזֵה כָּל כִּף נַחוּץ, כִּי יוֹם שְׁלֵא לּוֹמְדִים גְּמָרָא, יְהִי בְּטוּחַ שִׁיְהִיָּה לוֹ נִפְיָלָה בַּיּוֹם הַזֶּה, כִּי לְמוֹד גְּמִרְיָא מִמְּשִׁיךְ עַל אָדָם אֶת ד' מְלֵאכֵי הַשְּׁמִירָה, גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, רִפְאֵל, אִוְרִיָאֵל.

עברתי אֶתְמוֹל וגם היום אֲנִי אָמוֹר לְעֵבֶר בְּדִיקוֹת קָשׁוֹת מְאֹד עַל הַלֵּב וְכוּ', וְנוֹסֵף עַל כָּל הַכְּאָבִים שֵׁישׁ לִי וְכוּ', אֲנִי צָרִיךְ לְהֶצְטַעַר שֶׁלֹּא הֶאֱמַנְתִּי שֶׁיְהִיָּה הַזְּנִיחָה כָּל כֶּף גְּדוּלָה בַּהַפּוֹלֵל וְכוּ', אֶתְמוֹל נִסְתַּלַּק גְּאוֹן אֲמַתִּי עִמּוּד הַתּוֹרָה, עִמּוּד הַהִתְמַדָּה, שֶׁלֹּא הָיָה בְּעוֹלְמוֹ רַק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִי יִתֵּן שֶׁגַּם אֲנַחְנוּ נִחְקָה אוֹתוֹ וְכוּ', כִּי סוֹף כָּל סוֹף מֶה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם אִם לֹא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ: (אבות פ"ד) לְפִי שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירוֹתוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוּיָן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד; וְאֲנִי לֹא יָכוֹל לְהִסְבִּיר לָךְ אֶת הַכְּאָב שֵׁישׁ לִי מֵהַזְּנִיחָה שֶׁהִתְחִילוּ לְהַזְנִיחַ בַּהַפּוֹלֵל וְכוּ'.

נִחְמָה אַחַד יֵשׁ לִי שֶׁלְקַחְתָּ עַל עֲצָמְךָ לְאִמֵץ בְּחוֹר אַחַד, שְׂזָה חֲלָקִי מִכָּל עַמְלֵי שִׁיכוֹלִים לְהֶצִּיל נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּמֵאֲמַרם ז"ל (בבא בתרא יא.) הַמְקִיִּם נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוֹ קַיִם עוֹלָם מְלֵא; כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא עוֹלָם מְלֵא, וַיֵּצֵא מִמֶּנּוּ דוֹרוֹת וְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְלִכֵּן מִי שֶׁמְצִיל נַפְשׁ אַחַת, הוּא מְצִיל הֶרְבֵּה דוֹרוֹת, וְאָמְרוּ (סנהדרין ט:): כָּל הַמְלַמֵּד בֵּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה מְעַלָּה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ יִלְדוּ; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁעַל כָּל פְּנִיִם בְּזָה תַחֲזִיק מְאֹד, וְתוֹכַל לְהַחֲיֹת אוֹתִי, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְהֶצִּיל אֶת הַנֶּעַר שֶׁלְנוּ, וּמִי יִתֵּן שֶׁיְהִיָּה לָךְ חֵלֶק בְּזָה, וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתֵּלֵךְ בְּשַׁבַּת אַךְ וְרַק עִם בְּגָדִים לְבָנִים, אֲשֶׁר מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּשַׁבַּת בְּבְגָדִים לְבָנִים, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מכרח להגיד לך המצב שלך באמת מאד מאד קשה ורגיש וכו', עם כל זאת אתה גם צריך להבין את האמא ולדון אותה לכף זכות, כי סוף כל סוף היא נשארה לבה, וכואב לה מאד מאד את כל הספור, ולכן למי עוד היא יכולה לשפך את הלב כמו לך? אלא ששלה וכו', וכמו כן להפוך למי האח יכול לשפך את לבו כמו לאחותו וכו'.

בודאי הם לא מכוונים להכאיב לך, הם כל אחד עם הצרות שלו וכו', ומתחלקים עם חוויות וכו', ומנסים לעזור אחד להשני כמה שיכולים, אבל אף אחד לא מכוון להכאיב לך.

תמיד אני אומר בעת גרושין מי סובל? ומי הם הקרבנות? רק הילדים, ובה פרשתי את מאמרים ז"ל (גטין צ): כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הכיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שיביאו עלי עוד קרבנות.

עכשו כשאתה קרבן וכו', אתה מכרח להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ולהחזיק מעמד עם כל הכחות, עד שבעזרתו יתברך שמו תוכל להתחזק ולבנות בית בעצמך וכו', וכל הטעיות והשטיות שראית וכו', אתה תשתדל לא לחזור עליהם בחייך הפרטיות וכו', וזה יהיה לך למוד מאד עמק איך שצריכים לחיות עם אשה באהבה ובהבנה הדדית ולכבד אחד את השני, ובפרט שיש ילדים, ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם לא להיות כל כך הרבה בבית, ותתחזק להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני,

וּכְשֶׁאָדָם שָׁמַח מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיְכוּל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שִׁחְזָק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיּו לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאִשֶּׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבֵּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מִזְדַּעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזֶה תַּעֲנוּג שֶׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנֵי ז"ל רּוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתֵנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשְּׂמֻחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְתִרְגִּיל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךָ, וְתִרְאֶה שְׁלֵאֵט לְאֵט תִּבְנֶה אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת עַצְמָאִי וְלֹא תִלּוּי בְּאֶף אֶחָד, וְאֵז תְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֵל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְנוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קָדָם כָּל צְרִיכִים לְבָרֵר אִם הוּא מְסֻגָּל לְהַתְחַתֵּן וְכוּ', וְאִם הוּא הוֹלֵךְ אֶל רוֹפֵא פְּסִיכּוֹלוֹגִי צְרִיכִים לְשָׂאֵל אֶת הַרוֹפֵא דַּעְתּוֹ וְכוּ', וְאִם כֵּן אֵז זֶה שִׁיךְ וְכוּ', וְיֵשׁ הַרְבֵּה שֶׁהֵן בְּאוֹתוֹ מִצָּב וְכוּ', אֲבָל צְרִיכִים לְבַדֵּק קָדָם עִם רוֹפֵא שִׁשִּׁיךְ שְׁיִתְחַתֵּן וְכוּ', כִּי לָמָּה לְהַפִּיל אֶת הַזּוּלוֹת בְּפֶחַ? וְכֵן אִם הוּא לֹא מְכֻשָּׁר לְהַתְחַתֵּן, לָמָּה לְהַפִּיל אוֹתוֹ בְּפֶחַ וְכוּ'.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרות ישראל די, וכבר ישלח רפואה שלמה לכל חולי עמו יתברך, רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, וירחיב לנו בגשמיות וברוחניות, ונזכה לראות רק את הטוב של החיים, ועל ידי זה נהיה תמיד בשמחה, אשר אין ערוף אליה, כי אין עוד דבר כל כך חשוב בחיים לאדם כמו מדת השמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרנז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מטות-מסעי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות ועל האחולים לרפואה שלמה וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות והרצונות שלך, יתקבלו בשמים לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

לדעתי אתה צריך לברח מזה וכו', כי למה אתה צריך להכנס במטה חולה וכו'? כפי שאתה מתאר במכתבך רואים שמשוהו לא בסדר וכו', ולכן אני מאחל לך שתזכה למצא את בת זוגך ששיך אל שרש נשמתך.

חזק ואמץ מאוד להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; ובפרט בעניני שדוכים, ככל שהבחור או הבחורה מתגברים בשמחה, והם תמיד עם פנים שמחות ועליזות, על ידי זה ממשיכים על עצמם חן מיחדת, והעולה על הכל כשאדם בשמחה, אזי הוא יכול לבקש את הקדוש ברוך הוא כל מה שרוצה, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תפלה, סימן פ"א) תפלה שהיא בשמחה היא ערבה ומתוקה להשם יתברך; ואמר (שם, סימן ע') על ידי שמחה תבוא תפלתך בהיכל מלך; ואמר (שם, סימן כ"ח) על ידי התפלה יכול לשנות את המזל; וכן אמר (שם, חלק ב', סימן י') על ידי תפלה יכול לשנות זוגו הנכרז

בְּשָׁמַיִם; וְלִכֵּן תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלָּה זוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְצֵא לְךָ אֶת בֵּית זוּגָה הַשִּׁיף לְשָׂרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ:

רבונו של עולם, חוס ורחמל עלי, וזכני למצא את בית זוגי, ואתה בעצמך יודע שאני מוכן כבר להתחתן כדי להנצל מעברות חמורות, אך מפני מעשי המגנים והרעים שעשיתי עד עכשו, נתקע מציאת זוגי, ואני נמצא בצער גדול מאד, כי אתה גלית על ידי חכמינו הקדושים: כל השרוי בלא אשה שרוי בלא שמחה, ובלא תורה, ובלא חומה, ובלא שמירה, ולכן הנני מתחרט על כל עוונותי שעשיתי עד עכשו, ואני מקבל על עצמי לחזור בתשובה שלמה, וגלית לנו על ידי התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי (תקוני זהר, תקוני י"ד) עם כל דא דחזר בתשובה, חזר ויהיבנא ליה בת זוגיה, והנני שב בתשובה שלמה, ולכן תזמין לי את בית זוגי, ואזכה להקים בית נאמן בישראל, ולעשות רצונך מעתה ועד עולם, אמן סלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרנת.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מטות-מסעי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון שאת צריכה להתאזר מאד במדת הסבלנות, שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש: (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי

כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שְבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא תְהִיָּה לָהּ שׁוֹם תִּרְעַמֶּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שִׁפְתוֹבֵי: (בראשית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחְתָּ זֹאת", וְלִכְּנֵן אִשְׂרֵי הָאִשָּׁה שִׁקְנַתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, שְׂאֹז הַשְּׂכִינָה תִשְׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַדְּבָר הַשְּׂנִי אֶת צְרִיכָה לְזִכֹּר שֶׁרַבְנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִקְפִיד לֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ, וְלִהְיוֹת שְׂתֵדֵל שְׂתֵיָּהּ שְׁלוֹם בַּיִת בֵּין הַבַּעַל לְבֵין הָאִשָּׁה, וּבִפְרוּשׁ אָמַר (שיחות-הַר"ן, סִימָן רס"ג) מִעֲנִין בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁשְׂכִיחַ מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה קְלִקוּל בֵּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם וּנְפָרְדִים זֶה מִזֶּה אִיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְרוּד לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. וְאָמַר שְׂזֶה מַעֲשֶׂה בַּעַל דְּבָר שְׂמֹנִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדֵי שִׁתְּפֹסוּ בְּמִצְוֹתָיו חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֹס בְּנַעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלִקוּל הַשְּׁלוֹם בַּיִת חֵס וְשְׁלוֹם שְׂגוּרִם בְּעִרְמוּמֵיּוֹתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שְׂבִינֵיהֶם וְהָאִרִיךְ בְּשִׂיחָה זֹאת כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים פְּגוּמִים וְכוּ', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂמִתְמַחִים בְּעֲנִינֵי שְׁלוֹם בַּיִת וְכוּ', וְלוֹקְחִים הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', וְנִקְרָאִים מְפָרְסָמִים לְעֲנִינֵי שְׁלוֹם בַּיִת וְכוּ', וּבְאֵמֶת נִתְקַיֵּם אֲצֵלָם מִה שְׂאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א) שֶׁיֵּשׁ מְפָרְסָמִים וּמְנַהֲיָגִים שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת עֲצָמָם, וְאֵיךְ יִנְהִיגוּ אֶת אַחֵרִים? וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹר מְאָנְשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְכָלֵל זֶה יִהְיֶה בְּיַדְךָ, אִם אֶחָד רוֹצֵה כֶּסֶף עֲבוּר לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בַּיִת, הוּא כְּבָר שֶׁקָּנָה גְדוֹל מְאֹד, וְהוּא לֹא מִעֲנִין שְׂתֵיָּהּ אֲצֵלְךָ שְׁלוֹם בַּיִת, כִּי הוּא יִמְשֹׁךְ אֶת זֶה לְכָל הַפְּחוֹת לְחֻצֵי שָׁנָה אוֹ לְשָׁנָה, כִּי הֵרִי זֶה הַפְּרִנְסָה שְׁלוֹ, וְכִכָּה אִם הוּא יִגְמַר עִם זֶה אֶחָד שְׂתֵיִם וְכוּ', אֲזֵי לֹא יִחְזָרוּ אֵלָיו, וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹר מְאָנְשִׁים כְּאֵלוֹ.

הַדְּבָר הַשְּׂלִישִׁי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (אֲבוֹת פְּרָק א') עֲשֵׂה לְךָ רַב, וְצְרִיכִים לְשׁוֹר מְאֹד מִי הוּא הָרַב, כִּי כִּף אָמַר רַבְנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן ט') הַיִּצֵּר הָרַע דּוֹמָה כְּמוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ וְרָץ בֵּין בְּנֵי אָדָם, וַיְדוּ סְגוּרָה וְאֵין אָדָם

יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, מה אני אוחז? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוחז מה שהוא מתאווה. ועל כן הכל רצים אחריו פי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום וכו', כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם כלו, והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד, עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ, כל אחד כפי שטותו ותאוותו, ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום, כי אין מי שימלא תאוותו אצלו; וכן הוא אצל רבנים וכו', אדם רץ אחר מישהו ימים ושנים וכו', והוא מכור אליו לגמרי וכו', ונדמה לו שישועתו תלוי ברב זה וכו', וההוא עובד עליו ומוריק לו את הכיסים וכו', או מהפנט אותו לגמרי, ומוציא לו את השכל מהדעת וכו', ולבסוף ההוא פותח את היד ורואה שהכל כלום וכו', וסתם בליתי את הימים והשבועות והחדשים והשנים הכי טובות שלי בימי חיי, ומאומה אין בידי וכו' וכו', אבל זה כבר מאחר וכו', ולכן כשאדם מתקרב אל איזה רב יהיה מי שיהיה, צריך תמיד לזכור מה שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד מאד, אם לא מקבלים מהרב תכף ומיד מה שהוא צריך וכו', צריכים לדעת שהוא חי בדמיון ובטעות גדולה וכו', ומה צריך אדם? שכל ודעת, ועקר הדעת והשכל הוא: (דברים ד') "אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו", שיחדייר בו אמונה פשוטה בו יתברך, וילמד אותו איך מדברים אל הקדוש ברוך הוא, שזה יש לו תכף ומיד ביד, "ומה שבפיד בטוח", כי למדתי אצל הצדיק הזה איך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולדעת שאני עצמאי ואין לי אף אחד בזה העולם רק הקדוש ברוך הוא, ורק הוא יתברך יכול לעזר לי, וכן הרב צריך להכניס בו תשוקה עצומה ללמד תורה הקדושה, ולכן צריך לזכור "מה שבפיד בטוח", אם אני התחלתי ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא וכו', בזכות הרב הזה, ולא החסרתי יום אחד מבלי למווד תורה הקדושה וכו', אזי עלי לדעת "מה שבפיד בטוח", וכן אם הרב מוסר את נפשו שיהיה שלום בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכור "מה שבפיד בטוח", ואם חס ושלום לא מקבלים את זה מהרב, צריכים לדעת שהכל דמיון גדול מאד, ולבסוף יפתח

אֶת הַיָּד וַיִּרְאוּ שְׂאִין בְּיַד שׁוֹם דָּבָר, וּסְתֵם רִצְתִי אַחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים, וְאַבְדֹתַי
אֶת שְׁנוֹתַי הַיְקָרִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת וּבַעֲלֶךָ תִּקְרָאוּ אֶת
הַמְּכַתֵּב הַזֶּה פֶּעַם, פְּעָמִים שְׁלֹשׁ וְכוּ' וְכוּ', וַיִּפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וַתְּשַׁלְּמוּ בֵּינֵיכֶם,
וְאָז הַשְׂכִּינָה תִשָּׁרָה בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

אֵתָה צְרִיף לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא זָמַן לָךְ פְּרָנְסָה
טוֹבָה, אֲשֶׁר יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (חיי-מוהר"ן, סימן תק"א) שְׂאֵמַר שְׂחַפֵּץ מְאֹד
שְׂיִהְיֶה לְנוּ פְּרָנְסָה, אֵף עַל פִּי שְׂבֻטְחוֹן גַּם בֶּן טוֹב מְאֹד, אֵף עַל פִּי בֶן טוֹב
מְאֹד כְּשִׁזְכִּין שֵׁשׁ לוֹ מְעַמְד פְּרָנְסָה, כִּי בְּמָקוֹם עֲבוּדַת הַבְּטָחוֹן בְּמָקוֹם
זֶה יַעֲשֶׂה עֲבוּדָה אַחֶרֶת, כְּלוּמַר כִּי אִם לֹא יִהְיֶה לוֹ מְעַמְד פְּרָנְסָה וַיִּהְיֶה
לוֹ בְּלִבּוֹל הַדַּעַת מֵהַפְּרָנְסָה, וַיִּצְטָרֵךְ בְּכָל פֶּעַם לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַבְּטָחוֹן,
בְּמָקוֹם זֶה יַעֲסֹק בְּעֲבוּדָה אַחֶרֶת וְהַתְּחַזְּקוֹת אַחַר בְּשֵׁאֵר עֲגִינֵי עֲבוּדַת הַשֵּׁם,
וְכֵן אֵתָה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה שְׂאֵתָה עוֹזֵר לְאַשְׁתָּה, כִּי רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ
עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן רס"ד) שְׂצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ.
כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׂים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם,
צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֲצָם מְכַאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם
בְּכַמָּה אֲפָנִים הַקְּשִׁים וּבְכַבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַל בֶּן רֵאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם
וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מִצֵּעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיָיְכוּ
כִּי הֵיכִי דַתְתַּעְתְּרוּ', [תְּכַבְּדוּ וַתִּיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׂתִהְיוּ עֲשִׂירִים], וְכֵן
אָמְרוּ (יְבָמוֹת ג.) 'דִּינּוּ שְׂמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמַצְּלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן

צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בַּחֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְקַרָּח לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן לְעֶזֶר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְהִנֵּה שְׁתֵּי הַדְּבָרִים הָאֵלוּ אֵתָּה מְקִיָּם וּמְצִיַּת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, וְעַכְשָׁיו נִשְׁאֵר לָךְ שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת לְלַמֵּד בְּעָרֵב, וְלִכְּן אֵל תְּהִיָּה בְּטוֹן! הֶעֱקֵר רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְקַרָּא, מִשְׁנֵה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ, שְׁהַלְמוּדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלְמוֹת, אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ, מְמַשֵּׁף עַל עֲצָמוֹ הָאָרְה גְּדוֹלָה וְנִפְלְאוֹה מְאֹד, מְקַרָּא: הִיא בְּעֲשִׂיָּה, מִשְׁנֵה: הִיא בְּיְצִירָה, גְּמָרָא: הִיא בְּבְרִיאָה, מְדָרַשׁ וְזוֹהֵר: הִיא בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ לְכָל הַפְּחוֹת, וְחֻבֵּל שְׁתַּחֲסֵר יוֹם אֶחָד מְלַמּוֹד הָאֲרָבַע לְמוּדִים הָאֵלוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מַה שִּׁישְׁאֵר מֵאֵתָּנוּ, וְאֶפְלוּ שְׁתַּלְמַד מְכַל שְׁעוֹר קִצָּת, זֶה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכְּן תִּלְמַד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשֵׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֶה מְסַגֵּל לְאֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ט.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשִׁיתוֹ עִם הַצְּבוּר מְאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, וּמוֹבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אַרְחַ חַיִּים, סִימָן רַפ"ה, סַעֲי"ג) מִיּוֹם רִאשׁוֹן וְאֵילָף חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר; וְכָתַב הַמְּשָׁנָה בְּרוּרָה (שָׁם) בְּסִפּוֹר "מַעֲשֵׂה רַב" כְּתַב בְּהַנְהַגַּת הַגֵּר"א שֶׁהִיָּה נוֹהֵג תַּכְּף אַחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם לְקַרָּא מְקַצָּת מֵהַסְּדֵרָה שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם וּמְסִים בְּעָרֵב שְׁבֵת, וְכֵן תִּלְמַד כָּל יוֹם פֶּרֶק מִשְׁנִיּוֹת, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי מֵאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת הַלִּנְפֶּשׁ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר כְּסוּדָרָן בְּמְדָרַשׁ, כָּל יוֹם כְּמָה קֹטְעִים וְכוּ', וְעַל כָּלֵם תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה כְּדִי שְׁתַּדַּע אֵיךְ לְהַתְּנַהֵג, וְאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד כָּל יוֹם הַלְכָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ר.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּדַאי אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה נִגַּע לִי בְּלִבִּי וְכו', וְלִכֵּן תִּרְאוּ לְשַׁלַּח אֶת הַשְּׂמוֹת שְׁלָכֶם וְשֵׁם הָאָמָא, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל שְׁנֵיכֶם שֶׁתִּהְיוּ הַכִּי מְאֻשְׂרִים, וְהַחֲתֵן יִבְרִיא, וְתוּכְלוּ לְהִתְחַתֵּן.

בְּדַאי לְפָנוֹת אֶל הָרַב פִּירֵר נֵרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא בָּקִי בְּכָל הַרוֹפְאִים הַמְּמַחִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל פִּי רַב אִם אֵין הַרוֹפֵא הַמְּמַחֵה וְכו', הֵם סֵתֵם מִתְלַמְּדִים עַל הַחוּלָה וְכו', אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁזֶה כְּלוּם, וְהַחֲתֵן יִבְרִיא לְגַמְרִי, רַק שְׂיִבְדֹק אֶת הַתְּפִלִּין שְׁלוֹ, וְיִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ כָּל יוֹם תְּפִלִּין, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (מִנְחוֹת מ"ד) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מְאַרִיךְ יָמִים, וְאָמְרוּ: (שׁוֹחֵר טוֹב, תְּהִלִּים א') אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמְרוּ יִשְׂרָאֵל לְפָנַי הַמְּקוּם אָנוּ רוֹצִים לִיִּגַע בְּתוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה אָבֵל אֵין לָנוּ פְּנָאִי. אָמַר לָהֶם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קִיְמוּ מִצְוֹת תְּפִלִּין וּמַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלוֹ אֲתֶם יְגַעִים יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבֻזְכוֹת הַנְּחַת תְּפִלִּין כְּשֵׁרִים, יִהְיֶה לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתוּכְלוּ לְהִתְחַתֵּן בְּקֶרֶב מְאֹד.

עַכְשָׁו מִמֶּךָ ... תְּחִיָּה אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ שֶׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמְךָ וְלְשִׂמְחָה אֶת הַחֲתָן, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי אֶת אִשְׁתְּ חֵיל שְׂאֵת חֲזָקָה עִם הַחֲתָן שְׁלֶךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂכַכָּה תִּהְיוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם בְּאַהֲבָה, אַחֻוּה וְרַעוּת, וְיִצֵּא מִכֶּם דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְשִׂמְחָה אֶת הַחֲתָן, כִּי זֶה מִצְוָה מְאֹד גְּדוּלָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמֵחָה שֶׁתִּכְנִיֶּסֶי בּוֹ, הוּא יִתְרַפֵּא לְגַמְרִי, וְלִכֵּן תִּהְיוּ שְׁנֵיכֶם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׂגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בְּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ

הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכְּנַת תְּכַרִּיחוֹ אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשְּׂמִיחָה מִמְתַּנְתָּ לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחָה, וְלִכְּנַת רְאוּ לְחַטָּף שְׂמִיחָה וְלְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתוֹכְלוּ לְהַתְחַתֵּן בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רסא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד הַפּוֹסְקִים בְּיוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים (שיחות-הַר"ן, סִימָן כ"ט) וְאָמַר שְׂרָאוּי לְלַמֵּד כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחֵן עֲרוּךְ" בְּלִם מִרְאָשָׁם עַד סוּפָם כְּסֵדֶר, אִם יָכוֹל לְלַמֵּד כָּל הָאַרְבָּעָה שְׁלַחֵן עֲרוּךְ עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים הַגְּדוּלִים מֵה טוֹב. וְאִם לֹא עַל כָּל פְּנִיִם יִלְמַד כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחֵן עֲרוּךְ" הַקְּטַנִּים. [אֲזֵי הִיָּה מְדַפֵּס רַק מִחִבֵּר וְק"א בְּכַרְךָ אַחַד, וְזֶה נִקְרָא שְׁלַחֵן עֲרוּךְ הַקְּטַנִּים]. וְהוּא תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. כִּי עַל יְדֵי חֲטָאִים נִתְעַרַב טוֹב וְרַע, וְעַל יְדֵי לְמוּד פּוֹסֵק שְׂמֵבְרֵר הַפֶּשֶׁר וְהַפְּסוּל, הַמְתֵּר וְהָאִסוּר, הַטְּהוֹר וְהַטְּמֵא, עַל יְדֵי זֶה נִתְבָּרַר וּנְפָרֵשׁ הַטוֹב מִן הַרַע.

וְאָמַר, שְׂכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי מַחֲיֵב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם פּוֹסְקִים וְלֹא יַעֲבֹר. וְאִם הוּא אָנוּס וְאֵין לוֹ פְּנָאִי, יִלְמַד עַל כָּל פְּנִיִם אֵיזָה סְעִיף "שְׁלַחֵן עֲרוּךְ" בְּאֵיזָה מְקוֹם שֶׁהוּא, אֲפֹלוּ שְׁלֹא בְּמְקוֹמוֹ שֶׁהוּא עוֹמֵד עִתָּה בְּשְׁלַחֵן עֲרוּךְ. כִּי צָרִיךְ לְלַמֵּד אֵיזָה דִּין בְּ"שְׁלַחֵן עֲרוּךְ" בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו. וְכִשְׂאִינוּ אָנוּס יִלְמַד כְּסֵדֶר כָּל הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחֵן עֲרוּךְ" מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ וְכִשְׂיִגְמֹר וְיִסִּים הָאַרְבָּעָה "שְׁלַחֵן עֲרוּךְ", יִחְזֹר וְיִתְחִיל לְלַמְּדֵם כְּסֵדֶר. וְכֵן יִגְהַג כָּל יְמֵי חַיָּיו.

רואים מְכָל זֶה אֵיךְ שְׂרַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל לְמוּד פּוֹסְקִים, וְזֶה

הִיָּה אֲצִלוּ עֵקֶר שֶׁבְּכֹל הָעֵקָרִים, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהִתְחַמֵּק מִזֶּה, וְלִכְּנֹן רָאֵה גַם אֶתְּהָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם פּוֹסְקִים, וְלִהְלֶכֶה לְמַעֲשֵׂה תַקָּח אֶת דַּעַת מֶרֶן רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, כִּי הוּא הוֹלֵךְ כְּפִי שֵׁיטַת מֶרֶן הַבַּיִת יוֹסֵף, וְלִכְּנֹן הַסְּפָרָדִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְלַכֵּת כְּפִי פֶסְקֵי מֶרֶן רַבִּי עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף שְׁלִיט"א, וְלֹא לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשּׁוּם פּוֹסְקִים אֲחֵרִים, כִּי הוּא בִּרְרָ אֶת הַהֲלָכָה בְּטוֹב טַעַם וְדַעַת, וְהֵלְכָה כְּמוֹתוֹ בְּכֹל מְקוֹם, וְלָמָּה לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל בְּבַלְבוּלִים סֵתֵם כְּכֹה, כִּי זֶה הַסֵּמ"ךְ מ"ם שְׁרוּצָה לְבַלְבֵּל אֶת הָאָדָם, וּמִתְלַבֵּשׂ עֲצָמוֹ בְּמִצְוֹת וְכוּ' הָעֵקֶר שֶׁהָאָדָם יִהְיֶה מְבַלְבֵּל וְלֹא יֵדַע מַה בֵּן וּמַה לֹּא, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד הַרְבֵּה סְפָרֵי פּוֹסְקִים אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מִכֹּל הַלְמוּדִים. וְאָמַר רִבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַרְהוּרִים, חֶלֶק ב', סִימָן ו') לְמוֹד הַפּוֹסְקִים מְבַטְּלִים הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה; וְכֵן הוּא (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ב) לָמָּה אָדָם לֹא יִכּוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? מִפְּנֵי שֵׁישׁ לוֹ קִשְׁיוֹת וְעִקְמוּמִיּוֹת בְּלִבּוֹ, וְעַל יְדֵי לְמוֹד פּוֹסְקִים נִתְיָשֵׁב כָּל הָעִקְמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלִבּוֹ, וְזוֹכָה לְיִשְׁרוּת לֵב, וְעַל יְדֵי זֶה יִכּוֹל לְהִתְפַּלֵּל תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּפְּנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְסָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵינְ עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם כְּמוֹ מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רִבֵּן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֵא בַתְּרֵא ח: עַל הַפְּסוּק: דְּנִיֵּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד" - אֵלוֹ מְלַמְדֵי תִינוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ

הפשוט הוא: כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו. תברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו על עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו. תברך, וזכותו גדולה בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

אבל אתה צריך לדעת שמלמדות זה לא סתם כלי של פרנסה וכו', אלא יש בזה חכמה עמקה, עמק עמק מי ימצאנו, כי המלמד והמחנך הוא מעמיד את התלמיד על יסוד מוסד כל ימי חייו, כי הוא בונה את אישיותו ועתידו וכו', ולכן יש בזה חכמה עמקה, כי עקר השלמות להגביה את התלמיד, ולהדריכו דרך ישרה על כל החיים, ולכן המחנך צריך להיות חכם גדול איך להתנהג על התלמידים, אף פעם לא להשפיל את התלמיד וכו', רק להגביה אותו, ועל זה צריכים להיות פסיכולוג גדול.

והנה אין לה פסיכולוג גדול כמו הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, שהוא שכל הכולל את כל השכלים, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) שכל אדם הוא שכל פרטי, והצדיק האמת הוא שכל הכולל כל השכלים, ולכן כל שכל פרטי שבא אל השכל הכולל גם הוא נשלם, ולכן את החכמה פסיכולוגית שיש בדברי רבנו ז"ל אין בשום ספרי פסיכולוגים אחרים, וזה מציאות למי שלומד הרבה ספרי רבנו ז"ל שם ימצא כל החכמות שבעולם איך לדבר עם בני אדם, איך לחזק ולעודד ולשמח אותו וכו', ועל כן אם אתה דוקא רוצה ללמד ספרי פסיכולוגיה, תלמד הרבה את ספרי רבנו ז"ל ויהיה לה דבורים ועצות והנהגות איך להתנהג עם התלמידים, ובודאי על ידי דברי רבנו ז"ל והקדמותי הקדושים תבין את כל ספרי הפסיכולוגיה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש

ומתפלל בעֲדָךְ תְּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"ט תמוז ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִינִי לִי שֶׁלֹּא חֹסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, רַק דְּבָר אֶחָד 'שְׁמַחַת הַחַיִּים', שְׂאֵת מְמַרְמֶרֶת וְנִמְצָאֵת בְּדַכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְאֵת מוֹצִיאָה אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלְךָ עַל בְּעֵלְךָ, אִם הִייתָ תְּמִיד שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה, הִייתָ הַכִּי מְאֻשָּׁרֶת, כְּמוֹ שְׂמֵךְ ... וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ תְּתַאֲזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יִפְהַ מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בֵּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מַה שְׂאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפִינֵי צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדָרְךָ כָּלֵל בֵּא מְגֻאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בְּעֵלָה, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבִּי בְּעֵלָה וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזָה הָעֲבוּדָה הַכִּי קֶשֶׁה לְאֲשֶׁה, כִּי אִין עֲבוּדָה שְׂבֵא קֶשֶׁה לְאֲשֶׁה כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל אֲשֶׁה שְׁנִמְשַׁכֶּת אַחֵר הָעֵבְרִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חָבֵל כִּי הַנְּשָׁמָה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוּחֲנִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הַשְּׂמֵחָה, וְהַגּוֹף

סוּחַב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָׁם מְקוֹר הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטָה-מוֹהַר"ז, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עָקַר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲזָלוֹת, וְלִכְן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ שֶׁכָּל וְקוֹלֵטַת תַּכְף וּמִידָ שָׁבוּ בְּרֹגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמֵאָה, וְלִהְפֹּךְ כְּשֶׁתִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשְּׂמֻחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכְן תִּרְאִי מַה לְפָנֶיךָ, תִּמְסְרִי אֶת נַפְשֶׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תּוֹצִיאִי מִהֶרָאשׁ מִחֻשְׁבָּה פְּסוּלָה לְהַתְגַּרֵּשׁ, שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט כְּשֵׁישׁ יְלָדִים, כִּי הֵם הַקְּרֻבָּנוֹת וְכו', כִּי יְלָדִים שְׂבָאִים מִהוֹרִים גְּרוּשִׁים הֵם נַעֲשִׂים בְּעֵלֵי מוֹמִים בְּנַפְשָׁם וְכו', וּמִפְרָעִים וְכו'.

וְעַל כֵּן תַּעֲשׂוּ שְׁנֵיכֶם כָּל מַה שְׂבִידִיכֶם לְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתִפְסִיקוּ לְרִיב כְּמוֹ יְלָדִים קְטָנוֹם, וְכָל זוּג צְרִיכִים לְזָכֹר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, עָלֵיהֶם לְכַתְחֹלָה לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְלְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ אִף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוֹם בֵּן אָדָם שֶׁעוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בֵּית וְכו', כִּדִּי שֶׁהַשָּׁלוֹם יִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שֶׁכָּל וְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה אֶחָד עִם הַשְׁנִי, וְהִיּוֹת שְׂעֵדִין אֵין בֵּית חֲרָשֶׁת שְׂמִיּוֹצֵר שֶׁכָּל וְדַעַת וְכו', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קְנִיּוֹן וְכו', שְׂמוֹכְרִים שְׂמָה שֶׁכָּל וְדַעַת וְכו', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בַּעַת שְׂמֵתִפְלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֲתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאִגּוֹשׁ בִּינָה" וְכו', לְבַקֵּשׁ אִזּוֹ עַל דַּעַת וְשֶׁכָּל, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (נְדָרִים מֵא) "דַּעַת קְנִיַת - מַה חֲסֻרְתָּ, דַּעַת חֲסֻרְתָּ - מַה קְנִיַת" - אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלִכְן כָּל זוּג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל דַּעַת וְשֶׁכָּל, אֲשֶׁר הַשֶּׁכָּל הֵיבֵשׁ אוֹמֵרֵת שְׂצְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאִזּוֹ הַשָּׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵיתָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁשְׂמוֹ שָׁלוֹם יִשְׁרָה אֶת הַשָּׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְסָד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי, רֵאשׁ הַדָּשׁ מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

הִנֵּה מוֹבָא בְּתַקּוּנֵי זֵהָר שֶׁהַצְרוּף שֶׁל חֲדָשׁ מִנְחָם אָב הוּא הַיּוֹמִי"ה שִׁיּוּצָא מִפְּסוּק: (דְּבָרִים כ"ז ט) "ה'סִכַּת ו'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעָם", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ס"ג): "הַסִּכַּת" עָשׂוּ כְּתוּבָת כְּתוּבָת וְעִסְקוּ בְּתוֹרָה, לְפִי שְׂאִין הַתּוֹרָה נִקְנִית אֶלָּא בְּחִבּוּרָה, כְּדָרְבֵי יוֹסִי בְּרַבִּי חֲנִינָא דְאָמַר רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי חֲנִינָא, מֵאִי דְכָתִיב: (יְרֵמִיָּה נ' ל"ו) "חָרַב אֶל הַבַּיִת וְנָאֵלוּ" חָרַב עַל שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים שִׁיּוֹשְׁבִים בְּדַבְּדוֹ וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה. וְלֹא עוֹד אֶלָּא שְׁמֻטְפָּשִׁים; וּמוֹבָא בְּסִפּוֹר "מָאוֹר וְשֶׁמֶשׁ", הַסִּבֵּר עַל זֶה אִיף זֵה קָשׁוֹר לְחֲדָשׁ אָב? אֶלָּא יְדוּעַ שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ נִחְרַב בְּעוֹזֵן שְׁנֵאת חֲנָם, שְׂאֲחָד הִסִּית נִגְדַּת הַשָּׁנִי וְכוּ', וּמָה גַם שֶׁהַתְּקוּמָמוֹ עַל רַבָּם וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה גָּבְרוּ יְדֵי עָשׂוֹ שֶׁנִּחְרַב הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְתַקֵּן אֶת זֶה דִּיקָא בְּחֲדָשׁ הַזֶּה, לְאַסֵּף אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יַחַד, שִׁילְמְדוּ תוֹרָה בִּיחַד, וְלִהְיוֹת בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בְּדַבּוּק חֲבֵרִים, וְזֶה: (דְּבָרִים כ"ז ט) "ה'סִכַּת ו'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעָם", דִּיקָא עַל יְדֵי (בְּרֻכּוֹת ס"ג): "הַסִּכַּת" עָשׂוֹ כְּתוּבָת כְּתוּבָת וְעִסְקוּ בְּתוֹרָה, עַל יְדֵי זֶה עַם יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְעָם, כִּי עַם יִשְׂרָאֵל הֵם עַם רַק עַל יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלָכֵן בְּכָל מְקוֹם שְׁלוֹמֵי תוֹרָה, שְׁמָה נִמְצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְמְקוֹם שְׁמֻזְנִיחִים אֶת לְמוֹד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּבִיכּוֹל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא נִמְצָא שְׁמָה, כִּי אִוְרִיתָא וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַד הוּא, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַזְהֵר שְׁבַקְהֶלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה יִתְחִילוּ לְהַתְמִיד יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי זֶה חֲלַקְנוּ וְאַרְךָ יְמֵינוּ, וְזֶה גוֹרֵם לְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְלָכֵן דִּיקָא בְּחֲדָשׁ מִנְחָם אָב, הַצְרוּף הוּא מֵהַשָּׁם הַזֶּה הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (דְּבָרִים כ"ז ט) "ה'סִכַּת ו'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעָם", כִּי דִיקָא כְּשִׁמְתָאסְפִים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יַחַד וְלוֹמְדִים תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל יְדֵי זֶה אֲנַחְנוּ עַם, וְרַק בְּזִכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְבַנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלִגְאֵלֵת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, רֵאָה מָה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, וְכָל כֶּף חָבֵל שְׁעוֹבֵר יוֹם אַחָד בְּלֵי לְמוֹד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, שְׁזָה עֵקֶר הַעֲשִׁירוּת שֶׁל אָדָם, וְלָכֵן אֲנִי

מתחנן אליך חמל על עצמה, ותראה שכל יום ויום תלמד בינה לבין עצמה מקרא מפרשת השבוע, משנה כסדרן, וגמרא כסדרן, מלבד זאת חטף דף היומי כל יום, ותהלה לאל, יש בקהלתינו הקדושה שש שעורים במשך היום שלומדים בריבים דף היומי, ולכן תראה להצטרף לאחד השעורים, או שתקח חברותא ותלמד אתו דף היומי, ואל תאמר שזה קשה לך שאף פעם לא למדת וכו', תמיד יכולים לעשות התחלה חדשה וכו', וזכר וגם תזכר אשר אין עוד הצלת העולם כמו למוד תורה הקדושה, כמאמרם ז"ל (תנחומא נח) על הפסוק (ירמיה ל"ג) "אם לא בריתי יומם וליילה חקות שמים וארץ לא שמתי" אי זה הוא ברית שנוהג ביום ובלילה? זו תלמוד, וכן הוא אומר (שם) "כה אמר הוי"ה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה... גם בריתי תפר את דוד עבדי" וגו', ואומר: (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו ובתורתו יהגה יומם וליילה", ואף הקדוש ברוך הוא כרת ברית עם ישראל שלא תשכח תורה שבעל פה מפייהם ומפי זרעם עד סוף כל הדורות, שנאמר: (ישעיה נ"ט) "ואני זאת בריתי אותם אמר הוי"ה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש" וגו' ולא כתיב ממך אלא מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך; ותכף ומיד כשאדם לומד תורה, אזי נתקים אצלו "יתפרדו כל פעלי און", שכל אלו הנחשים והעקרבים וכו', הבעלי לשון הרע והרכילות וכו', לא יכולים לעשות לו שום דבר, כמאמרם ז"ל (סוטה כ"א.) תורה בעידנא דעסיק בה בין בעידנא דלא עסיק בה מגנא ומצלא; כי מי שקובע עתים לתורה בכל יום חק ולא יעבר, זה מה שמציל אותו מכל רע בכלליות, שאף שונא ישראל לא יכול לעשות לו רע, וכן בשלום בית בפרטיות, שום בריה לא יכול להכניס ריב בתוך ביתו, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך תראה לקבוע עתים קצת מקרא, קצת משנה, קצת גמרא, ואף שאני חוזר על עצמי כמה וכמה פעמים, עם כל זאת צריכים לזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל:) יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו שנאמר: (תהלים ל"ז) "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו" ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו, ואמר על זה מוהרנ"ת ז"ל אף הקדוש ברוך הוא, עוזרו? על ידי ששולח בכל דור דור צדיקים שהם מחזקים ומעודדים ומשמחים את נשמות ישראל, ולכן עלינו להתחזק באמונת חכמים שזה היסוד ביהדות,

כִּי בְּלִי אֲמוֹנַת חַכְמִים אֵין אֲמוֹנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֹּאמְרוּ בְּהוֹי"ה וּבִמְשֵׁה עֲבָדוֹ", וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשֵׁלַח) אִם בְּמִשְׁה הָאֲמֵינוּ בְּהוֹי"ה לֹא כָּל שַׁכְּן, אֲלֵא אֵי אֲפֹשֶׁר לְבֹא לְאֲמוֹנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא עַל יְדֵי "מִשְׁה עֲבָדוֹ", וְעֲלֵינוּ לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי (קְדוּשִׁין ל:) כֶּף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, בְּנֵי, בְּרֵאתִי יִצְרָר הָרַע וּבְרֵאתִי לוֹ תּוֹרָה תְּבַלִּין, וְאִם אַתֶּם עוֹסְקִים בְּתוֹרָה אֵין אַתֶּם נִמְסָרִים בְּיָדוֹ, שְׁנֹאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ד') "הֲלוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת" וְאִם אֵין אַתֶּם עוֹסְקִין בְּתוֹרָה אַתֶּם נִמְסָרִים בְּיָדוֹ, שְׁנֹאֲמַר (ש) "לִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ" וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁכָּל מִשְׁאוֹ וּמִתְנֹו בָּהּ, שְׁנֹאֲמַר (ש) "וְאֵלֶיךָ תִּשׁוּקְתוֹ", וְאִם אַתָּה רוֹצֵה אַתָּה מוֹשִׁל בּוֹ, שְׁנֹאֲמַר (ש) "וְאַתָּה תִּמְשָׁל בּוֹ", וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, חוֹס וְחַמֵּל עֲלֶיךָ, וּבִפְרָט בְּשַׁבַּת שֶׁתִּקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה, וְזֶה מִיסוּד הַחַנּוּךְ שֶׁהֵי לְיָדִים רוֹאִים שֶׁהָאֲבָא לוֹמֵד, אֲזִי גַם הוּא לוֹמֵד, וְאִם רוֹאִים לְהַפְּךָ שֶׁהָאֲבָא מִתְקוּטֵט עִם הָאֲמָא וְכוּ', אוֹ מְרַבָּה לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטֵלִים וְכוּ', וּמְנַבֵּל אֶת הַפָּה וְכוּ', אֲזִי מַה כָּבֵר רוֹצִים מֵהַבֵּן הַזֶּה? וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אֵל תְּהִיָּה בְּטֵלָן, עוֹבֵר יוֹם אַחַר יוֹם וּמַה נִּשְׁאָר מֵהָאֲדָם, רַק הַתּוֹרָה שְׁלוֹמָה, וּמַה גַּם שֶׁהַתּוֹרָה מְעַשֶּׂרֶת אוֹתוֹ וְהַתּוֹרָה מְטַהֶרֶת אוֹתוֹ מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנָא דְּבֵי אֲלֵיהּ, פֶּרֶק י"ח) מַה מֵיִם הִלְלוּ מְקוֹה טְהוּרָה הֵן לְכָל בְּאֵי הָעוֹלָם וְלְכָל מְעַשֶׂה יָדָיו שֶׁבְּרָא בְּעוֹלָם, שְׁנֹאֲמַר: (בְּמִדְבָר ל"א כ"ג) "כָּל דְּבָר אֲשֶׁר יָבֵא" וְגו', כֶּף דְּבָרֵי תּוֹרָה מְקוֹה טְהוּרָה הֵן לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶן. בּוֹא וְרֵאֵה כְּמַה גְּדוּלָה כְּחַה שֶׁל תּוֹרָה, שֶׁמְטַהֶרֶת אֶת פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל בְּזִמְן שְׁעוֹשִׁין תְּשׁוּבָה אֲפֹלוּ מְעַבְדֵּה זָרָה שֶׁבִּידָן, שְׁנֹאֲמַר (יְחֻזְקָאֵל ל"ו כ"ה) "וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מֵיִם טְהוּרִים" וְגו', אֵין מֵיִם אֲלֵא דְּבָרֵי תּוֹרָה.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גֵּרְסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטוֹת מַסְעֵי, רֵאשׁ הַדָּשׁ מִנְחָם אָב
ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲזִיקִי, וּבִפְרֹט שְׁעַכְשׁוֹ נִכְנָס שַׁבַּת שֶׁל
בֵּין הַמְּצָרִים, וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל אֲשֶׁר הִשְׁלֵשׁ שַׁבָּתוֹת שֶׁבִּבֵּין הַמְּצָרִים, הֵם
כַּנְגֵד הִשְׁלֵשׁ רְגָלִים, נִמְצָא שֶׁהַשַּׁבַּת הַזֹּאת כַּנְגֵד חַג הַשְּׁבוּעוֹת קִבְּלַת הַתּוֹרָה
וְכוֹ, וּבִקְאֻמַּת פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה זֶה מְדַבֵּר מִמַּסְעֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמוֹבָא מִצְדִּיקִים
שֶׁכָּל הָאֲרָבָעִים וּשְׁתַּיִם מִסְעוֹת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל נִסְעוּ בְּמִדְבָּר, זֶה עוֹבֵר עַל כָּל
בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, שֵׁשִׁי לֹו עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת וְכוֹ, שְׁמַחוֹת וּנְפִילוֹת וְכוֹ,
יְמֵי טוֹב וְיְמֵי רַע וְכוֹ, וְהֶעֱקַר לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְהַנִּיחַ שְׂאֵף אֶחָד יוֹכֵל
לְהַפִּיל אוֹתָךְ וְכוֹ, הֵן אָמַת שְׂאֵת עוֹבְרַת קְשִׁיִּים בְּחַיִּים, אָכֵל אָנִי מִכְּרַח לְהַגִּיד
לְךָ שֶׁזֶה חֵלֶק מִהַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁיִּים שֶׁמִּנְסִים אוֹתָנוּ וְכוֹ, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (אֲבוֹת פָּרָק ה') בְּעֶשְׂרֵה נְסִיווֹנוֹת קְשִׁיִּים נִסּוּ אֶת אֲבֹרָהּם אָבִינוּ וְעָמַד בְּכֻלָּם,
לְהוֹדִיעַ חֲבָתוֹ שֶׁל אֲבֹרָהּם אָבִינוּ, וּמוֹבָא מִצְדִּיקִים שְׂאֵלוֹ הַעֲשָׂרָה נְסִיווֹנוֹת
קְשִׁיִּים וּמְרִים עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזִּיק מִעֲמַד וְלֹא נִשְׁבֵּר
מִשׁוֹם דְּבָר, וּבְזֶה נִמְדָד בֵּר יִשְׂרָאֵל וְכוֹ, אֵיךְ הוּא יְכוֹל לְהַחֲזִיק מִעֲמַד בְּשַׁעֲרֵי
שְׁעוֹבֵר עָלָיו מִה שְׁעוֹבֵר וְכוֹ, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר כֻּלָּל, אֲדַרְבָּה יֵשׁ לֹו כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ
לְחִזּוֹק אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר דְּבָר זֶה מָאד מָאד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וְלִכֵּן אָנִי מָאד
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ לֹא רַק שְׂאֵת תְּהִי חִזּוֹקָה וּשְׁמַחָה, אֲלֵא תִשְׁתַּדְּלִי לְשִׁמְחָה וּלְחִזּוֹק
גַּם אַחֲרוֹת, וּזְכוּת הַמְּצָוָה הַזֹּאת יִגַן עָלָיָךְ.

אָנִי מָאד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תִּקְמָצִי בְּדַבּוּרִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כִּי אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר כָּל דְּבּוּר וְדַבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה
הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כֻּלָּל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ
דְּבּוּר אֶחָד, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מָאד מָאד חָשׁוּב כָּל דְּבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְאֵם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מִעֲלַת כָּל דְּבּוּר לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה
כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שַׁעֲרָה וְשַׁעֲרָה וְכוֹ, כִּי כָּל כָּל דְּבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שֶׁזֶה אֵי אֶפְשֵׁר לְהַסְבִּיר בְּפֹה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן בְּכַתָּב.

אתמול כתבתי לך שאחד מסית ומדיח את אנשי שלומנו שיעזבו את הקהלה, ובאמת לא ידעתי מי זה וכו', רק הודיעו לי שיש אדם כזה שהעיפו אותו כבר מכמה עבודות כי הוא מעל בכספי בעלי הבית וכו', ועכשו הוא מוציא את העצבים שלו על אנשי שלומנו, באמת לא ידעתי מי זה, כתבתי בכלליות, אך עכשו שמעתי שהוא משתולל מאד אז אני יודע מי זה וכו', וכך אמר הגאון רבי חיים מבריסק זי"ע, כשאדם זורק אבן בחוץ, אם הוא רוצה לדעת שקלע למטרה, ישמע אם הפלב ינבח סימן שקבל את זה על הראש וכו', ולכן אם אחד צועק, סימן שהוא זה הוא וכו', כי תהלה לאל, יש לנו כבר למעלה מארבע מאות משפחות, ולמה לא אחר צועק? אולי התכוונתי אליו? אז כנראה מי שצורח זה המשחת, ולכן אני מאד מבקש אותך שתחזקי והקדושי ברוך הוא יעזר שיהיה לנו קהלה הכי יפה בעולם, הן בתורה, והן בתפלה, והן בצדקה וחסד.

הקדושי ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

גרסו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר מטות מסעי, ראש חודש מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני אישית כן מסכים שתהיה עצמאי ותפתח עסק עצמאי של חשמלאי, ואתה תצליח בגדול, והקדושי ברוך הוא יוליך אותך על דרך הנכונה.

אבל עכשו אני מבקש אותך טובה אישית, היות שעבדת אצלנו והתחלת עם האולם, ויש סך הכל שבוע וחצי עד שאני יגיע ליבנאל בעזרתו

יִתְבַּרְךָ שָׁמוּ, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד שֶׁהָאוֹלָם יִהְיֶה גִּמּוּר עַד שְׁאֲנִי בָּא, כִּי זֶה מִשְׁאֵת נַפְשִׁי, עָשׂוּ לִי פֹה רִשְׁעוֹת לְשֵׁם רִשְׁעוֹת וְכוּ', אֲכַזְרִיּוֹת לְשֵׁם אֲכַזְרִיּוֹת וְכוּ', שֶׁהֲצַרְכְּתִי לְהַחְרִיב אֶת הָאוֹלָם וְרַק מִפְּנֵי רִשְׁעוֹת הַסֵּמֶךְ מ"ם יִמַּח שָׁמוּ, וְעָכְשׁוּ אֲנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת אֶת זֶה שִׁיְהִיָּה יוֹתֵר יִפֶּה מִמֶּה שֶׁהִיָּה, וְלִמִּי עֲשִׂיתִי אֶת כָּל זֶה? לֹא לִילְדִים שְׁלִי, וְלֹא לְנִכְדִים שְׁלִי, וְלֹא לְנִינִים שְׁלִי, רַק לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיְהִיָּה לָהֶם טוֹב, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁאֵת הַשְּׁבוּעַ וְחֲצִי הַזֶּה תִּכְנִיס אֶת עֲצֻמְךָ בְּלִגְמֹר אֶת הַחֲשֻׁמֵל בְּאוֹלָם, וְאֵהִיָּה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה גְּדוֹל בְּשִׁבִיל זֶה.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְּחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לְךָ הַיּוֹי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהֲצַבּוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מְאָמְרֵם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קָלַפְתָּ עוֹג מִלְךָ הַבָּשָׂן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיָּהוּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר מְטוֹת מִסְעֵי, ב' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְעֹזֵב עֵכָשׁוּ אֶת הַכֵּל, וְלַעְזֹר בְּהַאוֹלָם שְׂמֵחוֹת, כִּי אֲנִי בָּא בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ עוֹד שְׁבוּעַ וְחֻצִי, וְרִצִּיתִי שֶׁהַאוֹלָם יִהְיֶה גָּמוֹר עַד אָז, וְלִכֵּן תֵּן יָד וְכֹתֶף שְׁנוּכָל לְגַמֵּר עִם זֶה, וְאַהֲיָה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה.

כִּמְהָ אֲנֻשִׁים הַתְּלוּנָנוּ לְפָנַי שֶׁבִמְקוֹהָ יֵשׁ יוֹתֵר מְדֵי כְּלוֹר וְנוֹפֵל לְהֵם הַשְּׁעָרוֹת, וְלִכֵּן אִם אֲתָה יְכוֹל לַעֲשׂוֹת מְשֵׁהוּ בְּשִׁבִיל זֶה וְכו', אוֹ לְהַכְנִיס יוֹתֵר מְעַט כְּלוֹר, אוֹ לְהַחֲלִיף כְּלוֹר וְכו'.

חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמֵחַ מִתְּרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שֶׁחֲזַק בְּאַמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְּעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרֻגֵשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

תִּרְאֶה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ג:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוּי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת

השֵׁלש תּפִלוֹת בְּכֹל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזוֹ תּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, זֶה כְּבָר קָלֶפֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבִּשְׁן שִׁיעָקֵר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתּפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תּפַּנֶּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

גֵּרֶסָח.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי, ב' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וְתַחֲזֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְטוֹב מְאֹד שֶׁתְּבַדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן אֶת הַתּפִּלִּין שְׁלֶךָ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁהִיא לֹא תִפִּיל יוֹתֵר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שֶׁאַתָּה הַתְּחַלֵּת לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה, יְהִי חֲלָקִי עִמָּךְ.

רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד שֶׁתִּרְאֶה לְעֹזֵב עֲכָשׁוּ אֶת הַפֶּל, וְלַעֲזוֹר בְּהַאוֹלָם שְׁמֻחוֹת, כִּי אֲנִי בֹא בְּעֵזֶרְתוֹ? תְּבָרֵךְ שְׁמוֹ עוֹד שְׁבוּעַ וְחֲצִי, וְרְצִיתִי שֶׁהַאוֹלָם יְהִיָּה גְמוֹר עַד אֹז, וְלִכֵּן תֵּן יָד וְכַתֵּף שְׁנוֹכֵל לְגַמֵּר עִם זֶה, וְאַהֲיָה לְךָ אֶסִּיר תוֹדָה.

חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שֶׁמַּח מִתְרַחֵב דַּעֲתוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אָמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שֶׁחֲזוֹק בְּאָמוּנָה שְׁאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוֹר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר

אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שֶׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

תְּרַאֶה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתְיִב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הָיוּ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּכֹר קְלַפֶּת עוֹג מְלָךְ הַבֶּשֶׂן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיחֵיהָ לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

גֶּרְסָט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי שִׁבְת קַדְשׁ לְסִדְר מִטוֹת מַסְעֵי, ב' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ שְׂאֲתָה עוֹבֵד בְּשִׁפּוּץ וּבְנִיַת הָאוּלָם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִזְכוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנִיּוֹת גַּם יַחַד.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְבוּר מִתְּפִלָּיִן; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח) עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּכַר קִלְפַת עוֹג מִלָּךְ הַבָּשָׂן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וּתְצִיר בְּדַעְתְּךָ אִיךְ שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַּע שְׁבִידִיעָה זֹו יִכְנֶס בָּךְ שְׂמִחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמִחָה כְּשִׂמְחַת הָאֲמוּנָה, וְכִשִּׁיִּתְבָּרֵךְ לָךְ בְּבוֹרֵר גָּמוּר שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, אִז בְּקִלוֹת תּוֹכֵל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפֹלוּ כַּמָּה דְּבוּרִים, וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאִין מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב

גִּרְע.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי שְׁבַת קִדְשׁ לְסִדְרַ מִטוֹת מִסְעֵי, ב' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְעֹזֵב עֲכָשׁוּ אֶת הַכֵּל, וְלַעְזֹר בְּהַאוֹלָם שְׂמִחוֹת, כִּי אֲנִי בָּא בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׂמוֹ עוֹד שְׁבוּעַ וְחֲצִי, וְרִצִּיתִי

שְׁהָאוּלָם יִהְיֶה גְמוּר עַד אֲזוֹ, וְלִכֵּן תֵּן יָד וְכַתֵּף שְׁנוּכַל לְגַמֵּר עִם זֶה, וְאֵהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה.

תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אֶרֶץ גְּדוּלָה, וְתִרְאֶה שֶׁבְּקִרְוֹב אוֹכַל לְחַתֵּן אוֹתָךְ, הַעֲקֵר תִּקְנֶה לְעֶצְמְךָ שֵׁם טוֹב.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

גרעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרַ מִטּוֹת מַסְעֵי, ב' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתּוּכַל לְעֶזֶר בְּאוּלָם שְׂמֻחוֹת לְגַמֵּר אֶת זֶה עַד שְׂאֲנִי בָּא, וְאֵהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה, וְכֵן אִם תּוּכַל גַּם לְגַמֵּר אֶת הַמְּקוּנָה שֶׁל הַנָּשִׁים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רק תהיה בשמחה כי רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שְׂגַם חֲכָמֵי הַרֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמְּחִלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רק מִחַמַּת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מִבִּיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמְּחִלוֹת, וְלִכֵּן תְּכַרִּיחַ אֶת עֶצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְחֲכַמִּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשְּׂמֵחָה מִמְּתַנְתַּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמָחָר, וְלִכֵּן רְאֵה לְחַטֵּף שְׂמֵחָה וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשֻׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעֲדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבוּעַ טוֹב

גרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרַ מְטוֹת מִסְעֵי, ב' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

הִנְנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מִזֵּל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדַת בְּנִכְסֵי, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּזְכּוּ לְהַכְנִיסוּ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ.

בּוֹדְאֵי אִם קַבְלָתֶם עַל עֲצֻמְכֶם לְתַת שֵׁם אַחַר הַתְּנָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
יוֹחָאֵי, אַתֶּם צְרִיכִים לְקַיֵּם אֶת הַהִבְטָחָה, וּמָה גַם שֶׁהָאָבָא הָיָה שְׁמוֹ שְׁמַעוֹן
וְנִפְטָר וְכוּ', אַזִּי מְגִיעַ אֶת הַשֵּׁם עָלָיו, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר
בְּקָלוֹת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׂנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׁמָחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וּכְשֶׁאֲדָם
שְׁמִיחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיָכוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגֵעַ
שְׁחִזְק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי
זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה
הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא
כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרָשׁ
רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֲדָן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ',
אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ
נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל
רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשְׁמָחָה, וְלִכְּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם
לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבוע טוב

גרעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין מלים כפי להודות לך על גדל הזכות שיש לך שהיית השבוע שד"ר, וזכית את הרבים, אשר זכות הרבים עולה על הכל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט.) גדול המעשה יותר מן העושה; הינו מי שמזכה את אחרים, זה יותר גדול וחשוב ממה שהוא נותן, ובפרט פה רואים איפה כל הצדקות הולכים, תהלה לאל, יש לנו בבית התבשיל מהבקר עד מאחר בערב, ונותנים לאכל ולשתות לרעבים וצמאים, אשר זה הצדקה הכי גדולה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה רק שמח בהמצוה הגדולה הזו שאתה שד"ר עבור גבית הקפות "קרן הצדיק", ותראה שבזכות זה יתרחב לך בגשמיות וברוחניות, כמו שהנביא אומר: (מלאכי ג' י) "הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר הוי"ה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די" ואמרו חכמינו הקדושים (תענית ט.) שבצדקה יכולים לנסות את הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפילו ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אף שכתבתי לך כבר ביום ששי מכתב, עם כל זאת באתי לזרוז אותך מאד, שתראה שהשבועים האלו שזה אצלי מאד מאד קריטי לגמר את החשמל באולם, שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם את השבועים האלו אל תעזב, ותעזור לי, ותראה שאחר כך תוכל להיות עצמאי כרצונך, והקדוש ברוך הוא יעזר שתצליח בגדול, רק לא להכנס בלחץ, ותראה שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתחזיקי מעמד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך וכו', כי לכל אחת יש את הנסיונות שלה וכו', ועקר גדלת בת ישראל שמחזיקה מעמד ולא נשברה משום דבר וכו', את צריכה לזכר שאנחנו נמצאים בקהלה קדושה חממה של אמונה, וראוי לך לשמח מאד מאד שיש לך חלק בקהלה הקדושה הזו, אשר מלאה חסד דבר שלא רואים בשום מקום בעולם, ולכן ששום בריה לא יוכל להחליש את דעתך כלל, את צריכה לעשות כל מיני פעולות רק להיות בשמחה, כי השמחה זה יסוד מוסד בחיי אדם, והסמ"ך מ"ם עושה כל מה שרק יכול לשבר את כל אחד ואחת וכו', כדי שישרו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', ולכן עלינו לעשות

כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי תִכְףּ וּמִיד כְּשֶׁנִּמְצָאִים בְּשִׁמְחָה, נִפְתָּחִים כָּל הַפְּתָחִים שֶׁל הַהֲצִלָּחָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספּר-הַמְּדוּת, אוֹת שִׁמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצָלִיחַ.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) צָרִיךְ לִהְיוֹת מְאֹד מְעַצְבוֹת וְעֲצָלוֹת, כִּי עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת בְּבַחֲיִנַת: (יִשְׁעִיָּה ס"ה) "וְנִחַשׁ עֶפֶר לַחֲמוֹ", עֶפֶר הִיא בַּחֲיִנַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שֶׁהֵם בָּאִים מִיִּסוּד הָעֶפֶר; וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכַלְתָּ רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלֹא לִהְיוֹת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת שֶׁיִּגְעֵי אֵלֶיךָ, וְתִרְאִי לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שֶׁאֵתָּה רַק יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת, לַעֲזוֹר לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל, כִּי מִדַּת הַחֶסֶד זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזִכְרֵי הַיֵּטֵב אֲשֶׁר כָּל הַקְּהָלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ עוֹמְדֵת רַק עַל יִסוּד מוֹסֵד שֶׁל חֶסֶד, וְרַק בְּזִכּוֹת הַחֶסֶד נִזְכָּה לִהְיוֹת גְּאֻלָּה עוֹלָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצִּלָּחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְעוּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתַעֲבֹד עַל נְקֻדַּת הַשִּׁמְחָה, שֶׁזֶה הַפְּתָח שֶׁל כָּל הַהֲצִלָּחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספּר-הַמְּדוּת, אוֹת שִׁמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצָלִיחַ; וּבְנֵי אָדָם חוֹשְׁבִים שֶׁשִּׁמְחָה זֶה רַק עֲצָה, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁבְּעֲצֵם שֶׁאָדָם שֶׁ שְׂמֵחַ, הוּא נִכְלָל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֲצִלוּ נֹאמְרָה: (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזוּ וְחַדְדוּהוּ בְּמִקְמוֹ".

נָא וְנָא אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי הַשִּׁמְחָה שׁוֹמְרֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל רָע,

וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קס"ט) שְׂמִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׂלֵא יָבוֹא לַפְגָּם הַבְּרִית, וְלִכְּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעְזוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה בֶּא לְאָדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אָדָם מְסַגֵּל לַעֲשׂוֹת כָּל הַעֲבוּדוֹת שְׁבַעְעוֹלָם וְכוּ', אֶפְלוּ גִלְגּוּל שְׁלֵג וְתַעֲנִיתִים וְסִגְנוּפִים וְכוּ', אַבֵּל הוּא לֹא מְסַגֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי עֲבוּדַת הַשִּׁמְחָה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָאֲרִיז"ל גִּלָּה לְתַלְמִידָיו אֵיךְ הִגִּיעַ לְמַדְרַגּוֹתָיו הַגְּבוּהִים וְהַנּוֹרָאִים עַד שֶׁהִתְגַּלָּה אֵלָיו זְכוּר לְטוֹב וְלַמַּד אִתּוֹ, זֶה הָיָה עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, שֶׁהָיָה כָּל כֶּף שֶׁמַּח בַּעֲשִׂית הַמְצוּהָ, שְׂאֶפְלוּ אִם הָיוּ נוֹתְנִים לוֹ כָּל הוֹן דְּעִלְמָא, לֹא הָיָה מְגִיעַ אֶל הַשִּׁמְחָה שֶׁהָיָה לוֹ בַּעַת עֲשִׂית מְצוּהָ אַחַת, וְתַהֲלָה לְאֵל, אֲנַחְנוּ מְלֵאִים מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פֶּרֶק ט', הֲלָכָה ה') תַּנִּי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנָיָה וְלֵאחֲרָיָה וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנָיָה וְלֵאחֲרָיָה וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנָה עָשָׂר וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תַּפְלִין בְּרֵאשׁוֹ וְתַפְלִין בְּזִרְעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תהלים קי"ט) "שִׁבַּע בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר: (תהלים ל"ד) "חַנּוּהַ מְלֵאךְ הַיּוֹ"ה סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלִצֵם"; וְלִכְּן עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְמַסַּר אֶת נַפְשׁנוּ עַל נִקְדָּה אַחַת, לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה.

הַיּוֹם הוּא הַיּוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבִּי שְׁמִשׁוֹן מְאוֹסְטְרוֹפּוֹלִי זי"ע, אֲשֶׁר הָיָה אִישׁ מוֹרֵם מַעֵם בְּקִי בְּקַבְלָה מַעֲשִׂית, וְגִלָּה סוּדוֹת נוֹרְאוֹת עַד מְאֹד, וְרַב כְּתַבְיוֹ נַעֲלָמוֹ, וְנִהְרַג עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּיַחְדוֹ עִמָּךְ עִמָּךְ וְכוּ', וְכִשְׂשָׂאֵלוֹ אוֹתוֹ בְּחַיָּיו אֵיךְ זָכָה לְגִלוּיִים כָּאלוֹ? עָנָה וְאָמַר: תְּמִיד הַתַּפְלִלְתִּי לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁפְתַּח לִי אֶת הַמַּח, וְתְּמִיד הֵייתִי שֶׁשׁ וְשִׁמַּח לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵי, רוֹאִים מְזָה אִם אָדָם חִזַּק בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמַדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִחִית, וְכֵן כְּשֶׁשְׂמַחִים בַּעֲשִׂית מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח לוֹ שַׁעַר הַשָּׁמַיִם וְזוּכָה לְהַשְׁגוֹת גְּבוּהוֹת.

וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵף אַחַד שְׂלֵא יוֹכֵל

לשבר אותך, ולהפיל אותך בעצבות ובמרירות ובדכאון, וכן תרבה לדבר עמו יתברך, וזכור גם זכר אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך זה הצלחה גדולה מאד, כי אפלו דבור אחד מאד יקר בשמים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל אתה צריך לדעת שכל מה שקרה לאביך זה לא אומר שזה יקרה לך וכו', וכן אסור להתבלבל מאחרים וכו', בודאי זה כואב מאד מה שקורה עם האבא, וזה טבעי שהבן נשבר לגמרי כשהאבא בצרות וכו', עם כל זאת אסור לחיות בתחושה כזו שגם לך זה יקרה וכו', קדם אתה לא יודע את כל הסובב וכו' מה שהיה עם אביך וכו', ומה גם שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות המתקת דין, סימן מ') לפעמים הקדוש ברוך הוא מכלה הצרות על האב, כדי שיהיה שלום לבנו; ולכן אתה צריך לקחת את עצמך בידיך, ולא לחיות עם דאגות, כי הדאגות מכלים את האדם, כמאמרם ז"ל (סנהדרין ק:) לא תעיל דוּיָא בלבד דגברי גבריין קטל דוּיָא; [לא תכניס דאגה בלבך, כי הרבה גבורים הרגה הדאגה]. וכן אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות פחד, סימן ו') על ידי דאגה בא פחד; ולכן עצם הדאגות שאתה כל כך דואג, זה מכניס בך פחדים יתרים, וכן אמר רבנו ז"ל (שם, סימן לא) על ידי דאגה ופחד נעשה הלב אטום.

ולכן העצה ליעץ אותך שתתחזק עם הרצון, כי מי שיש לו רצון חזק להצליח הוא בודאי יצליח, כי העקר הוא הרצון, כי אין לך דבר העומד

בפני הרצון, אם אדם אומר לעצמו אני הולך להצליח וכו', אפלו שיש לו המון כשלונות בחיים וכו' והוא באחת שלא מעגין אותו שום דבר, הוא יצליח בגדול וכו', אזי לבסוף הוא יצליח, פי העקר תלוי כפי תקף וגבורת לבו לא להפנע ולא להשבר משום דבר, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה, וזה בחינת (אבות פ"ק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו: (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולבש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות; ולכן אתה צריך להכניס בדעתך שאתה הולך להצליח ואז תצליח, כי אין עוד דבר שמביא את האדם להצלחה כמו תקף הרצון, וזה קשה מאד מאד להסביר לבני אדם וכו', כי כל אחד מאבד את הבטחון עצמי וכו', מפני שאין לו רצון להמשיך וכו', ואנחנו אומרים שלש פעמים ביום: (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון", ולכאורה למה כתוב "ומשביע לכל חי רצון", הרי צריך להיות כתוב "ומשביע לכל חי מזון" ? אלא כשיש לאדם רצון יש לו הכל, ואם אין לאדם רצון אין לו כלום, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (קדושין מ"ו) אמר רבי יוחנן הרי שלחן והרי בשר והרי סכין ואין לנו לאכל וכו', יכול להיות הכל מוכן לאדם, אבל אם אין לו רצון אין לו כלום, כי העקר תלוי ברצון שיקניס בעצמו שהוא כן יצליח, ואפלו שיעבר עליו מה שיעבר וכו', לא יעזב את הרצון כרגע, ואז דיקא יצליח, וזה סוד ההצלחה לאדם בחיים, שצריך להתגבר עם רצונות וכסופים חזקים, עד שלא יעזב את עצמו בשום פנים ואפן יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה וכו', ועקר מה שהאדם מאבד את הרצון שלו וכו', זה בא לו מעצבות ומרירות ודכאון פנימי וכו', ואין לו בטחון עצמי, ולכן לא בחנם שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות הצלחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח; וכן אמר (שם, אות ממון, סימן מ"ו) השמחה תמידית מסגל להצלחה; אתה צריך לקחת את עצמך בידך ולהיות רק בשמחה, ולומר לעצמך 'אני הולך להצליח' וכו', ולא תעזב את

הכסופין והרצונות שלך בשום פנים ואפן וכו', אז תראה שתהיה הכי מצלח בחייה, וזה סוד הצלחת האדם, שלא עוזב את עצמו בשום פנים ואפן וכו'.

כמוכן שהכל צריכים להשקות עם תפלה, כי התפלה מסגלת לכל טוב אמתי ונצחי, וצריכים תמיד להתפלל אל הקדוש ברוך הוא שיהיה לו רצונות חזקים, ושיזכה להוציא את רצונו מכח אל הפעל, ויהיה עקשן גדול על דבר זה, ולא יעזב את הקדוש ברוך הוא, עד שיראה ישועה, ויהיה איה שמוציא מכח אל הפעל את מה שהוא רצה, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ישועה, סימן ג) על ידי התבודדות בא ישועה; ולכן חזק ואמץ לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלך, ותזכר טוב מאד אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם היו בני אדם יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כי כל דבור שמדברים אליו יתברך זה מועזע את כל העולמות, וזה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שפן בכתב. ואם תהיה חזק בזה ולא תניח את עצמך וכו' אזי תראה איה שהצלחתך תעלה מעלה מעלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפני להודות לך על המסירות נפש שמסרת את עצמך כל

כִּלְךָ בַשָּׁבוּעַ שֶׁעָבַר לְגִיס תּוֹרָמִים עַל "פְּרוּיֶקט אוֹלָם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אַבְרָהָם", כִּמְה שׁוֹרָק אֲנִי לֹא יוֹדֵה לָךְ, זֶה לֹא מִסְפִּיק, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעֲרִיף אֶת עֲבוּדָתְךָ, וּבִפְרֻט שְׁאֵנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִצָּב כִּסְפֵי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי לְמַעַלְה מִכָּל כַּחוֹתֵי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁיוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׂמֻחוֹת שֶׁלָּהֶם שָׁמָּה בְּגִדּוֹל וּבִזּוּל וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֵה לָךְ עַל הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁאַתָּה עוֹבְדֵת בָּהּ, וְגַם אֶת צְרִיכָה לְהִיֹּת שְׂמֻחָה וְעֵלִיזָה, וְלְהִיֹּת שְׂלֵמָה עִם עֲצָמְךָ עַל הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁאַתָּה עוֹבְדֵת בָּהּ, שֶׁזֶה נוֹתֵן סְפוּק נִפְשֵׁי מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה כְּשֶׁאַתָּה רוֹאֶה בְּמוֹ עֵינֶיךָ מִה נַעֲשֶׂה עִם הָעֲבוּדָה שֶׁאַתָּה מְשַׁקִּיעָה וְכוּ', כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כְּשֶׁאַדָּם עוֹבֵד בְּאִיזָה עֲבוּדָה, הוּא גָּמַר אֶת הָעֲבוּדָה וְהוֹלֵךְ הַבֵּיתָה וְכוּ', אֲבָל פֶּה רוֹאִים אֶת הַתּוֹצְאוֹת אֵיךְ שִׁיְהִי מְקוֹם לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׂמֻחוֹת, וְכֵן רוֹאִים מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ גְּבָרִים, נְשִׁים, יְלָדִים אוֹכְלִים בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, זֶה הַשְּׂמֻחָה הַכִּי גְּדוּלָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תּוּכְלֵי לַעֲזוֹר לִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְעָט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ עַל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ לַעֲזוֹר לִי לְרַפֵּז אֶת הָעוֹבְדוֹת בְּהַמְשָׁרָה, שְׁעוֹבְדוֹת עַל "פְּרוּיֶקט אוֹלָם בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אַבְרָהָם" יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי לָךְ חֵלֶק גְּדוּל בְּחֻלְקֶם, כִּי אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוֹ.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר

שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינָיו דְּבוּר אַחַד, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים, הֵיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזֵה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בַּכְּתָב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּח לִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ר.פ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמַח שֶׁהִכְתַּתָּה שְׁלִיךְ גִּמְרוּ מִסְכַּת הַכוֹנֵס מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְךָ שְׁזִכִּיתָ אֶת כָּל הַכְּתָה בְּזִכּוֹת כְּזֵה שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

בְּעֵינַי הַבְּחוּר ... נְרוּ יְאִיר, אִם אַתָּה לֹא יָכוֹל לְהִסְתַּדֵּר אִתּוֹ, שִׁלַּךְ מְאִיפָה שְׂבָא וְכוּ', אַתָּה לֹא יָכוֹל לְהַחְרִיב אֶת כָּל הַכְּתָה בְּשִׁבִיל בְּחוּר אַחַד, וּבִפְרָט שֶׁהַהוֹרִים שְׁלוּ לֹא אִכְפַּת לָהֶם כְּלוּם מֵהֵבֶן שְׁלָהֶם.

חֹזֵק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל זְכוּתְךָ בְּשָׂמִים, כְּמֵה שְׁאֵנִי רַק לֹא יִכְתַּב לְךָ זֶה לֹא מִסְפִּיק, כִּי אִם חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכָא בְּתֵרָא י"א). כָּל הַמְקִיִּים נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאֵלוּ קִיִּם עוֹלָם מְלֵא;

על אחת כמה וכמה שאֵתהּ מְחִיָּה וּמְקִיָּים כְּמַעַט שְׁלֹשִׁים נְפִשׁוֹת הַשָּׁנָה, וְלִכְּנֹן אֶתְּהָ צָרִיף לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזֵק וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם.

תְּחִזֵּק מְאֹד אֶת הַכֶּתֶה שְׁלֶךְ שְׁלֹא יִתְחַבְּרוּ אֶל חֲבֵרִים רָעִים, שְׁבַקְלוֹת הֵם יְכוּלִים לְהַכְנִיס אוֹתָם בְּשֹׂאֵל תְּחִתִּית וּמִתְחַתֵּיו וְכוּ', וְכֵן אִם יִצִּיתוּ אוֹתִי, וְלֹא יִפְסִידוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמְכַל שְׂכֵן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וּמִי שִׁיתְנַהֵג טוֹב בְּהַכֶּתֶה שְׁלֶךְ, אֲנִי יִקַּח אוֹתוֹ לְפָה, כִּי אֲנִי צָרִיף רַק בְּחוּרִים טוֹבִים וְלֹא בְּעֵיִתִּים וְכוּ', וְתַהֲלֶה לְאֵל, כֹּל אֵלּוֹ שְׁלֹמְדוֹ פֶּה הַצְּלִיחוּ פֶּה בְּגִדּוֹל, וְתִבְיֵא אֶת שְׁלֵשׁ בְּנֵיךְ לְדַגְמָא וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

פֶּה תִקְבַּל מִכְּתָב עֲבוּר הַכֶּתֶה שְׁלֶךְ שֶׁתְּתַלֶּה אֶת זֶה בְּכֶתֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גּרפּא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַתְּלַמִּידִים הַיְקָרִים לִי מְאֹד כֶּתֶת "בֵּית שְׁלֹמֹה" שֶׁל הָרֵב ... נְרוּ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת הַדּוּ"חַ שֶׁזִּכִּיתֶם כֹּל הַכֶּתֶה לְסִים שְׁבַע מֵאוֹת שְׁמוֹנִים וְאַרְבַּע סִפְרֵי תְהִלִּים לְרַפּוּאָתִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְכֶם עַל הַזְכוּת הַגְּדוֹל הַזֶּה שֶׁזִּכִּיתִי שְׁתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שְׁאִין בָּהֶם חֲטָא שִׁיזְכוּ לומר בְּעֵדֵי כָּל כֶּף הָרֵבָה סִפְרֵי תְהִלִּים, וּבּוֹדָאֵי רַק בְּזְכוּת זֶה הַחֲלָמְתִי, וְעֵדִין אֲנִי צָרִיף עוֹד הָרֵבָה יְשׁוּעוֹת וְרַפּוּאוֹת וְרַחֲמִים מְרַבִּים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּשְׁמְרוּ לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם יְלָדִים פְּגוּמִים וְכוּ', יְלָדִים שְׁאִין בָּהֶם יִרְאֵת שָׁמַיִם וְכוּ', כִּי בְּקָלוֹת יְכוּלִים לְפַל בְּפִחַ יְקוּשׁ עַל יְדֵיהֶם וְכוּ', וְלִכְּנֹן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם, רַק תִּתְמַיְדוּ בְּלִמּוּד

משניות כסדרן, שאין למעלה מזה, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, ובפרט בני הנעורים כשמתמידים בלמוד משניות, זה מחדד להם את המח מחשבה, ומטהר להם את הלב, ומושך אותם אליו יתברך, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם שתמידו בגרסא במשניות, וזה מקרב את הגאולה, כמאמרם ז"ל (ויקרא רבה, פרשה ז', סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שתצליחו בחייכם, ותהיו שמורים מן החטא, ודבוקים בו יתברך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גרפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מאד מתפלא עליכם איך אתם נותנים לבנכם ... גרו יאיר להדרדר וכו', ואתם לא משתפים פעלה עם המלמד שלו וכו', האם אתם לא יודעים שאם לא משתפים פעלה, לבסוף מאבדים את הבן לגמרי וכו', כמה מסירות נפש מסרתי לבנכם ... גרו יאיר ולבנכם ... גרו יאיר ובהנהיגה מאהבה את חלבי ודמי הכנסתי בהם כאשר יעיד הקדוש ברוך הוא, והנה עכשו בא התור של בנכם ... גרו יאיר, איך אני יכול אפילו לחלום לקחת אותו לפה, כשהוא כבר שמה מנבל את הפה שלו וכו', לפני כל הכתה וכו',

וההורים מגביהים ידים מה אנחנו יכולים לעשות...? איזה תרוץ, הורים צריכים להשקיע בהילדים וכו', ילדים טובים לא צומחים על העץ, יעזר הקדוש ברוך הוא שתקחו את הדבורים האלו היטב אל לבכם ותצילו את הבן שלכם, אל תתנו לו לעבד בחנות, ילד צעיר צריך לשבת בחנות ולמכר וכו'? אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתקחו את הבן שלכם בידיכם לפני שאתם מאבדים אותו לגמרי.

הכותב בצער גדול

גרפג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, ג' מנחם אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות ועל האחולים לכריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות והרצונות שלך, יתקבלו בשמים לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

כתוב בשלחן ערוך (יורה דעה, הלכות מעונן ומכשף, סימן קע"ט, סעיף א') אין שואלין בחושים בכוכבים ולא בגורלות: הגה משום שגאמר: (דברים י"ג) "תמים תהיה עם הוי"ה אלקיך", וכל שכן דאסור לשאל בקוסמים ומנחשים ובמכשפים וכו', וכן מאריך בכל הסימן איך שצריכים להתרחק מכל המעוננים והמכשפים והשדים והרוחות וכו' וכו', ולכן יהודי שמאמין בהקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשיטות, אשר הוא יתברך ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוך כל עלמין, אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ואמרו חכמינו הקדושים (תלין ט:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה; זאת אומרת אפלו מכה קטנה באצבע הקטנה לא מקבלים לפני שגכרו קדם מלמעלה בשמים, וכן

אָמְרוּ (יומא לח.) "בְּשֵׁמֶךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמֶךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵינְךָ אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכֶךָ לְחַבְרוֹ, וְאֵינְךָ מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אֲפֵלוּ כְּמֵלֹא נִימָא", זֹאת אוֹמֶרֶת אַף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לַגֵּעַ בְּמָה שְׁשִׁיךָ לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהִכְרִיזוּ קֹדֶם בְּשֵׁמִים, וְכֵן אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת נח.) "אֲפֵלוּ רִישׁ גְּרָגִיתָא מִן שְׁמֵיא קָמְנוּ לִיה"; זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁאֲפֵלוּ עֲבוּדָה בְּזוּיָה וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בִּיּוֹב וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבֵּל מִשְׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׁמִכְרִיזִין קֹדֶם בְּשֵׁמִים וְכוּ', רוֹאִים מְכַל זֶה אֶת גְּדֵל הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְרַחֵק מְכַל מִינֵי שְׁקִרְנִים, רְמָאִים, צְבוּעִים שְׁרָץ' הַשּׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ, שְׁעוּבָדִים עַל בְּנֵי אָדָם וְכוּ'.

קֹדֶם אֶתָּה צְרִיךְ לְדַעַת כָּלֵל אֶחָד, מִי שְׁאִינוּ שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, כְּכֹר לֹא מְדַבְּרִים שֶׁהוּא מִחְלָל שֶׁבֶת בְּפִרְהֶסְיָה שְׁיֵשׁ לוֹ דִּין שֶׁל גּוֹי וְכוּ', וְכֵן אוֹכֵל טְרֵפוֹת וּנְבֵלוֹת וְכוּ', וְכֵן אוֹכֵל חֶמֶץ בְּפֶסַח וְאוֹכֵל בָּיּוֹם כְּפוּרִים וְכוּ', שֶׁהוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְקִיּוֹם הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת, אָדָם הַזֶּה הוּא סֵתֵם בְּעַל דְּמִיּוֹן, וְאֵינְךָ אֲצִלוּ שׁוֹם כַּח רִוְחָנִי וְכוּ', הַכֵּל זֶה עֲבוּדָה בְּעֵינַיִם, אָדָם שֶׁבְכָלֵל רְחוּק מְאֻמְנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ יִכּוֹלִים לְכַתֵּב עָלָיו שְׁיֵשׁ לוֹ "מִתְנַהֵם מֵהַשְּׁמִים", וּמְכַל שְׁכֵן אֵיךְ הוּא יִכּוֹל לְהִרְאוֹת מוֹפְתִים וְכוּ', וְנִסִּים וְכוּ', וְאֵיךְ הוּא יִכּוֹל לְרְאוֹת דְּבָרִים מְעַל הַטְּבַע? אֲלֵא הַכֵּל דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וְעוּבָדִים עַל בְּנֵי אָדָם וְכוּ', וְהַיּוֹם מְאֹד מְאֹד קָל לְנַחֵשׁ וְתַכְּף וּמִיד לְמַצֵּא עַל הָאָדָם מֵה שְׁרַק רוֹצִים, כִּי לְצַעֲרָנוּ הֵרֵב יֵשׁ תַּחַת כָּל אֶחָד קָפָה שֶׁל שְׂרָצִים וְכוּ' וְכוּ', וּמֵה שְׁרַק תְּגִלָּה עָלָיו וְכוּ', נִגְעַת בּוֹ וְכוּ', וּמַצֵּאתָ בּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן זֶה דְּמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל, וְאֵינְךָ בְּזֵה שׁוֹם מְמֻשׁוֹת, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְזַכֵּר מֵה שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְמַדָּה אוֹתְנוּ (דְּבָרִים י"ח י"ג) "תִּמְמִים תִּהְיֶה עִם הַוַּי"ה אֶלְקִיךָ", וּפִרְשׁ רַש"י: הַתְּהִלָּךְ עִמּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּתְצַפֶּה לוֹ וְלֹא תַחְקֵר אַחַר הַעֲתִידוֹת אֲלֵא כָּל מֵה שְׁיִבּוֹא עָלֶיךָ קִבֵּל בְּתַמִּימוֹת וְאֵז תִּהְיֶה עִמּוֹ וּלְחַלְקוֹ, עֵינֶיךָ שָׁם, וּרְבִנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה בְּיִתְרוֹ, וּבְפִרְוֵי גִלָּה לְנוֹ (שִׁיחֹת-הַר"ן סִימָן ל"ב) אֲמוּנָה הוּא עֲנִיָּן חֲזוֹק מְאֹד וְחִיּוֹ חֲזוֹקִים מְאֹד עַל יָדֵי אֲמוּנָה, כִּי כְּשִׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה אֲפֵלוּ כְּשֶׁבְּאִים עָלָיו יְסוּרִים חָס וְשָׁלוֹם, אֲזִי יִכּוֹל לְנַחֵם עֲצָמוֹ, וְלִהְיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִרְחַם עָלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיְסוּרִים הֵם לוֹ לְטוֹבָה וּלְכַפָּרָה, וּבְסוּף יִיטִיב לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל מַחְקֵר שֶׁהוֹלֵךְ בַּחֲקִירוֹת וְהוֹלֵךְ אַחַר דְּמִיוֹנוֹת וְכוּ', וְאֵינְךָ לוֹ אֲמוּנָה וְכוּ', כְּשֶׁבָּא עָלָיו אֵיזָה צָרָה, אֵינְךָ לוֹ לְמִי לְפָנוֹת וְאֵינְךָ לוֹ בְּמָה

להחיות את עצמו ולנחם את עצמו, והמשכיל יבין דברים אלו מאליהו ויבין דבר מתוך דבר כי אי אפשר לבאר הכל בכתב. והכלל שעקר הוא האמונה בלי שום חקירות כלל ובזה יהיה חזק לעולם בעולם הזה ובעולם הבא ולעולם לא ימוט אשרי לו.

ולכן כל אלו התכניות שיש ברדיו ובטלוויזיה וכו', והיום יש גם דבר זה בין החרדים וכו' וכו', זה הכל עבודה בעינים שעובדים על בני אדם, ומשגעים אותם וכו', כי לצערנו הרב לא חסר אנשים שסובלים כל מיני צרות ויסורים וכו', כל מיני בעיות בנשואין וכו', כל מיני עניות ודחקות וכו', אנשים טובעים בים הצרות וכו', וכדרך אדם שטובע בים מחפש אפלו קש להתאחז בה, פן ואולי על ידי החתיכת קש הזה הוא יצא מהמערבלת וכו', שנתקע שמה בתוך המים וכו', ולכן כלם הולכים אחר זה וכו', ובאמת זה טעות גמור, כי אדם צריך תמיד לברח רק אליו יתברך, ולדבר עמו יתברך בשפת האם שלו, ולספר לפניו יתברך את כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, ואף שבהתחלה דבר זה יגיע לו מאד מאד קשה, כי באפן שיוכל לדבר אל הקדוש ברוך הוא צריכים שיהיה לו אמונה ברורה ומזככת, ואדם כשחטא נכנס בו כפרות ואפיקורסות, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס כפירה באדם; ולכן זה לוקח הרבה זמן עד שאדם מרגיש את הקדוש ברוך הוא והשגחתו הפרטי פרטית שמשגיח עליו, ולכן העצה מכל הצרות והבעיות שיש לאדם רק לברח אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ובפשטות גמור, ולדבר אתו בשפת האם של אדם, ומקבל מצדיקים בשעה שעובר על אדם איזה משבר וכו', או איזה חלישות הדעת ועגמת נפש וכו', שיאמר תכף ומיד את הפסוק הזה: (תהלים כ"ה) "ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי", אז תכף ומיד הקדוש ברוך הוא מכפר לו על כל עוונותיו, וזה שיך על כל מיני בעיות שרק עובר על אדם, שיאמר את הפסוק הזה, ובזה הוא מגלה את טהר לבבו שהוא מאמין שכל מה שעובר עליו זה בא לו בהשגחה פרטית, כי דבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, כי בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ועל ידי זה יתפרדו כל פעלי און, וימתק ממנו כל הדינים על ידי פלא עליון.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גּרפּד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחֻזִּים לְבְּרִיאוֹתַי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁכֵּל הַתְּפִלוֹת וְהַרְצוֹנוֹת שְׁלֶךָ, יִתְקַבְּלוּ בַּשָּׁמַיִם לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

זֶה שְׁנֵי דְבָרִים, א. רִבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מֵאֵד לְלַמַּד אֶת סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ
"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, וְרָצָה מֵאֵד מֵאֵד שְׁנִלְמַד אֶת סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ "לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיו, וּכְבֹר נִשְׁמַע מִפִּיו הַקְדוּשׁ שְׂאֵמֶר (תִּי-
מוֹהַר"ן, סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁהִסְפֵּר הַקְדוּשׁ שְׁלוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן שְׂיִצְא בְּעוֹלָם הוּא
אֲתַחֲלָתָא דְגָאֵלָה, וְאָמַר מֵאַחַר שְׂיִצְא בְּעוֹלָם אֲנִי חִפְץ מֵאֵד שְׂיִלְמְדוּ אוֹתוֹ,
כִּי צְרִיכִים לְלַמַּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר בְּעַל פִּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר
וְהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מֵאֵד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּךְ אָמַר
בְּפִרוּשׁ שֶׁהִלְמוּד בְּחִבּוּרָיו הַקְדוּשִׁים הוּא אֲתַחֲלָתָא דְגָאֵלָה, וְאָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן,
סִימָן שִׁמ"ט) שְׂיִכּוּלֵין לְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר עַל יְדֵי לְמוּד הַסִּפְרָ שְׁלוֹ
וְכוּ', וְאָמַר שְׂיִהְיוּ בְּנֵי אָדָם שְׂיִלְמְדוּ וְיִתְפַּלְּלוּ עַל יְדֵי הַסִּפְרָ הַזֶּה וְכוּ', וְאָמַר
שְׂמִי שְׂיִשָּׁב וְיַעֲסֵק בְּסִפְרָיו רַק בְּלֵי קִנְטוֹר וְנִצְחוֹן, וְיִסְתַּכֵּל בּוֹ בְּאַמַּת אֲזוֹ בּוֹדָאֵי
יְהִיו נִבְקָעִין אֲצִלוֹ כָּל גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְכַבּוֹ. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "סַע וְעַט אִים
אַלַע אֲדַעֲרֵן טַרְעֻנְעֵן" [שְׂיִפְתַּח קִשְׁיוֹת גִּידִין]; וְגֵלָה שְׂתַכַּף וּמִיד כְּשִׁלּוּמֵדִים
אֶת סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ, כְּבֹר לֹא צְרִיכִים סִפְר מוֹסֵר אַחַר, כִּי הַסִּפְרָ שְׁלוֹ מְלֵא מוֹסֵר,
וְהוּא מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב שֶׁל אָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ב. רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן כ"ח) רְאוּי לְאָדָם שְׁיַעֲבֹר וַיִּלְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְלִלְמַד כָּלֵם כְּדֵי שְׁיִהְיֶה בְּכָל מְקוֹם, כְּמוֹ שֶׁנִּמְצָא הַשָּׂרִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהוֹלְכִים וְעוֹבְרִים בְּמַדִּינוֹת, וּמוֹצִיאִים הוֹצָאוֹת רַבּוֹת עַל זֶה כְּדֵי שְׁיֻכַּל אַחַר כֵּן לְהִתְפַּאֵר וְלֹאמַר שֶׁהִיא בְּמַדִּינוֹת כְּמוֹ שֶׁדָּרָךְ הַשָּׂרִים לְהִתְפַּאֵר וְלֹאמַר: הִיִּיתִי בְּרֹשָׁא וּכְיוֹצָא בְּזֶה. כְּמוֹ כֵּן רְאוּי שְׁיִהְיֶה הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל מְקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּדֵי שְׁיֻכַּל לְהִתְפַּאֵר בְּעוֹלָם הַבָּא שֶׁהִיא בְּכָל מְקוֹם דֵּהֵינּוּ בְּכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, וְלַעֲתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא מְזַכְרִין אוֹתוֹ כָּל מָה שֶׁלְּמַד בְּעוֹלָם הַזֶּה.

נִמְצָא שֶׁהֵם שְׁנֵי דְבָרִים לְחִלּוּטֵינּוּ, מִצַּד אֶחָד רַבְּנֵנוּ ז"ל רָצָה שְׁנִיחֶיהָ בְּכָל מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִצַּד שְׁנֵי אָמַר כְּשֶׁלּוֹמְדִים אֶת סֵפֶרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן" כָּבֵר לֹא צְרִיכִים סֵפֶר מוֹסֵר אַחַר שְׁיַעֲוֹרֵר אוֹתוֹ, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה פּוֹתַח אֶת הַגִּידִים שֶׁל אָדָם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מוֹבָא בְּדְבָרָיו ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן י"ז) וְרְאוּי וְנִכּוֹן לְלַמֵּד בְּ"רֵאשִׁית חֻמְהָ" בְּשַׁעַר הַקְּדוּשָׁה הַמְּדַבֵּר מְקַדְּשֵׁת שֶׁבֶת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, שְׁכָאֵן כֵּן אָמַר לְלַמֵּד סֵפֶר מוֹסֵר כְּמוֹ "רֵאשִׁית חֻמְהָ", וְכֵן יְדוּעַ כְּשֶׁרַבְּנֵנוּ ז"ל הָיָה גֵר בַּמַּעֲדוּדִיבְקַע, וּכְשֶׁבָּאוּ אֵלָיו מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים, צָוָה עֲלֵיהֶם לְלַמֵּד "מְסֵלַת יְשָׁרִים", הָרִי שֶׁלָּךְ לְפָנֶיךָ שְׁצִרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", וְזֶה יִפְתַּח לָךְ אֶת הַמַּחַ כְּדֵי שֶׁתִּבִּין בְּכָל הַסְּפָרִים, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנִזְכֶּה לְהִיּוֹת וּלְטִיל בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הֵם חֲיִינּוּ וְאַרְךָ יַמֵּינּוּ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרַפָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשִׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מוֹהַרְנֵת ז"ל אָמַר שְׁאֵמִירַת סֵפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", "סִפּוּרֵי-

מַעֲשִׂיּוֹת, "סִפְּר־הַמְּדוֹת" וְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁבְּסִפְרֵי "שִׁיחוֹת-הָרָן", וְ"חֵי-מוֹהַר־רָן", מְסַגְּלִים כְּמוֹ אֲמִירַת "תְּקוּנֵי זֶה־רָ", וְנִכּוֹן לְאוֹמְרָם בִּימֵי אֱלֹהִים וְכוּ', וְהִנֵּה יְדוּעַ אֶצְלָ כָּלֵל יִשְׂרָאֵל שְׁבִימֵי אֱלֹהִים כָּלֵם אוֹמְרִים "תְּקוּנֵי זֶה־רָ", כְּמוֹבָא שְׁאָמַר (שִׁיחוֹת-הָרָן סִימָן רצ"ד) שְׁבִימֵי אֱלֹהִים נוֹהֲגִין יִשְׂרָאֵל לֹאמַר תְּקוּנִים וְתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת אַחַר הַתְּפִלָּה וְכוּ', וּמְאַחֲרִין יוֹתֵר בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית הַמְּדֻרָשׁ, אָמַר שְׁמֵהֲנִגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים וּמָה שֶׁהֵלֵךְ כּוֹאֵב וְחָלַשׁ מִחַמַּת שְׁמֵתָאֲחֲרִין בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, מִכָּל זֶה נַעֲשִׂין דְּבָרִים גְּבוּהִים וְגְדוּלִים לְמַעְלָה, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הָיָה רָגִיל כָּל הַשָּׁנָה לֹאמַר "תְּקוּנֵי זֶה־רָ", וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הָרָן סִימָן קכ"ח) שֶׁבְּסִפְּרֵי הַתְּקוּנִים כְּלוּלִים כָּל הַחֻקֹּת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ', וְכֵן יְדוּעַ שְׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר שְׁבִימֵי אֱלֹהִים כְּדָאֵי לְלַמֵּד אֶת כָּל הַתַּנְּ"ךְ, וְהִנֵּה מִתְּחִילִים בְּעָרֵב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלֹהִים, וְאִם יְכוּלִים לְהַסְפִּיק עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה מָה טוֹב וּמָה נָעִים, וְאִם לֹא מִמְּשִׁיכִים עַד שְׁמַחַת תּוֹרָה, וְאִם עַדִּין לֹא גָמַר, מִמְּשִׁיכִים יוֹתֵר עַד זֹאת חֲנֻכָּה, שְׁמוּבָא מִצְדִּיקִים שְׁכָל הַתְּקוּנִים שְׁמֵתָחִילִים מְעָרֵב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלֹהִים עַד שְׁמַחַת תּוֹרָה, נִמְשָׁכִים עַד זֹאת חֲנֻכָּה, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה שֶׁכָּבֵר מִתְּחִילִים אֶת הַסֹּדֵר הַזֶּה לְלַמֵּד מִט"ו בָּאָב, עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא לֹא צְרִיכִים לְהַשְׁכֵּר, בְּוֹדָאֵי אִם זוֹכִים לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּחֹדֶשׁ אֶחָד מָה טוֹב וּמָה נָעִים, וְאִם לֹא מִתְּחִילִים מִט"ו בָּאָב, וְעַד שְׁמַחַת תּוֹרָה יְכוּלִים לְגַמֵּר אֶת זֶה.

אֲשֶׁרִינוּ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקְנוּ שְׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְסַפְּרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֻסְדֵי חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁקָּרְבָנוּ אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁבְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּרְפוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (חיי-מוה"ר, סימן ת"ג) הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלֵי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהָיָה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאֲחֵר שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלֵי מְאֻמִּינִים לִי וְלִמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלֵי הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז שְׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו יְהִיָּה עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יִחְסַר אִישׁ וּמִי שֶׁזֹּכֵה לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לֹ לְשַׁמֵּחַ מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (נְחֻמִּיה ח') "אֲכָלוּ מִשְׁמַנִּים וְשָׂתוּ מִמֵּתִיקִים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ה הִיא מְעֻזָּכֶם", וְזֶה נֹאמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁזֹּכֵה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ז"ל, עָלָיו לְקַיֵּם אֶת זֹאת בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, לֹא רַק שֶׁהוּא יְבוֹא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ בְּאוֹמֵן, אֲלֵא יַעֲוֹרֵר גַּם אַחֲרָיִם שְׂיִבֹאוּ, וְיִקְיִם בְּזֶה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל.

וְהִנֵּה רַבְנוּ ז"ל גִּלָּה חֲדָשׁוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת מְאֹד בְּעוֹלָם, שֶׁדָּבַר זֶה יְגַלֵּה מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהוּא גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁכָּל אֶחָד יִרְגִּישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְחִילוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּנִים אֶל פְּנִים, שְׁזֶה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדָדוֹת, שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שֶׁעֲכָשׁוּ רַב הָעוֹלָם לֹא יוֹדְעִים מֵה זֶה וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ הִרְבֵּה שְׁלוּעִגִים עַל זֶה וְכוּ', אֲבָל בּוֹא הַזְּמַן שֶׁכָּלֶם יִקְבְּלוּ אֶת זֶה, וְכָלֶם יִקְיִמוּ אֶת זֶה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (צַפְנִיָּה ג' ט) "כִּי אִזְ אֶהַפֵּךְ אֶל עַמִּים שֶׁפָּה בְּרוּרָה לְקַרָּא כְּלָם בְּשֵׁם הַיּוֹי"ה לְעַבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד", וְזֶה אֵינּוּ אוֹמֵר שְׁמִי שְׁלֵא מְקִיִּם אֶת זֶה עֲכָשׁוּ, עֲדִין לֹא אוֹחִזוּ בְּשִׁלְמוֹת וְכוּ', כָּל אֶחָד הוֹלֵךְ לְפִי דְרָכּוֹ וְכוּ', וְכֵן הוּא בְּעֲנִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', הַשְּׁלֵמוֹת בְּתַכְלִית הַשְּׁלְמוֹת, יְהִיָּה כְּשֶׁכָּל אֶחָד יִדְבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְיִרְגִּישׁ אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עַל פְּנָיו, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי שְׂבָאִים אֶל רַבְנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּמְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ אֶת הַנִּקְדָּה

כְּלִלִית שֶׁהוּא שְׂכַל הַכּוֹלָל כָּל הַשְּׂכֵלִיּוֹת, (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"א), וְנִמְתָּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים.

אִף אַחַד לֹא מְדַבֵּר פֹּה שְׂאֲנָשִׁים גְּדוֹלִים בְּתוֹרָה וּבִיּוֹרָא וְכוּ', לֹא זָכוּ לְמָה שְׂזָכוּ וְכוּ', פְּשׁוּט לֹא הִגִּיעַ הַזְּמַן שִׁיתְגַּלֶּה לָהֶם הָאוֹר הַגָּנוּז הַזֶּה שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל, שִׁיסוּד דַּעְתוֹ שְׂאָדָם יִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וַיִּתְמִיד בְּזֶה מְאֹד, וְזֶה זֹכִים אִם בְּאִים אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּכְבָר אָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ה) הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדַע שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֲנִי יוֹדַע מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כְּלָכֶם, בּוֹדֵאי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי; וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְבַד לְבוֹא אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַעוֹרָר גַּם אַחֲרִים שְׂיִבֹאוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גּוֹשֶׁר

בְּעֶזְרַת הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת הַזְּכוּת שִׁישׁ לָכֶם שְׂאֵתֶם נוֹסַעִים אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנֵינוּ ז"ל בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן קס"ב) כְּשֶׁאֶחָד יְבוֹא עַל קַבְרוֹ וַיֹּאמֶר קִפִּיטֵל תְּהִלִּים בְּהַתְּעוֹרְרוֹת הַלֵּב, יִהְיֶה לוֹ תַעֲנוּג גְּדוֹל מְזָה, וְעֵשָׂה תְּנוּעוֹת בְּגוֹפּוֹ וּבַעֲצָמוֹתָיו אֲזוּ, וְרָמַז שִׁיְהִיָּה לוֹ חֲלוּץ עֲצָמוֹת אֲזוּ בְּקַבְרוֹ כְּשִׁיאֲמְרוּ תְּהִלִּים עַל קַבְרוֹ. וְעוֹד דְּבַר בְּזֶה הָעֵנִין כְּמָה פְּעָמִים. וְאַחַר כֵּךְ גְּלָה הַעֲשָׂרָה קִפִּיטֵל תְּהִלִּים ט"ז, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, ק"נ, וְאָמַר שְׂמִי שְׂיִבֹא עַל קַבְרוֹ וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וַיֹּאמֶר אֵלוּ

הַעֲשֶׂרָה קִפְיִטְל תְּהִלִּים, יִנִּיחַ עֲצָמוּ לְאַרְךָ וְלִרְחֹב לְעֶזֶר לְזֶה הָאִישׁ אֲפֵלוּ אִם עָבַר מֵה שְׁעֵבֶר וְכוּ', וְיַחַד שְׁנֵי עֲדִים עַל זֶה; וְכֵן מוֹבָא (שיחות-הַר"ן סימן קמ"א) שְׁאָמַר אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא דָּבָר קַל לֹמֵר עֲשֶׂרָה קִפְיִטְל תְּהִלִּים, אֵף עַל פִּי כֵן גַּם זֶה יִהְיֶה כְּבֹד מְאֹד לְקַיָּם. וְכֵן נִתְקַיָּם עִתָּהּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים שְׁמַחְמַת רַבּוּי הַמַּחְלֶקֶת רַב הַהֲמוֹן עִם רְחוּקִים מְאֹד לְקַיָּם זֹאת, וּרְבִנּוּ ז"ל הוֹדִיעַ כָּל זֹאת מִקֶּדָם. וְאַנְחֵנוּ עֲשִׂינוּ מֵה שְׁמַטְל עֲלֵינוּ לְהוֹדִיעַ הַתְקוּן לְכָל הַחֲפִץ לְהַתְתַּקֵּן, וְכָל אֶחָד הַטּוֹב בְּעִינָיו יַעֲשֶׂה. הַשּׁוֹמֵעַ יִשְׁמַע, וְהַחֲדַל יִחְדַּל וְאַנְחֵנוּ אֶת נַפְשֵׁנוּ הַצְּלוּנוּ.

וְהִנֵּה מוֹבָא (שיחות-הַר"ן סימן קנ"ו) כְּשֶׁהָיָה רַבֵּנוּ ז"ל בְּאוּמָאן, שָׁמַע בְּבֵיתוֹ קוֹל שֶׁל הַצּוֹעְקִים עַל הַבֵּית עֲלָמִין עַל קְבָרֵי אֲבוֹתָם שְׁדַרְכָם לְצַעֲקָ וְלְהַתְפַּלֵּל שָׁם בְּקוֹל מֵר כְּנֶהוּג, וּפְעַם אַחַת שָׁמַע אִשָּׁה אַחַת שֶׁהִיָּתָה צוֹעֶקֶת שָׁם עַל קְבֹר אָבִיהָ: אָבִי, אָבִי, בְּקוֹל מֵר מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וּבִתּוֹ אָדָל תַּחֲיָה, הִיָּתָה עוֹמֶדֶת אֲצֵלוֹ אַז, עָנָה וְאָמַר לָהּ רַבֵּנוּ ז"ל, הָאִשָּׁה הַזֹּאת צוֹעֶקֶת בְּכוֹנָה הֵיטֵב אָבִי, אָבִי, אֲבָל אָבִיהָ אֵינוֹ בְּכָאן כָּלֵל וְכוּ', וְאָמַר אַז שְׁטוֹב כְּשֶׁבָאִים עַל קְבָרֵי אֲבוֹת לֹמֵר לְהַמְתִּים הַשּׁוֹכְנִים סְבִיב סְבִיב לְקַבֵּר אֲבִיהֶם וְאִמָּם וְכִיּוֹצֵא שְׁבָאִים אֵלָיו, לְבַקֵּשׁ מֵהֶם שִׁיּוּדִיעוּ לוֹ שְׁבָא בְּנָם אוֹ בָתָם אֵלָיו. כִּי בְּיָדָאֵי לֹא כָל הַמְתִּים נִסְתַּלְקִים מִמְּקוֹם קְבוּרָתָם לְמְקוֹם שְׁנַטְרָדִים, כִּי הַרְבֵּה שְׁרוּיִים עַל קְבָרָם. עַל כֵּן טוֹב לְהוֹדִיעַם כְּדֵי שֶׁהֵם יוֹדִיעוּ לְאֲבִיהֶם וְכוּ', וְאָמַר אַז: אֲבָל אֲצֵל הַצַּדִּיק אֵין צְרִיכִים לְחַשֵּׁשׁ עַל זֶה שְׁמָא אֵינוֹ שָׁם. כִּי מֵיתַת הַצַּדִּיק הוּא רַק כְּמוֹ מִי שִׁיּוֹצֵא מִחֲדָר לְחֲדָר אַחֵר. וְהַמְשִׁיל אַז לְבִתּוֹ עַל עֲצָמוּ: כְּמוֹ שְׁאֵנִי עִתָּהּ בְּחֲדָר זֶה וְאַחֵר כֶּף אֵנִי יוֹצֵא מִחֲדָר זֶה וְנִכְנַס לְחֲדָר הַשְּׁנִי וְסוּגַר הַדֶּלֶת אַחֲרָי. אִם אֶת תְּבוּאֵי אֲצֵל הַדֶּלֶת וְתַצְעֲקֵי אָבִי אָבִי וְכוּ', לֹא אֲשַׁמַּע דְּבָרֶיךָ? [כְּדַבְרִים הָאֵלֶּה נִשְׁמַע מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כְּמָה פְּעָמִים שְׂרַמְז לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּמָה גְדוֹל הַמַּעֲלָה שֶׁל מִי שִׁיּוֹצֵה לְבוֹא עַל קְבָרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא. כִּי בְּיָדָאֵי יִשְׁמַע דְּבָרָיו וְיַעֲזֹר וְיִוְשִׁיעַ לוֹ בְּכָל מָה דְאַפְשָׁר].

וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ הַסִּפָּם בֵּינֵיכֶם לְנִסֵּעַ אֲצֵל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָכֶם, וְלָכֵן אַתֶּם צְרִיכִים לְקַיָּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, וְלְהַכִּין אֶת עֲצָמְכֶם בְּהַכְנָה רַבָּה שְׁאֵתֶם נוֹסְעִים

למקום שאתם נוסעים וכו', ונכנסים למקום שאתם נכנסים וכו', אשר הדבר הראשון אמר רבנו ז"ל זה טבילת מקוה, (יש ממול ציון רבנו ז"ל מקוה טהרה), ואחר כך כשאתם נכנסים לפני ולפנים, נותנים פרוטה לצדקה לעלוי נשמת רבנו ז"ל, ואומרים את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי", ואם תוכלו לומר גם את התפלה של אחר העשרה מזמורי תהלים שתקן מוהרנ"ת ז"ל, אין למעלה מזה, ואחר כך מתודים לפניו יתברך על כל מה שעשו וכו', והכל בתמימות ופשיטות גמור, כי כשבאים אל הצדיק, אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') ומתודים שם, על ידי זה יוצא כל הצרופים הרעים שנחלקו בעצמותיו מחמת עוונותיו, כמו שכתוב (יחזקאל ל"ב) "ותהי עונתם על עצמותם", וזה עושה מסך המבדיל בינו לבין הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: (ישעיה נ"ט ב') "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלהיכם וחסאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע", וצריכים להרבות בודוי דברים שזה עקר התשובה, כמו שכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה, הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שגאמר: (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטאתם אשר עשו", זה ודוי דברים, ודוי זה מצות עשה, כיצד מתודין? אומר: אנא השם, חטאתי, עויתי, פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה, וזהו עקרו של ודוי, וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ואמר (פרק ב' מהלכות תשובה, הלכה ב') ומה היא התשובה? הוא שיעזב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמר בלבו שלא יעשהו עוד שגאמר: (ישעיה נ"ה) "יעזב רשע דרכו" וגו' וכן יתנחם על שעבר שגאמר: (ירמיה ל"א) "כי אחרי שובי שובי נחמתי" ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם שגאמר: (הושע י"ד) "ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו" וגו' וצריך להתודות בשפתיו ולומר ענינות אלו שגמר בלבו.

אגב אצלנו אין משג של "בין הזמנים", יש לאדם רק פעם אחת "בין הזמנים", בין מיתה לקבורה, כי כל זמן שאדם חי, הוא צריך לעסק בתורה, כמאמר ז"ל (שבת פ"ג): אמר רבי יונתן לעולם אל ימנע אדם את עצמו מבית

הַמְדַרְשׁ וּמְדַבְרֵי תוֹרָה וְאֶפְלוּ בַשַּׁעַת מִיְתָה שֶׁנֶּאֱמַר: (במדבר י"ט י"ד) "זאת התורה אדם כי ימות באהל" אֶפְלוּ בַשַּׁעַת מִיְתָה תְּהֵא עוֹסֵק בַּתּוֹרָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שֶׁתִּזְכּוּ לְהִגִּיעַ לְשָׁלוֹם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּלְחַזֵּר בְּשָׁלוֹם לְבֵיתְכֶם, וְתִתְחִילוּ לְהִתְמִיד בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה כְּרַצוֹן רַבְּנוּ ז"ל. **הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם**

גִּרְפָּח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וּתְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוֶס וִירְחֹם עָלֶיךָ שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח מֵעֲלָמָא דְאַתִּי, כִּי כָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ד) שְׁצָרִיכִים לְשָׁמֵר מָאד עַל הַזְכָּרוֹן שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח בְּשִׁכְחָה, וְעַקֵּר הַזְכָּרוֹן לְזִכּוֹר תְּמִיד בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, שֶׁיִּדְעַע שְׂיֵשׁ עוֹד עוֹלָם, וְלֹא יִסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיָּדֶךָ וּתְכַנִּיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וּבְמַחְשְׁבָה זֶה תְּמִיד תִּלָּךְ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מְכָל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בַּתּוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתַּעֲנוּג הַזֶּה.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצֹּלְחָה נְצַחִית, הַצֹּלְחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מָאד מָאד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלוּ לָנוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאֵין לָהֶם לֹא מִלָּךְ וְלֹא נְבִיא לֹא כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים וְאֵין לָהֶם אֵלָא תְּפִלָּה זוֹ בְּלִבָּד אָמַר דּוֹד לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם,

אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן כל מה שאתה צריך, תבקש רק ממנו יתברך.

העקר בזה העולם לקנות לעצמו מדת הסבלנות, אשר אין לה מדה טובה מזו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ה) שמדת הסבלנות שהוא אריכת אפים, זוכים על ידי תקף האמונה, שאדם צריך להחזיר בעצמו אמתת מצויאותו יתברך, ועל ידי זה יהיה לו פח הגדל וכח הצומח להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, ולא להשבר וכו', הן אמת שאני יודע שעובר עליך מה שעובר, זכר גם זכר מה שאמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, כשאדם פוגם במחשבה, הוא סובל מהילדים שלו, וכשאדם פוגם בהדבור, הוא סובל מאשתו, וכשאדם פוגם במעשיו, הוא סובל מבני אדם, ולכן ראוי לחזר בתשובה שלמה במחשבה, דבור ומעשה שלו, ועל ידי זה יתפרדו כל פעלי און, יתבטלו כל הסבל שסובל מהם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וכן תלמד בכל יום פרק משניות כסדרן, ועל כלם תלמד את הדרך היומי, אם תוכל עם חברותא אין למעלה מזה, ואם לא אז תלמד רק בגרסא, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ועל כלם תלמד הלכה, שרבנו ז"ל הזהירנו על זה יותר מכל הלמודים, ואמר (שיחות-הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחיב ללמד כל יום הלכה, והעולה על הכל להיות רק בשמחה, כי השמחה רפואה בין בגשמיות בין ברוחניות.

וכן לפני כל תפלה תכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה, אשר חכמינו הקדושים אמרו (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי. דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וזכר שאלו הפרוטות שאתה נותן לפני כל תפלה, ילכו לפניך וישמרו אותך, כמו שכתוב: (ישעיה נ"ח ח') "והלך לפניך צדקך".

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גִּרְפֹּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַזְּקֵי מַעֲמָד, וְשׁוֹם דְּכַר בְּעוֹלָם לֹא
יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת,
שֶׁרַק זֶה מַה שְׁנֹשָׂאָר לְאָדָם, וְזֶה מַה שֶׁהוֹלֵךְ לְפָנָיו תָּמִיד, כִּי אִם אָדָם עוֹשֶׂה
חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, כְּבִיכּוֹל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אִתּוֹ חֶסֶד, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
הָאִשָּׁה שְׁמוּסֶרֶת אֶת נַפְשָׁהּ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְשׁוֹמֶרֶת מָאד מָאד לֹא
לְצַעַר אֶת הַזּוֹלָת, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְרַכֵּל עַל הַזּוֹלָת, שֶׁזֶה ע׃וֹן מָאד חֲמוּר, וְכָל
כֶּף חֶבֶל שֶׁבְּשִׁבְלֵי שְׁטִיּוֹת יְכוּלִים לְאָבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם הַבָּא
גַּם יַחַד, עַל יְדֵי לְעוֹרֵר מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת נֶגֶד הַזּוֹלָת, וְלִכֵּן אָנִי מִבְּקָשׁ
אוֹתָךְ בְּפֶרֶט בְּיָמִים אֵלּוּ שְׁבוּעַ שֶׁחַל בּוֹ תַשְׁעָה בָּאָב, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מַה
שְׁיִכּוּלִים רַק לְהַשְׁלִים בֵּין אַחַת לְהַשְׁנִיָּה, וְהַשְּׁנִיָּה יוֹצֵא תַשְׁעָה בָּאָב נִדְחָה
וְכו', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּזְכוּת אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל שְׁיִהְיֶה בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוּ, יִהְיֶה נִדְחָה לְגַמְרֵי כָּל הַתַּשְׁעָה בָּאָב, וְנִזְכֶּה כְּכֹר לְכַנֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
שֶׁזֶה תְּלוּי אֶךְ וְרַק בְּאֶהְבָּה, אַחְוָה וְרַעוּת, שֶׁדְּבָר זֶה מִתְחִיל קֶדֶם עִם הַנְּשִׁים
וְכו', כִּי אִם יֵשׁ שְׁלוֹם בֵּין הַנְּשִׁים, מִמִּילָא יִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין הַגְּבָרִים, וְלִכֵּן אָנִי
מָאד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֵי לְהַשְׁלִים עִם הַזּוֹלָת, וְשְׁיִהְיֶה רַק אֶהְבָּה, אַחְוָה
וְרַעוּת בֵּינֵינוּ, וְתִבּוֹאֵי לְעֶזֶר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְל אֶבְרָהִם, שֶׁזֶה חֲלָקִי מְכָל
עַמְלִי, וְזֶה חֲלָקִי בַחַיִּים, וְכִשְׂאֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל מִתְּפַקֵּד וּבָאִים גְּבָרִים
וְנָשִׁים וְיִלְדִים לֶאֱכֹל וְלִשְׁבֹּעַ, זֶה כָּל חַיּוּתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיִתֵּן
לִי אַרְיֻכוֹת יָמִים וְשָׁנִים בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְאָנִי מָאד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְבִּי
לְהַתְּפַלֵּל עִבּוּרִי, וְאִזְכֶּה כְּכֹר לְהוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל כָּל חֶפְצֵי וְרַצוֹנִי, וְשְׁיִהְיֶה
אֶךְ טוֹב לְכָלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְתוֹכָם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים הַגְּרִים ב"יבְּנָאֵל
עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ עֲלֵיהֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב
 שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
 הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרִסְלָב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם
 לְשֵׁרָה שְׁכִינְתוֹ תְּמִיד

לְמוֹתָר לְעוֹרֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן שֶׁל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה,
 עַד כְּדֵי כֶּף שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מֵצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֵאֲמַר: (תהלים כ"ט) "הַיּוֹי"ה
 עָז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיּוֹי"ה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם"; וְלִכְן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר
 שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכִמּוֹ שְׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (חיי-מוהר"ן, סִימָן רצ"ב)
 הָעוֹלָם רְאוּי שְׁיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ; עִם כָּל זֹאת בְּנֵי אָדָם הֵם
 סוֹף כָּל סוֹף בְּנֵי אָדָם, וְיִכוּל לְהִיּוֹת שֵׁישׁ אֵיזָה סִכְסוּף אֶחָד בֵּין הַשְּׁנַי וְכוּ',
 הֵן בְּדִינֵי מְמוֹנוֹת, וְהֵן בְּשֵׁאר עֲנִינִים וְכוּ', וְעַל זֶה הַקְּמַתִּי "בֵּית הוֹרָאָה" עִם
 אַרְבַּע דִּינָיִם מְמָחִים, אֲשֶׁר אֲצֵל עִם יִשְׂרָאֵל זֶה יִסוּד מוֹסֵד, אִם יֵשׁ דִּין וּדְבָרִים
 בֵּין אֶחָד לְהַשְּׁנַי, צְרִיכִים לְבוֹא לְדוֹן בְּבֵית דִּין, וְאִסוּר לַעֲשׂוֹת דִּין לְעֲצָמוֹ,
 וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׁאִסוּר לְמַסֵּר אֶת הַשְּׁנַי, כִּי אוֹי וְאִבּוֹי מִי שְׁמוֹסֵר אֶת הַזּוּלָּת,
 הָרִי זֶה מְאֹד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, וְגְדוֹל עֲנָשׁוֹ וְכוּ', וְלִכְן
 אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁאֵף אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה דִין
 לְעֲצָמוֹ, כִּי לֹא יֵאבֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְסַלַּח לוֹ, לָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ תּוֹרָה,
 וְהַכֹּל צְרִיף לְלַכֵּת עַל פִּי הַתּוֹרָה, וְאִם אֶחָד נוֹגַע בְּהַשְּׁנַי בֵּין בְּמִמוֹן, בֵּין בְּדַבּוּר
 וְכוּ' וְכוּ', עָלָיו לְהִתְיַצֵּב לְדִין תּוֹרָה בְּ"בֵית הוֹרָאָה", וְאַתֶּם כָּלְכֶם יוֹדְעִים
 שְׁהַדִּינִים אֵין לָהֶם שׁוּם חֲשׁוֹבוֹנוֹת עִם אֵף אֶחָד, וְאֵין לָהֶם שׁוּם קִנְיָה וְשִׁנְאָה
 עַל אֵף אֶחָד, הֵם פּוֹסְקִים כְּפִי דִינֵי הַתּוֹרָה, וְלִכְן כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ אֵיזָה טַעֲנָה
 וּמַעֲנָה עַל הַזּוּלָּת, יִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה, עֲלֵיהֶם לְפָנוּת רַק אֶל "בֵּית הוֹרָאָה",
 וְאִסוּר לְלַכֵּת לְמַסֵּר, כִּי מוֹסֵר מוֹרִידִין אוֹתוֹ וְלֹא מַעֲלִין, וְלְבַסּוּף נַעֲשֶׂה יוֹרֵד
 בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְהַצְּרוֹת רוֹדְפוֹת אוֹתוֹ רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעִם כָּל זֹאת אִם
 יֵשׁ לְמִישָׁהוּ טַעֲנָה עַל הַזּוּלָּת, שְׁיִפְנֶה רַק אֶל "בֵּית הוֹרָאָה", וְהַדִּינִים יִפְסְקוּ
 בְּכַבֵּד רֹאשׁ פֶּסֶק דִּין אֲמַת עַל פִּי הַתּוֹרָה.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתשתדלו שיהיה ביניכם שלום ואהבה, כי רק בזה תלוי הגאולה, כמאמרם ז"ל (דברים רבה, פרשה ה', סימן י"ב) גדול השלום שאין הקדוש ברוך הוא מבשר את ירושלים שיהיו נגאלים אלא בשלום, שנאמר: (ישעיהו ג"ב) "משמיע שלום".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גרצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עכשו אני יהיה בארץ ישראל בעזרתו יתברך שמו, ואחר כך נוסעים לאומן על ראש השנה, ולכן כבר כדאי לחכות עם הבן שלך עד אז, ובינן כך אראה אותו עכשו שם.

בענין בני הנעורים וכו', זה חרפן בכל העולם כלו וכו', כי הסמך מ"ם אורב על בני הנעורים מאד מאד, ואין קהלה שלא יהיה שמה בעיות בענין קדשה וכו'.

עם כל זאת צריכים לטכס עצה כדת מה לעשות כדי להציל את הבני הנעורים שלנו.

אני מאד מאד שמח לשמע איך שיש התמדה בתורה הקדושה בקהלתנו, כי זה חלקי מכל עמלי, ואני רוצה שקהלתנו יהיה קהלה של תורה, יעזר הקדוש ברוך הוא שאזכה להראות את זה.

כתב לי אברך שעבד אצל ... נרו יאיר הוא אמר שראה המון יתושים קטנים נכנסים באכל בעת הבשול רחמנא לצלן, ולכן ראה לבדק את זה, גם להזהיר אותו שלא יאים עליו עם מכות, כי אז נוריד בכלל את ההכשר ממנו,

אָנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתּוֹצִיא אֶת זֶה מִכַּח אֶל הַפֶּעַל, כְּדִי לֹא לְהַכְשִׁיל אֶת אַף אֶחָד עִם אֲכִילַת טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוֹר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גרצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֵׂי אֶת הַבְּדִיקוֹת בְּאִיזָה מְקוֹם שֶׁרַק יִהְיֶה.

הָעֵקֶר אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, וְתֵהִי רְגִילָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מְסַגֵּל לְלֶדָה קְלָה, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֵּאֲמָרֵי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת יוֹדְעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מִשָּׁה, אֶהְרֶן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לֹוֹרִיא אֲשֶׁכְּנוּזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבָרְסֵלְב. רַבִּי נֶתָן מְבָרְסֵלְב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת רַק זֹכְרַת תֵּהִי רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מִדֵּי פֶעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאֲמָרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרָאִי שֶׁתּוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, שֶׁבְזָכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזָכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאֲזַכֶּה לְעִבֹר אֶת הַהֲרִיוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה

הָעוֹלָם, וְאֶזְכָּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקִנְיָמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְאֶזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנַי, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרֻצָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

מָאָד מָאָד אָנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי אִם תִּקְפִּיד עַל זֶה אֲזִי יִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה בְּפִרְנֶסָה, וְלֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

זְכֹר וְגַם זְכֹר מַה שְׂאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו'): כָּל הַרְגִיל לְבֹא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשֹׁאֵל בּוֹ; הִינּוּ בְּזֶה שְׂאָדָם רְגִיל לְבֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשֵּׂיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגֵּיחַ עֲלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמַה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׂמִשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשֵּׂיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִינוּהָ.

תִּקְפִּיד מָאָד מָאָד לְלַכֵּת בְּשֶׁבֶת עִם בְּגָדִים לְבָנִים דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשֶׁבֶת מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, וְאָמַר הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדְרָאבִיטְשׁ זי"ע שְׂאֵם הָיוּ כָּלֵם הוֹלְכִים עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשֶׁבֶת בְּפֻרְט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, הָיוּ מְבִיאִים אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכְּן אָנִי מָאָד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁגַם אֶתְּהַ תִּלְךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים בְּשֶׁבֶת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרצד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאשתך והבן שלך נסעו אל ציון רבנו ז"ל, ויעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לכם כבר בית דירה משלכם, ותהיו הכי מאשרים בחייכם.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכר מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפגס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל לוו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) 'ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת'.

זכור וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין בכיכול למה הוא לא

בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

תקפיד מאד מאד ללכת בשבת עם בגדים לבנים דיקא, כי מי שהולך עם בגדים לבנים בשבת מוחלים לו על כל עוונותיו, ואמר הצדיק הקדוש רבי יצחק מדראביטש ז"ע שאם היו כלם הולכים עם בגדים לבנים בשבת בפרט בארץ ישראל, היו מביאים את הגאולה, ולכן אני מאד מבקש אותך שגם אתה תלך עם בגדים לבנים בשבת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גרצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה

שְׁקִנְתָּהּ לְעִצְמָהּ אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגִבּוֹי בְּעֵלְהָ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבָה אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׁאֵזוּ הַשְּׂכִינָה תְּשֻׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

רק חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עִצְמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאֲשֶׁה שִׁמְחָה וְעִלְיָזָה, מִתְרַחֶכֶת דַּעְתָּה וְיִכּוּלָה לְהַחְדִּיר בְּעִצְמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׁחִזְקָה בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, מְקַהֲלֵתֵנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעִנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵמֶת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תְּעִנוּג שֶׁאֲשֶׁה מְגִישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדֻרְגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתֵנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּנֵן תְּמַסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרָצוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד אֲמַד שְׁמִיחַ שֶׁהַכֵּל הַסְּתֵדֵר בְּעִנְיַן הַכֶּסֶף לְבִנְיָהּ וְכוּ', וְהַכֵּל הוֹלֵךְ כְּשׁוֹרָה וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵת וּבְעֵלְךָ תּוֹכְלִי לְהוֹלִיךְ אֶת הַבֶּן

שְׁלֹךְ הַיָּקָר לִי מֵאֵד לַחֲפָה בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֹשְׁרִים, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְרָשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

תְּתַאֲזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שׁוּה בָּא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אֶפְלוּ שְׁהִיא נִמְצְאָת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שְׁהִיא בְּטוּלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבֻדְרָךְ כָּלָל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תִּהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֲלָק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "וַיֹּאמֶר הָאֱדָם זֹאת הַפַּעַם עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבְשׂוֹר מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכְּנָן אֲשֶׁרֵי הָאֲשֶׁה שְׂקִנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֲלַת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחֵי אֶת עֲצָמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשִׂאֲשֶׁה שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֲבַת דַּעֲתָה וַיְכוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלָל וְהַכֹּל לְכַל אֲלָקוֹת גְּמוּר הוּא, מְקַהֲלָנּוּ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֲמַת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שְׂכַתּוֹב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיֶה מִזְדַּעְזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שִׂאֲשֶׁה מְרַגְּשָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֵל פְּנִים, וְאֵל מְדוּרָהּ זֶה רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תְּקֵף הַשְּׂמִחָה, וְלִכְּנָן תְּמַסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בעֲדָךְ תְּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁבוּעַ שְׁעֵבֶר כְּשֶׁהִתְקַשְׁרְתָם אֵלַי אַתָּה וְאַחִיךָ גְּרוּ יְאִיר הֵייתִי בְּאֲמֻצֵּעַ הַנְּסִיעָה, וְשֵׁם לֹא הָיָה קְלִיטָה וְכוּ', וְנִתְקַ הַשִּׁיחָה וְכוּ', אַחַר כֵּךְ עִבְרַתִּי יוֹמִים בְּדִיקוֹת מְאֹד מְאֹד קִשּׁוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְאַזְכָּה לְבֹא שְׁבוּעַ הַבָּא בִּיבְנָאֵל, וְנִתְרָאָה בְּשִׁמְחוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וְתִזְכָּה לְבָנוֹת בֵּית יִפְהָ מְאֹד, וְהַמְשַׁפְּחָה תִּתְרַבֶּה בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחוֹנֵי, וְכִשְׁאֲדָם שְׂמִחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לִהְחַדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טוֹעֵם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁכַתּוֹב: (וַיִּקְרָא כִּי וַי"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהֵייתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאֲרֵץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעֶדֶךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּרָצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

טוֹב מְאֹד שְׁאַמְרַתְּ מֵה שֶׁרְאִיתִי, וְאֵל תִּפְחָד, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר עָלֶיךָ, וְזִמְיַתְּ אֶת הָרַבִּים עַל יְדֵי שֶׁהִזְהַרְתָּ וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּקְבַּל אֶצְלָנוּ עֲבוּדָה בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶדֶד הַכִּי טוֹב, רַק אֵל תִּפְחָד מִשׁוּם אִיוִּמִים, וְאֲנִי עוֹמֵד עַל צֶדֶךָ.

חֲזוּק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחוֹנֵי, וּכְשֶׁאָדָם שִׂמַח מִתְּרוּחַב דַּעְתּוֹ וַיִּכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שֶׁחֲזוּק בְּאָמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שֶׁאָדָם מְרַגֵּשׁ שִׂמְלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

זְכוֹר וְגַם זְכוֹר מֵה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו): כָּל הַרְגִיל לְבֹא

לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֶה שְׂאֵדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שִׁמְשַׁתְּלֵם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עָלֵינוּהָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

רצט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

מָאָד מָאָד הַתְּפִלָּאתִי שֶׁפִּטְרָתְךָ אֶת הָאֲבָרָךְ ... נִרוּ יְאִיר מִעֲבוּדָה מִפְּנֵי שֶׁהָעִיר לְךָ שְׁנֹכְנָסִים שְׂרָצִים וְיִתּוּשִׁים בְּאֶחָל בַּעֲת הַבְּשׂוּלִים וְכוּ' וְכוּ'.

קִדְּם לֹא מְאִימִים עַל אָדָם מְקַהֲלָתְנוּ עִם אֱלִימוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא יִמָּצָא אֲצִלְנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, וְהַדְּבָר הַשְּׁנִי, בְּאֶמֶת צְרִיכִים לְשֹׁמֵר, כִּי הֲרִי יְדוּעַ אֶת הַחֲמֹר הָעוֹן שֶׁל אֲכִילַת טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת, וּמוּבָא בְּזִהַר הַקְּדוֹשׁ (שְׁמִינִי מֵא:)
כָּל מֵאֵן דְּאֲכִיל מְאִינּוֹן מְאֲכִילֵי דְאֶסִירִי, אֶתְדַּבֵּק בְּסִטְרָא אֲחָרָא, וְגַעִיל נִפְשֵׁיהּ וְגִרְמִיָּה, וְרוּחַ מְסָאָב שְׂרִיא עָלֶיהּ, וְאֲחֻזֵי גִרְמִיָּה דְלִית לִיהּ חוּלְקָא בְּאֶלְהָא עֲלָאָה, וְלֹא אֲתִי מְסִטְרִיָּה, וְלֹא אֶתְדַּבֵּק בֵּיהּ. וְאִי יִפּוּק הֲכִי מֵהָאֵי עֲלָמָא, אֲחִידֵן בֵּיהּ כָּל אִינּוֹן דְּאֲחִידֵן בְּסִטְרָא דְמְסָאָבָא, וּמְסָאָבִין לִיהּ וְדִינֵין לִיהּ כְּכַר נֶשׁ דְּאִיהוּ גַעֲלָא דְמְאִרִיָּה, גַעֲלָא בְהָאֵי עֲלָמָא, וְגַעֲלָא בְּעֲלָמָא דְאֲתִי. וְעַל דָּא כְּתִיב, וְנִטְמַתָּ בָּם בְּלֹא א', דְלֹא אֲשַׁתְּכַח אֲסוּוֹתָא לְגַעוּלִיָּהּ, וְלֹא נִפִּיק מִמְסָאָבּוֹתִיָּה לְעֲלָמִין. וְוִי לוֹן, וְוִי לְנַפְשִׁיָּהּ, דְלֹא יִתְדַבְּקוֹן בְּצִרוּרָא דְחִי לְעֲלָמִין, דְהָא

אֶסְתָּאבוּ. וְוִי לְגַרְמִייהוּ, [כָּל מִי שְׁאוּכַל מְאֹלוּ הַמְאָכְלִים הָאֶסוּרִים הוּא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּסִטְרָא אַחְרָא, וּמְגַעִיל אֶת נַפְשׁוֹ וְרוּחַ הַטְּמֵאָה שׁוֹרֵה עָלָיו, וְאֵין לוֹ חֵלֶק בְּאֵלְקֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִשְׁיוּצָא מִזֶּה הָעוֹלָם נִדְבֵק בּוֹ רוחות הַטְּמֵאָה וְדָנִים אוֹתוֹ בְּדִינֵים קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ שֶׁלֹּא יִהְיֶה דְבוּק בְּחֵי הַחַיִּים], אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְנַצֵּל לִפְנֵי הָאֲבָרָךְ הַזֶּה, כִּי אֲנִי לֹא יֵתֵן שׁוּם אֱלִימוֹת בְּקַהֲלֵתִינוּ, וְכֹדָאֵי לָךְ לְצִיַּת.

תְּרָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח.) מֵאֵי דְכֹתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרִכוֹת נד:) מְחַנֵּה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוֹי, תְּלַתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחַיֵּל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּכַר קְלַפֵּת עוֹג מְלֶךְ הַבֶּשֶׂן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מִהֵיהָדוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ש.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר דְּכָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מוֹדֶה לָךְ שֶׁלְקַחְתָּ אֶת עֲצָמְךָ לְעֶזֶר לִי לְגַמֵּר אֶת הָאוּלָם עַד שְׁאֲנִי בָּא, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻכּוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְאֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ שְׁאָתָה מוֹסֵר אֶת

נפשו עבורי, אשר באמת את האולם הזה אני בונה רק לרוחת אנשי שלומנו שיהיה להם מקום להשמחות שלהם, ואני מוסר את נפשי עבור זה, ולכן אין מספיק מלים לתת לה תודה שרתמת את עצמך לעזר לי לגמר את האולם שיהיה בתכלית היפי, והקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה לקבל פני משיח צדקנו באולם הזה, אשר בא יבוא ויתגלה בארעא דגליל, כמוכא בזהר (וירא קיט). יתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין שם. וכן הוא (שמות ז) בההוא זמנא, יתער מלכא משיחא, לנפקא מגו גנתא דעדן, מההוא אתר דאתקרי קן צפורה, ויתער בארעא דגליל וכו', עין שם. וכן הוא (שם ט) וכדין יחזון כל עלמא, דהא אתגלי מלכא משיחא, בארעא דגליל, ויתכנשוין ליה כל אינון דלעאן באורייתא, ואינון זעירין בעלמא. ובזכות ינוקי דבי רב, יתתקף חיליה לאתגברא וכו', עין שם.

זכור וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין בכיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גשא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין אנשים שמפריס את החק של חנייה וכו', צריכים לדעת שיקבלו על זה ענש וכו', וזה לא אשמתה, כי החק הוא בשביל טובת כלם, ולכן אין אתה צריכה להתפטור, כמובן אם תוכל לעשות טובות לאנשים ולעורר אותם בזמן שיחננו כהגן כדי שלא יקבלו דו"ח, זה יהיה יפה מצדך וכו', כי לעשות טובה ליהודי שלא יהיה לו נזק כספי וכו', או שאר טובות וכו', אין למעלה מזה, ואשרי יהודי שייעשה טובות ליהודי אחר.

אבל לקחת לעצמו עבודה שצריכים חס ושלום להכות יהודי אחר וכו', עבודה כזו אסור בשום פנים ואופן, וצריך להתפטור מיד אם יש לו עבודה כזו שצריך להכות יהודי וכו', כי על מי שמכה יהודי אחר, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, עליו נאמר (שמות ב' י"ג) "ויאמר לרשע למה תכה רעה", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (סנהדרין נ"ח:) אמר ריש לקיש המגביה ידו על חברו אף על פי שלא הכהו נקרא רשע שנאמר "ויאמר לרשע למה תכה רעה" למה הכית לא נאמר אלא "למה תכה" אף על פי שלא הכהו נקרא רשע.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה רק שלום ואהבה בין נשמות ישראל, ונזכה ביחד לקבל פני משיח צדקנו, אשר בוא יבוא ולא יאחר לגאלנו גאלת עולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחֻלִּים לְבְרִיאוֹתַי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂכַל הַתְּפִלוֹת וְהַרְצוֹנוֹת שְׁלֶךְ, יִתְקַבְּלוּ בְּשָׂמִים לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי
אֲדוֹן כָּל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח לְשִׁמְעַת אֶת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת שְׂאֵת הוֹלָכַת לְהַתְחַתֵּן,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב, וּבְהַצְלָחָה מְרַבָּה,
וְתִבְנוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְשְׂיִהְיֶה הַשְּׂמִיחָה וְהַהֲצִלָּחָה תָּמִיד שְׂרוּי בְּבֵיתְכֶם,
וְתָמִיד תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת וְתִרְגְּמִים אַחַד לְהַשְׁנִי, וְעַל יְדֵי זֶה תִּצְלִיחוּ לְהַקִּים בֵּית
נִפְלָא.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְהִיּוֹת בְּהַחֲתָנָה, אָבָל מִטַּעַם הַבְּרִיאוֹת אֲנִי כָּבֵר לֹא
יְכוּל לְהוֹפִיעַ בְּשׂוּם חֲתָנָה, וְעַמְּכֶם הִסְלִיחָה, וְאֲנִי מְאֻמֵּן שְׂתִּבְיֵנוּ אֶת הַמְּצָב
כֶּה אֲנִי נִמְצָא, יַחֲזִקֵנִי וִירְפְּאֵנִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲצַלְנוּ נוֹהֲגִים שְׂתַּחַת הַחֲפָה הַכְּלָה הִיא עִם שְׂמֵלַת הַכְּלָה, וְעַל הָרֹאשׁ
כְּסוּי עִם כְּתָר וְכוּ', אָבָל רוֹאִים אֶת הַשְּׁעָרוֹת, וְתִכְף וּמִיד אַחַר הַחֲפָה בְּחֹדֶר
יְחוּד, אוֹ שְׂמֵלְבִישִׁים פְּאָה (מִי שֶׂהוֹלְכַת עִם פְּאָה), אוֹ מְכֶסֶה אֶת הַשְּׁעָרוֹת עִם
מִטְּפַחַת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְּפִלַּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׂכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות ועל האחולים לכריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות והרצונות שלך, יתקבלו בשמים לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה לאביכם, מה טוב ומה נעים לבדק את המזוזות בביתו.

אתם צריכים מאד מאד לשמר ממחלקת, פי זה רק משפיע לרעה על בריאות האבא וכו'.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לכלכם שאתם עוזרים לאבא, זה מאד מאד חשוב בשמים, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות "כבד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבודוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא, ולכן אתם צריכים מאד מאד לשמח ולרקד שיש לכם את הזכות לשמש את האבא ולעזר לו בעת מצוקתו, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא ישמר אתכם מכל רע, ואתם לא תצטרכו שהילדים שלכם ישמשו ויעזרו לכם.

אנשים לא קולטים מה זה כבוד אב ואם? הם שוכחים שמה שעושים להורים וכו', כך יקבלו חזרה מהילדים שלהם וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לכבד את אביו ואת אמו, שעל ידי זה יזכה לאריכות ימים ושנים טובות.

שוב פעם אתה ראה להקפיד על זה מאד מאד, ותעורר את האחים שגם

כֵּן יַעֲזְרוּ לְאַבָּא, וְשֵׁלָא יִתְּוֹכְחוּ וַיִּחְלְקוּ אַחַד עִם הַשָּׁנִי, וּבְפֶרֶט בְּבֵית אַבָּא
שֶׁהוּא מִצְטַעַר מְזֵה מְזֵה מְזֵה מְזֵה מְזֵה מְזֵה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאחַל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן אַתָּה צָרִיךְ לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת או
לֹא? וְתִקְפִיד לְהִנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן לְבַדֵּק אֶת כָּל הַמְּזוּזוֹת בְּבֵית
אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, כִּי זֶה מְכַרַח לְהִיּוֹת פְּסוּלוֹת, וְכָל הַצְּרוֹת שְׂיֵשׁ בְּבֵיתוֹ שֶׁל
אָדָם, זֶה רַק מִחֲמַת שְׂיֵשׁ לוֹ מְזוּזוֹת פְּסוּלוֹת, וְכֵן אַתָּה צָרִיךְ לְבַדֵּק אִם אֵין
בְּכָל הַבַּיִת חֲמֵר שֶׁל נְאוּף וְכוּ', כְּגוֹן מְגַזִּינִים עִם תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ', או
קְלָטוֹת שֶׁל זְהֵמָה וְזָבֵל וְכוּ', וְתַכְףּ וּמִיד כְּשֶׁתִּנְקֶה אֶת זֶה מֵהַבַּיִת, הַכֹּל יִתְהַפֵּף
לְטוֹבָה וְכוּ'.

צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מִכַּח הַמְּדַמָּה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן ק"ה) שְׁאָדָם צָרִיךְ לְצַאֵת מֵהַמְּדַמָּה וּלְבּוֹא אֶל הַשֶּׁכֶל, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל
יְדֵי תְּפִלָּה, שְׁצָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁלֹּא יִכְנַס בּוֹ שׁוֹם דְּמִיוֹנוֹת
וְרַעֲיוֹנוֹת שֶׁל הַבֵּל, שְׂזֵה מְזִיק מְאֹד מְאֹד לְאָדָם, וּמְכַנְּסֵי אוֹתוֹ בְּמִתַּח וּבְפִתַח
בְּחָנָם.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (וְיוֹשְׁלֵמי שַׁבָּת, פָּרָק י"ד, הִלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק: (דְּבָרִים
ד') "וְהִסִּיר ה'וַיְהִי" מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" זוֹ רַעֲיוֹן, דְּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וְנָתַן

על בְּרִזָּל על צְוֹאֲרָף" זה רְעִיוֹן, הִינּוּ מַה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הָרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עֲוֹנוֹתָיו וּבִפְרֻט שֶׁל פֶּגַם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירִי וּמְדַמֵּן לְעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הַכֹּל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֵתָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתָּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחְשְׁבָתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלּוּ הָרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאִין עָלָיו שׁוֹם עַל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְפֵּךְ אֶת הַכֹּל לְטוֹבָה, וְשֶׁלֹא יִשְׁלֹטוּ בְּבֵיתְכֶם שׁוֹם מִזִּיקִים, וְיִהְיֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה תָּמִיד בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּשְׁה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹד מִגִּיל צְעִיר שְׂיִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בֵּית זִוְגוֹ הַשֵּׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ, כִּי מַה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל עַל מְצִיאת הַזּוּג, וּבּוֹא יְבּוֹא זּוּגְךָ הַנִּכּוֹן, בְּזִמְן הַנִּכּוֹן.

אֵל תִּכְנֶס בְּלַחֲץ, כִּי בְּפִרוּשׁ גִּלְהָ לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (תִּי-מוֹהָר"ן, סִימָן תַּקצ"ה) שֶׁכָּל אִישׁ יֵשׁ לוֹ כְּמָה וְכְמָה זּוּגִים, רַק שֵׁישׁ בְּזֶה כְּמָה בְּחִינּוֹת שׁוֹנוֹת וְעֲנִינִים נִפְלְאִים. כִּי מִכָּל הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּעֲנִינֵי הַשְּׂדוּכִים, אֵף עַל פִּי שְׂאִינָם נִגְמָרִים זֶה בְּעֲצָמוֹ בְּחִינַת זּוּג וְשְׂדוּף. וְלִפְעָמִים יוֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם בְּכַתִּיבָהֶם וְאוֹמְרִים שְׂרָאוּי שְׂזָה יֵשָׂא אֶת זֹאת, וְעַל יְדֵי זֶה נִגְמָר בְּחִינַת הַזּוּג שֶׁל זֶה הָאִישׁ עִם אוֹתָהּ הָאִשָּׁה, וְלִפְעָמִים בָּאִים שְׂדֻכָּנִים וּמְדַבְּרִים הַשְּׂדוּף אֲבָל אִינוּ

נגמר, וגם זה בחינת זיווג וְשִׁדּוּךְ, וּבִדְאִי היא בחינת זיווג יותר מֵהֶרָאוּן. וְלִפְעָמִים נוסעים לעשות הַשְּׂדוּךְ וּבַעַת הַגָּמֵר נִפְרָדִים מֵאִיזָה סָבָה, וְלִפְעָמִים נגמר הַשְּׂדוּךְ וְאַחַר כֵּךְ מִפְסִיקִים הַקָּשֶׁר שֶׁל תְּנָאִים, וְלִפְעָמִים בְּאִין לִידֵי נִשְׂוֹאִין וְאַחַר כֵּךְ בְּסִמּוּךְ נַעֲשֶׂה גִט בֵּינֵיהֶם, וְלִפְעָמִים אֵינוֹ נַעֲשֶׂה הַגֵּט עַד אַחַר אֵיזָה זְמַן, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כִּמְהַ בְּחִינּוֹת שֵׁישׁ בְּעִנְיֵי הַשְּׂדוּכִים וְהַזְוּוּגִים שְׂאִינִם נִגְמָרִים אַחַר כֵּךְ, אָבָל כָּלֵם הֵם בְּחִינַת זְוּוּגִים שְׁלוֹ, כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כִּמְהַ זְוּוּגִים, רַק שְׂאֵצֶל זֶה נִגְמָר אֵיזָה זְוּוּג שְׁלוֹ עַל יְדֵי אֵיזָה דְּבוּר בְּעִלְמָא שְׂמִדְבָּרִים מִזֶּה הַשְּׂדוּךְ, וְלִפְעָמִים עַל יְדֵי אֵיזָה דְּבוּר יוֹתֵר, אוֹ עַל יְדֵי אֵיזָה הַתְּקַשְׁרוֹת אוֹ נְסִיעָה אוֹ עֲבָדָא בְּשִׁבִיל הַשְּׂדוּךְ לְפִי שְׂעָה וְכוּ', וְזֶה הַדְּבָר הוּא עֲנִין נִפְלֵא וְנוֹרָא שְׁלֵא נִשְׁמַע כִּזְאת, שֶׁהַדְּבוּר בְּעִלְמָא שְׂמִדְבָּרִים מִהַשְּׂדוּךְ זֶה בְּעִצְמוֹ הוּא בְּחִינַת שְׂדוּךְ. וְכֵן מוּבָא (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲתוּן, סִימָן ז') הַשְּׂדוּךְ שְׂדוּכָרִים אֶף עַל פִּי שְׂאִינוֹ נִגְמָר הַשְּׂדוּךְ בְּעִצְמוֹ גַם זֶה מִן הַשָּׁמַיִם, וְהַשְּׂדוּךְ לְחוּד עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בּוֹ וְכַהּ.

וְלָכֵן אַל תִּכְנַס בְּלַחֲץ, גַּם לֶךְ יֵשׁ בַּת זְוּג, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (סוֹטָה ב.) אֲרַבְעִים יוֹם קָדָם יִצְרִית הַיָּלֵד בַּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמֶרֶת: בַּת פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי, רַק תִּמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּר מְצִיאת הַזְוּוּג, וּבִזְכוּת הַתְּפִלָּה תִּזְכֶּה לְמַצָּא בְּקָרוֹב אֶת בַּת זְוּוּגָהּ, תֹּאמֶר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל עַת מְצוּא, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בַּת זְוּוּגָהּ.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְזַכְּנֵי לְמַצָּא אֶת בַּת זְוּוּגִי, וְאַתָּה בְּעִצְמָךְ יוֹדַע שְׂאֵנִי מוּכָן כְּבָר לְהַתְּחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת, אֶךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמַּגְנִים וְהַרְעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיאת זְוּוּגִי, וְאֵנִי נִמְצָא בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים כָּל הַשְּׂרׁוּי בְּלֵא אֲשֶׁה שְׂרׁוּי בְּלֵא שְׂמִחָה, וּבְלֵא תוֹרָה, וּבְלֵא חוּמָה, וּבְלֵא שְׂמִיחָה, וְלָכֵן הִנְנִי מִתְחַרֵּט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֵנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְגְלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנַא הַאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמִעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהַר, תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דְּחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, חַזֵּר וְיַהֲיִבְנָא לִיהַ בַּת זְוּוּגִיהַ, וְהִנְנִי שָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלָכֵן תִּזְמִין לִי אֶת בַּת זְוּוּגִי, וְאַזְכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּשְׁר.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחֻלִּים לְבְרִיאוֹתַי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת וְהַרְצוּנוֹת שְׁלֵךְ, יִתְקַבְּלוּ בְּשָׁמַיִם לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי
אֲדוֹן כָּל.

צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְגַדֵּל שׁוֹם בְּעֲלֵי חַיִּים בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כִּי זֶה גּוֹרֵם
לְהִרְבֵּה צְרוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וּבִפְרָט מִי שֶׁלֹּא נִזְהָר לְהֶאֱכִילֵם בְּזִמְן
וְכוּ', וְהוּא לֹא שָׁם לֵב עַל זֶה אֲפֹלוּ וְכוּ', עַל זֶה מְקַבְּלִים עֲנֵשׁ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל,
וְלִכֵּן לְמָה צְרִיכִים לְהִכְנֵס בְּסַכְנָה הַזֹּאת וְיִדְוֶעַ שְׁהָאַרְיִז"ל אָמַר לְזוּג שֶׁלֹּא הָיָה
לָהֶם יְלָדִים וְכוּ', זֶה הָיָה מִפְּנֵי שֶׁגִּדְּלוּ תְּרַנְגוּלִים וְהָיָה שָׁם סֵלֶם שְׁדָרְךָ שָׁם
עָלוּ הַתְּרַנְגוּלִים לְשִׁתוֹת מַיִם, וּבְלִי תְּשׁוּמַת לֵב הָאֲשֶׁה לְקַחָה מִשָּׁם אֶת הַסֵּלֶם,
וְעַל יְדֵי זֶה נִעְנְשׁוּ וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְגַדֵּל שׁוֹם בְּעַל חַי,
וּבִפְרָט כָּלֵב שֶׁעַל זֶה אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁבְת ס"ג.) כָּל הַמְּגַדֵּל כָּלֵב רַע
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ מוֹנֵעַ חֶסֶד מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ; וְאָמְרוּ (פְּתוּבוֹת מ"א:) מִנֵּיִן שֶׁלֹּא יִגְדֵל אֲדָם
כָּלֵב רַע בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְלֹא יַעֲמִיד סֵלֶם רְעוּעַ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ? שְׁנֵאמַר: (דְּבָרִים כ"ב
ח) "וְלֹא תִשֵּׂם דָּמִים בְּבֵיתְךָ", וְלִכֵּן לֹא כְּדָאי לְגַדֵּל שׁוֹם בְּעֲלֵי חַיִּים בְּבֵית.

יעזר הקדוש ברוך הוא שימשך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

חכמינו הקדושים אומרים (יבמות ע"ט.) שלשה סימנים יש באמה זו הרחמנים והבישנין וגומלי חסדים, רחמנים דכתיב: (דברים י"ג י"ח) "ונתן לך רחמים ורחמך והרבה", בישנין דכתיב: (שמות כ' י"ז) "ובעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים דכתיב: (בראשית י"ח י"ט) "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באמה זו; יהודי יש עליו החותמת של רחמן, כי כל בר ישראל הוא חלק אלוך ממעל, והוא בן של הקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב: (דברים י"ד א') "בנים אתם להוי"ה אלקיכם", ורואים בחוש שיהודי תמיד מוכן למסר את נפשו בשביל יהודי אחר, ולעשות טובה להזולת, מה שאין כן גוי הוא בדיוק אחרת וכו', אכל אין שום ענין לשנא גוי וכו', אנהנו מצוים לא ללכת בדרכיהם וכו', אכל לא לשנא גוי וכו', שיש לו שבע מצוות בני נח שהוא מחייב בהם וכו', רק את עמלק עלינו לזכר מעשה עמלק, וזה מצות עשה, כמו שכתוב: (דברים כ"ה י"ז) "זכור את אשר עשה לך עמלק", ובפרט מה שראינו במלחמת העולם הראשונה, ובפרטי פרטיות מה שראינו במלחמת העולם השנייה מה שהם עשו לעם ישראל, על זה אסור לשכח ואסור לסלח וכו', ואם תאמר הרי הצטרפו אליהם עוד אמות וכו', צריכים לדעת שקל אלו שהצטרפו הם גם

כֵּן בְּכֻלָּל עֲמַלְק, וְלָהֶם אֵין שׁוּם תִּקְנָה וְתִקְוָה, וְאוֹתָם מִצְוָה לִשְׁנֹא, אָבֵל סִתָּם לִשְׁנֹא גּוֹי זֶה לֹא דֶרֶךְ יְהוּדִי, סוּף כָּל סוּף אֲבָרָהֶם יִקְרָא חֲזָרָה אֶת בְּנוֹ יִשְׁמַעְאֵל וְכוּ', שְׂעִיזוֹב אֶת הַשְּׂטִיּוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', וַיִּחְזְרוּ לְהִכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן יִצְחָק יִקְרָא חֲזָרָה אֶת בְּנוֹ עֶשׂוֹ וְכוּ', שְׂעִיזוֹב אֶת הַשְּׂטִיּוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', וַיִּחְזְרוּ לְהִכִּיר אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂזָה מַה שְּׂאֲנַחְנוּ מִתְּפִלָּים בְּכָל יוֹם "לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרַתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׂדֵי, וְכָל בְּנֵי כְּשָׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמָּה, לְהַפְנוֹת אֲלֵיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ, יִפְרִיּוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרָה, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן, לְפָנֶיךָ הַיְיָ" אֲלַקִּינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלוּךָ עֲלֵיהֶם לְעוֹלָם וָעֵד, כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הִיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלוּךָ בְּכַבוֹד",

וַיַּעֲקֹב יִקְרָא חֲזָרָה אֶת שְׂתִים עֶשְׂרֵה בְּנָיו, שְׁהֶם כָּלֵל שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲשׂוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, שְׁהֶם כָּלֵל הַשְּׂתִים עֶשְׂרֵה עֲדוֹת וְנִסְחָאוֹת שְׂיִשׁ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ', שְׁהֶם פְּרוּדִים אֶחָד מֵהַשְּׂנֵי וְכוּ', וְאוֹתָם יַעֲקֹב יֵאָחַד יַחַד שְׁלֹא יִהְיֶה יוֹתֵר רִשְׁעוֹת וְגִזְעוֹנוֹת אֶחָד לְהַשְּׂנֵי, וְדוּד הַמְּלֶךְ הוּא יִכְרַת אֶת עֲמַלְק לְגַמְרֵי מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, כִּי לָהֶם אֵין שׁוּם תִּקְוָה, וְכָל הַעוֹזְזִים שְׁלָהֶם מִשְׂאָר הָאֲמוֹת הֵם גַּם כֵּן בְּכֻלָּל עֲמַלְק, וַיִּקְבְּלוּ מַה שְּׂמַגִּיעַ לָהֶם, אָבֵל סִתָּם לִשְׁנֹא גּוֹי זֶה לֹא דֶרֶךְ יְהוּדִי, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ וַתִּבְרָךְ לְכָל בְּאֵי עוֹלָם, וְהַגּוֹיִים שְׂיִלְמְדוּ אֶת הַשְּׁבַע מִצְוֹת שְׁלָהֶם, עַד שְׂיִכְרִירוּ בְּעֶצְמָם אֶת מַלְכוּתוֹ יִתְבְּרָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת זֶה אֶת צְרִיכָה לְשָׂאֵל אֶת עוֹרֶךְ דִּין שֶׁהוּא בְּקִי בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ וְכו', אֲנִי לֹא מִתְמַצָּא בְּחֻקִּים הָאֵלוֹ וְכו', מֵה שְׁאֲנִי כֵן יָכוֹל לָתֵת עֲצָה זֶה רַק תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גָּמוּר מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ וְשָׁעָה בְּשָׁעָה וְכו', כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת אֵין שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם יָכוֹל לִפְעֹל, וּתְפִלָּה זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וּמְשַׁדֵּד אֶת הַטָּבַע וְאֶת הַמְּזֹל, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשְׁתֵּי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ר"ג) הַטָּבַע מְחַיֵּב כֶּף, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנֵּית אֶת הַטָּבַע, הַעֲקָר לֹא לְהַפְגִּס בְּלַחֲץ שְׁזָה מֵה שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת יְשׁוּעָה, סִימָן כ"ו) מִי שֶׁמְתַפְּלֵל כָּל הַיּוֹם עַל יְדֵי זֶה מְקַבֵּל יְשׁוּעָה; וְלִכֵּן בְּכָל שָׁעָה תְּתַפְּלֵי רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי שְׁאֲזַכֶּה כְּבָר לְרֵאוֹת אֶת הַבֵּית שְׁלִי בְּנוֹי, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם עֲפֹכִיבִים עַל זֶה וְכו' וְכו', כֶּף תְּבַקֵּשׁ כָּל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֶךְ, וְתִרְאֵי אֵיזָה יְשׁוּעָה יִהְיֶה לְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּכָל מִשְׁפָּט כְּדַאי לְקַחַת עוֹרֶךְ דִּין אָמִין, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת

אֵהָבָה, סִימָן ט') כְּשֶׁתְּהָא נֹזֶהר מִשְׁנֵאת חֲנָם, אֲזִי כְּשִׁיחֵיהּ לָךְ אִיזָה מִשְׁפֹּט עִם אֱלִים שְׂאִינוּ רוּצָה לְהִתְפָּשֵׁר עִמָּךְ, עַל יְדֵי זֶה יִתְפָּשֵׁר עִמָּךְ; וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מִשְׁנֵאת חֲנָם, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מָה שְׁבִיכְלָתוֹ לְהַגְדִּיל אֵהָבֵת יִשְׂרָאֵל וְלֵאָהֵב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂזָה מִבִּיא לְאָדָם הַצְּלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן י"ג) מִי שֶׁמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּשֶׁבִיל יִשְׂרָאֵל, דִּינָיו אֵינָן בְּטָלִים, וְכֹאשֶׁר יִגְזֹר בֶּן יָקוּם; וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת הַמִּתְקַת דִּין, סִימָן ל"ד) עַל יְדֵי צְדָקָה מֵהַפֶּךְ הַמִּשְׁפָּט וְהַדִּין לְמִדַּת חֶסֶד; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְתַת צְדָקָה כְּמָה רַק שְׂאֵת יְכוּלָה, וְעַקֵּר הַצְּדָקָה הוּא לְתַת לְעֲנִיִּים לְאָכֵל, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בִּיבְנָאֵל בֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, שְׁנוֹתָן לְאָכֵל לְעֲנִיִּים לְרַעֲבִים וְלְצִמְאִים, וּמַחֲלָקִים בְּכָל יוֹם קְרוּב לְאֶלְף מְנוֹת לְגַבְרִים, נְשִׁים וְיִלָּדִים, וְזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעֲב וְצִמְא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שְׁבִבְאֵת רַעֲב אוּ צִמְא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׁלֹא רַעֲב וְצִמְא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּתַת לְאָכֵל לְרַעֲבִים וְצִמְאִים, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמַזּוֹנוֹת; וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שְׁיֻכַּל לְהִשְׁתַּתֵּף בְּהוּצָאוֹת שֶׁל בֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם, שְׂזָה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה לְתַת לְרַעֲבִים וְצִמְאִים לְאָכֵל וְלִשְׁתוֹת, וְיִרְאֶה נִסִּים נְגָלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִחֵיהּ לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּשִׁי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּירוּ יֹאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאני רואה במו עיני כל לילה את ה"כולל חצות קומי רוני" שהקמת, יושבים שמה מנין אנשים ולומדים ומתפללים להקדוש ברוך הוא, ואומרים סדר תקון חצות, שזה מאד מאד חשוב בשמים, ולכן אשריך ואשרי חלקך? יהי חלקי עם חלקך תמיד.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשיא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הייתי מאד מאד שמח אם היית לוקח את הכתה הגדולה "בית מנחם"

ללמד עם הבחורים, כי כל התלמידים אוהבים אותה, וזה אצלי יותר חשוב מהכל, כי עקר גדלת מלמד שייכול להוריד את עצמו אל התלמידים, ולתת לכל אחד את ההרגשה כאלו אין להמלמד רק אותו, ולהיות מלמד זה מאד מאד חשוב בשמים, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ח:): על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד" אלו מלמדי תינוקות; והפרוש הפשוט הוא, כמו שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחדירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך, ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו את עצמם לעקר את האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד תינוקות של בית רבן, ומחדיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדול בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את הכוכבים.

בענין שאשתך מקפידה מאד מאד שלא תדבר עם נשים וכו', דברתי עם המנהל ר' ... נרו יאיר ויכולים לתקן את זה על ידי שאתה לא תצטרך לדבר עם האמהות בכלל, רק על ידי גוף שלישי שהוא המנהל, ואתה יכול להגיד את זה לאשתך.

העקר תשמר על השלום בית שלך, רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עצמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשיב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שהתחלתם סוף כל סוף להזדרז עם בנית האולם שמחות, יעזר הקדוש ברוך הוא שאזכה לעשות שמה המון שמחות.

בענין הבן שלך, אני מאד מפחד שהרגע שהוא יצא מהגבול וכו', הוא כבר לא יוכל לחזור חקית וכו', כי אם לא יהיה לו ויזה, לא יוכל לחזור, ולכן כדאי לותר על שנה או שנתיים שלא יסע, וכך הוא יהיה פה בחממה וכו', כי אם הוא יחזור לך שמה וכו', המסגרת לא כל כך לפי רוחי כהיום.

תחשב על זה אתה ואשתך, ותענה לי, כי אני יעשה מה שאתה רוצה, אבל אני רואה את המציאות שהיו הרבה בחורים שרק יצאו מארצות הברית ולא יכלו אחר כך לחזור, והיום זה מאד מאד חמור מבחינת החק.

אני מאד מאד מבקש אותך שתראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשיג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש הרבה גברים כשיש להם כבר חמש או שש ילדים הם נשברים וכו', ולא יכולים לקחת עליהם יותר על וכו', אז התרוץ הראשון שלהם שפורקים על וכו', והפרוש הוא פשוט, שלא יכולים לקבל שום על הבית, והם חלשי אפי וכו', ולכן את צריכה רק לעודד את אחותך בכל מיני חזק ועודד ושמחה וכו', כי אין לך בררה אחרת, ואם אחותך אומרת שהיא יכולה להתמודד עם זה, אדרבה תתני לה את כל העודד שרק את יכולה, כי תמיד צריכים לשמר שחם ושלום לא תגיע לשבר עצבים, שזה מחלה שמאד קשה ואי אפשר לצאת מזה וכו', ולכן את צריכה לחזק ולעודד ולשמח אותה, ושתאזר בסבלנות עם בעלה, סוף כל סוף הוא האבא של הילדים, ואם תקרב אותו, לבסוף הוא יוציא את השגעון מהראש שלו ויחזר אליה בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשיר.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

איך שאני רואה את המצב וכו', זה לא ילך וכו', ונס שיהא תפסה את זה בזמן הנכון, ומה לה להכניס במטה חולה וכו', את יכולה למסר את המלים לחברה שלך.

אני מאד מאד שמח שהכל הסתדר אצלך, ויצור הקדוש ברוך הוא שתגורו ביחד באהבה גדולה ובהבנה הדדית, כי אתם זוג להפליא, ואני מאד מאד אוהב אתכם, ואני רוצה רק את הטוב שלכם, ולכן תהי ותרגיני וגם הוא יהיה ותרגן, ושניכם תצליחו בחייכם, ולבסוף יהיה לכם בית משלכם, ולא תצטרכו לגור בשכירות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשיר.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כדאי ללכת אל רופא ממחה עינים ולא להתיאש, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס.) על הפסוק (שמות כ"א י"ט) "ורפא ורפא" מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל

לא לִיאֵשׁ, וְלִכֵּן אֵל תִּכְנֹסִי בְּלִחְץ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכֹל
הַמְשֻׁפָּחָה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאֵד מָאֵד אָנִי שְׂמַח שְׂאֲתָה שְׂמַח, וְאָנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאִין עוֹד דְּכָר
כָּל כֶּךָ חָשׁוּב בְּחַיֵּי אָדָם כְּמוֹ הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תִּשְׂמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ וְיִלְדֶיךָ, וְכֵן
תִּשְׂמַח אֶת הַזּוּלוֹת, שְׂזָה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוּלָה שָׂרַק יְכוּל לְהִיּוֹת.

אָנִי מָאֵד מָאֵד שְׂמַח שְׂקִנִּית סְפָרִים וְתוּכַל לְלַמַּד בְּהֵם.

בְּעִנְיַן הָאֵח שְׁלֶךָ, אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לִּיעֵץ לְךָ, אָבֵל הִיָּה טוֹב שְׂיַחְזוֹר בְּחַגִּים
לְפָה, וְאַחַר כֶּךָ יִסַּע עוֹד פְּעַם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

חֲזוּק וְאַמֵּץ מָאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׂמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמַח מִתְרַחֵב דְּעֵתוֹ
וְיִכּוּל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֲזוּק בְּאַמוּנָה שְׂאִין
בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלָקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר
אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוּל,
וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׂכַתּוֹב: (וַיִּקְרָא כִּי"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם
בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְזָעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם

מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנּוּ ז' לְרוּצָה לְהִבְיָא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמַחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָה

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּפַסְּקִי לְרִיב עִם בְּעַלְךָ, וּמְכַל שְׂכֵן לֹא לְקִרּוֹת אוֹתוֹ שְׁמוֹת גְּנָאֵי וְכוּ', שְׁמֵאֵד גַּעַל נֶפֶשׁ וְכוּ', וּבִפְרָט לִפְנֵי הַיְלָדִים וְכוּ', הַחֲשָׁדוֹת שֶׁלְּךָ זֶה בָּא פְּשוּט מִדְּמִיוֹן וְכוּ', וְעַלֶיךָ לְדַעַת שֶׁהַדְּמִיוֹן הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, עַד כְּדֵי כֹף שִׁיכּוּלִים לְהַשְׁתַּגֵּעַ מִזֶּה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ תִּרְאִי לִפְיֵס אֶת בְּעַלְךָ וְכוּ', וְאֵל תִּמְנָעֵי מִמֶּנּוּ שׁוּם דְּבַר וְכוּ', וְחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ירוּשְׁלַמִי שְׁבַת, פָּרָק י"ד, הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר הוֹי"ה מִמְּךָ כָּל חֲלִי" זֶה רַעֲיוֹן, דְּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרִזָּל עַל צוֹאֲרֶךְ" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מַה זֶה הַעֵל הִכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירִי וּמְדַמֵּין לְעֶצְמוֹ כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֶצְמוֹ יוֹתֵר מִה שְׂאֲחֵרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחֲשַׁבְתּוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלּוּ הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֵּן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאִין עָלָיו שׁוּם עַל, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּכַנְסִי לְלִבְךָ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ, כִּי חֲבַל שְׂאֵת הוֹרֵסַת בְּמוֹ יוֹדֵךְ אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֹךְ, יֵשׁ לְךָ בְּעַל נִפְלָא מְאֹד, תִּשְׁתַּדְּלִי לְהַתְּאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאִפְלוּ

שָׁזָה בָּא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵהַ שְׂאֵמֶר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִנּוּם צְעִירָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשִׂאשָׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרוּךְ כָּלֵל בָּא מִגָּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֵשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תַהֲיֶיהָ לָהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֵשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשְׂרֵר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֵשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׂרִי הָאֵשֶׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂאָז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אָסוּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַיְדִים וְכוּ', אִיפֹה שׁוּמְעִים דְּבָר כְּזֶה שְׂאֵשֶׁה תְּרַבִּין לְבַעֲלָהּ? וּבְפָרֵט לְפָנֵי הַיְלָדִים, זֶה בּוֹשֶׁה וְחִרְפָּה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּחַזְּרִי בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְתַפְּיִסִי אֶת בַּעֲלֶךָ, אֲנִי מֵאֵד מְקוּהָ שֶׁתְּצִיִּתִי אוֹתִי, וְלֹא תְצַעְרֵי אוֹתִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּשִׁיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי כְּתַבְתִּי עִכְשָׁו מִכְתָּב חֲרוּף לְאִשְׁתְּךָ, רָאָה לְהַתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עַז, הַעֲקֵר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאֶה שְׁבִזְכוּת זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ עַל הַכֵּל, וַיְהִיָּה לָךְ פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעַת הַעֲקָר רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאִף

שְׁזָה מֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּמִצָּב שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַחְזִיק מִצְמָד, וְתִרְאֶה אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מָה אָמַר לָךְ, אֲנִי מֵאֵד בְּצַעַר גְּדוֹל מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', עַד כְּדֵי כָךְ שְׂאִשְׁתָּךְ הוֹלֶכֶת אִתָּךְ בְּאַלִּימוֹת גְּדוֹלָה וְכוּ', אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאִחֵר הַמְכַתֵּב, הִיא תִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְלִכְן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתָּךְ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא חֲתָ"ךְ הִיוּצָא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יְדָךְ", יוּצָא גַם מִפְּסוּק: (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּת' אִיךְ שְׂמַח", וְלִכְן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן אִתָּה צְרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מֵאֵד מֵאֵד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַח אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לָךְ וְיִמַר לָךְ הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאֲגוֹת לֹא תִבּוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכְן הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֵּאמַר בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמַח? הֲרִי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא חוֹבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שֶׁחֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (נְדָרִים מא.) אֵין עֲנִי אֲלֵא מִדַּעַת, עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסְרוֹן דַּעַת, כִּי הַמְאֲמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׂאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוֹר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבָּר גְּדוֹל וְדַבָּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מִעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כָךְ שְׂאֲמְרוּ חֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֵלִין ז:) אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמָטָה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרִּיזִין מְלַמְעֵלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְעֵ קִטְנָה אִם לֹא מְכַרִּיזִין עַל זֶה קָדָם מְלַמְעֵלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפְרִנְסָה; וְלִכְן בְּזֶה שֶׁתְּשִׂימַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שְׁנִבְרָאתָ יְהוּדִי וְשִׂלָּא עֲשִׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמַחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשֶּׁפַע וְהַפְּרִנְסָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עַקֵּר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא שִׂיכוֹל לְהַחְזִיק מֵעֶמֶד בְּעַת צָרָתוֹ, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהַחְזִיק מֵעֶמֶד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, תִּצָּא מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁלְךָ וְכוּ', כִּי כִּף אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי שִׁבְת, פֶּרֶק י"ד הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר הַיְוִי"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" זֶה רַעֲיוֹן, דָּאֵמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שֵׁם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרִזֵּל עַל צִוְּאָרְךָ" זֶה רַעֲיוֹן, הִינּוּ מָה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבִּים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עוֹוֹנוֹתָיו וּבִפְרָט שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֵץ תְּדִירֵי וּמְדַמֵּין לְעֶצְמוֹ כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מָה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמָה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִקְאֻמַּת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֶצְמוֹ יוֹתֵר מִה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחֲשַׁבְתּוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֱלוֹ הַרְעִיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶּן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל.

חֲזֹק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֶצְמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאָדָם שָׂמַח מִתְּרַחֵב דַּעְתּוֹ וַיִּכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֶצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שִׁחֲזֹק בְּאֲמוּנָה שְׂאֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַפֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַּעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרִגִּישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאֲרָץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח) על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשכ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה ישיבה עם שאר הדיינים, לסדר תקנון מסדר מענין שכר דירה, כי גם אנשי שלומנו התחילו לעלות את המחירים, וממילא תושבי המקום לומדים מהם, וזה כבר זועה מאלו שמפקיעים שערים וכו', גם בענין הכשרים אם אתם נותנים הכשר, צריכים מאד מאד לשמר שלא יהיה יתושים וזבובים ותולעים וחרקים וכו', בתוך האכל, כי עכשו החם מחניק, וביותר נכנסים בהאכל וכו', ובקלות יכולים לעבר על אכילת טרפות ונבלות, שקצים ורמשים וכו', אסור היום להאמין לאף אחד, רק לבדק בעצמו מדי פעם לפעם, בדרך כלל מי שיש לו חנות וכו', או עסק וכו', הוא מקל לעצמו וכו', ונעשה קל שבקלים וכו'.

ועוד מה שיש לתקן, תראו לשבת ולדון על זה, ותשלחו לי דו"ח, כי הולך לי בחיים שיהיה לנו קהלה קדושה, קהלה שמבססת על הלכה ועל למוד תורה הקדושה, ועל עשיית חסד אחד עם השני.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשכא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

נקלעת בדבר קשה מאד מאד, כי בפרוש מובא בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן ר"מ, סעיף י"א) ראה אביו שעבר על דברי תורה, לא יאמר לו: עברת על דברי תורה, אלא יאמר לו: אבא כתוב בתורה כך וכך, כאלו הוא שואל ממנו ולא כמזהירו, והוא יבין בעצמו ולא יתבייש. ואם היה אומר שמועה בטעות, לא יאמר לו: לא תתני הכי וכו', עין שם, זאת אומרת אם תופסים את האבא או את האמא עוברים עברה חס ושלום, אסור לומר להם וכו'.

ולכן עצתי שרק תכתב מכתב ותשים את זה בתוך התיק שלה, ואם אתה יכול לשנות את כתב ידך או שאחר יכתב את זה, מה טוב ומה נעים, עם כל זאת אתה צריך מאד מאד להתחזק ולדון את האמא לכף זכות, כי מסתמא לא קבלה את החם והאהבה בבית, אזי היא מחפשת את זה בחוץ, אף שזה לא מצדיק, עם כל זאת זה המצב היום, בני אדם אין להם שכל, ובמקום שיהיה אהבה והבנה הדדית בתוך הבית, אזי תמיד רבים ביניהם ואין שלום בבית, ומכל דבר קטן נעשה אש גבוהה, עד שגשרף כל הבית וכו', שבאים לגרושין, ומי סובל, הילדים, ולכן אשרי האיש והאשה שהם

מסורים אחד להשני, ומכבדים אחד את השני, ומבינים אחד את השני, וכך יהיה להם בית לתפארת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ד' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

כדי להצליח צריכים בטחון עצמי, וזה מה שחסר לך, ולכן תראה להתאזר בבטחון, ואל תפחד משום דבר שבעולם, וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ז, חלק א', סימן רמ"ט) עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה, וזה בחינת (אבות פ"ק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו: (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולכש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות; ולכן אם אתה רוצה להצליח בכל דבר, אתה צריך לבנות את עצמך עם בטחון עצמי, ולא לפחד משום דבר, ולבקש הרבה את הקדוש ברוך הוא שיהיה לך לב אמין ולב חזק, ואז יהיה לך הצלחה מפלגת בכל דבר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשכג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ד' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂזָה שְׁתֵּי דְבָרִים, הַתְּבוּדָדוֹת זֶה שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין
קוֹנוֹ, וְעַל זֶה הַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִהַכֹּל, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן
כ"ה) הַהַתְּבוּדָדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וְגִדּוּלָה מִן הַכֹּל. דִּהְיִנוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל
פְּנִים שְׂעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָד לְבָדוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ
בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלֹאוֹת בְּדַבְּרֵי חַן וְרִצּוֹי וּפְיֹסִים, לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן
מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁיִקְרְבוּ אֵלָיו לְעַבּוּדָתוֹ בְּאַמְתָּ. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן
שְׁמַדְבָּרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹו הוּא גִדּוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֵצָה
טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלָל הַכֹּל.
כִּי עַל כָּל מֵה שְׁיִחְסֹר לוֹ בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְקַל וְכֹל
מִעַבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ; וְזֶה צְרִיכִים
דִּיקָא לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁיַעֲשֶׂה לְעַצְמוֹ תְּפִלוֹת מְדַעְתוֹ
וּמִלְבוֹ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם.

לְקוּטֵי תְּפִלוֹת, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (ש"ס) גַּם טוֹב לְעַשׂוֹת מִהַתּוֹרָה תְּפִלָּה.
דִּהְיִנוּ כְּשִׁלּוּמֵד אוֹ שׁוֹמֵעַ אִיזָה מֵאֲמַר תּוֹרָה מִצְדִּיק הָאֲמַת, אֲזִי יַעֲשֶׂה מְזָה
תְּפִלָּה, דִּהְיִנוּ לְבַקֵּשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מֵה שְׁנֵאֲמַר שֵׁם בְּאוֹתוֹ
הַמֵּאֲמַר, מְתִי יִזְכֶּה גַּם הוּא לְבוֹא לְכֹל זֶה, וְכִמְהָ הוּא רְחוּק מְזָה. וּיְבַקֵּשׁ
מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁיִזְכְּהוּ לְבוֹא לְכֹל הַנֵּאֲמָר שֵׁם בְּאוֹתוֹ הַמֵּאֲמַר; וְזֶה הַלְקוּטֵי

תפלות, שעל כל תורה ב"לקוטי-מוהר"ן", יש תפלה ב"לקוטי-תפלות", ומה שהחסיר מוהר"ן ז"ל או שנעלם, השלים הרב הקדוש מטשערין ז"ל, ומה שהוא החסיר, זכיתי להשלים את זה, על כל פנים התבודדות זה ענין אחד שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, ומבקש ממנו יתברך כל מה שרוצה, ו"לקוטי-תפלות" בשלומד תורה מלקוטי מוהר"ן, ראוי ונכון לומר עליה גם כן את התפלה מ"לקוטי-תפלות", כדי שיזכה לקיים את מה שגלה לנו רבנו ז"ל, ומוהר"ן ז"ל שבתפלות שלו יש רוח הקדש גדול מאד, וכן נמשכים משער נ', והרבה אנשים כבר זכו לגן עדן על ידי התפלות שלו, ולכן ירא שמים יוצא ידי שניהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתהיה חזק בדעתך לא לעזוב את עצמך בשום פנים ואפן, כי רבנו ז"ל הכניס בנו תשוקה עצומה לחזר אליו יתברך, ובפרוש גלה לנו שהסמ"ך מ"ם יעשה כל מה שביכולתו לשבר את האדם ולהראות לו כאלו הוא לא שנה לשום דבר וכו', לזאת הזהירנו רבנו ז"ל על זה מאד מאד, ואמר שנהיה חזקים מאד מאד לא להניח את עצמנו בשום פנים ואפן, וגלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמ"ט) אשר עקר הגבורה בהלב, כי מי שלבו חזק ואינו מתירא משום אדם ומשום דבר, יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש המלחמות על ידי חזק ותקף לבו שאינו מתירא ורץ לתוף תקף המלחמה, וזה בחינת (אבות פרק ד') איזהו גבור הכובש את יצרו, וזה היה גבורות שמשון שנאמר בו: (שופטים י"ג) "ותחל רוח הוי"ה לפעמו במחנה דן

בין צרעה ובין אשתאל", שבאותן המקומות צלחה עליו רוח השם יתברך ולבש גבורה, דהינו שבא לו חזק ותקף גבורה בלב, ועל ידי זה עשה גבורות נוראות, ולכן צריכים להתאזר בגבורה עצומה להיות רק בשמחה, ולשמח יהודים אחרים, שזה המצוה הכי גדולה, כמאמרם ז"ל (תענית כ"ב). רבי ברוקא חוזא הוי שכיח בשוקא דבי לפט, הוה שכיח אליהו גביה, אמר ליה, איפא בהאי שוקא בר עלמא דאתי? אמר ליה, לא. וכו'. אדהכי והכי אתו הנך תרי אתי. אמר ליה: הנך נמי בני עלמא דאתי נינהו. אזל לגבייהו. אמר להו, מאי עובדיכו? אמרו ליה, אנשי בדיחי אנן, מבדחינן עציבי. אי נמי, כי חזינן בי תרי דאית להו תיגרא בהדיהו טרחינן ועבדינן להו שלמא, נא ונא אם יש למישהו איזה דין ודברים עם הזולת, שלא יעשה שום דין בעצמו, אלא ישתדל ללכת לבית דין, ותהלה לאל, הקמנו "בית הוראה" שבו נמצאים ארבע דינים ממחים, ועל כל סכסוך וכו', או איזה משפט וכו', צריכים רק לפנות אל "בית הוראה", אסור לעשות דין לעצמו, וזה מאד מאד חמור.

וכן באתי לעורר אותך עכשו בקיץ שהחם מאד קשה ומחניק וכו', צריכים לבדק את כל המאכלים שאוכלים שלא יהיה שמה שום תולעים או יתושים או חרקים וכו', שזה אסור חמור מאד, ואמרו בזהר (שמיני מא): כל מאן דאכיל מאינון מאכלי דאסירי, אתדבק בסטרא אחרא, וגעיל נפשיה וגרמיה, ורוח מסאב שריא עליה, ואחזי גרמיה דלית ליה חולקא באלקא עלאה, ולא אתי מסטריה, ולא אתדבק ביה. ואי יפוק הכי מהאי עלמא, אחידן ביה כל אינון דאחידן בסטר דמסאבא, ומסאבין ליה ודיינין ליה כבר נש דאיהו געלא דמאריה, געלא בהאי עלמא, וגעלא בעלמא דאתי. ועל דא כתיב, ונטמתם בם בלא א', דלא אשתכח אסוותא לגעוליה, ולא נפיק ממסאבותיה לעלמין. ווי לון, ווי לנפשיהו, דלא יתדבקון בצרורא דחיי לעלמין, דהא אסתאבו. ווי לגרמיהו, נכל מי שאוכל מאלו המאכלים האסורים הוא מדבק את עצמו בסטרא אחרא, ומגעיל את נפשו ורוח הטמאה שורה עליו, ואין לו חלק באלקי ישראל, וכשיוצא מזה העולם נדבק בו רוחות הטמאה ודנים אותו בדינים קשים ומרים מאד, אוי לו ואוי לנפשו שלא יהיה דבוק בחיי החיים], ובפרט כשאוכלים בחוץ באיזה מסעדה וכו', או קונים את האכל מבחוץ מאיזה מסעדה וכו', צריך להיות הכשר טוב, כי

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַבַּעַל הַבַּיִת הוּא מְקַל לְעַצְמוֹ וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֵינן לְסִמְךָ עַל בַּעַל הַבַּיִת
בְּעַצְמוֹ, כִּי מְדַבְּרִים פֹּה מֵאֲכִילַת שְׁקָצִים וּרְמָשִׁים וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא תִקְפִּיד מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֶפְלוּ
שְׂבִיבֹא לָךְ מְאֹד מְאֹד קְשָׁה, דַּע לָךְ שְׁכַל הַהֲצִלְחָה שְׁלָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
תְּלוּי רַק כְּפִי שֶׁתְּתַפְּלֵל בְּמִנְיַן, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ו'): כָּל הַרְגִּיל
לְבַא לְבַיִת הַכְּנֻסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֵה
שְׂאֲדָם רְגִיל לְבֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא
מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרֻטִי פְּרֻטִית, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו,
וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּבָר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לָמָּה הוּא
לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסֵרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שְׂמִשְׁתֵּלֵם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, שְׁעַל
יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַשְּׂגָחָה עָלִיוֹנָה, וְדַעַת לְנִבּוֹן שְׁלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה הֵן
שְׁחָרִית וְהֵן מִנְחָה וְהֵן עֶרְבִית, תִּכְנִיס כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה בְּקַפַּת הַצִּדְקָה שֶׁל
הַבַּיִת הַכְּנֻסֶת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא דָף י'): רַבִּי אֱלֶעָזָר יְהִיב
פְּרוּטָה לְעֵנִי וְהֵדָר מִצְּלִי. דְּכֵתִיב: (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ", וְכֵן
נִפְסַק בְּרַמְבַּ"ם (פָּרָק י' מֵהַלְכוֹת מִתְּנֻת עֲנִיִּים, הִלְכָה ט"ו) גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים הָיוּ נוֹתְנִין
פְּרוּטָה לְעֵנִי קֹדֶם כָּל תְּפִלָּה וְאַחַר כִּף מִתְּפַלְּלִין שְׁנֵאמַר: (תְּהִלִּים י"ז ט"ו) "אֲנִי
בְּצַדֵּק אֶחְזָה פְּנִיךָ" וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ: (אַרְח חַיִּים, סִימָן צ"ב, סְעִיף י') טוֹב
לְתַן צִדְקָה קֹדֶם תְּפִלָּה: וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁנֹזְהָר לְפָנֶי כָּל תְּפִלָּה לְהַכְנִיס
כְּמָה פְּרוּטוֹת לְצִדְקָה, שְׂאֵז נִכּוֹן יְהִיָּה לְבוֹ בְּטוֹחַ שְׁלֹא יִחְזֹר תְּפִלְתּוֹ רִיקָם,
וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה, כִּי מִצְּוֹת צִדְקָה חַיִּב כָּל יְהוּדֵי לְתַת אֶפְלוּ כְּשֶׁהוּא
עֲנִי גְדוֹל מְאֹד, וְכִמוֹ שְׂצָרִיכִים לְשָׁמֵר שְׁבֵת וְלִהְיִיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְלֶאֱכֹל
כְּשֶׁה כִּף אָדָם חַיִּב לְתַת צִדְקָה, אֲבָל כְּשֶׂאִין לוֹ, הוּא לֹא פְּטוּר מִלְתַּת כְּמָה
פְּרוּטוֹת וְכוּ', וְרַב בְּנֵי אָדָם מְזוֹלְזִלִים בְּמִצְוֹת צִדְקָה שְׁזֵה הַמִּצְוָה הִכִּי גְדוּלָה,
מִפְּנֵי שְׁחֹשְׁבִים שְׂצָרִיכִים לְתַת אֵיזָה נְתִינָה גְדוּלָה, אֲבָל שׁוֹכְחִים שְׂבָאֵלוּ
הַפְּרוּטוֹת קִטְנוֹת שְׁנוֹתֵן כָּל יוֹם, בְּזֵה הוּא קִים מִצְּוֹת צִדְקָה, וְרַק זֶה מָה
שְׁלִיגָה אוֹתוֹ אַחַר מִיתָתוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (יִשְׁעִיָה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָה כְּבוֹד
וְהִי" וְאֶסְפֶּךָ" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ג'): כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה
אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר: "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ
צִדְקָה"; אֵיזָה נַחַת רוּחַ יְהִיָּה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא מִגּוֹפוֹ וְתַעֲלֶה לְמַעְלָה,

ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה (בבא בתרא י"א.) אבותי גזזו לעולם הזה, ואני גנזתי לעולם הבא, שנאמר: "והלך לפניך צדקה כבוד הוי"ה יאספה", אתה לא יכול לתאר איזה שמחה יהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי היום לעשותם כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר, וכן זה הלכה מפרשת שאפלו עני שהוא בעצמו מתפרנס מהצדקה חייב לתת צדקה כמובא (רמב"ם פרק ז' מהלכות מתנות עניים, הלכה ה') ואפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתת צדקה לאחר; וכן הוא (שלחן ערוך, יורה דעה, סימן רמח, סעיף א') כל אדם חייב לתת צדקה אפלו עני המתפרנס מן הצדקה חייב לתת ממה שיתנו לו.

אשרי מי שיכניס דברים אלו בתוך לבו וישתדל לקיים כל הנאמר פה, אז אל רב טוב הגנוז יזכה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שרק תהי שמחה ועליזה, ושום דבר לא יוכל לשבור אותך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ודוד המלך אמר: (תהלים י"ח) "ארחמך הוי"ה חזקי", בזה שאני יודע, רבנו של עולם, שאתה רחמן, זה ההתחזקות שלי, ולכן את צריכה לעשות כל מיני פעולות שבבעולם לחזר אליו יתברך, ולזכר שהוא יתברך אב הרחמן, והוא מבקש אותנו שגם אנחנו נהיה רחמנים, כמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות, פרק ה', הלכה ג') כמה דאנא רחמן בשמים, כך תהוון רחמנין בארעא, כמו שאני רחמן בשמים ומרחם על הבריות, כך אני רוצה שאתם גם כן תהיו רחמנים, כי אצלו יתברך מאד

מֵאֵד חָשׁוּב כְּשֹׁבֵר יִשְׂרָאֵל הוּא רַחֲמָן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בכא קמא, פֶּרֶק ח', הִלְכָה ז') בְּזִמְנָן שְׂאֵתָהּ רַחֲמָן הַמְּקוּם יִרְחַם עָלֶיךָ, וְכֵן אָמַר (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת רַחֲמֵנוֹת, סִימָן י') מִי שְׂאִין לוֹ רַחֲמָנוֹת נִשְׁתַּגֵּעַ; וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵת תִּתְחַזְּקִי עִם הַרְחָמָנוֹת שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמַרְחֵם עָלֶיךָ וְכוּ', וְכֵן אֶת תִּשְׁתַּמְשִׁי עִם מִדַּת הַרְחָמָנוֹת, הֵן עַל בַּעֲלֶיךָ וְהֵן עַל הַיְלָדִים, שְׂצָרִיכִים לְרַחֵם עָלֵיהֶם, וְכַךְ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן צ"ו) מִי שְׂאִין לוֹ רַחֲמָנוֹת עַל בְּנָיו, בְּיָדוּעַ שְׂאִין לוֹ חֵלֶק בַּשָּׂכֶל דִּקְדֻשָּׁה.

נָא וְנָא אִם יֵשׁ לְמִישְׁהֵי אֵיזָה דִּין וְדִבְרִים עִם הַזּוֹלָת, שְׁלֵא תַעֲשֶׂה שׁוּם דִּין בְּעַצְמָה, אֲלֵא תִשְׁתַּדַּל לְלַכֵּת לְבֵית דִּין, וְתַהֲלֵה לְאֵל, הַקְּמַנּוּ "בֵּית הַוְרָאָה" שְׁבוּ נִמְצָאִים אַרְבַּע דִּינִים מִמְּחִים, וְעַל כָּל סְכֻסוֹף וְכוּ', אוֹ אֵיזָה מִשְׁפָּט וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְפָנוֹת אֵל "בֵּית הַוְרָאָה", אֲסוּר לַעֲשׂוֹת דִּין לְעַצְמָה, וְזֶה מֵאֵד מֵאֵד חֲמוּר.

וְכֵן בְּאֵתִי לְעוֹרֵר אוֹתָךְ עַכְשָׁו בְּקִיץ שְׁהַחֵם מֵאֵד קָשָׁה וּמְחַנֵּיק וְכוּ', צְרִיכִים לְבַדֵּק אֵת כָּל הַמְּאָכְלִים שְׂאוּכְלִים שְׁלֵא יִהְיֶה שְׁמָה שׁוּם תּוֹלְעִים אוֹ יְתוֹשִׁים אוֹ חֲרָקִים וְכוּ', שְׁזֶה אֲסוּר חֲמוּר מֵאֵד, וְאָמְרוּ בַּזְהַר (שְׁמִינִי מ"א:) כָּל מֵאֵן דְּאָכִיל מֵאֵינוֹן מֵאָכְלֵי דְאָסִירִי, אֲתַדְּבַק בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְגַעִיל נִפְשִׁיהּ וְגַרְמִיהּ, וְרוּחַ מְסָאָב שְׂרִיא עָלֶיהּ, וְאַחְזִי גַרְמִיהּ דְּלִית לִיהּ חוּלְקָא בְּאַלְהָא עֲלָאָה, וְלֹא אֶתִי מְסִטְרִיהּ, וְלֹא אֲתַדְּבַק בֵּיהּ. וְאִי יְפוּק הָכִי מֵהֵאִי עֲלָמָא, אַחֲרֵיךְ בֵּיהּ כָּל אֵינוֹן דְּאַחֲרֵיךְ בְּסִטְרֵי דְמְסָאָבָא, וּמְסָאָבִין לִיהּ וְדִינֵין לִיהּ כְּבַר נֶשׁ דְּאִיהּ גַּעֲלָא דְמֵאֲרִיהּ, גַּעֲלָא בְּהֵאִי עֲלָמָא, וְגַעֲלָא בְּעֲלָמָא דְאֵתִי. וְעַל דָּא כְּתִיב, וְנִטְמַתְם בָּם בְּלֹא א', דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח אֲסוּוֹתָא לְגַעֲוִלִיהּ, וְלֹא נִפִּיק מִמְּסָאָבוֹתִיהּ לְעֲלָמִין. וְוִי לֹזֵן, וְוִי לְנִפְשִׁיהּ, דְּלֹא יִתְדַבְּקוֹן בְּצִרוּרָא דְחַיִּי לְעֲלָמִין, דְּהָא אֲסַתְּאָבוּ. וְוִי לְגַרְמִייהּ, [כָּל מִי שְׂאוּכֵל מֵאֵלוֹ הַמְּאָכְלִים הָאֲסוּרִים הוּא מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּסִטְרָא אַחְרָא, וּמַגְעִיל אֶת נִפְשׁוֹ וְרוּחַ הַטְּמָאָה שׁוֹרֶה עָלָיו, וְאֵין לוֹ חֵלֶק בְּאַלְקֵי יִשְׂרָאֵל, וְכִשְׁיוּצָא מִזֶּה הָעוֹלָם נִדְּבַק בּוֹ רוּחוֹת הַטְּמָאָה וְדָנִים אוֹתוֹ בְּדִינֵים קָשִׁים וּמְרִים מֵאֵד, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנִפְשׁוֹ שְׁלֵא יִהְיֶה דְבוּק בְּחֵי הַחַיִּים], וּבַפֶּרֶט כְּשְׂאוּכְלִים בַּחוּץ בְּאֵיזָה מְסַעְדָּה וְכוּ', אוֹ קוֹנִים אֵת הָאֶכֶל מִבַּחוּץ מֵאֵיזָה מְסַעְדָּה וְכוּ', צְרִיף לְהִיּוֹת הַכֶּשֶׁר טוֹב, כִּי

בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַבַּעַל הַבַּיִת הוּא מְקַל לְעַצְמוֹ וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֵין לְסִמּוֹךְ עַל בַּעַל הַבַּיִת
בְּעַצְמוֹ, כִּי מְדַבְּרִים פֹּה מֵאֲכִילַת שְׁקָצִים וּרְמָשִׁים וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל מִינֵי אַכְזָרִיוֹת וּמַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת,
וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת שְׁמוּרִים מִמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת וְכוּ', וְנִקְבַּל אֶת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשׁוֹ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת הָעֲשִׁירִים הָאַחֲרִים שֶׁיִּתְרַמּוּ
אֶת הַחֲצִי הַשְּׁנַי שְׁאֵנִי צָרִיךְ לְשַׁלֵּם לְאַבְרָכִי הַכוֹלֵל, כִּי אָנִי מְסוּכָב עַכְשָׁו מָאד
מָאד עִם חוֹבוֹת עֲצוּמִים, כִּי לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מָאד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כָּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלִכְּנֵן צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמִחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר, לְפִי שְׁאִין הַשְּׂמִחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם; וְלִכְּנֵן יַעֲזוֹר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמִחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּה, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל
יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישׁוֹת גְּמוּר, כִּי מֵה שְׁאִין
הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת
וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אָבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי
נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַעֲקֵר רְאֵה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית, מְנַחָה,

עֲרֵבִית בְּמִנְיֵן דִּיקָא, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכֶתִיב (תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלְתִי לָךְ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלֵּל; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמָךְ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשכז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲתָה שׁוֹאֵל שְׁאֵלָה טוֹבָה מְאֹד, וְכָל אֶחָד שׁוֹאֵל אֶת הַשְּׁאֵלוֹת הָאֵלוּ, וְלִכְּל אֶחָד זֶה מִפְּרִיעַ, וְיֵשׁ בָּזֶה לְמוֹד עִמָּךְ, עִמָּךְ עִמָּךְ מִי יִמְצְאוּנוּ, וְנִשְׁתַּדֵּל לְכַר לָךְ אֶת הַכֹּל בְּאֵר הַיֵּטֵב עַל פִּי דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

עֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי תַכְלִית הַבְּרִיאָה הִיְתָה רַק כְּדֵי לְהַכִּיר אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כַּמּוּבָא (זוהר בא מ"ב) בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעִין לִיה; אָדָם צָרִיךְ לְהַכִּיר אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, כִּי אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כֻּלָּל וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְזֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַרְצוֹן וְהַכְּסוּפִין שֶׁל הָאָדָם, לְהִיּוֹת נִכְלָל לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלְהַכִּירוֹ יִתְבָּרַךְ מְכַל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מִתְחִיל אֶת סִפְרוֹ הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, כִּי אֵישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי צָרִיךְ תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל בְּהַשְׁכָּל שֶׁל כָּל דְּבָר, הֵינּוּ בְּהַחִיוֹת אֱלֻקוֹת הַמְּחִיָּה וּמְהִיָּה אֶת אוֹתוֹ דְּבָר שֶׁמְסַתְּכַל עֲלָיו, כִּי הַשְׁכָּל הוּא אוֹר גְּדוֹל וּמְאִיר לוֹ בְּכָל דְּרָכָיו, וְזֶה מְדַרְגַת הַצְּדִיקִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (משלי ד' י"ח) "וְאֶרְחַח

צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום", כי הם הולכים תמיד אחר האור האין סוף ברוך הוא המאיר להם כמו השמש בצהריים, כי מי שמרגיל את עצמו רק להסתכל על אלקותו יתברך המחיה ומנהיה את הבריאה, לו מאיר אורו יתברך באור נפלא מאד, ואמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ג"ב) מכל הדברים צועק כבוד השם יתברך, כי מלא כל הארץ כבודו, ואפלו מספורי הגוים צועק גם כן כבוד השם יתברך, כמו שכתוב: (תהלים צ"ד) "ספרו בגוים כבודו" כי אפלו בספורי הגוים צועק כבוד השם יתברך, כי כבודו יתברך צועק תמיד, וקורא ומרמז להאדם שיתקרב אליו יתברך, והוא יתברך יקרב אותו ברחמים ואהבה וחבה גדולה; וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג"ד) שהקדוש ברוך הוא מצמצם את עצמו כפיכול מאין סוף עד אין תכלית, ומרמז לו לאדם רמזים איך להתקרב אליו, ובכל יום יש לאדם מחשבה דבור ומעשה אחרים שבהם כפיכול הקדוש ברוך הוא מצמצם את עצמו לרמז לאדם רמזים בכל פרט ופרט מחייו וכו', עד כאן ברור לה, וגם אתה מודה על זה, ואדרבה אתה אומר שזה כל חיותך, אבל אתה שוכח כדי להגיע להשגה זו מרחמים שאחד ילמד אותנו את כל זאת, ולהודיע לנו איך זוכים להגיע אל זה, וזה ענין ההתקרבות אל הצדיק, כי בלי הצדיק אי אפשר בכלל לדעת מזאת ההשגה, ובפרט אחד שחטא בכל מיני עוונות שבעולם רחמנא לישזבן, ועבר על כל התורה כלה, והוא מלכלך בזהמת תאות נאוף וכו', לא ידע מה זה שבת וכו', לא ידע מה זה יום כפור וכו', פטם את עצמו בנבלות וטרפות ימים ושנים, ואכל חמץ בפסח וכו', איך אדם כזה יכול להגיע להשגות נוראות ונפלאות כאלו עד שיהיה בטל ומבטל לגבי אין סוף ברוך הוא? מרחמים לבוא אל צדיק שהוא מלמד טוב שיכול להלביש שכל עליו בשכל תחתון ולתת לנו להבין את כל זאת, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל') שהצדיק יכול להלביש שכליות עליונות עד שגם הירוד והפחות גם כן יכול להגיע לזה, כי הצדיק הוא הרחמן האמתי כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') שמרחם על הירודים והנפולים, ומאיר גם בהם אור האין סוף ברוך הוא; ולכן אמר רבנו ז"ל למוהר"ן ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן רצ"ט) שאי אפשר להיות איש כשר באמת כי אם כשמתקרבין להצדיק האמת שבדור. ענה ואמר קדם שנמצא הצדיק האמת בעולם יכולים

להתקרב להשם יתברך מעצמו. אבל אחר שקבר נמצא הצדיק האמת בעולם אי אפשר להתקרב להשם יתברך באמת בשום אופן כי אם כשזוכין להתקרב אליו; וההסבר הוא פשוט כי בכל דור ודור יורד חשכות גדול בעולם, כי את זה לעמת זה עשה האלקים, כי כנגד האור האין סוף שמאיר בכל העולמות ובכל פרטי הבריאה, נגד זה עומד הסמ"ך מ"ם ומעלים ומסתיר את אמתת מציאותו יתברך על ידי כל התאוות והמדות רעות שיש בכל אדם וכו', תאוות נאוף, תאוות קמון, תאוות אכילה ושתיה, תאוות הכבוד והשררה, ותאוות הנצחון וכו', ולכן קשה מאד מאד להתקרב אל הקדוש ברוך הוא אלא על ידי הצדיק האמת שזכה להפלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, עד שאין לו שום הסתכלות בזה העולם, ואין לו שום שמיעה ודבור בזה העולם וכו' וכו', כמובא (ספורי-מעשיות, מעשה י"ג מהשבעה קבצנים), ולכן אמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן ש"י) כמה צלם אלקים היו מנחמים ברפ"ש שאני הוצאתים מהרפ"ש והטיט שהיו שם, ועל ידי נתקרו אליו יתברך בהתקרבות כזה שאין להם להתבייש מצדיקים גדולים וכו', כי נראה בחוש שהמתקרבים אלי נשתנה פניהם, ובא עליהם פנים של יהודי בחינת צלם אלקים. הלא יש אצלי אנשים שאיני יודע אם השאול תחתיות היה די להם, כי גם השאול תחתיות היה קטן לפניהם, שאם היה אפשר להם לחתור תחת שאול תחתית היו חותרים, ועל ידי נתקרו וכו'; ולכן עליך לדעת אשר אי אפשר בשום פנים ואופן להגיע להשגה זו אלא כשזוכים להיות מקרבים אל רבנו ז"ל כי בפרוש גלה לנו (חיי-מוהר"ן, סימן רע"ט) מן רבי שמעון בר יוחאי שהיה חדוש כמפרסם, היה העולם שקט עד האריז"ל, הינו שמרבי שמעון בר יוחאי עד האריז"ל, לא נתגלו חדשות כמו שנתגלו על ידי רבי שמעון בר יוחאי, עד שבא האריז"ל שהיה חדוש כמפרסם, והוא גלה חדשות לגמרי שלא נמצא מי שיגלה חדשות כאלה עד האריז"ל. ומן האריז"ל עד הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, היה גם כן העולם שקט בלי חדוש, עד שבא הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שהיה חדוש נפלא, וגלה חדשות. ומן הבעל שם טוב הקדוש זי"ע עד עתה היה גם כן העולם שקט בלי חדוש כזה, והיה העולם מתנהג רק על פי ההתגלות שגלה הבעל שם טוב הקדוש זי"ע עד הנה, עד שבאתי אנכי ועתה אני מתחיל לגלות חדשות נפלאות לגמרי שעדין לא נתגלו על ידי שום נברא

וכו'; והפרוש הוא, כי תכף ומיד מהחרבן נחשף כל האורות לגמרי, ושלח לנו הקדוש ברוך הוא יחידי הדורות שהם מאירים את אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונפלא מאד, והם רבי שמעון בן יוחאי עם הזהר והתקונים וכו', ואחר כך האריז"ל עם גלוייו הנפלאים, ואחר כך הבעל שם טוב הקדוש זי"ע עם תלמידיו שגלה נוראות נפלאות, ולבסוף שלח לנו הקדוש ברוך הוא את רבנו ז"ל שהוא מגלה נוראות נפלאות מאד, עד שיכול להביא הארת האין סוף ברוך הוא אל כל היודים והנפולים והמשלכים בתאוותיהם, ואמר (תני-מוהר"ן, סימן רנ"א) יש לאל ידי להחזיר כל העולם כלו למוטב, ולא בלבד אנשים פשוטים אלא אפלו צדיקים ואנשים גדולים אני יכול להחזירם למוטב. כי גם הצדיקים צריכים להחזירם למוטב. ולא מבצאי ישראל קדושים אלא כל האמות העולם כלם אני יכול להחזירם להשם יתברך, והייתי יכול להוליכם סמוך לדת ישראל. אך דיו לעבד להיות פרבו; רואים מזה מי זה רבנו ז"ל וכו', ומזה זה רבנו ז"ל וכו', עד כדי להגיע להשגה כזו לראות ולשמע מהכל אלקות ויזכה לדבר אליו יתברך כדבר איש אל רעהו, על זה צריכים קדם לשמע בקול הצדיק האמת, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס') שהוא מעורר מהשנה העמקה שאדם ישן שמה וכו'.

והנה מבאר היטב כל הענין בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז') כדי להגיע לאמונה ברורה ומזככת צריכים להיות מקרב אל הצדיק האמת, שעל ידו זוכים להגיע אל האמונה, ואי אפשר לבוא לידי אמונה כי אם על ידי אמת, הינו שיחפש האדם את נקדת האמת ולא יטעה את עצמו, כי יש גם כמה מיני אמונות כזביות מה שהגוים מאמינים בהם וכו', שאין להם שום יסוד כלל, ואם אין לאדם מדת האמת, אזי בקל יכול לטעות אחר אמונות כזביות, מאחר שמשליך את שכלו וסומך רק על אמונה לבד בלי אמת, וכל האמונה שלו מטעית מעקרא, כי אין בו אמת כלל כי הולך אחר אמונות כזביות שאין להם שום יסוד, ולכן צריכין לצרף אל האמונה הקדושה גם מדת האמת, הינו לחפש את הקדוש ברוך הוא, כי רק הוא יתברך נקרא אמת כמו שכתוב: (רמיה י) "והויה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם" ועל ידי שתמיד יחפש את נקדת האמת שהוא הקדוש ברוך הוא אזי יזכה להגיע אל אמונה נכונה ואמתית. ואל מדת האמת אי אפשר לזכות אלא על

ידי התקרבות לצדיקים, כי הצדיקים האמתים הדבקים בו יתברך הם מגלים אור האמת בעולם, שהוא אור אלקותו יתברך, ובלי הצדיקים אי אפשר להגיע אל האמת כלל, כי אור השם יתברך גדול מאד, וצריכין עצת הצדיקים לצמצם את האור בכדי שנוזפה להשיגו, שזהו כלליות כל העצות הנפלאות והלמודים נוראים שקבלנו מהצדיקים שיש בכל דור ודור, שהם מגלים עצות ודרכים נפלאים איך להתקרב אליו יתברך, ואיך להמשיך עלינו אור האמונה בלי נטיה מן האמת כלל, ולכן כל מה שאדם מתקרב אל הצדיק, כן נחקק בו אמונה, וכמו שאמר חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח) על הפסוק: (שמות י"ד) "ויאמינו בהוי"ה ובמשה עבדו", אם בהוי"ה האמינו במשה לא כל שכן, אלא כל המאמין ברועה ישראל מעלה עליו הכתוב כאלו מאמין במי שאמר והיה העולם, עין שם, כי דיקא על ידי אמונת צדיקים וההתקרבות אליהם, זוכים להגיע אל אמונה ברורה בהשם יתברך, ועל ידי זה יוצאים מן הגלות.

כל זה הארכתי לך קצת, אבל זה רק על קצה המזלג וכו' מה שיכולים עוד לברר את כל הענין הזה. והדבר הוא פשוט מאד, כי בלי הצדיק יכולים לפל בטעיות גדולות מאד מאד, כי הצדיק הוא בחינת תורה שבעל פה, ואי אפשר להשיג תורה שבכתב אלא על ידי התורה שבעל פה, והתורה הקדושה הוא תורת חיים, שעל ידו האדם נעשה כלי לקבל בו את האור אין סוף ברוך הוא, כי: (תהלים קי"ט) "כל מצותיך אמונה" כל המצוות מביאים את האדם לאמונה, ובלי קיום מצוות מעשיות אדם חי בדמיון אחד גדול, שהוא חושב שרואה אלקות ומרגיש אלקות הם רצונו וכו', ובלי קיום מצוות מעשיות הכל דמיון אחד גדול מאד, והמצוות הם רצונו יתברך, ובזה שאדם מקיים את המצוות בזה הוא משלים את רצונו יתברך, ולכן במשך כל הדורות כל אלו שלא קימו מצוות מעשיות דיקא פרקו על לגמרי רחמנא לישזבן, כגון כת הקראים והצדוקים והבייתוסים וכו', עד פת ש"ץ שם רשעים ירקב, ולכן מכרחים להיות מקרב אל צדיק האמת כדי שיפתח לנו את העינים לראות את האמת, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ז) שהצדיק פותח את העינים להסתכל בגדלת הקדוש ברוך הוא, והעקר להסתכל על עצמו איך הוא אויז בד' יסודות שלו, אם כבר ברר וזכף אותו וכו'.

עכשו עליך לדעת אשר כדי להיות מקרב אל רבנו ז"ל צריכים להתמיד מאד מאד בספריו הקדושים, עד שיהיה שגור על פיו ממש, כי בלי למוד ספרי רבנו ז"ל אף אחד לא יכול לדבר בשמו, אתה כותב שגמרת פעם אחד לקוטי מוהר"ן וכבר עשית ספר על פי דעתו ועל פי דעת הבעל שם טוב וכו', עליך לדעת שקדם שאדם גמר את כל התורה כלה תנ"ך, ששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, וכל המדרשים כלם, וכל ספרי הזהר והתקונים, וכל כתבי האריז"ל, וכל ספרי הפוסקים רמב"ם, טור ושלחן ערוך וכו' וכו', צריך להתבייש לכתב שהוא חבר ספר, פן ואולי הכל מלא דמיונות וכו' וכו', ולכן כל אלו החדשים מקרוב באו וכו' שאומרים דעות בחסידות ברסלב וכו', ומכל שכן שהעבר שלהם לא כל כך מזהיר וכו', איך הם לא מתבישים לדבר על כלם וכו', ולומר שהם מפרסמים של שקר וכו', ומעוררים מדנים ומחלוקת, ושנאת חנם וכו', וגורמים פרודים וכו', עליהם אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ט) "שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו" - יש אנשים שעשו מעשה זמרי ורוצים שכר כפנתוס, להם אומרים שב תחתיה, ועל כל פנים אל תצא ממקומך למעלה ממדרגתך וכו', מכל שכן אדם שאין לו בכלל צלם אלקים, אין לו זקן ופאות וכו', איך הוא יכול להתעסק בדברים רוחניים ודקים וכו' בשעה שהאל"ף בי"ת של יהדות אין לו, לא זקן ופאות וכו', לא ציצית ותפלין וכו', איך אדם כזה יכול אפלו לדבר מרוחניות וכו', או לחבר ספר ברוחניות וכו'.

הקדוש ברוך הוא יאיר עינינו באור תורתו, ונזכה לחזר בתשובה שלמה על פגם אמונת חכמים שמשם נובע גם הפגם באמונה בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נַפְשׁ שְׁאַתָּה מִשְׁקִיעַ בְּשִׁפּוֹן
וּבִבְנִית הָאוֹלָם, עַד כְּדֵי כֵן שֶׁעֲבַדְתָּ עַד מֵאַחַר בְּלִילָה וְכו', אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד
מוֹדָה לָךְ עַל זֶה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְאִיר לָךְ אֶת הַמְּזוֹל, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד
דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל זְמַן שְׁאֵדָם חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הִכִּי מְאֹד, וְלִכֵּן
תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהִכַּל לְכַל אֱלֻקוֹת
גְּמוּר הוּא, וּבִמְחֻשְׁבָּה זֶה תָּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל
רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מְכֹל רַע,
אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזֹכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחְשַׁבְתּוֹ תָּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ
כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהִכַּל לְכַל הוּא אֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא
בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה.

שְׁמַעְתִּי שֶׁהִבְחֹר הַצֵּעִיר ... גְּרוּ יְאִיר נִמְשָׁךְ אַחֲרֶיךָ הִרְבֵּה וְעוֹזֵר לָךְ וְכו',
תִּרְאֶה לְקָרְבוֹ מֵאֵד מֵאֵד, כִּי אֵין לוֹ מִי שֶׁיִּטְפֵּל בּוֹ, וּבִזְזָה שְׁאַתָּה מַחְזִיק אוֹתוֹ,
נִכּוֹן לְבַנוֹ בְּטוֹחַ שְׁיִשְׂאֵר יְהוּדֵי יִרָא שְׁמַיִם שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמִצְוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִשְׁפִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן מֵה שְׁאַתָּה צְרִיךְ לְרֹאוֹת לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי רַבְנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלֹהֲתַגְבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָל הַחֹלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוֹל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמִסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנֵת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחַר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנֵת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מִצְוִיָּה אֲצִלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׂמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוֹלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתִמְיוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תַּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְדַע לָךְ שְׁלָנוּ אֵין אֶף אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן צְרִיכִים לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמֵנוּ לְדַבֵּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל מֵה שֶׁמַּעִיק וּמַצִּיק לָנוּ לְדַבֵּר וְלִסְפֹּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שֶׁמְדַבְּרִים אֶל חֵבֵר טוֹב, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אֶחָד, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חֲשׁוֹב כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֵה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה מְזַעֵזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן בַּכְּתָב.

עַכְשָׁו בְּעֵינֵינוּ נִשׁוֹאֵין וְכוּ', צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׂמִים, מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה כְּכֹה, וְלִהְיֶים מִשְׁפָּחָה וְלִהְנַצֵּל מֵעֲבֻרוֹת, וְלִכֵּן אֵתָה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְקַחַת אֶת הַשְּׂדוּךְ הָרִאשׁוֹן שֶׁמַּצִּיעִים לָךְ, וְלִהְתְּחַתֵּן לְשֵׁם שְׂמִים, וּמֵה גַם לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַהוּרִים שֶׁמַּגִּיעַ לָהֶם כְּבָר נַחַת מִמֶּךָ, כִּי הִרְבֵּה סְבָלוֹ עַד שֶׁגָּדְלוֹ אוֹתָךְ וְכוּ', וְלִכֵּן דַּע לָךְ שֶׁמַּצִּיאַת חַן בָּא אַחַר כֵּן, הֵינּוּ אַחַר הַנְּשׂוֹאֵין, וְזָכַר מֵה שֶׁאִמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבֻמוֹת ס"ג.) "נַחֲחִית דְּרָגָא נְסִיב אֵתְתָא", צְרִיכִים לְרַדַּת מְדֻרְגָה וְאֵז מוֹצְאִים אֶת

הזווג, כי בדרך כלל בחור או בחורה הם גאותנים וכו', ולא מתאים להם לקחת את זאת או את זה וכו', אני הכי חכם והכי יפה וכו', יקח את זו? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', יקח את זה? והם מסתובבים ומחפשים את הזוג שלהם כפי הדמיון שנכנס בכל אחד ואחת כאלו מי יודע מה הוא, והם מחיבים שיבואו להם זוג משהו שעדין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שיבוא אלי על סוס לכן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיולד זוג כזה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות ג.) "נחית דרגא נסיב אתתא", תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להיות שלם עם עצמו, ואי אפשר לכפות על אדם לעשות מה שנגד רצונו וכו', ונגד טבעו וכו', ובפרט באיזה עבודה, אם אדם עובד באיזה עבודה בכפיה ונגד רצונו, אז תמיד יהיה ממרמר, ולמה צריכים את זה? באנו לזה העולם רק לשמח ולהכיר את הקדוש ברוך הוא מכל דבר,

וּכְמוֹ שֶׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם: (קהלת ח' ט"ו) "וְלִשְׁבַחְתִּי אָנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר
אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּי אִם לֶאֱכֹל וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂמוֹחַ וְהוּא יִלְוֵנוּ בְּעַמְלֹ
יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ".

מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ו) הַצַּדִּיק שֶׁמְמִית אֶת
עַצְמוֹ בַּתְּפִלָּתוֹ בְּאִיזָה מֵהַמְקוֹמוֹת צָרִיד לֹא לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּיוֹתֵר, זֶה בְּמִקּוֹם
שֶׁנִּכְנַס בּוֹ מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְכוּ', עַיִן שָׁם, כַּמּוֹכֵן שֶׁזֶה שִׁיף רַק בְּרוּחָנִיּוֹת, הֵינּוּ
כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִתְגַּבֵּר עָלָיו כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת
זְרוֹת וְהַרְהוּרִים וְהַסְּפָקוֹת וְכוּ', דִּיקָא שֶׁם צָרִיד לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ וְלְהַמְשִׁיךְ
לְהִתְפַּלֵּל, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל, כְּמוֹ כֵן בְּעַנְיַן שְׂמֵחָה, כְּשֶׁרוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה,
וּמִתְגַּבֵּר עָלָיו יִצְרוֹ בְּכָל מִינֵי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְכוּ', מֵה לֶךְ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה אֲתָה
הַכִּי גְרוּעַ וְכוּ', דִּיקָא שֶׁם צָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ כֵּן לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, וְכֵמוֹ
כֵּן בְּכָל דָּבָר שֶׁבִקְדוּשָׁה אֵיפֹה שֶׁמִּתְגַּבֵּר הַסֵּמ"ך מ"ם לְמַנַּע אֶת הָאָדָם, שֶׁמָּה
צָרִיכִים לְהִתְגַּבֵּר כְּנִגְדוֹ וְכוּ', אֲבָל לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּגוֹן בְּעִבּוּדָה וְכוּ', אוּ בְּשֶׁאֵר
דְּבָרִים שֶׁלֹּא נִרְאֶה לְאָדָם וְכוּ', אָדָם אֲסוּר לוֹ לְכַפֹּת אֶת עַצְמוֹ נֶגֶד רְצוֹנוֹ
לְשׂוּם דָּבָר, בְּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם רַק לְהִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו
הַקְּדוּשִׁים, וְלִלְמַד אֶת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְלְהַכִּירוֹ יִתְבָּרַךְ מְכַל פְּרִטֵי הַבְּרִיאָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּשֵׁלֵּא.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת הַיְלָדִים צָרִיכִים לְחַנֵּךְ רַק כְּפִי הַגִּיל שֶׁלָּהֶם, וְהַכֵּל בְּאַהֲבָה וּבְשִׂירָה

ובזמרה, כגון מהגיל צעיר שרים אתם רק את הפסוק הראשון שמע ישראל וכו', ובגיל יותר מבגר שיכולים כבר לומר גם פרשת ואהבת וכו', ובגיל יותר מבגר גם פרשת "והיה אם שמע" וכו', ובגיל שבע שמונה כבר יכולים להגיד את כל קריאת שמע, ואחר כך לפי הגיל מוסיפים עוד פסוקים, העקר שהכל ילך בשירה ובאהבה גדולה מאד, וכן לשיר להם נגוני שמחה וכו', והעולה על הכל לספר להם ספורי צדיקים כפי רמת הילדים וכו', וזה החנוך הכי טוב.

העקר לא ללכת בכח, ומכל שכן לא להכות ולהרביץ וכו', שרפנו ז"ל הקפיד על זה מאד מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכי לרב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציה, ותגדלי אותם בקלות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשלב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להיות הכי מאשר בחיידך שזכית כבר להיות שלש עשרה פעמים באומן, ועשר פעמים בראש השנה וכו', איזה זכות יש לך זה אי אפשר להסביר לך, וכשתצא מזה העולם אז יתודע לך הזכות הגדולה הזו וכו', ואמר מוהרנ"ת ז"ל ענש הגלגול זה ענש קשה מאד מאד, כי מי יודע באם שירד לזה העולם, אם לא יהיה לו יותר גרוע בחייו הגשמיים, ומכל שכן בחייו הרוחניים וכו', כי אדם סובל בזה העולם מה שסובל בימי חייו וכו', ומי אומר כשיחזור עוד פעם בגלגול, אם זה לא יהיה לו יותר גרוע וכו', עם כל זאת אמר מוהרנ"ת ז"ל: אם הייתי יודע שבגלגול הבא אזכה להיות עוד פעם אחת אצל ציון רבנו ז"ל, הייתי מתעקש לרדת עוד פעם בגלגול, עמד וראה והתבונן מה זה לזכות להיות אפלו פעם אחת אצל ציון רבנו ז"ל.

בְּעֵינַי הִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת שֶׁלָּךְ וְכוּ', אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שֵׁישׁ לְךָ
 נִשְׁמָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהַסֶּמֶךְ מ"ם לֹא עֹזֵב אוֹתָךְ, וּמִפִּיל אוֹתָךְ תְּמִיד בְּעֶצְבוֹת
 וּבִמְרִירוֹת וּבִדְכָאוֹן, וּמִיֵּאֵשׁ אוֹתָךְ כְּאִלוֹ אֵין לְךָ שׁוֹם תִּקְוָה וְכוּ', וּמִמָּךְ כְּבָר
 לֹא יִהְיֶה שׁוֹם דְּבַר וְכוּ', וּבְכָל פַּעַם אַתָּה יוֹרֵד וְנוֹפֵל יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאַתָּה מְרַגֵּישׁ
 שְׁעָדִין לֹא הִגַּעְתָּ אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנְּחִלָּה וְכוּ', הַאֵם אַתָּה יוֹדֵעַ מַה זֶה מְנוּחָה
 וּמָה זֶה נְחִלָּה? וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, בְּרַפְתַּת הַשְּׁחַר, הַלְּקָה ה', אוֹת מ"ב)
 עַל הַפְּסוּק (וַיִּקְרָא כ"ב) "וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחַר יֵאָכֵל מִן הַקֶּדְדִּים", שֶׁזֶה
 מְרַמֵּז עַל בִּיאַת שְׁמֹשׁ, בְּיוֹמוֹ הָאֲחֵרוֹן בְּעַת פְּטִירָתוֹ מִן הָעוֹלָם, שֶׁהוּא בְּחֵינַת
 בִּיאַת הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁל כָּל יְמֵי חַיָּיו, שֵׁישׁ שְׁעָקֵר גַּמְרׁ טְהָרָתוֹ יִזְכֶּה רַק אַחַר בִּיאַת
 שְׁמֹשׁ לְגַמְרֵי, וּכְעֵין שְׁאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִמָּא פָּרָק ו') שֵׁישׁ כְּמָה וְכְמָה
 שְׁאֵף עַל פִּי שְׁעָשׂוֹ תְּשׁוּבָה וְהִיָּה לָהֶם יְסוּרִים, עֲדִין תְּשׁוּבָה יוֹם כְּפֹרֵר וְיְסוּרִין
 תּוֹלִין עַד יוֹם הַמִּיתָה שְׁמִכְפָּר, וְעַל כֵּן כָּל מִי שֶׁהוּא נִמְצָא בְּמַצֵּב זֶה, אִם
 יִפֹּל חֵס וְשָׁלוֹם בְּדַעְתּוֹ מִחֲמַת זֶה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', לֹא יִזְכֶּה גַם אַחַר יוֹם
 הַמִּיתָה שֶׁהוּא אַחַר בִּיאַת שְׁמֹשׁ, לְאָכֵל מִן הַקֶּדְדִּים וְכוּ', כִּי בּוֹדָאֵי הַטָּמֵא
 לְגַמְרֵי וְלֹא טָבֵל עֲדִין אֵין מוֹעִיל לוֹ הָעֶרֶב שְׁמֹשׁ, רַק זֶה שֶׁהִתְיַגַּע כָּל יְמָיו
 בְּכָל מָה שְׁעָבֵר עָלָיו, וְהִתְחַזַּק בְּרִצּוֹן חֲזָק מְאֹד לֹא לַעֲזֹב אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוֹם
 פְּנִים וְאִפְּן, וְאִפְּלוֹ שְׁעוֹבֵר עָלָיו מַה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הוּא מִתְחַזַּק
 וְלֹא מְנִיחַ אֶת רְצוֹנוֹ לְהַכְּלֵל בּוֹ יְתִבְרָךְ, וְכֵן וְטוֹבֵל בְּמִקְוָה וּמִתְחַיֵּל בְּכָל יוֹם
 לְהִטְהָר עֲצָמוֹ וְכוּ', אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא עָלְתָה בְּיָדוֹ לְהִטְהָר בְּשִׁלְמוֹת, אֵף עַל פִּי
 כֵּן לִית רְעוּתָא טָבָא דְאַתְאָבִיד, אֵין רְצוֹן אַחַד שִׁילָף לְאַבוּד וְכוּ', מִכָּל שֶׁכֵּן
 דְּבוּר טוֹב וּמַעֲשֵׂה טוֹב שְׁעוֹשֶׂה וְחוּטָף בְּכָל יוֹם וְכוּ', אֵף שְׁבִין כָּךְ יֵשׁ לוֹ
 יְרִידוֹת וְנִפְלוֹת וְעֲלִיוֹת וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הוּא לֹא עֹזֵב אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים
 וְאִפְּן, וְלֹא חוֹזֵר לְאַחֲרָיו, עַד שִׁיזְכֶּה שִׁישְׁלֵם טְהָרָתוֹ אַחַר בִּיאַת שְׁמֹשׁ בְּיוֹמוֹ
 הָאֲחֵרוֹן, בְּסוּד: "וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהַר וְאַחַר יֵאָכֵל מִן הַקֶּדְדִּים", שֶׁהוּא חֲלָקוֹ
 הַטוֹב לְעוֹלָם הַבָּא שִׁיזְכֶּה אֵלָיו תְּכַף אַחַר בִּיאַת שְׁמֹשׁ, וְלֹא יִצְטָרֵף לְהִתְגַּלְגֵּל
 וְלִסְבֵּל מַה שְׁצָרִיף לִסְבֵּל מִי שֶׁלֹּא הִכִּין אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל בְּיַמֵּי חַיָּיו, כִּי אִזּוֹ בְּיוֹם
 הָאֲחֵרוֹן מִתְקַבְּצִים כָּל מַה שְׁחָטָף טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְכָל רְצוֹן
 וְרִצּוֹן טוֹב שֶׁהִיָּה לוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְרַק זֶה הוּא תִּקְוָתוֹ וְהַשְּׁאֲרָתוֹ
 לְנִצְחָת. וְאִזּוֹ יָדַע וַיְבִיחַ כָּל אַחַד וְאַחַד הַחֲלוּקִים שְׁבִין מִי שֶׁהִשְׁתַּדֵּל וְרָדַף אַחַר

התכלית ברצונות חזקים בכל יום אף על פי שלא זכה אליו בשלמות, ובין מי שלא השתדל כלל, וכמו שכתוב: (מלאכי ג' י"ח) "ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלקים לא אשר לא עבדו", שיהיה חלוק אפלו בין מי ששנה פרקו מאה פעמים, למי ששנה פרקו מאה פעמים ואחד, כמאמרם ז"ל (תגינה ט). מכל שכן וכל שכן בין המשתדל לאינו משתדל. והעקר כפי התקרבותו לצדיקי אמת הנכללים בזקנים דקדושה העוסקים להעלות כל הנפולים והרחוקים מאד מאד ממקומם שהם נמצאים שם וכו', שיבואו להכלל ברצון העליון אשרי שיאחו בהם.

הרי שלף לפניך שלפעמים לא מראים לאדם כל ימי חייו איפה הוא אוחו, אז אדם צריך להיות חזק ולא להשבר משום דבר, ורק לעלות מעלה מעלה, ואפלו שיש לו בין כך וירדות ונפילות, לא ישים לב לכל זה וכו', כי מי שאוהב באמת את הקדוש ברוך הוא, לא אכפת לו אם יהיה לו עולם הבא או לא יהיה לו עולם הבא, הוא רק רוצה לעשות את רצונו יתברך, ולהיות נכלל באין סוף ברוך הוא, ולא מסתפל על שום ירדות ונפילות שבעולם.

ולכן תקח את עצמך בידיך, העקר תעבד רק על נקדה אחת, תמיד רק להיות בשמחה, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל פחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזוה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובכפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לזכר שרבנו ז"ל הוא הצדיק האמת שהקדוש ברוך הוא שלח לדורותינו אלו, להציל את כלל נשמות ישראל, ואת כלל העולם כולו, והוא צעק בקול עמק עמק מי ימצאנו, (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) שהגיוואלד זייט אייך נישט מיאש, עס איז גאר קיין יאוש נישט פארהנדין, הוי, אל תתיאשו, אין שום יאוש בעולם כלל, והקול הזה נשמע כבר מאתיים שנה, שרבנו ז"ל בא וצועק ומכריז מדי יום ביומו ומדי שעה בשעה ומדי רגע ברגע, אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש מהחיים, אפלו שעובר עליו משברים וגלים וכו', ואפלו שנדמה לו שאבד מנוס ותקנה ממנו וכו', אין דבר כזה להתיאש, כי כל זמן שאדם חי הוא יכול לתקן את הכל, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין שיכולים לתקן, אפלו מהצרות הכי קשות, יכולים לצאת, ואפלו מהמנהרה הכי חשוכה, לבסוף יכולים לראות את קצה המנהרה החשוכה וכו', ולכן אסור להתיאש בשום פנים ואופן, כל זמן שאדם חי הוא יכול לתקן את הכל וכו', ואם יש לו עניות ודחוקות גדול מאד וכו', הכל יתהפך בן לילה ליום, וכעין שאמר חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה ל"א, סימן ג) גלגל הוא בעולם לא מי שהוא עשיר היום עשיר למחר, ומי שהוא עני היום עני למחר, אלא לזה מוריד ולזה מעלה, שנאמר: (תהלים ע"ה) "כי אלקים שפט זה ישפיל וזה ירים", ולכן למה להכנס בלחץ ולהתיאש מהחיים, עד שיעלה מחשבות כאלו לאבד את עצמו לדעת וכו', ולהמית את עצמו באפן רצחני כזה, לשפך על עצמו חמר דליק ולשרף את עצמו וכו', זה בא מיאוש שאדם חושב שהנה הוא אבד את כל החיים שלו וכו', וכבר אף פעם לא יהיה לו טוב וכו', ואבד את כל היקר שלו וכו', בשעה שכל זמן שאדם חי הכל יכול להתהפך, וכמו שאמר החכם מכל אדם: (קהלת ט' ד) "כי מי אשר יחבר אל כל החיים יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה"

המת", כל זמן שאדם חי אפלו שמרגיש את עצמו בשיא השפלות כמו כלב וכו', שמשוטט על הרחובות ואין לו איפה להכנס וכו', אין לו אכל ואין לו גג על ראשו וכו', עם כל זאת הוא טוב מן האריה המת, למה? כי עדין יש לו תקווה גדולה מאד בחייו, ולכן לשרף את עצמו וכו', או לפגוע בעצמו, זה בא מחסרון דעת וכו', זה שמאבד את עצמו וכו', או שופף עליו חמר דליק ומצית את עצמו וכו', את מי הוא מסדר? הרי רק את עצמו, הכאבים והצער והיסורים שסובלים אחר כך, זה בלתי אפשר אפלו להסביר וכו', יום אחד יום שני וכו', מדברים מזה וכו', ונגמר הספור, לצערנו הרב בני אדם לא אכפת לו מהשני וכו', ולכן למה צריכים לעשות דבר כזה? שלא יצא מזה כלום, רק פוגע בעצמו וסובל יסורי תפת וכו', ואחר כך מה? ולכן מי שנמצא במצוקה, מכרח ללכת לקבל טפול מידי וכו', וזה בודאי יעזר לו, ומכל שכן וכל שכן מי שבא אל צדיק אמת שמקרו בו אליו יתברך, ומכניס בו בטחון בו יתברך, ומגלה לו את דברי רבנו ז"ל, אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, ולכן אין שום עצה אחרת רק לבוא אליו יתברך, ולדבר עמו יתברך, ולבקש ממנו יתברך כל מה שצריכים בפרטי פרטיות, כאשר ידבר הבן אל אביו, או רואים לבסוף נסים נגלים וישועות גדולות מאד וכו', ואדרבה אשרי אדם שזוכה לחזק ולעודד ולשמח נשברי לב וכו', אנשים שמסתובבים שבורים ורצוצים מכל מה שעובר עליהם וכו' וכו', ופרש רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ק"ו) את הפסוק: (תהלים מ"א) "אשרי משכיל אל דל", הינו כשהוא בקטנות המוחין, ומשכיל עצמו לבוא לגדלות המוחין, אזי "ביום רעה ימלטהו הו"ה", נמתקין כל הדינין. ואם לא יכול בעצמו לבוא לגדלות המוחין, עצה לזה, שישכיל אחרים, ועל ידי זה נתעורר גם אצלו; וזה עקר הצדקה שיכולים לעשות עם אדם, להכניס בהם שכל, שזה: "אשרי משכיל אל דל", אשרי אדם שמכניס שכל בדל ועני בדעת וכו', ומחזק ומעודד ומשמח אותו, ומדריך אותו איך לצאת מהסכנה

שֶׁהִסְתַּבֵּף בֵּה וְכוּ', וְזֶה מִצּוּה לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד נִשְׁבְּרֵי לֵב, וְלֹא לָתֵת לָהֶם אֶפְלוּ לְחֹשֶׁב מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֵבֹדוֹת וְכוּ', וּמְכַל שְׁכֵן מִי שֶׁכָּבַר מִדְּבַר מֵהַתְּאֵבֹדוֹת וְכוּ', צְרִיכִים לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אוֹתוֹ, וּלְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלוּ וְכוּ', שֶׁלֹּא־אֶחָד לֹא יִהְיֶה אֲכַפְתֵּי אִם הוּא יִשְׂרָף אֶת עֲצָמוֹ חַי וְכוּ', אוֹ יִזְיֵק לְעֲצָמוֹ בְּדֶרֶךְ אַחֵר וְכוּ', זֶהוּ טַבַּע שֶׁל בְּנֵי אָדָם, לֹא אֲכַפְתֵּי לָהֶם אֶחָד מִהַשְּׁנַיִם וְכוּ', וְלָכֵן בְּמָקוֹם לְהִסְתַּוֵּב בְּמִחְשָׁבוֹת כְּאֵלוּ וְכוּ', עֲדִיף לָךְ לְרוֹץ אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת שֶׁהוּא יִחֲזַק וְיַעֲוֹדֵד וְיִשְׁמַח אוֹתְךָ וְכוּ', וְיִדְרִיךְ אוֹתְךָ אִיךָ יוֹצֵאִים מִהַסִּבֵּף שֶׁנִּפְלְתָה אֵלֶיךָ וְכוּ', כִּי בְּיָדָי יֵשׁ פְּתוּרֹן גַּם לְהַבְעִיָּה שֶׁנִּפְלְתָה אֵלֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִיֶּסֶי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ אֶל תּוֹךְ לִבְךָ, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הֶרַע יְבוֹא הַטּוֹב שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרֵת בַּחַיִּיךָ, וְלֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דָּבָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּשְׁלָד.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְרַקֵּד מְרֻב שֶׁמִּתְחַה שְׁזִכְיֹתֶם לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, שְׂאִין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ מִי שֶׁחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת לַד) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים, שֶׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב פְּהֵנָא) גְּדוּל כַּתְּהָ שֶׁל תְּשׁוּבָה שְׁכִיּוֹן שְׂאֲדָם מְהֵרָהּ בְּלָבוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד

שָׁסֵר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוֹ לֹא יִחְסֵר אִישׁ וּמִי שְׂזוּכָה לִהְיוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (נַחְמִיָּה ח') "אֲכַלּוּ מִשְׂמָנִים וּשְׂתוּ מִמֵּתִיקִים... כִּי חֲדוֹת הַיּוֹי"ָה הִיא מְצֻזָּכִים", וְזֶה נֹאמֵר עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁחֲנוּךָ הוּא מִהֶעֱבוֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הֵלָלוּ כְּשֶׁהָעוֹלָם כָּל כָּךְ פְּתוּחַ וְכוּ', לְחַנּוּךְ יְלָדִים זֶה מִהֶעֱבוֹדוֹת הַכִּי קָשׁוֹת וְכוּ'.

הַכָּלֵל הָרֹאשׁוֹן בְּחֲנוּךְ לְחַנּוּךְ קֹדֶם אֶת עֲצֻמוֹ, הַיְנוּ כְּשֶׁהַהוֹרִים רוֹצִים לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים, הֵם צְרִיכִים לְהִרְאוֹת דְּגֻמָּא חַיָּה לְיִלְדֵיהֶם, הֵן בְּהִנְהַגוֹת הַיּוֹם יוֹמִיּוֹת וְכוּ', שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה צְעָקוֹת וְצָרָחוֹת בְּבֵית וְכוּ', וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂלֹא יִנְבְּלוּ אֶת הַפֶּה אֶחָד עַל הַשְּׁנִי לִפְנֵי הַיְלָדִים וְכוּ', עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׂלֹא יִהְיֶה אֱלִימוֹת פִּיזִית אוֹ אֱלִימוֹת מְלוּלִית וְכוּ', רַק שֶׁהַבְּעַל וְהָאִשָּׁה יִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֲרָץ, וַיִּדְבְּרוּ בְּנִימוֹס, וַיִּהְיוּ תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעִלְיָזִים, וְשְׂלֹא יִהְיֶה בְּבֵית שׁוֹם כְּעַס וְעֲצָבָנוֹת וְכוּ', זֶה כְּבָר חֲנוּךְ הַכִּי טוֹב לְהַיְלָדִים, כִּי הַיְלָדִים מִחֻקִּים אֶת הַהוֹרִים, מִה שְׂרוֹאִים וּמִה שְׂשׁוֹמְעִים בְּבֵית, זֶה מִה שְׂמִגְלִים בְּחוּץ, כְּעֵין שְׂאֲמָרוֹ חֻקְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִפָּה נ"ו) "שׁוֹתָא דִּינֻקָּא בְּשׁוּקָא, אוֹ דְאַבּוּהָ אוֹ דְאַמִּיָּה", מִה שֶׁהַתִּינוּק מְדַבֵּר בְּשׁוּק, זֶה שְׂמַע אוֹ מִהָאָבָא אוֹ

מֵהָאָמָא, וְלִכְן הַחֲנוּךְ צָרִיךְ לְהִתְחִיל מֵהָאָבָא וְאָמָא, כִּי אוֹתָם הֵילְדִים מְחַקִּים, וְאִם הָאָבָא רוֹצֵה שֶׁהֵילְדִים יִלְמְדוּ, אִז הוּא צָרִיךְ לְלַמֵּד וְכוּ', וּמִמִּילָא כָּבֵר יִהְיֶה לָהֶם חֶשֶׁק לְלַמֵּד וְכוּ'.

הַכֵּלֶל הַשְּׁנַי בְּחֲנוּךְ, אִי אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הֵילְדִים שְׂאֵתָה מְכַרְח לְעִשׂוֹת דְּבָר כְּזֶה וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי זֶה הֵם אַחַר כֵּךְ מִתְקוּמָמִים וְכוּ', וְשׁוֹנְאִים אֶת הַדְּבָר הַזֶּה שְׂאֵלְצוּ אוֹתָם לְעִשׂוֹת וְכוּ', זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַק בְּדֶרֶךְ אַהֲבָה וְהַסְּבָרָה וְעַם סְפוּרִים מְעַנְיָנִים, וְעַם פְּרָסִים, אָבָל בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן אִי אֶפְשָׁר לְדַחֵק עַל יְלָדִים בְּכַח, כִּי זֶה עוֹשֶׂה אַחַר כֵּךְ אֶת הַהַפּוּדָה, וְרַבְנּוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה בְּיֹתֵר, וְאָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תל"ב) מֵה שֶׁהִמְלִמְדִים דוֹחֵקִין אֶת הַתֵּינוּק בְּיֹתֵר, עַל יְדֵי זֶה אֵינוּ יוֹדְעֵי הַתֵּינוּק כָּלֵל, רַק צָרִיכִים לְהִיּוֹת אֲמֵן גְּדוֹל בְּזֶה לְלַמֵּד אֶת הַתֵּינוּק בְּהַדְרָגָה, בְּלִי אִיוִם הַרְבֵּה, וּבְלִי דַחֵק יוֹתֵר וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה הַתֵּינוּק יִתְפַּס וְיִקְלַט אֶת הַלְמוּד בְּנִקְלָל וְכוּ', וְזֶה שִׁיךְ עַל כָּל דְּבָר, אִי אֶפְשָׁר לְלַכֵּת עִם כַּח, רַק בְּהַדְרָוֹת, וּמִפְּלֵ שִׁכְן לֹא לְקַרְא לְהֵילְדִים שְׁמוֹת שֶׁל גְּנָאֵי וְכוּ', וְלֹא לְהַשְׁפִּיל אוֹתָם וְכוּ', כִּי עַל יְדֵי זֶה הוֹרְגִים אוֹתָם נְפִשִׁית לְגַמְרֵי, יְלָדִים צָרִיכִים רַק לְבִנּוֹת אוֹתָם, אֵתָה כֵּן יִכּוֹל, אֵתָה תוּכַל וְכוּ', וְכוּ', יְלָדִים צָרִיכִים לְשִׁמְעַ רַק חַיּוּבִית, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ הֵילְדִים מְאֹד.

אֲקוּנָה שֶׁתִּתְחִילוּ שְׁנִיכֶם אֶת וּבְעֵלְךָ לְלַכֵּת רַק בְּצוּרָה חַיּוּבִית, וְאִז תִּרְאוּ אִיזָה יְלָדִים מְשִׁמְעִים יִהְיֶה לָכֶם, אָבָל זָכְרוּ הֵיטֵב שֶׁהַעֲקָר אַהֲבָה לְהִרְאוֹת לְהֵילְדִים אַהֲבָה, וְלְבִנּוֹת אוֹתָם, וְלֹא לְהַשְׁפִּיל אוֹתָם, זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחֲנוּךְ הֵילְדִים, וְעַל זֶה צָרִיכִים הַמוֹן סְבָלְנוֹת וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֶּאֱמִין לִי שְׁאֲנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁל הַבֵּן שְׁלֹף וְכוּ', וְחֻכַּל מְאֹד
שָׂאֵם הוּא יִחְזוֹר לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא יוּכַל לְחֹזֵר לְכָאֵן וְכוּ', אֲזַי מָה פְּעֻלָּנוּ? כָּאֵן
בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ הוּא נִעְשֶׂה מְאֹד מְאֹד עֲצָמָאֵי שְׁלֹא תִכִּיר אוֹתוֹ בְּכָלֵל,
מִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וְלוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה, וּמְסַתְדֵר עִם כָּלֵם, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׁיִהְיֶה לָךְ וְלֹא שְׂתֵּף הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיָּהּ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נִפְשֶׁךָ
כְּדֵי שְׁהֵאוּלָם יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וְתִרְאֶה שְׁיִהְיֶה לָּךְ גַּם טַעַם חֲסִידִי, וְלֹא
חִלוּנִי, אֲבָל שְׁיִהְיֶה מְאֹד מְאֹד יָפֵה, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁשֻׁמָּה אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנּוּ יוּכְלוּ
לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַשְּׂמֵחוֹת שְׁלֵהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה גְמוּר עַד סוֹף שְׁבוּעָה
הַבָּא.

נֹא וְנֹא תִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן, שְׂאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נִפְשֶׁךָ
לְבוֹא לַעֲזוֹר לְאוּלָם הַשְּׂמֵחוֹת, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּזֶה,
וְכָל הַשְּׂמֵחוֹת וְהַבְּרָכוֹת שְׁיִהְיֶה פֶה יְחוּלוּ עַל רֵאשֶׁךָ.

זכור וגם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי הפרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשלה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב
שלוש וברכה אל ... גרו יאיר

אני לא יכול להודות לך מספיק על זה שאתה מוסר את נפשך בשביל אולם השמחות, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל השמחות והברכות שיהיה ויאמרו פה באולם, שיגנו עליך ועל בני ביתך ועל ילדיך כל ימי חייה, כי את אולם השמחות הזה אני עושה בשביל עניי אנשי שלומנו שיהיה להם מקום איפה לעשות את השמחות, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה שמח על גדל הזכות שיש לך.

וכן תשתדל מאד מאד לשמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ה') "תני בשם רבי מאיר: אין לך אחד מ'ישראל, שאינו עושה מאה מצוות בכל יום: קורא את שמע ומברך לפניך ולאחריה, ואוכל את פתו ומברך לפניך ולאחריה, ומתפלל שלש פעמים של שמונה עשרה, וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן.

וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁאֵין הַמְצֹוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתַפְלִין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפִתְחוֹ, מִיָּלָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׁדוּד אָמַר: (תהלים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אֹמֵר: (תהלים ל"ד) "חֲנֵנָה מִלְּאֲךָ הַיְיָ" סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחְלְצֵם".

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשלת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיַחֲיו נִצַּח
לְנֶכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמַח שֶׁהֵייתָ מְלַמֵּד כָּל הַשָּׁנָה, וְהַחֲדַרְתָּ בְּהִלְדֵי אַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְכֵן אַמוּנַת חֲכָמִים, וּבְזָכוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וּלְבַסּוּף גַּם לָךְ יְהִיָּה בֵּית דִּיָּרָה מְשֻׁלָּךְ, רַק תִּהְיֶה שְׂתִיכֶם שְׂמַחִים וְעֵלְיָזִים, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יְהִיָּה בֵּינֵיכֶם חֶס וְחִלְיָלָה שׁוֹם וּפּוֹחִים, רַק לְשִׂמַּח יַחַד, וְלָדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זָכוֹת, וְזֶה יָבִיא שֶׁהַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּבֵיתְכֶם.

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁהַתְּלִמִּידִים הַתְּפִלְלוּ עִבּוּרֵי, יַעֲזֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂסוּף סוּף יִהְיֶה אֶסְפֶּה כְּזוֹ בִּיחָד עִם הַמּוֹרֵי צֶדֶק, וְתִטְכְּסוּ עֲצָה כְּדַת מָה עוֹשִׂים בְּעֵינֵי הַדִּירוֹת וְכו', וְכֵן שְׁלֹא יַעֲלוּ אֶת הַמְּחִירִים וְכו', וְהַעֲקֹר לְשֹׁמֵר שְׁלֹא יִהְיֶה חֵס וְחִלְיָה שׁוֹם מִחֲלָקֶת, כִּי בְּפִרוּשׁ אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ס"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְּׁטָן.

בְּעֵינֵי הָאוֹלָם, אֲדַרְבֶּה תַּכְנֵס וְתַגִּיד אֶת דַּעְתָּךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשמוא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה נִכּוֹן שְׂאֲמַרְתִּי שְׂאֵם הֵם יִקְפִּידוּ כְּמוֹ מֶרֶן הַבַּיִת יוֹסֵף, אֲזִי יְכוּלִים לֵאכֹל אֶת הַבָּשָׂר שְׁלֵהֶם.

בְּעֵינֵי תִשְׁעָה בָּאָב וְכו', שְׂתַתְּחִיל לְצוּם עַד חֲצוֹת, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ הִיא מְרַגִּישָׁה וְכו', הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׁנִזְכֶּה כְּכֹר לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּבִקְבוּץ גְּלוּיוֹת, וְהַגְּאֵלָה הַשְּׁלֵמָה עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צֶדֶקְנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשמב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים כפי להודות לך על כל המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל הקהלה, בזכות זה הקדוש ברוך הוא ימתיק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון ויהיה לך רק טוב בחייהך.

אני מאד מאד שמח לראות אותך כל ערב יושב ולומד את הדף היומי בצותא עם אנשי שלומנו, אשריך ואשרי חלקך, יהיה הקדוש ברוך הוא עמך תמיד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשמג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שסוף כל סוף קניתם שטח, יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכו לבנות בית גדול, ויהיה שורה בבינתכם שכינת עזו יתברך.

לדעתי כדאי לעשות שתי צימרים מאשר שתי דירות, כי הצימרים מביאים יותר כסף, ויש בזה פחות עבודה ועגמת נפש וכו', כי קשה עם שכנים ועם ילדים וכו'.

רק תהיו שמחים ועליזים, והקדוש ברוך הוא ימתיק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשמד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד לקראת הבשורה טובה שבשרת לי, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות, ואין לך לדאג כלל, ותהי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פיגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד

כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שָׁאֵת רַק זֹכֶרֶת תְּהִי רְגִילָה לֹמֵר אֵת זֶה מְדִי
פַּעַם, וְאַחַר כֵּן תֹּאמְרִי אֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שְׁתּוֹלִידִי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
שֶׁהַזְּכָרֹתֵי לְפָנֶיךָ, בְּזְכוֹת צְדָקָתָם וְתוֹרָתָם וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶיךָ,
שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוּשָׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאַזְכֶּה לְעִבֹר אֵת
הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה
הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שִׁיעֲשׂוּ אֵת רְצוֹנֶךָ, וְאַזְכֶּה
לְהִיֹּת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

בְּעֵינַי הַפְּעוּטוֹן וְכו', אֵת צְרִיכָה לְהַגִּיד לְבַעֲלֶךָ אֵת הַהֲרַגְשָׁה שֶׁלְּךָ וְכו',
הַעֲקָר תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שָׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפֵה מְזוֹ, וְאַפְלוּ שְׂזָה בְּאֵ
לֶךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרֵי מַה שָׂאֵמֵר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא
אֲגֵרָא, וְדַעֵי לֶךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכו', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא
נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכו', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה
לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס
בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֵת עֲצָמָה כָּל כְּלָה
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁלֹּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק
מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עֲצָם מִעֲצָמֵי
וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה
שֶׁקָּנְתָה לְעֲצָמָה אֵת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכו', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל,
וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֵת הַשְּׁנִי, שָׂאֵז הַשְּׁכִינָה תִשָּׁרֶה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שָׂאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לֶךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאחֵל לֶךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ה' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנֶכֶד וְלְנֶכֶדֶת אֶת מִכְתְּבָכֶם.

אָסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וְתִרְאוּ מֵה יִהְיֶה עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא צְרִיכִים
לְהִכְנִס בְּלַחֲץ, הַעֲקֹר שְׁתוּלִידֵי בְּקָלוֹת, וְתִהְיֶה רְגִילָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
שֶׁמָּאֵד מְסַגֵּל לְלִדָּה קָלָה, אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל אָמַר (ספּר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב',
סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יִכּוֹלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית
כְּלוּמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֹּאמְרֵי בְּכֹל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל
הַצְּדִיקִים שְׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף,
דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לֹרִיאָ אֲשַׁכְּנָזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל
שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מְבָרְסָלָב, רַבִּי נֶתָן מְבָרְסָלָב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל
מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׁאֵת רַק זֹכְרַת תִּהְיֶה רְגִילָה לֹמֵר אֶת זֶה מִדֵּי פֶּעַם,
וְאַחַר כֵּךְ תֹּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתוּלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם
בְּשִׁבְלֶיךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה
לְעִבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע
בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים
שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי, אָמֵן כֵּן
יְהִי רְצוֹן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי כְּדַאי לְלַכֵּת אֶל פְּרוֹפֶסוֹר מְמַחֶה גְּדוֹל, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח
אֶת הַמְּלֶאךָ רַפְּאֵל שְׁיַעֲמֵד עַל יְמֵין הַרוֹפֵא, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.
כַּמוֹכֵן שֶׁתְּפִלָּה מוֹעֵלֶת תְּמִיד, כְּכֹל שֶׁמִּתְפַּלְּלִים וּמִבְקָשִׁים מְמַנּוּ יִתְבַּרְךָ,
רוֹאִים יִשׁוּעָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהַגִּיד לְאַחוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת הַתְּרוּפוֹת שֶׁנִּתְּן הַרוֹפֵא, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְאִין
לָהּ מָה לְדַאֵג.

כְּדַאי לְבַדֵּק אֶת הַמְזוּזוֹת בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְקָשׁ

ומתפלל בעֲדָךְ תְּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּזְדָּרוּ עִם כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה, כֹּל כֵּךְ חֲבָל אֶתָּה יְכוּל לְהִתְפָּרֵנס בְּכַבוֹד, וּכְתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה זֶה מְצוּה גְדוּלָה מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּתֵּן לְךָ אֶת הַרְצוֹן וְהַחֶשֶׁק, וְאֶז תְּצַלִּיחַ בְּגְדוּל.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֹנִי, וּכְשֶׁאֲדָם שִׂמַח מִתְרַחֵב דַּעַתוֹ וְיִכּוּל לְהִתְדַיֵּר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שִׂחֻק בְּאֱמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הִתְעַנּוּג הַכִּי גְדוּל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּכְמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְדַעְעִזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אִיזָה תְעַנּוּג שְׁאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כֹּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהֵבִיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תְקַף הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעֶדֶךָ תָּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשׁמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּדִיקוֹת, וְלֹא צְרִיכִים לִפְתּוֹד כָּלֵל, תַּעֲבֹרִי אֶת הַכֵּל, וְתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, וְתֵהִי רְגִילָה לומר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֲד מְסַגֵּל לְלִדְהָ קֵלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכְּן טוֹב שֶׁתֵּאֲמְרֵי בְּכֹל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרְיָא אֲשֶׁכְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נֶתָן מִבְּרֶסְלַב וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שֶׁאֵת רַק זֹכְרַת תֵּהִי רְגִילָה לומר אֶת זֶה מְדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּן תֵּאֲמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרְאִי שְׁתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם שֶׁבְּזִכּוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ בְּזִכּוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרַתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשְׁשֵׁי וּבְאִיבְרִיו, וְאַזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אֲמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ י"י צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח לִקְרֹאת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת שְׁנוּלָדָה לָכֶם בַּת לְמִזְל
טוֹב, אֲבָל אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְשֹׁמֵר, כִּי עִם שְׁמוֹת לֹא מְשַׁחֲקִים וְכוּ', לֹא יְכוּלִים
לְתַת שְׁמוֹת כָּכָל הָעוֹלָה עַל הַרוּחַ וְכוּ', כִּי אַחֵר כֶּף הִיא תִּסְבַּל וְכוּ', וְלִכְּן
תִּבְחָרִי רַק שֵׁם אַחֵר הָאֲמֵהוּת וְהַנְּבִיאוּת הַקְּדוּשׁוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר
לָכֶם שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת אֲצִלְכֶם הַרְּבָה
שְׁמֵחוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אין לי פה שום כּוֹנֵה פְּרִטִית שְׁלֵא עֲנִיתִי לָךְ, כִּי פְּשׁוּט אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁאֲנִי מִתְּאוֹשֵׁשׁ אַחַר הַתְּקַפּוֹת לִב גְּדוּלָה מְאֹד, שְׂרׁוּפָא מְמַחָה עוֹלָמִי אָמַר לִי שְׂאֲחָד מִמִּילִיּוֹן חוֹזֵר לְחַיִּים וְכוּ', וְלִכֵּן בָּא לִי קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד כָּל פְּרִט, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ שְׁאַר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

הַדְּבָר הֶרְאִישׁוֹן בְּשִׁדּוּךְ וְכוּ', אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה בִּינֵיהֶם, וּמִקְבָּלִים עַל עֲצָמָם לְהַתְּנֵהג עַל פִּי הַתּוֹרָה, אָזִי רְאוּי לְגַמֵּר אֶת הַשִּׁדּוּךְ מֵה שְׂיִוִּתֵר מֵהָר, כִּי רִבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה בְּיוֹתֵר שֶׁבְּנֵי הַנְּעוּרִים צָרִיכִים לְהַתְּחַתֵּן, וְלִכֵּן הַפְּלֵל הַזֶּה שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה אֲצִלָּה, אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה שְׂיִגְמְרוּ אֶת זֶה תַּכְףּ וּמִיָּד לֹא לְחַכּוֹת עָלַי וְכוּ'.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתֵּר שְׂאֵת בְּיִתֵּר עַז, בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְקָרֵב בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּבְשֹׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחֹת.

תְּרַאֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְתַכְנִיֵּס אֶת הַשְּׂמֻחָה בְּכַחוּרֵי הַיְּשִׁיבָה, וּלְעוֹרֵר אוֹתָם עַל עֲגִינֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוֹת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אַחַד, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיָה בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, הָיָה מִתְּמִידִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה מוֹעֵזֶע אֶת כָּל הַעוֹלָמוֹת, וְזֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמִכָּל שָׁפֵן בְּכַתֵּב, וְרַב בְּנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים שְׂאֶפְלוּ דְבוּר אַחַד שְׂמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּשָׂמִים, וְכֵן תְּעוֹרֵר אוֹתָם הַרְבֵּה עַל לְמוּד מְשִׁנּוּת, שְׂזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ חֵד מִשְׁמְעִית שְׁתִּדְבְּרִי אִתּוֹ פְּתוּחַ וְחֻזֵק, כִּי הִבִּית
סֵפֶר כָּל כֶּף חָשׁוּב אֶצְלִי בְּדִיּוּק כְּמוֹ הַתְּלִמוּד תּוֹרָה, וְאֵת צְרִיכָה לְהַעֲבִיר לוֹ
אֶת הַמָּסֶר חֵד מִשְׁמְעִית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלִבְסוּף יִהְיֶה
שְׁתֵּי חֲשׁוֹנוֹת נִפְרָדִים, כֶּךָ שְׁלֵא תִצְטָרְכִי לְעֲמֹד כְּעֲנִי בַּפֶּתַח וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֻכְזָב מִהִדְרָךְ שׁ... מִתְנַהֵג אִתְּנוּ, הַבְּטָחוֹת הַבְּטָחוֹת
הַבְּטָחוֹת וְכוּ', וְכִלּוּם לֹא נַעֲשֶׂה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן הַמְּאָה אֶלְךָ שֶׁקֵּל שְׁזָה שְׁלֹנוּ לְכָל
הַדְּעוֹת, הוּא מְעַכֵּב אֶת זֶה.

אֲבָל אֲנִי בְּטוּחַ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְנוּ, וּמִי שֶׁרָדַךְ אוֹתִי
יִשְׁלַם עַל זֶה מְחִיר מְאֹד מְאֹד כָּבֵד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וּתִצְלִיחִי.

הַמְּאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קַבְלָתִי מִכְּתַב תְּלוּנָה נִגְדַּת הַמְּלַמֵּד שֶׁדִּבְרָנוּ וְכוּ', חֲתוּם עִם כַּמָּה חֲתִימוֹת
שֶׁל הוֹרִים, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲמִיד אֶת הַמְּלַמֵּד עַל הַמְּקוֹם

שִׁישְׁמַר מֵאֵד בְּהַתְנַהֲגוּתוֹ וְכוּ', וְתַתֵּן לוֹ לְהִיּוֹת מְלַמֵּד עַל שְׁעוּרֵי חֶשְׁבוֹן וְכוּ', כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ, עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיךְ לְהִזְהִיר אוֹתוֹ שְׁלֹא יִקְרָא שְׁמוֹת לְהִילָדִים וְכוּ', וְלֹא יִבְזֶה אוֹתָם וְכוּ', וְכִמוֹ שְׁאָסוּר לְבִזּוֹת אָדָם מִבְּגַד וְכוּ', כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נח) כָּל הַמְלַבֵּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים כְּאֵלוֹ שׁוֹפֵף דְּמִים וְכוּ', דְּחִזִּינָא לִיה דְּאָזִיל סוּמְקָא וְאֶתִי חִיּוּרָא, וְאָמְרוּ (שם נט) הַמְלַבֵּין אֶת פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים אֵין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְאָמְרוּ: (שם) נוֹחַ לוֹ לְאָדָם שִׁפִּיל עֲצָמוֹ לְכַבְּשֵׁן הָאֵשׁ וְאֵל יִלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים, בְּדִיוֹק כְּכֹה וְיִוְתֵר מְזַה אָסוּר לְבִזּוֹת תַּלְמִידִים בְּהַכְתָּה, וְאֶדְרָבָה זֶה יוֹתֵר חָמוּר, כִּי מִבְּגַד יִכּוֹל לְתַת לְעֲצָמוֹ עֲצָה, אָבֵל תַּלְמִיד צָעִיר מֵהַ יַעֲשֶׂה? וְלִכֵּן תִּזְהִיר אוֹתוֹ, וְאֵנִי מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיקְבֵּל אֶת הַזְעֻזוּעַ וְיִשְׁמַר עַל עֲצָמוֹ מֵהַיּוֹם, וְאֶשְׁתַּדֵּל מֵאֵד לְהַשְׁתִּיק וְכוּ'.

גְּבֵרַת ... תַּחֲזִיהַ מִתְלוֹנְנֶת שְׁלֹא מְקַבֶּלֶת כְּלוּם עֲבוּר שְׁפוּצֵי קִיץ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּשְׁנֵד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

לְדַעֲתִי כְּדָאֵי לְדַבֵּר עִם הַגִּיס ר' ... נְרוּ יְאִיר, וְהוּא יִסְבִּיר לְכֶם אֶת כָּל הַפְּרָטִים וְכוּ', וְתִגִּידוּ לוֹ בְּשָׂמִי שְׁאֲמַרְתִּי לְהַתִּיעֵץ אִתּוֹ בְּעִנְיַן שְׁכַתְּבָתֶם לִי, וְאַתֶּם לֹא צָרִיכִים לְהַתְבַּיֵּשׁ כְּלָל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּבְּשְׁרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּקִרְוֵב.

רק תשמרו על השלום בית שלכם, שזה יסוד היסודות, כי בבית שיש שמה "שלום בית" שם השכינה שורה, ובמקום שהשכינה שורה שם הברכה מצויה, ולכן אתם מברחים לעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה וזה יביא עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותשתדלו שאף פעם לא יהיה ביניכם וכוזחים ואי הבנות, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמים מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

... גרו יאיר זכר וגם זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גשנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאחותך נוסעת אל ציון רבנו ז"ל, ושמה תתעקש לרפואה שלמה, כי כך מקבל אצלנו אם מתעקשים אצל רבנו ז"ל, רואים נסים ונפלאות ישועות למעלה מהטבע, ולכן הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לה באמת נסים ורפואה שלמה מן השמים, אבל תעוררי את אחותך ששמה אצל ציון רבנו ז"ל שתתעקש בתפלות.

הקדוש ברוך הוא ירחיב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד, ויהיה לכם רק טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשנר.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תעזב עכשו את הכל, ותטפל עם הבן שלך ותלך אל פסיכיאטר אתו, לפני שיתפרסם ברבים את מעשיו המגנים וכו', אתה דוחף את זה מיום אל יום, כי יש לך דברים יותר נחוצים... אתה לא יודע שיום אחד ההורים של

הנפגעים וכו', יכניסו אותו בבית סהר, ולכן אל יהיה בעיניך הדברים קלים, כי בנפשך הוא, הגיע הזמן שתתעורר כבר מהאדישות שלך, את אשתך אבדתך, היא נמצאת במצב רוח מאד מאד קשה, ועכשו אתה הולך לאבד גם את הבן הזה וכו', ולכן עוד היום תעשה תור אצל פסיכיאטר ותספר לו את הכל, כדי להציל אותו, אני מכרח להגיד לך אם אתה לא הולך אני לא יתן שיתובב בין בחורים וילדים, כי הוא מסכן פשוטו כמשמעו.

אני מאד מקווה שתעשה את רצוני, שזה יהיה הצלת נפשות לבנה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שנז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מקווה ש... וכו', כבר לא נמצא בהכנה וכו', ואם עדין נמצא תראו להוציא אותו, כי הוא בחור מסכן, כמו שאתה יודע, וזה מחלה שרק הרופא יכול לטפל בו, ולכן צריכים לשלח אותו הביתה, ועד שהאבא לא יטפל בו, אין לו מה לעשות בהישיבה.

חזק ואמץ מאד להחדיר בהילדים אמונה פשוטה בו יתברך, והעקר תתן להם תודה על התפלות שהם מתפללים עלי ואמירת תהלים שאומרים, ותשואת חן להם מאד, ורק בזכות זה אני מחלים יום יום.

חזק ואמץ מאד על גדל הזכות שיש לך, יעזר הקדוש ברוך הוא

שתצליח בגדול עם התלמידים, כי למעלה בשמים זה מאד מאד חשוב
כשמחזירים בהתלמידים אמונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשנח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

בלי שום הסוס מתר לך לפתח תיק נגדו, ושיקבל צו הרחקה מיבנאל,
כי האדם הזה הוא מאד מאד מסכן, יעזר הקדוש ברוך הוא שכבר יהיה לך
סוף מהצרות, ויתחיל להאיר לך המזל.

רק חזקי ואמצי מאד וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותיך די.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשנט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבדרכם להשלים ביניכם וכו',

כי זוג שְׂרָבִים בִּינֵיהֶם, גּוֹרְמִים פָּרוּד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְלִכְן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְכֶם תִּקְףָּ וּמְיָד לְהִתְפַּיֵּס אֶחָד עִם הַשְּׁנַי, כִּי לֹא יֵאבְהַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סֹלַח לָכֶם, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבַּת קט"ז). לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אִמְרָה תּוֹרָה שְׁמִי שֶׁנִּכְתַּב בַּקְּדוּשָׁה יִמְחָה עַל הַמֵּים; וְאִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵר מִסִּכִּים שְׁיִמְחַק כְּבִיכּוֹל שְׁמוֹ שְׁמַחֲזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הַעֶקֶר שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בּוֹדָאִי אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ס"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשְּׁטָן; וְלִכְן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שְׂבִידיִכֶם לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

רַק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בְּיַחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עַצְמְכֶם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאֲדָם שְׁמִחַת מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעַצְמוֹ אִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַרְגַע שְׁחֲזַק בְּאִמּוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעֵם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שִׁכְתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֵן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַּעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הַשְּׁמִחָה, וְלִכְן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁשִׁתִּיכֶם תְּשַׁלְּמוּ אֶחָד עִם הַשְּׁנַי, וְיִהְיֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה אֶצְלָכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גש.ס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר תְּלִמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם הַהוֹרִים שֶׁלָּךְ מִסְכִּימִים לְהַשְׁדוּף, וְאִם יֵשׁ בֵּינֵיכֶם מְשִׁיכָה, תִּגְמְרוּ
אֶת זֶה מַה שְׁיִוְתֵר מֵהָר.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (סְנֵהדְרִין מ.ב.) בְּמִי אֵתָּה מוֹצֵא מְלַחֲמָתָה שֶׁל תּוֹרָה? בְּמִי שֵׁישׁ בִּידוֹ
חִבְלֹת שֶׁל מִשְׁנָה. וּמוֹבָא (מְדַרְשׁ תַּלְפִּיּוֹת) שֶׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פֶּתַח
שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, וּמִי שֶׁהִרְבֵּה לְלַמֵּד מִשְׁנִיּוֹת אֵינוֹ מְנִיחוֹ לְהַכְנִס שָׁם, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
מִי שֶׁיִּגְרַס בְּכָל יוֹם כְּמָה וְכְמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁהוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, כִּי
מִשְׁנָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן אָמְרוּ (וִיקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג') אֵין כָּל הַגְּלִיּוֹת
הַלָּלוּ מִתְּכַנְסוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מִשְׁנִיּוֹת; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְגַרֵס בְּכָל יוֹם
הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאִם תּוּכַל לְסַיֵּם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, אֵין
לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גש.ס.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שׂוֹמֵחַ שֶׁאַתָּה לֹא חָסַר יוֹם אֶחָד מִלְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי בְּכוֹלֵל,

יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח בחייה, ותלמד בכל יום את השעורים היומיים שלך, ותצליח בחייה, העקר תהיה רק שש ושמתח על נעם חלקך, קבלת מתנה אשה ושתי ילדים בריאים, ראה לשמח בנעם חלקך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ש.ב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ה' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מצטער ממה שקרה אתך וכו', לדעתי תפנה לבית ההוראה שלנו, ותספר להם בפרטיות, כי זה דין ודברים של ממונות שרק הם יכולים לפטר לך את הבעיה.

אתה לא יכול לתאר את גדל הזכות שיש לך שאתה מפיץ את אור רבנו ז"ל בין החרדים דיקא, ואתה זוכה ומזכה את הרבים, ואתה צריך לדעת שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י"ד) שעל ידי שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק: (ירמיה ט"ו) "ואם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו

מעִינוֹתֶיךָ חוֹצֶה", וְאִז אֵף פֶּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לְךָ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהָיִיתָ צוֹחֵק מִכָּל הַמַּתְנַגְדִּים וְהַלְיָצָנִים שֶׁמְתוֹלָצְצִים מִזֶּה, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, כִּי אַתָּה רוֹאֵה שֶׁבְּזִכּוֹת זֶה מְצַאֵת אִשָּׁה טוֹבָה וִיקָרָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר כְּכּוֹדָה, וְתִשְׁמְחוּ יַחַד, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשסג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּחֲחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדַי, וְהַדְּבַר הָרִאשׁוֹן אֶת צְרִיכָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם, וְלִסְפֹּר לוֹ כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי, כִּי אִם אָדָם מִתְּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד') אִז הַכֹּל יוֹצֵא מִהָעֲצֻמוֹת וְכוּ', כִּי כְּשִׁחוּטָאִים הַחֲטָאִים נִחְקָקִים בְּתוֹךְ הָעֲצֻמוֹת, וְהֵם נוֹקְמִים בּוֹ וְכוּ', וְלִכֵּן הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

רַק תִּזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וּכְשֶׁאִשָּׁה שִׁמְחָה וְעַלִּיזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּהּ וְיִכּוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצֻמָּה אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַרְגַע שִׁחְזָקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, מִקְהַלְתֵּנוּ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵמֶת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב:

(ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזִדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׂאֵשָׁה מְגִישָׁה שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זו רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה.

אֲנִי רוֹצֵה שְׂתִּכְתְּבִי לִי יוֹתֵר פְּרָטִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ה' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי שְׂזֻכִּית לְסִים אֶת הַש"ס בְּפַעַם הַחֲמִישִׁית, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִּמִּיד תִּלְמַד תּוֹרָה בְּהַתְמָדָה, כִּי זֶה חֻלְקֵנוּ לְנִצָּח, וְאָמַר הַתְּנַא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ו') לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם. אִין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אָכָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת. אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּה.

חֻזַק וְאַמִּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאָדָם שְׂמַח מִתְּרַחֵב דַּעְתוֹ וְיְכוּל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזַק בְּאַמוּנָה שְׂאִין

בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שפתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מודעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

היום בערב יהיה אספה דחופה שקראו רבני הקהלה, ולכן אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו שיעשה כל מיני מאמצים שבעולם שגם כן יבוא להשתתף באספה הזו, שבזה נטכס עצה ביחד בענין מחירי השכר דירה, שמפקיעים שערים וכו', ומלמדים את תושבי המקום לעלות בכל פעם את המחירים, ואנשי שלומנו עניים ואביונים וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש לטובת הכלל, שכלם ישתתפו ויהיה זכות הדבור לכלם, אדרבה (משלי כ"ד ו) "ותשועה רבב יועץ", שכל אחד יתן עצות וכו', ובניחד נטכס עצה שלמה, העקר שלא יהיה חס ושלום השמצות אחד על השני וכו', כי כף אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן; וגדול השלום

שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עקצין פֶּרֶק ג') לֹא מִצָּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרָכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם. שְׁנֵאמַר (תהלים כ"ט) "הַיְיָ"ה עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְיָ"ה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשְּׁלוֹם"; וְאֲמָרוּ (דברים רבה, פֶּרֶשָׁה ה', סִימָן י"ב) גְּדוּל הַשְּׁלוֹם שְׂאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַשֵּׂר אֶת יִשְׂרָאֵל שְׂיֵהִיו נִגְאָלִין אֲלֵא בַשְּׁלוֹם.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂיֵשׁ לָנוּ קֵהֵלָה כָּל כֶּךָ יִפֶּה וְקִדוּשָׁה, חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וּבִנְיָן שֶׁל חֶסֶד וְאַהֲבָה, וְחֶבֶל שֶׁבָמוּ יְדִינוּ נִקְלָקַל אֶת זֶה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ שֶׁכָּל מִי שֶׁרָק יָכוֹל שְׂיָבֹא, וּבִיחַד נוֹכַח לְהַגִּיעַ לַפְּשָׁרָה שְׂיֵהִיהָ טוֹב לְכֻלָּם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשור.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזַּק בִּיתְּךָ שְׂאֵת בִּיתְּךָ עוֹ עִם מֵדַת הַחֶסֶד וְהַאֲהָבָה אֵל הַזּוּלָת, וְאִם כָּבֵד מְדַבְּרִים מֵאַהֲבָה וְחֶסֶד אֵל הַזּוּלָת, אֲסוּר לְשַׁכַּח מֵאֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדָיו, אָדָם צָרִיךְ מִמֶּשׁ לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַכְנִיס חֵם בְּבֵיתוֹ זֶה אֲשֶׁתּוֹ וְיִלְדָיו, וְכֶךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְכֻמוֹת סב:): הַאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתּוֹ כְּגוּפוֹ, וְהַמְכַבֵּדָה יוֹתֵר מְגוּפוֹ, וְהַמְדַרִּיךְ בְּנָיו וּבְנוֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׂיאָן סְמוּךְ לְפָרְקָן, עֲלִיו הַפְּתוּב אוֹמֵר: (איוב ה') "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"; יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂמוֹכְנִים לְעִשׂוֹת חֶסֶד וְצַדִּיקָה לְכֻלָּם, וְיִמְסְרוּ אֶת נַפְשָׁם עַבּוּר הַזּוּלָת וְכוּ', אֲבָל תִּכְףּ וּמִיד כְּשֶׁבֵא לְאֲשֶׁתּוֹ אוֹ לְהִילָדִים, אִזּוֹ הוּא מֵתְאַכְזֵר בְּאֲכֻזְרִיּוֹת שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר וְכוּ', וְזֶה נוֹבֵעַ מִחֲסָרוֹן דַּעַת, כְּמוֹ שְׁאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן צ"ו) מִי שְׂאִין לוֹ רַחֲמָנוּת עַל בְּנָיו, בְּיָדוּעַ שְׂאִין לוֹ חֵלֶק בְּשֶׁכַל דִּקְדוּשָׁה; וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ חוּס וְחַמֵּל עַל עַצְמָךְ וְכוּ', הֲרִי אַתָּה מֵתְלוֹנֵן שְׂיֵשׁ לָךְ דַּחְקוֹת וְצַמְצוּם בַּפְּרָנְסָה, לָמָּה לֹא תִזְכֵּר מֵה שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר: (בְּרַאשִׁית

י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והיגו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, אני מאד מאד מקנה אם תכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ותתחיל לתת יחס לאשתך ולבני ביתך, הכל יסתדר על צד הכי טוב.

נא ונא חוס וחמל על עצמך, ראה איך אני מוסר את נפשי שיהיה בכל יום בבית התבשיל - אהל אברהם פתוח, כדי שבכל פעם שתהיה רעב או צמא, שתוכל לגשת ולאכל או לשותות, ולכן תעשה גם חסד עם נשמתך שלא יחסר לך יום אחד מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא, שזה עקר העשירות של האדם, והרגע שמחסיר את זה, הוא עני הכי גדול, כמאמרם ז"ל (שבת קכ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; ולכן כמו שהגוף שלך מרגישה בשעה שהיא רעבה וכו', ותכף ומיד הכנתי לך כפר מקום לאכל, כך אני מבקש אותך שגם נשמתך תרגיש רעבון שהיום עדין לא למדת מקרא, משנה, גמרא, ולכן בכל פעם שיש לך רק איזה זמן פנוי וכו', או תעשה לעצמך זמן פנוי במקום לפטפט עם הזולת דברים בטלים וכו', ברח לך אל חמש ותלמד כמה פסוקים עם רש"י ועם התרגום, או ברח לך אל משניות ותלמד כמה פרקים, או ברח לך אל הגמרא ותלמד את הדף היומי, וזה יחיה אותך מאד, ועל כלם הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם היו בני אדם יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כי כל דבור שמדברים אליו יתברך זה מזעזע את כל העולמות, וזה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתב, ואני מכרח להגיד לך שכל זמן שאתה נמצא בהד' אמות שלי, אני לא יעזב אותך עד שתצית אותי, אני יטרטר אותך יום יום, כמו שאני נותן לך לאכל בגשמיות מתי שאתה רעב או צמא כפר מוכן לך אכל ושתיה, כך אני לא יעזב אותך, אלא אני רוצה לראות שכל יום אתה קובע עתים לתורה, לומד כל יום קצת חמש ורש"י מפרשת השבוע, פרק או שתי פרקים או יותר משניות,

ועל כולם גמרא ללמד את הדף היומי, לחטף בכל יום דף גמרא שזה חיות להנפש, ושמירה מכל רע, ויש אצלנו בהקהלה שש שעורים במשך היום דף היומי, ורציתי מאד שתצטרף לאיזה שעור שאתה רוצה או לקחת חברותא, וכן לא אעזב אותך אלא שכל יום תבוא להתפלל את השלש תפלות במנין, שזה ממשיך על האדם השגחה שלמה, כמאמרם ז"ל (ברכות ו): כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, ככר הקדוש ברוך הוא מתענין כפיכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלים להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

וראים אצלנו קהלה נפלאה מאד מאד, שכמעט אין קהלה כזו בעולם, ואני מוסר את נפשי פשוטו כמשמעו להחזיק את התלמוד תורה ואת הבית ספר, אבל מצד שני ההורים של הילדים לא מעריכים בכלל מה שעושים בשביל ילדיהם וכו', ומה גם שכואב הלב שלא אכפת להם מה שקורה עם ילדיהם וכו', לא משלמים בכלל שכר למוד שזה עוון חמור מאד מאד, כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (ביצה ט"ו) כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים חוץ מהוצאות שבתות והוצאות יום טוב והוצאות בניו לתלמוד תורה, שאם פוחת פוחתין לו ואם הוסיף מוסיפין לו; זאת אומרת על אף שכתבו לכל אחד בראש השנה את התקציב שלו, אבל את התקציב של שבת ושל החגים ועל הוצאות בניו לתלמוד תורה, זה לא נכתב בהתקציב, אלא אם אדם מרבה לקנות לכבוד שבת וחג, הקדוש ברוך הוא נותן לו שפע כפולה, בשביל זה תמיד אני מעורר את תלמידי ואנשי שלומנו היקרים שיקנו לכבוד שבת בשפע כזו, כדי שישאר על כל ימי השבוע, ונמצא אפלו שהוא לא מופיע בהתקציב רק עניות וכו', אבל מה שקנה על שבת, על זה אמר הקדוש ברוך הוא (שם ט"ו): אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: בני, לוו עלי וקדשו קדשת היום והאמינו בי ואני פורע; וכן הוא בענין הוצאות בניו לתלמוד תורה, אם אדם מקפיד מאד לשלם הדבר הראשון שכר למוד, הוצאות בניו לתלמוד תורה, הקדוש ברוך הוא

נותן לו שפע כפולה, וזה ברור למי שמאמין בדברי חכמינו הקדושים, ולכן אוי להם לההורים שעושים צחוק מהתלמוד תורה ומהבית ספר, ומתחמקים לשלם את השכר למוד, כי נכון יהיה לבם בטוח שילדיהם יצאו לתרבות רעה ורחמנא לצלן, וראו בכל הדורות מי שעשה צחוק מהתלמוד תורה או מהבית ספר, שילדיו לומדים שמה, לבסוף הילדים עזבו את הדת ורחמנא לישזבן, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך יען שאתה זכית להתקרב אל רבנו ז"ל, תחשב פעמים ותראה מה קורה פה? כמה מסירות נפש אני מוסר את נפשי בשביל הקהלה? שיהיה להם גשמיות וכו', שיהיה להם רוחניות וכו', ולבסוף לא חסר פרחח שלא יפסיק להסית נגד התלמוד תורה והבית ספר, ונגד הקהלה וכו', ולכן דע לך אם אתה שומע אחד מדבר לשון הרע נגד הקהלה, דע לך שזה נחש שהסמ"ך מ"ם רוכב עליו, והוא מסכן מאד, כי (בבא קמא כג): אַרְס נַחֲשׁ בֵּין שְׁנַיִם הוּא עוֹמֵד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשסז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מבקש אותך שתתחזקי לתת חס לבעלך ולהילדים, כי האשה נקראת עקרת הבית, שהיא עקר הבית, הינו שכל הבית תלויה בה, אשה שהיא תמיד עצבנית וצורחת וצורחת וכו', בביתה הן על בעלה והן על הילדים, מכרח להיות שחסר לה משהו וכו', וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות בנים, סימן צ"ו) מי שאין לו רחמנות על בניו, בידוע שאין לו חלק בשכל דקדושה; ולכן אני מאד מבקש אותך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא

הַקְדוּשׁ (אבות פֶּרֶק ה') לְפָנֵינוּ צִעֲרָא אַגְרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשֵׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדָרֶךְ כִּלְל בָּא מַגְאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כֹּל כֹּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תִּרְעַמֶּת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) 'וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעֵם עֵצָם מִעֲצָמֵי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקָחָה זֹאת', וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאֲשֶׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְאִף שְׂאֵנִי כוֹתֵב לָךְ דְּבָר זֶה מִדֵּי פַעַם וְכוּ', מֵה לְעִשׂוֹת, כֹּל זְמַן שֶׁאֵת נִמְצָאת בְּהַד' אֲמוֹת שְׁלִי, אֲנִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְאֲשֶׁתִּדַּל בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם לְעוֹרֵר אוֹתָךְ הֵן עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהֵן עַל מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְהֵן לְשִׁמּוֹר לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֵץ וּדְחַק וְכוּ', וְלֹא לְהִתְפָּרֵץ עַל הַבַּעַל, אוֹ עַל הַיְלָדִים, כְּמוֹ שְׂאֵנִי דוֹאֵג שֶׁיְהִיֶּה לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת אֶכֶל לְאַכֹּל, וְאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי שֶׁהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל יְהִיֶּה פְתוּחַ כֹּל הַיּוֹם, בְּאֶפֶן שֶׁיְהִיֶּה מִיִּשְׁיֵי רַעֲבָה אוֹ צְמָאָה וְכוּ', אוֹ הַיְלָדִים יְהִיוּ רַעֲבִים וְצָמְאִים, שֶׁיְהִיֶּה לָהֶם אִיפֹה לְאַכֹּל, כִּךְ אֲנִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת, לְשִׁמּוֹר מֵאֵד מֵאֵד שֶׁלֹּא יֵצְאוּ חֵס וְשָׁלוֹם מִגְּבוּל הַקְּדוּשָׁה, אֲנַחְנוּ עֲרִבִים אֶחָד לְהַשְּׁנִי, וּרְבִנּוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ עַל דְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מֵהַכֹּל, הֶעֱקַר שֶׁיְהִיֶּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשִׁי, עַד כְּדֵי כִךְ שְׂאֵמֵר (חֲיֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שֶׁיִּתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׂבִינֵינוּ; וְתִהְיֶה לָּאֵל, הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ הוֹלְכֶת רַק כְּפִי שְׂרַבְנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ,

וְרֹאִים אֲצִלְנוּ קְהֵלָה נִפְלְאָה מֵאֵד מֵאֵד, חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וּבִנְיָן אֶב שֶׁל חֶסֶד, שֶׁכְּמַעֲט אֵין קְהֵלָה כְּזוֹ בַּעוֹלָם, וְאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְהַחֲזִיק אֶת הַתְּלִמּוּד תּוֹרָה וְאֶת הַבֵּית סֵפֶר, אֶבֶל מֵצַד שְׁנֵי הַהוֹרִים שֶׁל הַיְלָדִים לֹא מַעְרִיכִים בְּכֹלֵל מֵה שְׁעוֹשִׁים בְּשִׁבִּיל יְלִדֵיהֶם וְכוּ', וּמֵה גַם שְׁכוּאֵב הַלֵּב שֶׁלֹּא אֶכְפֵּת לָהֶם מֵה שֶׁקוֹרָה עִם יְלִדֵיהֶם וְכוּ', לֹא מְשַׁלְּמִים בְּכֹלֵל שְׂכָר לְמוֹד שְׂזָה עוֹוֹן חֲמוֹר מֵאֵד מֵאֵד, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּיצֵה ט"ז): כֹּל מְזוֹנֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאֵשׁ הַשְּׁנָה וְעַד יוֹם הַכְּפּוֹרִים חוּץ מִהוֹצָאת שְׁבֹתוֹת וְהוֹצָאת יוֹם טוֹב וְהוֹצָאת בְּנֵי לְתִלְמוּד

תורה, שאם פוחת פוחתין לו ואם הוסיף מוסיפין לו; זאת אומרת על אף שכתבו לכל אחד בראש השנה את התקציב שלו, אבל את התקציב של שבת ושל החגים ועל הוצאות בניו לתלמוד תורה, זה לא נכתב בהתקציב, אלא אם אדם מרבה לקנות לכבוד שבת וחג, הקדוש ברוך הוא נותן לו שפע כפולה, בשביל זה תמיד אני מעורר את תלמידי ואנשי שלומנו היקרים שיקנו לכבוד שבת בשפע כזו, כדי שישאר על כל ימי השבוע, ונמצא אפלו שהוא לא מופיע בהתקציב רק עניות וכו', אבל מה שקנה על שבת, על זה אמר הקדוש ברוך הוא (שם ט"ו): אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: בני, לוו עלי וקדשו קדשת היום והאמינו בי ואני פורע; וכן הוא בענין הוצאת בניו לתלמוד תורה, אם אדם מקפיד מאד לשלם הדבר הראשון שכר למוד, הוצאת בניו לתלמוד תורה, הקדוש ברוך הוא נותן לו שפע כפולה, וזה ברור למי שמאמין בדברי חכמינו הקדושים, ולכן אוי להם לההורים שעושים צחוק מהתלמוד תורה ומהבית ספר, ומתחמקים לשלם את השכר למוד, כי נכון יהיה לבס בטוח שילדיהם יצאו לתרבות רעה רחמנא לצלן, וראו בכל הדורות מי שעשה צחוק מהתלמוד תורה או מהבית ספר, שילדיו לומדים שמה, לבסוף הילדים עזבו את הדת רחמנא לישזכן, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך יען שאת זכית להתקרב אל רבנו ז"ל, תחשבי פעמים ותראי מה קורה פה? כמה מסירות נפש אני מוסר את נפשי בשביל הקהלה? שיהיה להם גשמיות וכו', שיהיה להם רוחניות וכו', ולבסוף לא חסר פרחתית וכו', שלא תפסיק להסית נגד התלמוד תורה והבית ספר, ונגד הקהלה וכו', ולכן דעי לך אם את שומעת אחת מדברת לשון הרע נגד הקהלה, דעי לך שזאת נחש שהסמ"ך מ"ם רוכב עליה, והיא מסכנת מאד, כי (בבא קמא כ"ג): ארס נחש בין שניו הוא עומד, תהלה לאל, יש לנו קהלה הכי יפה בעולם בחסד ובטוב לב וכו', ואני לא יתן שבשביל פרחתית אחת וכו', או פרתח אחד וכו', נחריב את כל הבנין שבניתי במשך עשרים וחמש שנה במסירות נפש הכי גדולה, עד שזה עלה לי עם הבריאנות וכו', איפה שמעו דבר כזה בכל העולם שבית התבשיל פתוח לרוחה מותיקין עד מאחר בערב, שכל מי שרק רעב או צמא, יכול לבוא ולאכל ככל אות נפשו, אדרבה את תראי לי דבר זה וכו', ולבסוף לא מתבישים להיות כפוי טובה וכו', ולכן אני רק מבקש

אותך שתראי לשומר מאלו המסיתים והמדיחים שלוחי הסמ"ך מ"ם, שלא
 ויכל לנו בשום פנים ואפן, וכבר אמר רבנו ז"ל נצחתי ואנצח שמדתו נצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשסח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִיר הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר תְּלִמִיד כּוֹלֵל
 לְהוֹרָאָה "תְּפָאֶרֶת בְּנֵימִין"

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, וְשֵׁלֵא יִחְסֹר
 לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹד מְקָרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְהִלְכָה, כִּי זֶה עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת
 שֶׁל אָדָם, כִּי בְּלֵי זֶה אָדָם הֶעֱנִי הַכִּי גְדוֹל, כְּמֵאמְרָם ז"ל (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין
 לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" - שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מְקָרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְלִמוּד; וְלִכֵּן אֲנִי
 מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ כְּמוֹ שְׂאֵתָה אוֹכֵל בְּכָל יוֹם בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל מְתִי שְׂאֵתָה רַק רַעֲב,
 וְשׁוֹתָה מְתִי שְׂאֵתָה רַק צָמָא, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מֵאֵד מֵאֵד שְׂאֵל יִחְסֹר לְךָ יוֹם
 אֶחָד מִבְּלֵי לְמוּדִים הָאֵלוּ מְקָרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְהִלְכָה, שְׁזֵה עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת
 שֶׁל אָדָם, וְזֶה מָה שִׁישָׂאָר לְךָ לְנִצְחָה, וְכֵן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּרַאֶה לְמִסֹּר
 אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֶרְבֵית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי
 כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ
 הוִי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה
 לְעִצְמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְחָבֵל מֵאֵד שֵׁלֵא
 מִתְּפַלְּלִים יוֹם אֶחָד בְּמִנְיַן, כִּי כָּךְ אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ו:) כָּל
 הַרְגִיל לְבֵא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁאֵיל בּוּ; הֵינּוּ
 בְּזֵה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יַדֵּי זֶה
 הוּא מִמְשִׁיף עַל עִצְמוֹ הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ
 עֲלֵיו, וְאֵם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכָר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּעַנֵּן כְּבִיכּוֹל לְמָה
 הוּא לֹא בָּא? וּמְשָׁלִים לוֹ אֶת חֲסֵרוֹנוֹ וְכוּ', הֵרִי שְׁמִשְׁתִּלֵּם לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן,
 שֶׁעַל יַדֵּי זֶה מִמְשִׁיף עַל עִצְמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה.

אני מאד מבקש אותך שתקפיד מאד מאד ללכת בשבת עם בגדים לבנים ודיקא, כי מי שהולך עם בגדים לבנים בשבת מוחלים לו על כל עוונותיו, ואמר הצדיק הקדוש רבי יצחק מדראביטש זי"ע שאם היו כלם הולכים עם בגדים לבנים בשבת בפרט בארץ ישראל, היו מביאים את הגאולה, ולכן אני מאד מבקש אותך שגם אתה תלך עם בגדים לבנים בשבת, וכן תלמד עם הבחור שאמצת, כי אי אפשר להסביר את המצוה הזו, כי מסכנים הבחורים הם יתומים חיים, אף אחד לא דואג להם, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה יהיה לך נחת מהילדים.

תמסר את נפשך על שלום בית שלך, שרבנו ז"ל הזהיר על זה מאד מאד, ואמר (שיחות-הר"ן סימן רס"ד) שצריכים לכבד וליקר את אשתו. כי אמר: הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם בכמה אפנים הקשים וכבדים מאד מאד וכו', על כן ראוי לרחם עליהם וליקורם, ולכבדם. וכן אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא ט). 'אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעטרו', [נתכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתהיו עשירים]. וכן אמרו (יבמות ג). 'דינו שמגדלות את בנינו ומצלת אותנו מן החטא', אני מאד מאד מקוה שתצית אותי, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב
שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שְׂמַחְתִּי לְקִרְאֵת הַבְּשׂוּרָה מִשְׂמַחַת שְׂאֵתָה מִחֲלִים, וְכֵן שְׂנוֹלֵד לָכֶם נִכְדָּה וְגַם נָכַד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתְּרוּנו רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְתַמִּיד הַבְּרָכָה תִּהְיֶה מִצּוּיָה אֲצִלְכֶם.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂאֲנֵי מִחֲלִים יוֹם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לִי רְפוּאָה שְׂלָמָה בְּתוֹךְ שְׂאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לִּהְיוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עַל שַׁבַּת וְאַתְחַנֵּן וְעַל שַׁבַּת עֶקֶב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְיִתְהַפְּכוּ הַיָּמִים הָאֵלּוּ לִימֵי שְׂמֻחָה, כִּי כָּבֵד הִגִּיעַ זְמַן גְּאֻלְתָּנוּ, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תַּמִּיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּע תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשע.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נִרוּ יְאִיר

זֶה זְמַן רַב שְׂלָא שְׂמַעְתִּי מִמֶּךָ וְכוּ', וְכֵל הַזְּמַן אֲנִי חוֹשֵׁב מִמֶּךָ וְכוּ', אָבֵל אֵתָה יוֹדַע מַה שְׂעֵבֵר עָלַי דְּבַר שְׂלָא חֲלַמְתִּי הַתְּקַפַּת לִבְךָ קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד, שְׂאֲמַר הַפְּרוֹפֶסוֹר שֶׁל לִבִּי, שְׂאֲחַד מִמִּילּוֹן נִשְׂאָר בְּחַיִּים אַחַר הַתְּקַפַּת לִבְךָ, וְתַכְּף וּמִיד הִיָּה לִי עוֹד שְׂלֹשׁ הַתְּקַפּוֹת לִבִּי, וְעָשׂוּ לִי צְנִתוֹר, וְתַכְּף וּמִיד הַחֲלִיטוּ לַעֲשׂוֹת לִי נִתּוּחַ לִבְךָ פְּתוּחַ וְכוּ', וּמַה שְׂעֵבֵר עָלַי בְּשִׁלְשׁ הַחֲדָשִׁים הָאֵלּוּ זֶה אֵי אֶפְשָׁר אֶפְלוּ לְהַסְבִּיר וְכוּ', וְכֵל הַזְּמַן הַשְּׂתַדְלָתִי רַק לְהַתְחַזֵּק כְּפִי הַהַקְּדָמוֹת שְׂקַבְלָתִי מִרְבֵּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲזַכֶּה לְהַחֲלִים לְגַמְרִי.

שְׁבוּעַת שְׁעֵבֶר הַתִּיר לִי הַרְּוּפָא לְטוּס, וְאֲנִי מֵאֵד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא לְהִיּוֹת בְּשֶׁבֶת הַבָּא (שְׁבֵת נְחֻמוֹ) בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְכֵן אֶשְׁבֵּת גַּם בְּשֶׁבֶת פְּרָשֶׁת
עֵקֶב, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנֵנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת קִשִּׁים וּמְרִים וְאֲנִי דוֹאֵג לְשְׁלוֹמָךְ וּלְשְׁלוֹם אֲשֶׁתְּךָ
כְּמֵה שְׂאֵתְם עוֹבְרִים יִסּוּרִים אוֹדוֹת הַנֶּכֶד וְכוּ', יֵשׁ הַרְּבֵה דְבָרִים בְּזֵה הָעוֹלָם
שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהִבִּין וְכוּ' לְמֵה זֶה קוֹרֵה וְכוּ', וּמִפְּנֵי מֵה זֶה קוֹרֵה וְכוּ', צְרִיכִים
רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֶשֶׁר (תְּהִלִּים קמ"ה) "צְדִיק הוֹי"ה בְּכָל דְרָכָיו
וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו" וְכוּ': (דְּבָרִים ל"ב) "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל דְרָכָיו מִשְׁפָּט
אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל צְדִיק וְיִשְׂרָאֵל הוּא", וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ז, חֵלֶק ב', סִימָן נ"ב) שְׂאֵסוּר לְהַקְשׁוֹת שׁוּם קִשְׁיוֹת עַל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כִּי מֵה אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים דְרָכֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ? גַּם אֲנִי לֹא חִלַּמְתִּי
שְׁיַעֲבֹר עָלַי פְּתָאוּם צְרָה צְרוּרָה כְּזוֹ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִתְחַזֵּק וּמְחַזֵּק
מִמְעַמְד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁגָם אֶתֶם תִּתְחַזְּקוּ וְתִחַזְּקוּ מִמְעַמְד, וְתִבְשְׂרוּ
לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֶשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשעא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַדְּבָר הַרְּאשׁוֹן אֶתָּה צְרִיךְ מֵאֵד מֵאֵד לְשַׁמַּח עִם אֲשֶׁתְּךָ שְׁסוּף כָּל סוּף
זְכִיתָ לְמַצָּא בֵּת זׁוּגָה, וְזֵה הַמַּתְנָה שְׁנַתֵּן לְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְצְרִיכִים
לְהִחַזֵּק אֶת הַמַּתְנָה הַזֶּה מֵאֵד מֵאֵד יְקָר, וְחִכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכָא מְצִיעָא

נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרֶם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ" וְהִינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבַנֵּי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּעֲשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכְּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר עִמָּהּ הוּא בּוֹנֵה אֶת עֲתִידוֹ, וְגַם הִיא מְצַלֶּת אוֹתוֹ מִן הַחֲטָא וְכוּ'.

וְדַבֵּר זֶה צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁכָל זוּג שְׂזָכוּ לְהַתְחַתֵּן צְרִיכִים לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֻחִים וְעֹלִיזִים, כִּי רַבִּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רס"ה) שְׁקָדָם שֶׁהַנְּשֻׁמוֹת יוֹרְדִים כְּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַעְלָה הֵם נִשְׁמָה אַחַד, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְּפַצְּלִים, הַזְּכָר יוֹרֵד דְרָף זוּג הוֹרִים אַחַד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דְרָף זוּג הוֹרִים אַחֲרֵים, וְעַד שְׂמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי לִוְקָח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמוֹן עֲכוּבִים, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (סְנֵהֲרִין כב.) קָשָׁה זְוִיגוּ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יָם סוּף, וְהַרְגַע שְׂמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד וְזֶה הַשְּׂמֻחָה הֵכִי גְדוּלָה, וּבְזֶה פִּרְשֵׁתִי אֶת הַבְּרָכָה שְׂמֻבְרָכִים בְּשִׁבְעַת בְּרָכוֹת "שְׂמֻחַת תְּשֻׁמַּח רַעִים אֲהוּבִים כְּשִׂמְחָךְ יְצִירְךָ בְּגֵן עֵדֶן מְקֻדָּם", הִינּוּ רַעִים אֲהוּבִים הֵם הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה שְׂצְרִיכִים לְשֻׁמַּח כְּמוֹ שֶׁהֵם הָיוּ אַחַד בְּגֵן עֵדֶן מְקֻדָּם לְפָנַי שִׁירְדוּ לְזֶה הָעוֹלָם.

בְּעִינֵי מַה שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ זֶה שְׂתִים עֲשָׂרָה שָׁנִים וְכוּ', רַבִּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קס"ט) כְּשֵׁאָדָם תְּמִיד בְּשֻׁמְחָה אֲזִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעִצְמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׁלֵא יָבוֹא לְיַדֵּי פָגַם הַבְּרִית, וְלִכְּן אֵתָה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׁבִיְדֶךָ רַק לִהְיוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְלְשֻׁמַּח מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִרְחִיב אֶת דַּעְתְּךָ שְׂתִצֵּא מִהַקְּטָנוֹת הַמוֹחִין שְׁלֶךְ וְכוּ', וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשְּׁנָה ו:): אִשָּׁה בַּעְלָה מְשֻׁמְחָה; תְּשֻׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּכָל מַה שָּׂרַק תּוֹכֵל, וְהִיא תִשְׁמַר עֲלֶיךָ וְכוּ'.

דַּע לָךְ שְׁפָרְנִסָּה זֶה רַק מִהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן תַּחְזִיק מְעַמֵּד וְלֵא תִשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר, וְאִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ כִּף יִהְיֶה וְכוּ', רַק לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק וְכוּ', וְדַע לָךְ שְׂתַכְּךָ וּמִיד כְּשֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשֻׁמַּח תִּהְיֶה שְׂמוֹר מִן הַחֲטָא, כִּי שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְהַכְנִיס אוֹתְךָ בְּעִצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשעב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאֵר
לְנֶכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלַקְךָ שְׂאֲתָה מִתְקַרֵּב אֵל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲתָה יוֹדֵעַ
שֶׁהִיטוֹד וְהַמְּפָתַח בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב זֶה שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, שְׂזָה הַתְּבוּדוֹת,
וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֲלַק ב', סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדוֹת הוּא מַעְלָה עֲלִיוֹנָה
וּגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דִּהְיִנו לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׂעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָה לְבָדוֹ
בְּאִיזָה חֹדֶר אוֹ בְּשָׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאֲמַתְּלָאוֹת
בְּדַבְרֵי חֵן וְרֻצוּי וּפִיוֹס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁיִקְרְבוּ אֵלָיו
לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאֵמֶת. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמַדְבָּרִים בּוֹ וְכוּ', וְהַנְּהִיגָה
זֹו הוּא גְדוּלָה בְּמַעְלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׂכוּלָל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׁיִחָסֵר לוֹ
בְּעַבּוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מִכָּל וְכֹל מַעְבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל
יְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִפְלוּ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ
יְכוּל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד.
דִּהְיִנו הַהִכְנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחַפֵּץ וּמִשְׁתּוֹקֵק לְדַבֵּר, אִף
שְׂאִינוּ יְכוּל, זֶה בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לְעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתַפְלָה
מִזֶּה בְּעַצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעַצְמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂנִתְרַחַק כָּל כֶּה, עַד
שְׂאִינוּ יְכוּל אִפְלוּ לְדַבֵּר. וּיְבַקֵּשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ רְחֻמִּים וְתַחֲנוּנִים, שְׁיִחַמַל עֲלָיו
וְיִפְתַּח פִּיו, שְׂיוֹכֵל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

ואמר רבנו ז"ל שכמה וכמה צדיקים גדולים מפרסמים ספרו, שלא באו למדרגתם, רק על ידי הנהגה זו. והמשפיל יבין מעצמו גדל מעלת הנהגה זו, העולה למעלה למעלה, והוא דבר השונה לכל נפש מקטן ועד גדול, כי כלם יכולים לנהג הנהגה זו, ועל ידי זה יבואו למעלה גדולה. אשרי שיאחז בזה.

הענין הוא פשוט מאד, אדם צריך להרגיל את עצמו כל כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר הבן אל אביו, ויבקש ממנו יתברך כל מה שהוא צריך בתמימות ופשיטות גמור, בלי שום חכמות והשכלות כלל, וככל שיהיה יותר תמים בזה יותר יצליח, לא צריכים שום הקדמות ושום הנהגות אלא לפתח את הפה ולדבר עמו יתברך, ובזה זוכים להיות דבוקים בו יתברך, וככל שמתמידים בזה וכו', כמו כן נדבק המוח מחשבה באין סוף ברוך הוא, ואז האדם הכי מאשר בחייו, כי הוא חי עם הקדוש ברוך הוא.

חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי אֶת עוֹבְרַת עֲכָשׁוֹ שֶׁלֵּב קָשָׁה בְּחַיִּיךָ וְכו', כִּי אֵין עוֹד צַעַר לְבָן אוֹ לְבַת שְׁצָרִיכִים לְרֵאוֹת אֶת הַסִּבָּל שֶׁל הַהוֹרִים שְׁסוּבָלִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה וְכו'.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד שֶׁתַּקְחִי אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת הָאָבָא, וּלְהַבְטִיחַ לוֹ שְׂאֵת אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ, וְתַעֲמְדִי לְעֶזְרָתוֹ וְכו', וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעַם מְלִים וְדַבּוּרִים אֱלוֹ אֶת תְּפִיחֵי בּוֹ חַיִּים חֲדָשִׁים וְכו', וְזֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׂאֵת יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת עֲכָשׁוֹ בְּכַבּוֹד אָב וְאֵין מְצוּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מְזוֹ כְּמוֹ לְהַחֲיוֹת אָבָא אוֹ אִמָּא, כִּי אִם הוּא מְתַלַּוֵּן שְׂאֵין לוֹ לְמָה לְחַיּוֹת וְכו' וְנִמְאָס לוֹ וְכו', דִּיקָא עֲכָשׁוֹ צְרִיכִים לְחִזָּק אוֹתוֹ, כְּדִי שְׁלֵא יַעֲשֶׂה לְעֲצוּמוֹ חֵס וְשְׁלוֹם אֵיזָה דְּבָר וְכו', וְזָכְרִי הֵיטֵב מַה שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוֹ רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהָאָדָם רַק שְׂיִכְבַּד אָב וְאָם; וְאִמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַחְמוּרוֹת "כְּבַד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ"; וְאִמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֵשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוּאִים מְזַה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזַה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵן אִמַּת שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׂזַה בָּא לָךְ מְאֹד קָשָׁה, כִּי הָרִי אֶת חֶלֶק מֵהַבֵּית, וְקָשָׁה לָךְ מְאֹד מְאֹד לְרֵאוֹת אֶת כָּל זֶה וְכו', וְלַחֲיוֹת עִם כָּל זֶה וְכו', עִם כָּל זֹאת עֲלִיךָ נִפְל חוֹבַת הַיּוֹם, וְזֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁתַּחֲזִקִי וְתַעֲוֹדְדִי וְתַשְׁמַחִי אֶת הָאָבָא, וְתַבְטִיחִי לוֹ שְׂאֵת אוֹהֶבֶת אוֹתוֹ, וְאֵת תַּעֲמְדִי לִימֵינוּ וְכו', וְהַמְלִים הָאֱלוֹ שְׁווֹת כָּל הַכֶּסֶף בְּעוֹלָם, וּבְזִכּוֹת הַדַּבּוּרִים שֶׁל עֲדוּד שֶׁתַּעֲוֹדְדִי אֶת הָאָבָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׂאֵף פַּעַם לֹא תִגִּיעִי לְמַצָּב כְּזֶה, וְכֵן בְּזִכּוֹת הַשְׁמַחָה וְהַבְּטָחוֹן שֶׁתַּכְנִיסִי לְאָבָא, יִתְרַחַב לוֹ, וְיֵצֵא מִכָּל צְרוּתֵיו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשעד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל ... גרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הבעיה שלך הוא רק בעיה אחת, שאתה נמצא בעצבות ובדכאון פנימי, וידוע מה שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, ונחמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספור לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

והנה רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) למה אדם לא יכול להתפלל אל הקדוש ברוך הוא, מפני שלא מוצא בעצמו נקודת טובות, ונדמה לו שהוא הכי גרוע ואין עוד גרוע כמוהו וכו', ולכן הזהירנו מאד שצריכים לחפש ולבקש ולמצא בעצמו איזה נקודה טובה, כי לא יתכן שלא

עֲשֵׂה אֵיזָה טוֹב מִיָּמָיו וְכוּ', וּבִזָּה שִׁיחַפֵּשׁ וַיִּבְקֶשׁ וַיִּמְצָא בְּעֲצָמוֹ עוֹד מְעַט טוֹב שֵׁישׁ בּוֹ, וַיְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, עַל יְדֵי זֶה יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ הַמְצַמֵּץ שֶׁבָּה מִנַּח, וְזֶה פְּרוּשׁ (תְּהִלִּים ל"ז) "וְעוֹד מְעַט וְאֵין רֶשַׁע וְהִתְבוּנָתָ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", הֵינּוּ שֶׁהַפְּסוּק מְזַהֵיר מְאֹד שִׁיחַפֵּשׁ וַיִּבְקֶשׁ בְּעֲצָמוֹ עוֹד מְעַט טוֹב שֵׁישׁ בּוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה יִרְאֶה שֶׁכָּבֵר אֵינוֹ רֶשַׁע כְּמוֹ שֶׁחֲשַׁב, וְלֹא רַק זֶה אֱלֹא וְהִתְבוּנָתָ עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ, שִׁיִּתְבוּנָן עַל מְקוֹמוֹ שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁו וַיִּרְאֶה שֶׁהוּא כָּבֵר אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי, כִּי הִרְגַע שְׂאֵדָם מִחַפֵּשׁ וּמִבְקֶשׁ בְּעֲצָמוֹ אֶת הַטוֹב שְׂבוּ, וְדָן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, עַל יְדֵי זֶה הוּא יֵצֵא בְּאֵמַת מִכֶּף חוֹבָה לְכַף זְכוּת, וַיְכוּל לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁזֵה: (תְּהִלִּים קמ"ו) "אֲזַמְרָה לְאֱלֹקֵי בְּעוֹדֵי", תַּכְף וּמִיד שְׂאֵנִי מוֹצֵא בְּעֲצָמוֹ אֶת הַעוֹד מְעַט טוֹב שֵׁישׁ בִּי, עַל יְדֵי זֶה אֲנִי יְכוּל לְזַמֵּר וּלְהַלֵּל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֶתָּה צְרִיף לְדַעַת שֶׁהִבְעֵל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע אָמַר שֶׁכָּל הַמְשַׁגְּעִים מְשַׁתְּגָּעִים רַק מִחֲמַת גְּאוּה וּגְדֻלוֹת שֶׁנִּכְנַס בָּהֶם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּט־מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פ"ב) לְמָה הוֹלֵף לְאָדָם שְׁלֵא כְּסֻדְרָ? מִפְּנֵי שֵׁישׁ לוֹ גְּאוּה וּגְדֻלוֹת אֲנֵא אֲמַלָּה, כִּי כְּשֶׂאֲדָם רוֹצֵה רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעְדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ וְהוּא תָּמִיד בְּעַצְבוֹת וּבִמְרִירוֹת שְׁלֵא הוֹלֵף לוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה וְכוּ', זֶה בְּעֲצָמוֹ מְשַׁגֵּעַ אוֹתוֹ וּמְכַנֵּס בּוֹ דְּכֹאֲוֹן פְּנִימִי, וְהַעֲצָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא לְרְצוֹת שׁוֹם רְצוֹן אַחֵר מִבְּלַעְדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיִּשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרִי, וַיִּתְחִיל לְשַׁמַּח עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בּוֹ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַמוֹן טוֹב, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת נו'). עַל הַפְּסוּק: (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפִלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" - מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֲפֹלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרַמוֹן; וּמִכָּל שְׂכָן אֶתָּה שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ בְּךָ הִרְבָּה מְצוּוֹת, לְמָה אֶתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל כֶּף שְׂבוּרָ? עַד שֶׁתִּתְיַאֵשׁ מֵהַחַיִּים שֶׁלְּךָ לְגַמְרִי? תַּעֲשֵׂה לְעֲצָמְךָ חֲשׁוֹבֹן כְּמָה מְצוּוֹת יֵשׁ לְךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם שֶׂאֶתָּה אֲפֹלוּ לֹא שֵׁם לֵב לָזֶה, וּכְמֵאֲמָרְם ז"ל (יְרוּשְׁלַמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הֶלְכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר אֵין לְךָ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל שֶׂאֵינוֹ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרֵא אֶת שְׁמֵעַ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאֲחֵרֶיהָ וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאֲחֵרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלִשָּׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאֵר מְצוּוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אֵין לְךָ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׂאֵין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ.

תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וּתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ מִיְלֵה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תהלים קי"ט) "שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר: (תהלים ל"ד) "חֲנֹה מִלְאֲךָ הַיְיָ" סָבִיב לִירְאֵי וַיַּחֲלֹצֵם".

לְכֵן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וּתְבַטֵּל מִמֶּךָ אֶת כָּל הַיְשׁוּת וְהַגְּאוּת שֶׁנִּדְבַק בְּךָ וְכוּ', וְתִתְרַצֶּה עִם מַה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לְךָ, שְׁאֵמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ: (אבות פ"ד) אֵיזְהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמִחַ בְּחֻלְקוֹ; אָדָם צָרִיךְ לְשִׂמְחָה עִם מַה שֵׁישׁ לוֹ, וַיִּרְקַד בְּכָל יוֹם מֵרַב שְׂמִיחָה, וְעֵצָם זֶה שֶׁהוּא שְׂמִיחָה עִם הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בוֹ מִנְּקֻדַת יְהוּדוּתוֹ, זֶה בְּעֵצְמוֹ שׁוֹבֵר אֶת הַגְּאוּת שְׁלוֹ שְׂמִיכְנִיס בוֹ עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן וְכוּ', וְעַל כֵּן רָאָה לְעֵשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתַעֲבַד עֲכָשׁוֹ רַק עַל נְקֻדָּה אַחַד, נְקֻדַת הַשְּׂמִיחָה, וְתִבְקַשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ שְׂתִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְתֹאמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְזִכְנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאִזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשְּׂמִיחָה בְּרַמ"ח אַבְרֵי וּשְׂס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמִיחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאִזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מֵרַב שְׂמִיחָה עַל גְּדֵל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מִזֵּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יָכוֹל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנִי רַחֵם עָלַי וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְזִכְנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֵרִים מִשְׂמִיחָה, וְאִזְכֶּה לְשִׂמְחָה אֶת אַחֵרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אִזְכֶּה לְשִׂמְחָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמִיחָה אִזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתַי וְתִבְרָךְ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מַחֲיֶה וּמְהַיְוֶה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְזִכְנִי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכָּת שְׂאִזְכֶּה לְדַעַת בִּידְעָה בְּרוּרָה שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאֵין בְּלִעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאִזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלוּ יִכְנָסוּ בְּלִבְךָ, וְתִתְחַיֵּל לְחַיּוֹת חַיִּים אֲמִתִּיִּים וְנִצְחִיִּים, חַיִּים מְאֻשְׁרִים, וְכִבֵּר לֹא תִהְיֶה מִתְסַפֵּל וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּפְּסִיקִי לְהִסִּית נֶגֶד הַמְּלַמְּדִים וְנֶגֶד הַתְּלַמּוּד תּוֹרָה, אִם זֶה לֹא נִרְאֶה לְךָ כְּמוֹ שְׂאֵת רוּצָה וְכוּ', תּוֹצִיאִי אֶת הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, אֵף אֶחָד לֹא מִכְרִיחַ אוֹתְךָ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל וְכוּ', הַהֶסְתָּה לְהִסִּית הוֹרִים אַחֲרֵים זֶה הַגְעַל נִפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּפְּסִיקִי לְהִסִּית וְכוּ', כִּי אִם לֹא אֲנִי יִטְפַּל בְּזֵה אִישִׁית, כִּי אֲנִי מוֹסֵר אֶת נִפְשִׁי יוֹמָם וְלַיְלָה שִׁיְהִיָּה קִיּוּם לְהַתְּלַמּוּד תּוֹרָה, וְאֵת לֹא רַק שְׂלֵא מְשַׁלְּמַת שְׂכָר לַמּוֹד, אֶלֶּא עוֹד מְסִיתָה אַחֲרוֹת וְכוּ', זֶה לֹא יֵלֶךְ כְּכֹה לְהַקְהֵלָה.

אֲגִב שְׁמַעְתִּי שְׂאֲנִי לֹא יְכוּל לְתַאֵר שְׂזֵה נִכּוֹן, שְׂאֵת מְעַשְׁנַת סִיגְרִיּוֹת, נָא לְהוֹדִיעַ לִי תְּכַף וּמִיָּד, כִּי זֶה פְּרִיצוֹת מְאֹד גְּדוּלָה, וְאִשָּׁה שְׁמַעְשְׁנַת אֵין לָהּ מַה לְחַפֵּשׁ בְּהַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּתְּקֵנִי מֵה שְׂאֵת מְקַלְקֶלֶת וְכוּ'.

הַמְּאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְזַעְזַע מֵה שְׁסַפְּרוּ לִי וְכוּ', וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְתַאֵר שְׂזֵה נִכּוֹן, שְׂאֵת מְעַשְׁנַת סִיגְרִיּוֹת, נָא לְהוֹדִיעַ לִי תְּכַף וּמִיָּד, כִּי זֶה פְּרִיצוֹת מְאֹד גְּדוּלָה, וְאִשָּׁה שְׁמַעְשְׁנַת אֵין לָהּ מַה לְחַפֵּשׁ בְּהַקְהֵלָה שְׁלֵנוּ, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׂזֵה רַק

סָתֵם לְשׁוֹן הָרַע, וְזֶה לֹא נִכּוֹן, וְאֲנִי מֵאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּכְתְּבֵי לִי תִכְף וּמִיד
אִם זֶה נִכּוֹן אוֹ לֹא, אֲנִי לֹא צָרִיךְ קוֹצִים בְּכֶרֶם שְׁנֻטְעָתִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵר כְּתִבְתִּי לְךָ הַיּוֹם מִכְתָּב, כַּנִּרְאָה לֹא קִבַּלְתָּ אֶת זֶה, בְּעֵינַי שְׂמוֹת
הַיְלָדִים לֹא מְשַׁחֲקִים וְכוּ', זֶה לֹא מְשַׁחֲקִים יְלָדִים לְתַת שְׂמוֹת בְּדוּיִים מֵה
שְׁנִירְאָה לִי וְכוּ', כִּי זֶה הָעֵתִיד שֶׁל הַיְלָדִים, וְלִכֵּן בְּשׁוֹם פְּנִים אֵל תִּתְּנֵי אֶת
הַשֵּׁם שֶׁהִמְצֵאת וְכוּ', זֶה רַק יִזִּיק לְהַבְתָּ, אִם אֶת רוּצָה אֲדַל אֵינִן לְמַעַלָּה מִזֶּה,
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּהְיֶה צְדָקָת כְּמוֹ אֲדַל אֶקְוֶה שֶׁתְּצִיֵּתִי אוֹתִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגֵּי תִשְׁכַּלִּי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵן אֲמַת שֶׁקִּבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ מִזְמַן, אָבֵל לֹא הָיָה לִי כְּתִבְתָּ לְמִי לְעֵנֹת
וְכוּ'.

רַבְנוּ ז"ל הַקְפִיד מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת, וּבַפְּרוּשׁ הִזְהִירוּנוּ לֹא לְקַחַת עַל עַצְמָנוּ תַעֲנִייתִים וְסִגּוּפִים בְּעַצְמָנוּ וְכוּ', וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה חוֹר קֶטֶן בְּגוּף, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה חוֹר גְּדוֹל בְּנִשְׁמָה, זֹאת אִמְרַת כְּשֶׁהַגּוּף נִחְלַשׁ, אִזּוּ מִמִּילָא גַם הַנִּשְׁמָה נִחְלַשְׁתָּ כִּי אֵין לוֹ כֹּחַ לְלַמֵּד וּלְהַתְפַּלֵּל, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְאָכַל טוֹב וְלִישֵׁן טוֹב, וְכִף יִהְיֶה לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ הֵן לְהַתְפַּלֵּל וְהֵן לְלַמֵּד וְהֵן לְהִיּוֹת סוֹפֵר סֵת"ם, וְהֵן שִׂיחֵיהָ לָךְ זְמַן לְאַשְׁתָּף וּלְיַלְדֶיךָ.

לְהֶאָרִיךְ לָךְ לְדַעְתִּי זֶה לְמוֹתֵר וְכוּ', כִּי תִהְלֶה לְאֵל, נִדְפְּסוּ כְּבָר עַד עַכְשָׁו בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" לְמַעַלָּה מֵעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אֲלֶף מִכְּתָבִים, וְלִכֵּן תִּקַּח לָךְ מִשְׁמָה, וְכָל הַמִּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ עֲבוּרָךְ, עִם כָּל זֹאת אִמְרַתִּי לְרוּי לְפָנֶיךָ בְּשׁוּרוֹתַי אֵלוּ, הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן מֵה שְׁאַתָּה צְרִיךְ לְהַכְנִיס בְּדַעְתְּךָ הוּא, שֶׁתִּתְחַזֵּק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עַצְמְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׁאַדָּם שְׂמַח מִתְרַחֵב דַּעְתוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׁאֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כִּי"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפִרְשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמָּכֶם בְּגַן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׁאַדָּם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוּ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

וְהַדְּבָר הַשְּׁנִי, זֶה לְהִרְגִיל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים, אֲשֶׁר כָּל דְבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אֶחָד, כִּי אֲצַלּוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כָּל דְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת כָּל דְבוּר לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה מְזַעֵעַ אֶת כָּל הַעוֹלָמוֹת, וְזֶה אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר בְּפֶה, וּמִכָּל שַׁכֵּן בְּכַתָּב.

הַדְּבָר הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצֻמָּה עֵתִים לַתּוֹרָה חַק וְלֹא יַעֲבֹר (לא רק חק לישראל), אֲלֹא רֹאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, שֶׁהַלְמוּדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הָאָרֶה גְּדוּלָּה וְנִפְלְאוֹת מְאֹד, מִקְרָא: הִיא בַעֲשִׂיָּה, מְשָׁנָה: הִיא בְּיְצִירָה, גְּמָרָא: הִיא בְּבְרִיאָה, מְדָרָשׁ וְזֶה־הִיא בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ לְכָל הַפְּחוֹת, וְחָבֵל שֶׁתַּחֲסֹר יוֹם אֶחָד מִלְּמוּד הָאֲרָבַע לְמוּדִים הָאֵלוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שִׁישָׂאָר מֵאֲתָנּוּ, וְאִפְלוּ שֶׁתִּלְמַד מִכָּל שְׁעוֹר קֶצֶת, זֶה גַם כֵּן דְּבָר גְּדוּל מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשעט.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר
 לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָּךְ.

אֲמַת אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאִין הַרְבֵּה מֵה לְעֲשׂוֹת בְּדְבָרִים כְּאֵלוּ וְכו', וְכַנְרָאָה שְׂרַק הַזְּמַן יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ וְכו', אַחִיךָ לֹא מִבִּין עֲדִין כְּלוּם מֵה שְׁקוּרָה בְּזֶה הָעוֹלָם וְכו', הוּא עֲכָשׁוּ מֵאֲהָב וּמִסְנֹר מֵאִיזָה בַּחוּרָה וְכו', וְהוּא מוֹכֵן אִפְלוּ לְהַפְקִיר אֶת אֲשֶׁתוֹ וּיִלְדִּיו בְּשִׁבִיל הַבַּחוּרָה הַזֹּו וְכו', וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שְׂאֲחֵר שִׁיתְגַּרֵּשׁ, יִלְמַד עַל הַבְּשָׂר שְׁלוֹ מֵה זֶה נִקְרָא אַכְזָּבָה? כִּי כָּל אֵלוּ הַבַּחוּרוֹת הַמְּפַקְרוֹת וְכו', שֶׁשׁוֹבְרוֹת בְּתִים שֶׁל נְשׂוּאִים, זֶה רַק זְמַנִּי, כִּי אַחֵר כֵּךְ הֵם יִזְרְקוּ אֶת הַמֵּאֲהָב וְכו', וַיִּנְסוּ לְשֹׁבֵר בְּתִים אַחֵרִים וְכו', כִּי בַּחוּרָה שִׁיכּוּלָּה לְפַעַל בְּעֲצֻמָּה לְשֹׁבֵר בֵּית מְסֻדֵר, הִיא בַּחוּרָה מְפַקְרָת (וְאוֹתוֹ דְּבָר בַּחוּר שֶׁשׁוֹבֵר בֵּית מְסֻדֵר, וּמֵתֵאֱהָב בְּאִשָּׁה נְשׂוּאָה הוּא בַּחוּר מְפַקֵּר), וְהַסּוּף הַזֶּה שֶׁל מְפַקְרִים

יְדוּעַ שֶׁהֵם מְקַבְּלִים עֲנֵשׁ כְּזֶה אַחַר כֵּן שֶׁלֹּא חָלְמוּ עַל מָה וְלָמָּה זֶה מְגִיעַ לָהֶם וְכוּ', וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת ל). תֵּאֵנִי רַבִּי חִיָּא מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַף עַל פִּי שֶׁבִטְלוּ סִנְהֶדְרִין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בִטְלוּ וְכוּ', אֲלָא דִּין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בִטְלוּ, מִי שֶׁנִּתְחַיֵּב סְקִילָה אוֹ נוֹפֵל מִן הַגֵּג אוֹ חִיָּה דוֹרְסָתוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב שְׂרֵפָה אוֹ נוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נֶחֱשׁ מִכִּישׁוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב הַרְיָגָה אוֹ נִמְסָר לְמַלְכוּת אוֹ לְסִטִּים בְּאֵין עֲלָיו, וּמִי שֶׁנִּתְחַיֵּב חֲנֻקָּה אוֹ טוֹבַע בְּנֶהָר אוֹ מֵת בְּסִרוּנְכִי; וְשׂוֹמְעִים מַעֲשִׂים בְּכָל יוֹם אֲסוּנוֹת כְּבִדּוֹת שְׁקוּרָה, וְאַחַר כֵּן מִתְפְּלְאִים לָמָּה וְעַל מָה זֶה מְגִיעַ וְכוּ'.

עַל כָּל פָּנִים אֵין מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי הָאֵחַ עֲכָשׁוּ מְסַנֵּר וַיַּעֲשֶׂה אֶת הַכֹּל לְהַתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנָּה, וְהוּא חוֹשֵׁב שֶׁתִּפְסַם מִי יוֹדַע מִי וְכוּ', וַיִּלְךְ אַחֲרֶיהָ שׂוֹלֵל וְכוּ', וּכְבָר אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם: (מְשַׁלֵּי ב' ט"ז) "לְהַצִּילֶךָ מֵאֲשֶׁה זָרָה מִנְּכַרְיָה אֲמַרְיָה הַחֲלִיקָה: הַעֲזַבְתָּ אֱלוֹהֵי נַעֲוִרְיָה וְאֶת בְּרִית אֱלֹהֵיהָ שִׁכַּחְתָּ", אֵין לִי מָה לְהוֹסִיף, אֲלָא לְרָשָׁם אֶת זֶה כְּדֵי שֶׁאַחֲרֵים לֹא יִבֹּאוּ לְיַדֵּי טְעוֹת כְּזֶה, שֶׁמְשַׁלְּמִים עַל זֶה אַחַר כֵּן מְחִיר מְאֹד מְאֹד כְּבֹד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְקַח אֶת עֵינָיו הַטּוֹעִים לְפָנָיו שְׁזֶה מֵאַחַר.

רְצִיתִי מְאֹד לַעֲזֹר לָךְ, אָבָל כִּפִּי הָאֲמוֹר אֵין מָה לַעֲשׂוֹת, רַק לַעֲזֹר אֶת אַחֲרֵים שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ אֶת הַטְּעוֹת הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּשְׁפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פָּרָשָׁה א', סִימָן כ"ב) עַל הַפְּסוּק: (בְּרַאשִׁית י"ב) "וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן אָחִיו וְאֶת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן", וְהֵלֵא אִם מִתְכַּנְּסִים כָּל הָעוֹלָם

לבראות יתוש אחד אינן יכולים לבראות? אלא אלו הגרים שגירו אברהם ושרה, לכך נאמר: "ואת הנפש אשר עשו בחרן", אמר רבי חוניא אברהם היה מגיר אנשים, ושרה הנשים, ומה תלמוד לומר: אשר עשו בחרן, מלמד שהיה אברהם אבינו מכניסן לביתו ומאכילן ומשקן ומאיהיבן ומקרבן ומגירן ומכניסן תחת כנפי השכינה, הא למדת שכל המכניס בריה אחת לתוך כנפי השכינה מעלין עליו כאלו הוא בראו ויצרו ורקמו; הרי שלף לפניך שאברהם אבינו גיר גברים, ושרה אמנו גירה נשים, וזה כל ענין הפצה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן י"ד) שאי אפשר לקרב את הגרים עם בעלי תשובה, אלא על ידי תורה, להשקות את אלו הנמצאים בחוץ, כמו שכתוב (משלי ח') "יפוצו מעינתיה חוצה" שצריך להשקות את אלו שמבחוץ להודיע להם הדרך ילכו בה, וזה מאד מאד יקר בעיניו יתברך, ולכן כמו שגבר צריך תקון על עוונותיו, ועקר התקון שיקרב רחוקים, כף אשה צריכה תקון על עוונותיה, ועקר התקון שתקרב רחוקות, ולכן אשרי האשה שהולכת להפיץ רק בין נשים, שזה דבר גדול מאד מאד, לקרב נשים רחוקות אליו יתברך, ואשה מקבלת יותר מאשה אחרת, ובכלל יותר צנוע כשאשה לא תלך בין גברים, אדרבה שתסובב רק בין נשים, ולהפך גבר יותר צנוע שיסובב רק בין גברים, ובכלל לא יתקרב אל נשים, ולכן גם נשים מחיבות להפיץ את אור רבנו ז"ל בין נשות ישראל, אם הן רוצות תקון.

אין עוד זכות יותר גדולה למעלה בכל העולמות, כמו לקרב רחוקים אליו יתברך, ועקר ההתקרבות זה על ידי להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, כי הספר כבר מדבר מעצמו, וכל ספר וספר יש לו את הכתבת שלו, ולכן אשרי האשה שמנסה להפיץ בין נשים, ובזה תזכה להיות מהמזכות את אחרות לחזר בתשובה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְרַקֵּד מְרַב שְׂמֵחָה שְׂזֹכִיתָ לְהִתְחַתֵּן, וְעֵדִין אֲתָה בְּשָׁנָה
רֵאשׁוֹנָה, וְאֲתָה מְכַרְח לְקַיִם אֶת הַמְצִוֹת עֲשֵׂה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה אוֹתָנוּ,
(דְּבָרִים כ"ד ה') "נָקִי יִהְיֶה לְבִיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשִׂמַח אֶת אֲשֶׁתוֹ אֲשֶׁר לָקַח", וְאֲתָה
צָרִיךְ לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד עַל הַמְתָּנָה שְׁנַתָּן לָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֲתָה צָרִיךְ
לְשִׂמַח אוֹתָהּ, כִּי (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.) אֲשֶׁה בַּעֲלָה מְשִׂמַחָה; וְאֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים
(בְּבֹא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהא אָדָם זֹהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ
בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָּא בְּשָׂבִיל אֲשֶׁתוֹ, שְׁנֹאֲמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹאֲבָרָם הִיטִיב
בְּעִבְרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבַנֵּי מְחֻזָּא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי
דִּתְתַּעְתְּרוּ, (תְּכַבְדוּ וְתִיקְרוּ אֶת גְּשׁוּמֵיכֶם כְּדֵי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקֵר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

אָבֵל אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ מַה זֶה הָעֲנִין לְקַבֵּל הַתֵּר מֵהוֹרָאָה
לְעַכְבֵּי אֶת הַהֲרִיזוֹן וְכוּ', עַד שִׁיְהִיָּה פְּרֻנְסָה לְאֲשֶׁתִּי, וְשִׁנוּכֵל כְּבָר לְשִׁכְר דִּירָה?
הֲרִי כְּשִׂאֲתָה נִתְתָּ כְּתָבָה, חֲתַמְתָּ עָלֶיהָ שְׂאֲתָה תְּפָרְנֵס אֶת אֲשֶׁתְךָ וְכוּ', וְזֶה
עוֹלָה גְדוּלָה מִמָּךְ לְכַתֵּב דְּבָר כְּזֶה שְׂאֲתָה לֹא יְכוּל לְצִאֵת מִבֵּית הוֹרִיָּה, כִּי
אִין לְכֶם פְּרֻטִיּוֹת, וְכֵן אֲתָה לֹא רוּצָה שְׂאֲשֶׁתְךָ תְּכַנְס בְּהֲרִיזוֹן מִפְּנֵי שְׂאִין לָהּ
עֵדִין עֲבוּדָה וְכוּ', זֶה עֲזוֹת מִצַּח מְאֹד גְּדוּלָה לְכַתֵּב כְּכֹה, וְזֶה גַם רְשָׁעוֹת
גְּדוּלָה מִמָּךְ וְכוּ', וְאֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁה לֹא מְחֻיְבַת לְעַבֵּד בְּכֻלָּל, וְאֲדַרְבָּה
חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אֶמְרוּ (פְּסָחִים ג:) הַמְצַפֵּה לְשִׁכְר אֲשֶׁתוֹ אֵינּוּ רוּאָה סִימָן בְּרָכָה
לְעוֹלָם; אֲשֶׁה אִם הִיא רוּצָה וּמְסוּרָה לְבַעֲלָהּ, יְכוּלָה לְצִאֵת לְעַבֵּד וְלַעֲזוֹר
לְבַעֲלָהּ, וּבְפֻרְט כְּשִׁלּוּמֵד תּוֹרָה וְכוּ', אָבֵל לְהִתְלַבֵּשׁ עַל אֲשֶׁתוֹ שֶׁהִיא מְכַרְחָה
לְלַכֵּת לְעַבֵּד וּלְהִבְיֵא פְּרֻנְסָה וְכוּ', לְזֶה אִין שׁוּם סִימָן בְּרָכָה, וְלָכֵן פְּלֵא עַל
גְּבֵי פְּלֵא אִיפֵה הַרְגָּשׁ שְׁלָךְ? אִיפֵה הַרְחַמְנוֹת שְׁלָךְ? שְׁעוּד תְּשֻׂאל שְׂאֵלוֹת
כְּאֵלוֹ, תְּצֵא לְעַבֵּד וְיִהְיֶה לָךְ כְּסָף, וְתִשְׁכִּיר דִּירָה, וְתִגּוּר בְּנִפְרָה, כִּי זֶה לֹא בְּרִיא

לגור אצל הורים, כי הרבה קלוקלים יוצאים בשלום בית מזה, כי בדרך כלל כלה וחמותה לא משתוים וכו', ולכן תעשה כל מיני מאמצים לצאת ולמצא עבודה, ולקבץ עתים לתורה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עוון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גשפב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שיש לה נקדת אהבת ישראל, והולך לה בחיים מה יכולים לעזור לעם ישראל בעתים הללו.

והנה חכמינו הקדושים אמרו (יומא פ"ו): גדולה תשובה שבשכיל יחיד שעשה תשובה מוחלין לכל העולם כלו; רואים מזה, מה זה כח של יחיד, שיכול לזכות שבשכילו ימחל הקדוש ברוך הוא לכל העולם כלו, ולכן שב בפנה שלך ותתבודד עמו יתברך, ותפרש את כל שיחתך אליו יתברך, ותבקש רחמים על כלל ישראל הנתונים בצרה ובשביה וכו', אשר כבר כמעט אלפים שנה שאנחנו בגלות מרה וארפה וכו', ולא רואים סוף להצרות, ובכל יום נהרגים נשמות קדושות, ואנשים אין להם פרנסה וכו', ואין שלום בית וכו', אין בריאות וכו', ואין נחת מהילדים וכו', לא חסר צרות וכו', ותרחיב את הדבור על זה, ותחזר בתשובה שלמה לפניו יתברך, ואז אתה תהיה הגורם שימחלו לכלל נשמות ישראל ולכל העולם כלו, ואתה בעצמך יכול להביא את הגאולה, ואם כל בר ישראל יחשב ככה, שהעקר לתקן את עצמו

ולא את אחרים וכו', אז מזמן היינו נגאלים, הבעיה הכי גדולה, שכל אחד מסתכל מה צריכים לתקן אצל הזולת? וממנו שוכח, כמאמרם ז"ל (נגעים, פרק ב', משנה ה') כל הנגעים אדם רואה, חוץ מנגעי עצמו, רבי מאיר אומר, אף לא נגעי קרוביו; ולכן כל אחד צריך להסתכל רק על עצמו וכו', ולתקן את עצמו ואת מדותיו וכו', וישפף שיח ותפלה אליו יתברך על עצמו ועל כלל נשמות ישראל, וכך יזכה שיהיה לו חלק בגאלת ישראל, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתו יתברך שמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להיות שלם עם עצמו, ואז הכל ילך לו כסדרן, ואיפה שיגור יהיה שמת, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה מז.) חן מקום על יושביו, וכנראה שלא בעלך ולא את שלמים עם עצמכם, כי בכל פעם אתם מחליפים דירות ועירות וכו', ואתם לא שמים לב שאתם הורסים במו ידיכם את ילדיכם וכו', מילא שאתם מסתובבים כמו נודים וכו', שלא מוצאים את מקומם, אבל אתם צריכים לרחם על הילדים שלכם, בכל פעם מחליפים מוסדות חנוך וכו', בית ספר חדש, תלמוד תורה חדשה, חברים חדשים וכו', זה הורס אותם לגמרי וכו', ולכן את ובעלך צריכים פעם ולתמיד להתישב מה אתם רוצים מחייכם? ואז תהיו הכי מאשרים.

אדם צריך תמיד רק לרצות לעשות את רצונו יתברך, ולכן עליו להסתכל תמיד באיזה מקום אני יכול לתת חנוך טוב לילדי? ובאיזה מקום שאני גור יהיה טוב יותר ברוחניות לי ובעלי? וכו', כי הרי זה התכלית בזה העולם רק לקים את מצוותיו יתברך ולהכיר אותו יתברך מכל פרט מפרטי

הַבְּרִיאָה, שְׁזָה הַתְּכֵלִית שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ לְזֶה הָעוֹלָם, לֵהִיּוֹת הִכִּי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּינוּ, תְּמִיד לְחַפֵּשׁ אַחַר רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִקְיָם אֶת תּוֹרָתוֹ וּמִצְוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים, וְאִם מוֹצְאִים מְקוֹם כְּזֶה, אֲזִי אֵין מְאֹשֵׁר יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, וְזֶה מֵה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים לְחַפֵּשׁ וְלִמְצֹא.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּבֵר תִּמְצְאוּ אֶת עֲצָמְכֶם, וְתִגְוְרוּ בְּמְקוֹם אֶחָד, וְלֹא לֵהִיּוֹת נְדוּדִים לְצֵאת מִמְּקוֹם לְמְקוֹם וְכוּ' וְכוּ', וְתִהְיוּ הִכִּי מְאֹשְׁרִים בְּחַיֵּיכֶם, וְתוֹרוֹ רַב נַחַת דַּקְדָּשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשפד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ו' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם הִשְׁאַלְהָ שְׁלֵף לֹא מִצְחִיק וְכוּ', לֹא הֵייתִי עוֹנָה לְךָ וְכוּ', אֵךְ הִשְׁאַלְהָ שְׁלֵף הִיא הֵן מִצְחָקֵת וְהֵן מַעֲצָבֵת וְכוּ', וְאֲנִי יוֹדַע שֶׁיֵּשׁ עוֹד אֲלֵפִים כְּמוֹכֶם, אֲזִי אִמְרָתִי לְרוּץ בְּשׁוֹרוֹתִים אֵלוֹ אֵלֶיךָ, וְאוֹלֵי עוֹד זוֹגוֹת יִלְמְדוּ קֶצֶת מֵהַשּׁוֹרוֹת הָאֵלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עַל בְּנֵי אָדָם וּמִזְמִין לָהֶם אֶת בְּנֵי וּבָנוֹת זוּגִים וְכוּ', נוֹתֵן לָהֶם מְכָל טוֹב וְכוּ', וּבָמוֹ הַיְדִים שׁוֹבְרִים אֶת הָאֲשֶׁר שְׁלָהֶם וְכוּ', וּבָמוֹ יְדִיהֶם מְרַחֲקִים אֶת מְזֻלָּם הַטּוֹב וְכוּ', וְהוֹרְסִים בָּמוֹ יְדִיהֶם אֶת הָעֵתִיד שְׁלָהֶם וְכוּ'.

כָּל זוּג שֶׁהִתְחַתְּנוּ צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהֵם מְכָרְחִים לֵהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד

שְׂמַחִים וְעֵלִיזִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רס"ה) שְׂקָדִים שֶׁהַנְּשֻׁמוֹת יוֹרְדִים כְּאֵן בְּזֶה הָעוֹלָם, לְמַעַלָּה הֵם נִשְׁמָה אַחַד, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְזֶה הָעוֹלָם מִתְפַּצְּלִים, הַזְכָּר יוֹרֵד דְרָךְ זוּג הוֹרִים אַחַד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדֶת דְרָךְ זוּג הוֹרִים אַחֲרֵים, וְעַד שְׂמוֹצְאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי לֹקַח זְמַן כִּי יֵשׁ הַמוֹן עֹכּוּבִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סנהדרין כב.) קָשָׁה זְוִיגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף, וְהִרְגַע שְׂמוֹצְאִים אַחַד אֶת הַשְּׁנַי, הֵם מִתְאַחֲדִים יַחַד וְזֶה הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוּלָּה.

הָרִי זְכִיתֶם לְמַצָּא אַחַד אֶת הַשְּׁנַי וְהִתְחַתְּנַתֶּם, וְלֹא לָקַח רַק תִּשְׁעַ וְחֻצֵי חֻדְשִׁים, וּכְכֹר קִבְלַתֶּם מִתְּנָה תִינוּק חֲמוּד, הָרִי מִלְיוֹנִים זְוִיגוֹת הָיוּ מִתְחַלְּפִים אִתְּכֶם עִם הָאֲשֵׁר שָׁנְתָן לְכֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכו', וְאַתֶּם שְׁנֵיכֶם בְּמִקּוֹם לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מֵרֵב שְׂמִחָה שֶׁהִתְחַתְּנַתֶּם וְקִבְלַתֶּם מִתְּנָה תִינוּק חֲמוּד, כְּכֹר מִתְחַלְּלִים לְתַת מַכּוֹת אַחַד לְהַשְּׁנַי בְּדִיּוּק כְּמוֹ בְּכֹלֹב בְּגֵן הַחַיּוֹת, הוּא נִתֵן לִי סְטִירָה וְכו', וְהִיא נִתְּנָה לִי בְּעִיטָה וְכו', הִיא זֹרְקָה עָלַי כְּרִית וְכו', וְהוּא נִתֵן לִי אֶגְרוֹף וְכו', מִמֶּשׁ קֶרֶקֶס בְּבֵית... אַתָּה פּוֹתַח תֵּיק עָלֶיךָ, וְהִיא פּוֹתַח תֵּיק עָלֶיךָ וְכו', וְיִמָּי יוֹדַע אֵיךְ זֶה יִתְגַלְּגֵל וְיִגְמַר?

וְלִכְּנֵן כָּל זְוִיג שְׂמִתְחַתְּנִים הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁהֵם צְרִיכִים לְלַמֵּד וְלִזְכֹּר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית גְּאָמֵן בְּיִשְׂרָאֵל, עָלֶיךָ לְכַתְּחֵלָה לְהִיּוֹת וְתִרְנִים, וְלוֹתֵר אַחַד לְהַשְּׁנַי, וְאֵז אֵף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוּם בֶּן אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשָׁלוֹם בֵּית וְכו', כְּדִי שֶׁהַשְּׁלוֹם יִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צְרִיכִים רַק שְׂכָל וְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג הַבְּעַל וְהָאִשָּׁה יַחַד, וְהִיּוֹת שְׁעַדֵּין אֵין בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׂמִיּוֹצֵר שְׂכָל וְדַעַת וְכו', וְכֵן אֵין חֲנוּת אוֹ קִנְיוֹן וְכו', שְׂמוּכְרִים שְׂמָה שְׂכָל וְדַעַת וְכו', וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְכוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים בְּיוֹם בַּעַת שְׂמִתְפַּלְּלִים אֶת הַבְּרָכָה "אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בֵּינָה" וְכו', לְבַקֵּשׁ אֵז עַל דַּעַת וּשְׂכָל, כִּי כֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נְדָרִים מא) דַּעַת קְנִיטָה - מֵה חֲסִרְתָּ, דַּעַת חֲסִרְתָּ מֵה קְנִיטָה, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכָּל, וְאִם אֵין לוֹ דַּעַת אֵין לוֹ כְּלוּם, וְלִכְּנֵן כָּל זְוִיג צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ עַל דַּעַת וּשְׂכָל, אֲשֶׁר הַשְּׂכָל הַיְבֵשׁ אוֹמֵרֶת שְׁצְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתִרְנִים, וְאֵז הַשְּׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵית, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פ"ט) שְׂאֵת הַדַּעַת הַזֶּה מְקַבְּלִים מֵהַצְּדִיק הָאֲמֵת

שהוא השדכן המשדך כל השדוכים, ולכן אשרי הזוג שמקבלים את הדעת שלהם על ידי הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל, ואז ידעו איך להתנהג אחד עם השני וכו', להיות ותרגנים וסבלנים וכו', ואז אף פעם לא יבואו לידי מריבות וכו', ומכל שכן לא לידי פעם עד כדי הגבהת ידים אחד על השני וכו', שזה מנהג גויים וכו'.

חכמינו הקדושים אמרו (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבדרכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביכלתכם תכף ומיד להתפייס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצלילו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גשפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ד') איזהו עשיר השמח בחלקו, מי הוא נקרא באמת עשיר, זה שהוא שמח עם החלק שלו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ד) שכל בר ישראל יש לו נקדה מה שאין בחברו, ולא רק זאת אלא חברו לא יכול לקבל את הנקדה שלו, כי כל אחד יש לו את הנקדה שלו, וצריכים לקשר את עצמו אל הנקדה השייכה ללבו בעת הזאת, הינו אדם צריך תמיד להיות מאשר עם מה שיש לו, ואז איפה שרק לא ישימו אותו, הוא יהיה שש ושמח ומאשר בחייו, אבל אם אדם לא שלם עם עצמו, אפלו שיהיה לו כל הון דעלמא, הוא תמיד ממרמר, תמיד לא משלים עם עצמו, ונתקיים אצלו קללת התוכחה (דברים כ"ח) "והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך: בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבכך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה", ולכן גלה לנו רבנו ז"ל שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, ואיפה שרק נמצא, יקשר את עצמו משם אליו יתברך, ויבקש ממנו יתברך כל מה שצריך בגשמיות וברוחניות, וזה יביא אותו אל האשר הכי גדול, בודאי אם קשה לאדם באיזה מקום וכו', צריך לבקש את הקדוש ברוך הוא שישנה לו את המקום וכו', כי משנה מקום משנה מזל וכו', אבל לא שיהיה עצוב וממרמר ומדכא וכו', ותכף ומיד כשכב בבקר הוא כבר מצפה שיהיה ערב שיוכל לברח משם וכו'.

אתה צריך לזכור שלא באנו לזה העולם לסבל, אלא להנות מהחיים, ולהכיר את הקדוש ברוך הוא מכל פרט מפרטי הבריאה, להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, ולקיים את מצוותיו יתברך בכל יום, וללמד את תורתו הקדושה, ולעשות צדקה וחסד עם הזולת, ולהכירו יתברך איך שמחיה ומיהוה ומקים את כל הבריאה כלה, שזה נקרא הנאה

בְּחַיֵּיו וְכוּ', וְאִף שְׁבִין כֶּף עוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', צְרִיכִים לְהַשְׁלִים עִם הַמְּצִיאוֹת מֵצֵד אֶחָד, וּמֵצֵד שְׁנֵי צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִיטִיב לוֹ וְכוּ', וַיִּהְיֶה אֶת הַמְּרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת וְכוּ', אֶת הַמְּנִיעוֹת לְנִעְמוֹת וְכוּ', וְתִמִּיד צְרִיכִים לְהַסְתַּכֵּל עַל חֲצֵי כּוֹס הַמֶּלֶאָה שֶׁיֵּשׁ לוֹ וְכוּ', וְלִשְׁמַח עִמּוֹ וְכוּ', וְכִשְׁעוֹבֵר עָלָיו חַיֵּי לִימוֹן וְכוּ', מְכַנְּסִים מִים וְסֹכֵר בְּתוֹכָם וְנִעֲשֶׂה לִימוֹנְדָה וְכוּ', וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד') כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מֵאֲרַעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מַעֲיֵן עוֹלָם הַבָּא.

מוֹבָא בְּזֵהָר (הַקְּדָמָה ד.) שְׁבָכָל יוֹם יוֹצֵא כְּרוּז מֵהַשָּׁמַיִם וְכוּ', מֵאֵן מִנְכוּן דִּי חֲשׂוֹכָא מְהַפְּכֵן לְגַהֲרָא וְטַעְמִין מְרִירָא לְמַתְקָא עַד לֹא יִיתוּן הֵכָא. מֵאֵן מִנְכוּן דְּמַחְכָּאֵן בְּכָל יוֹמָא לְגַהֲרָא דְנִהִיר בְּשַׁעְתָּא דְּמִלְכָא פְּקִיד לְאִילְתָּא וְאִתְיִקֵּר וְאִתְקַרֵּי מִלְכָּא מְכָל מְלָכִין דְּעֵלְמָא. מֵאֵן דְּלֹא מִצְפָּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהֵוּא עֵלְמָא, לִית לִיהּ חוּלְקָא הֵכָא; [מִי מְכָם יְכוּל לְהַפְּךְ אֶת הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר וְאֶת הַמְּרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת עַד שְׁלֹא יְבוֹא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכָם שְׁמַחְכָּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֹא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכָל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שְׁאֵפְלוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשׂוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אִף עַל פִּי כֵּן הַכֹּל הוּא מִהַפְּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֵה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבָא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמַתְּפִלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גשפּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ו' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אין שום סתירה בדברי רבנו ז"ל, בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"א מגלה לנו רבנו ז"ל שצריכים להיות צדיק ולמדן, כי אחד בלא השני לא הולך, הינו מצד אחד אסור לו לצאת מהלכה, שזה למדן, ויהיה זונגו בהתר על פי הלכה שזה ברית תתא, מצד שני צריך להיות דבוק בו יתברך שזה ברית עלאה, ויהיה צדיק נכלל בו יתברך, וצריכים את שתייהם וכו', עין שם.

אבל בשיחות-הר"ן סימן ע"ו, אומר רבנו ז"ל שיוכלים להיות צדיק גם בלי להיות למדן, הינו אחד שלא יכול ללמד, אסור לו להשבר בשביל זה וכו', אלא יכול להרבות בתפלות ובתחנונים, ולבקש ממנו יתברך שישמר אותו מכל רע וכו' וכו'.

ולכן זה שתי ענינים, בודאי השלמות לעבד על שתייהם להיות צדיק ולמדן, ובפרט בדרך הלמוד של רבנו ז"ל יכולים מאד מאד להצליח להיות גם למדן וגם צדיק, עם כל זאת שאחד עכשו חוזר בתשובה ועדין לא מבין מה שלומד, צריך לשמר מאד מאד שלא יצא מהלכה, עם כל זאת עליו לדעת שתמיד יכולים לחזור בתשובה אליו יתברך, ואפלו שהוא עדין רחוק לגמרי, כי (ברכות לה) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם צדיקים גמורים אינם יכולים לעמד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גשפז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל הבחור ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבתך.

תראה להמשיך להתמיד בספר הנפלא "קדשת הברית", ושם תמצא מרגוע לנפשך, כי מדבר מכל פרט ופרט ששיך לחטא הזה וכו', עם כל זאת אני מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך

ותשמר על עצמך מאד מאד, ולא לפגם בברית שזה מאד מאד חמור וכו', ואף שאני יודע שיש לך נסיונות קשים ומרים עד מאד כדרך כל בחור וכו', ומי יכול להתפאר שהוא נקי מחטא הזה, כמוכא (ראשית חכמה, שער התשובה, פרק ג') "ומהדברים שצריך השב לתקן, הוא לתקן אות ברית הפגום בהוצאת זרע לבטלה, שאין אדם בזמננו נצול ממנו בבחירותו" וכו', עין שם. ואם הראשית חכמה שהיה תלמיד הרמ"ק זי"ע שהיה בזמן האריז"ל שזה כבר למעלה מארבע מאות וחמשים שנים כותב ככה וכו', מה נאמר בדור הזה שהפריצות עושים פריצות בנשמות ישראל, כי הקלפות וכו', מסתובבות ערמות ממש רחמנא לישזבן, ומה יעשה הבן שלא יחטא, שכל הרחובות מלאים תמונות תועבה שקוץ, תעוב, זהום, ערום וכו' וכו', ואז לפני ארבע מאות וחמשים שנה בעיר הקדש צפת שהיה עיר מלאה חכמים קדושי עליונים ורוח הקדש היה שורה על העיר (ומלבד זאת להכדיל גם הערביות הלכו בצניעות גדולה מאד מכסות מראשן ועד רגלם, אשר לא היה שיך אפלו להסתכל עליהם) עם כל זאת הוא כותב לשון כזה, "שאין אדם בזמננו נצול ממנו בבחירותו" מה נאמר אכן בדור הזה שהכל פרוץ ויש כל מיני זבל ולכלוך על הרחובות, מלבד כל הכלי משחית וכו', שיכולים לראות בזה כל התועבות שבעולם, אין בחור שלא יהיה פגום בחטא המגנה הזה וכו', ומה יכול להציל את בני הנעורים מחטא המגנה הזה? רק אם יקבל על עצמו ללמד בכל יום ח"י פרקים משניות בעקשנות גדול מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן סימן י"ט) נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשיה שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כך וכך בכל יום ולא יעבר וכיוצא. ואמר, שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד שגלפדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן רחמנא לישזבן, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד;

וּמִקְבֵּל אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׂכָךְ וְכָךְ הוֹלֵךְ עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, אֲשֶׁר מוֹבָא (שיחות-ה"ן סימן קפ"ה) שְׂרַבְנוּ ז"ל נֶתַן תַּקּוֹן לְכַמָּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְלִכְּן תִּהְיֶה חֲזוֹק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יִצִּיל אוֹתָךְ מִהַחֲטָא הַמְּגַנֶּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, וְעַל כָּלֵם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, וְזֶה כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּבוּדוֹת שֶׁהִזְהִירוּ רַבְנֵנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאִם תִּהְיֶה חֲזוֹק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מִכָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף שֶׁנִּדְבַּק בְּךָ עַד עַכְשָׁו וְכו', וְעַל יְדֵי חֲטָאוֹת נְעוּרִים וּפְגָמֵי הַבְּרִית וְכו'.

הַעֲקָר חֲזוֹק וְאֵמֵץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם שְׂמִחַ מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִרְגַע שֶׁחֲזוֹק בְּאֱמוּנָה שְׂאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַפֵּל לְכָל אֱלָקוֹת גָּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּיו לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפִרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי וְכו', אִיזָה תַּעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנֵנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שפח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר תִּלְמִיד "דְּמִשְׁק
אֱלִיעֶזֶר"

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמַר עַל עֲצֻמְךָ מֵאֵד מֵאֵד, וְלֹא לִפְגָּם
בְּבְרִית שְׁזָה מֵאֵד מֵאֵד חֲמוּר, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ לְךָ נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים
עַד מֵאֵד כְּדֶרֶךְ כָּל בְּחוּר וְכוּ', וּמִי יָכוֹל לְהִתְפָּאֵר שֶׁהוּא נָקִי מִחֲטָא הַזֶּה, כִּי
מוֹבָא בְּסִפּוֹ "רֵאשִׁית חֲכָמָה" (שַׁעַר הַתְּשׁוּבָה פָּרָק ג' סִימָן י') וּמֵהִדְבָרִים שְׁצָרִיךְ
הַשָּׁב לְתַקֵּן, הוּא לְתַקֵּן אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂאִין אָדָם
בְּזַמְנָנו נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחְרוּתוֹ, עֵינַי שָׁם. וְאִם שָׁכַחְתָּ אֵת זֶה לִפְנֵי אַרְבַּע מֵאוֹת
וְאַרְבָּעִים שָׁנָה, כִּי הוּא אֵד הַתִּלְמִיד הַרַמְ"ק ז"ל שֶׁהָיָה בְּדוּרוֹ שֶׁל הָאָרִיז"ל,
וַיְכַבֵּר אֹז כְּתַב "שְׂאִין אָדָם בְּזַמְנָנו נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחְרוּתוֹ" מֵה נֹאמֵר אֲנַחְנוּ
בְּדוּר הַזֶּה שֶׁהִכַּל פְּתוּחַ, וְהִכַּל פְּרוּץ, וּבְנֵי הַנְּעוּרִים נִכְשָׁלִים בְּגִדוֹל בְּחֲטָא
הַמְּגַנֵּה וְהַמְּרוּר הַזֶּה, וּמֵה יָכוֹל לְהַצִּיל אֵת בְּנֵי הַנְּעוּרִים מִזֶּה? רַק אִם יִקְבַּל
עַל עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּעֵקֶשׁ שְׁנוֹת גְּדוֹל מֵאֵד, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר
רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן סִימָן י"ט) נִכְסֶפְתִּי מֵאֵד לְהַמְשִׁיךְ אֵת הָעוֹלָם אֶל עֲשִׂיָּה
שִׁיְהִיָּה חַיִּיב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד כָּךְ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְלֹא יַעֲבֹר וְכִיּוֹצֵא.
וְאֵמֵר, שְׂאֵפְלוֹ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הָרַחוּקִים מִן הַקִּדְשָׁה מֵאֵד שְׁנִלְכְּדוּ בְּמַצּוּדָה
רָעָה עַד שְׂרָגִילִין בְּעֵבְרוֹת חַס וְשְׁלוֹם רַחֲמָנָא לְצַלֵּן רַחֲמָנָא לִישׁוּזְבֹן, אִף עַל
פִּי כֵן הִכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוֹל כָּךְ עַד שִׁיְכוּלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִן הָעֵבְרוֹת
שְׂרָגִילִין בְּהֵם חַס וְשְׁלוֹם. וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֵק קְבוּעַ וְחַיִּיב חֵזֶק לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם יוֹם כָּךְ וְכָךְ יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה בְּוֵדָאִי יִזְכוּ לְצֵאת מִמְּצוּדָתָם הַרָעָה עַל
יְדֵי הַתּוֹרָה כִּי כַח הַתּוֹרָה גְּדוֹל מֵאֵד; וּמִקְבָּל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שְׂכַךְ וְכַךְ
הוֹלֵךְ עַל ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר מוֹבָא (שִׁיחוֹת-הַר"ן סִימָן קפ"ה) שְׂרַבְנוּ ז"ל
נִתַּן תַּקוּן לְכַמָּה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לומר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְלִכֵּן
תִּהְיֶה חֵזֶק בְּזָה מֵאֵד מֵאֵד, וְזֶה יִצִּיל אוֹתָךְ מֵהַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל הוֹצָאת
זֶרַע לְבִטְלָה, וְעַל כָּלֵם תְּרַגֵּל אֵת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְזֶה כָּל הָעֲנָנִין שֶׁל הַתְּבוּדוֹת שֶׁהוֹזִירָנוּ

רבנו ז"ל על זה ביותר, ואם תהיה חזק בעבודה הקדושה הזו לדבר הרבה אל הקדוש ברוך הוא, זה יטהר אותך מכל מיני זבל ולכלוף שנדבק בך עד עכשו וכו' וכו', על ידי חטאות נעורים ופגמי הברית וכו'.

העקר חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמת מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשפט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מה שבניך שיהיה שלום בית אצלה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות, פ"ק ט', הלכה ח') אי אפשו לאיש בלא אשה, ואי אפשו

לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשֶׁר לְשַׁנֵּיחַן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָהּ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְדַע לָךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִקְפִּיד עַל שְׁלוֹם בַּיִת יוֹתֵר מִהַכֹּל, עַד כְּדֵי כַךְ שָׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת קט"ז) לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ אֲמָרָה תוֹרָה שְׁמִי שֶׁנִּכְתַּב בְּקִדְשָׁה יִמְחָה עַל הַמַּיִם; וְאִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּבֵד מְסַכִּים שִׁימְחֵק כְּכִיכּוֹל שְׁמוֹ שֶׁמְחַזֵּיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הַעֶקֶר שִׁיחָהּ שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בּוֹדֵאי אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָכֶם מִתְּנָה שְׁתֵּי בְּנוֹת חֲמוּדוֹת, וּבַיִת נִפְלֵא, שִׁזָּה לְהַפְּלִיא פְּלֵאֵי פְּלֵאִים וְכוּ', וְלָמָּה לָךְ לָרִיב עִם אֲשֶׁתְךָ? הֵן אָמַת לְדַעְתְּךָ יֵשׁ לָהּ חֲסוּרוֹת וְכוּ', אָבֵל צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתָרֵן בְּחַיִּים, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּשָׁלִים תַּכְף וּמִידָ עִם אֲשֶׁתְךָ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנַאֲמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאָבְרָם הֵיטִיב בְּעַבְדוֹרָה" וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבִּנּוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הָעֵשִׂירוֹת בְּאֵ בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְאָמְרוּ (בְּכָא מְצִיעָא נ"ט) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זֶהִיר בְּאוֹנָאֵת אֲשֶׁתּוֹ, שְׁמַתוֹךְ שְׁדַמְעָתָהּ מְצוּיָה אוֹנָאֵתָה קְרוּבָה; אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי, וְאִזּוּ הַבְּרָכָה יֵהִיָּה בְּבֵיתְכֶם, רְאֵה לְכַתֵּב לִי תַכְף וּמִידָ שְׂאֲתָהּ מְצִיֵּת אוֹתִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיחָהּ לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתַצְּלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גש.צ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתבקשי סליחה מבעליך, כי הוא מאד פגוע, ותזכרי טוב שזוג שרוצים להצליח בחיים מכרחים לותר אחד להשני, אחרת זה לא ילך, ולכן תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

לפעמים מורידים קצת את הראש, אזי מצליחים להמשיך בחיים, ולפעמים בשביל קצת כבוד וגאות מחריבים את הבית, ולכן תבקשי ממנו סליחה, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתשמעי בקולי, והכל יתהפך לטובה, כי אני מכיר את ... גרו יאיר, הוא אוהב אותך מאד, ואתם לא תתגרשו בשום פנים ואופן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד נִהְיִיתִי לְשִׁמְעַת אֶת הַדְּבָרִים שֶׁדִּבַּרְתָּ לִפְנֵי אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּרַחֵב אֶת הַדְּבָר בְּזֶה תְּמִיד, וְלִהְיֶה דִּיר בְּאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
שֶׁיִּהְיוּ מְכִירֵי טוֹבָה, וְלֹא כְּפוּיֵי טוֹבָה, שֶׁיִּרְאוּ מֶה עוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵם וְכו', בֵּית
הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם שֶׁפְּתוּחַ כְּכָר כָּל הַיּוֹם, אוֹלָם שְׁמַחוֹת לְרוּחַת אֲנֹשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ וְכו' וְכו'.

בְּנֶךְ ... נֵרוֹ יֵאִיר זְכָה הַיּוֹם לְסִיִּים מְסַכַּת בְּרָכוֹת מְאֹה פְּעָמִים וְאַחַד, וְעֵשָׂה
סְעוּדָה לְסִיּוּמָה שֶׁל תּוֹרָה, וְרֵאוּי לָךְ וְלֵאשְׁתְּךָ לְשִׁמְחַת מָאד מָאד אִתּוֹ, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּבוֹא הַזְּמַן יִזְכֶּה לְמִצָּא אֶת בַּת זִוּגוֹ וְיִתְחַתֵּן, וְתִרְוֶוּ רַב
נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמְכַל יוֹצְאֵי חִלְצֵיכֶם.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה,
כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵנוּ, וְכִשְׁאֲדָם שְׂמַח מִתְּרַחֵב דַּעְתּוֹ
וְיִכּוֹל לִהְיֶה דִיר בְּעֲצֻמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׁחֲזַק בְּאֲמוּנָה שְׁאִין
בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר
אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּעַנּוּג הַכִּי גְּדוֹל,
וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לְכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם
בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מְכֶם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵינָה תְּעַנּוּג שְׁאֲדָם
מְרִגִּישׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ,
וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תִקְוָה הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שִׁיהִי לך הצלחה מרבה, ובכל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תמיד אני מיעץ לקנות רכב חדש, כי עם רכב ישן רק יהיה צרות ובעיות.

ראה להתחזק ביתר שאת וביתר עז להיות רק בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם אתה רוצה להצליח בחייהך, תשתדל עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריח את עצמך להיות בשמחה, ותראה שיהיה לך הצלחה בהחיים.

העקר ראה למסור את נפשך להתפלל את השלש תפלות שתירית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שִׁיהִי לך הצלחה מרבה, ובכל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשגג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אני מאד מאד שמח שתהלה לאל, שאתם נמצאים באמצע בניית בית
חדש, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה בהצלחה מרבה.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם
רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם
שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע
שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי
זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה
התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב: (ויקרא
כ"ו י"ב) "והתהלכת בתוככם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש
רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו',
איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו
נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל
רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם
להיות בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו
ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

שצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיַּיִן וְחַמְצִים ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד, וְכֵן אֶתָּה מִתְנַהֵג
בְּהִנְהָגָה טוֹבָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמַשִּׁיךְ כֶּכָּה וְתַגְדֵּל תְּלִמִיד חָכֵם
גְּדוֹל מָאד.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְכֵן תִּקְפִּיד
לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּכַר כְּתַבְתִּי לְכַעֲלֵךְ שְׂאֵתֵם מִכְּרָחִים לְלַכֵּת לְבֵית הוֹרָאָה וְלִתְבַע אוֹתוֹ
לְדִין תּוֹרָה, אֲנִי לֹא יִתֵּן שְׂבִיקָה לָהּ שְׁלַנּוּ יִהְיֶה הַפְּקָר, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה מֵה
שְׂיוֹתֵר מֵהוּ.

רַק תִּתְחַזְּקִי מָאד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל אָדָם,
כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמְּדוּת, אוֹת שְׂמִיחָה חֵלֵק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמִיחַ
תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם

הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשור.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מצטער לשמע מה שקורה בביתכם, עם כל זאת אינני לכם לך ולבעלך ללכת עם הילדים רק בדרך אהבה, כי כך תפעלו הרבה יותר מללכת עם יד קשה, וזה כלל בחנוך שגלה לנו רבנו ז"ל שעם טוב פועלים הרבה יותר בקלות מאשר עם כח וכו'.

צריכים הרבה סבלנות עם ילדים, ורק לדבר אתם ולהסביר להם באהבה מה זה שבת, מה זה יהדות וכו' וכו', ועל כלם צריכים הרבה לבקש את הקדוש ברוך הוא על הצלחת הילדים, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

שצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי כּוֹאֵב לִי כָּל הַסְּפוּר הַזֶּה שֶׁל שְׁתֵּים שָׁלֹשׁ נְשִׁים שֶׁהֵן מְדַבְּרוֹת עִם בְּנוֹת וְכוּ', וְלִכְּן הֶעֱקַר לְדַבֵּר אִתָּן וּלְהִסְבִּיר לָהֶן שֶׁזֶּה לֹא מְקוּם שֶׁל הַתְּעַסְקוֹת שֶׁל לִי צְנִיָּים, וְאַתֶּם מְאֹד מְקַפְּיִדִים עַל זֶה, וְאִם תְּדַבְּרוּ כִּכָּה חֹזֵק, לְבִסּוּף הֵן יִתְקַפְּלוּ וְכוּ'.

תְּתַאֲזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁאֵין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מִזֶּה, וְאַפְלוּ שֶׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְזָכְרִי מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פְּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגֵרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצְאָת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרִי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנִס כְּכַעַס, שֶׁבְּדִרְךָ כָּלֵל בָּא מְגֵאוֹת וַיִּשּׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכְּן אֲשָׂרִי הָאֲשֶׁה שֶׁקָּנָתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שֶׁאֵזוּ הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָכֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה בְּעַסְק, וְתִתְפָּרְנְסוּ בְּכָבוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

שצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תדאגי אני יכתב לבעלך, רק תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנ"א הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, פי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל בלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, פי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

בענין הכאב וכו', תגשי אל רופא שיבדק אותך וכו', והקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתעברי את ההריון ותולידי בקלות, רק תהי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר (ספ"ה-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים שאת יודעת בעל פה כגון אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פינא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת תהי

רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך אבי שבשמים שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילה, שתעזר לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גשעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר על השלום בית שלך, כי אחרת אתה תפרק את הבית שלך, וכל כך חבל, כי הקדוש ברוך הוא נתן לך אשה נפלאה, מתנה מהשמים, ולכן זכר וגם תזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא טז.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכו פי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט)

שְׁעַקְר הַעֲשִׂירוֹת בָּא בְזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאָמְרוּ (בְּכַא מְצִיעָא נ"ט) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּאוֹנָאֵת אִשְׁתּוֹ, שְׁמַתוּךְ שְׁדַמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָאֵתָה קְרוּבָה.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׁצָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנָּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִיְלֻדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֶצֶם מְכֹאֲבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכֻמָּה אֲפָנִים הַקָּשִׁים וְכֻבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדָם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְבֻמוֹת ס"ג.) 'דַּיְנוּ שְׁמַגְדִּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלָכֵן צָרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדֵי דָת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְח לְעוֹר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקָרָב אֶל רַבְנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעוֹר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבְנִים, אֵתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהַבַּעַל צָרִיךְ לְהִבְיָא פְּרִנְסָה וְלֹא הָאִשָּׁה, וְכַךְ כּוֹתֵב וְחוֹתֵם הַבַּעַל בְּכַתְּבָה, וְלָכֵן תַּעֲזֹב אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶל תְּרַדְּף אוֹתָהּ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֲנִי רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת הַבַּיִת שֶׁלְּךָ לְפָנַי שְׂזֵה יִתְפָּרֵק, תִּרְאֶה לְכַבֵּד אוֹתָהּ מְאֹד מְאֹד, אֵתָה בְּחוֹר פְּקַח, שְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹד אִשְׁתְּךָ, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לְךָ אֶת הַמַּתְנָה הַזֶּה, וְלָכֵן שְׁמַר עֲלֶיהָ וְאֶל תִּהְיֶה בְּכַעַס וּבַעֲצָבִים.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לְךָ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוֹר מִתְּפַלְלִין; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרֻכוֹת נד:) מְחִנָּה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנָה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קְלַפְתָּ עוֹג מִלְךְ הַבָּשָׂן שִׁיעַקְר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת לְגַמְרִי.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעֶדֶךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׁתַּמְכְּרוּ אֶת הַדִּירָה בְּחֹלוֹן, כִּי עַכְשָׁו קַבְּלָתֶם הַצָּעָה טוֹבָה, תִּתְפַּסּוּ אֶת זֶה, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁפֶה בְּיַבְנָאֵל תּוּכְלוּ לְבַנּוֹת בֵּית נִפְלֵא.

רק חֲזָקִי וְאִמְצִי מֵאֵד לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ רַק לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגַשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאִשָּׁה שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, מִתְרַחֶבֶת דַּעְתָּה וְיִכּוּלָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהִרְגַע שְׂחֻזָּקָה בְּאֲמוּנָה שְׂאִין בְּלַעֲדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, מְקַהֲלָתְנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעֵמַת טַעַם עוֹלָם הֵבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב: (וַיִּקְרָא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֻקִּים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרִשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכו', אֵיזָה תַעֲנוּג שֶׂאִשָּׁה מְרַגִּישָׁה שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדוֹ נִמְצָא, וְהִיא יְכוּלָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוּ רַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תְּקֵף הַשִּׂמְחָה, וְלִכְּן תְּמַסְרִי אֶת נַפְשִׁךָ לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִי לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ת.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ בְּשִׁבְלֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּכְנִס לְחֶפֶזָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וְתַגְוֵרוֹ בִּיחִיד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי אַתָּם זֹוג נִפְלָא, וְיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד בְּהַחַיִּים.

הַעֲקָר רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, שְׁהַלְמוּדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָה, וּמִי שְׁלוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצֻמוֹ הָאָרֶז גְּדוֹלָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, מִקְרָא: הִיא בְּעֲשִׂיָה, מִשְׁנָה: הִיא בְּיְצִירָה, גְּמָרָא: הִיא בְּבְרִיאָה, מְדֻרָשׁ וְזוֹהַר: הִיא בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ לְכֹל הַפְּחוֹת, וְחָבֵל שְׁתַּחֲסֹר יוֹם אֶחָד מִלְּמוּד הָאֲרַבַּע לְמוּדִים הָאֵלוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק זֶה מֵה שִׁישָׂאֵר מֵאַתְנֻנוּ, וְאַפְלוּ שְׁתַּלְמֵד מִכָּל שְׁעוֹר קֶצֶת, זֶה גַם כֵּן דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתְךָ לְחֻטֵּף בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֲפֹלוּ בְּגִרְסָא, שְׂאִין לְמַעְלָה מְזוּהָ, כְּמֵאַמְרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זְרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגִרִים אֵינִישׁ וְהַדָּר לִיסְבֹר, וְאַף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מַאי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְהִלּוּאֵי שְׁתּוּכַל לְהַצְטַרֵף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁבִקְהַלְתָּנוּ, שְׁלוּמִדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כְּבֹר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּזִמְנֵים נִפְרָדִים לְלַמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכְּן רְאֵה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁמֵתָאִים לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְבּוּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁמַּח שְׂאֵת יוֹצֵאת לְהַתְּבוּדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, תְּדַעֵי לְךָ שְׁאִין לָנוּ כְּלוּם בְּחַיִּים רַק שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וּלְבִקֶּשׁ רַחֲמִים רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוֹס וְיִרְחַם עָלֶיךָ שְׁיִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, וְתִהְיֶה סְבֻלָּנִית עִם בְּעֵלָה, וְעַם הַיְלָדִים, כִּי מָה שֶׁתְּפַלֵּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְהַלּוֹאֵי שֶׁתִּמְשִׁיכִי לְהַתְּבוּדָה כְּכֹה בְּכָל יוֹם, וְאֵת הַהֲרַגְשָׁה שְׂאֵת מְרַגֵּשָׁה בְּעֵת הַהַתְּבוּדוֹת, הַכֹּל אֲמָת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא אוֹתָנוּ שְׁנַחֲזוֹר אֵלָיו, וּמִי שִׁישׁ לוֹ לֵב פְּתוּחַ, הוּא מְרַגֵּישׁ בְּהַרַגְשָׁה שְׁלֵמָה מָה שֶׁכְּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ו' ג') "אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי", כְּשֶׁאֲדָם מִשְׁתּוֹקֵק לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם אֲמָת, אֲזִי הוּא מְרַגֵּישׁ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתּוֹקֵק לוֹ.

אִף שֶׁכְּתַבְתִּי לְךָ כְּכֹר דְּבָר זֶה, אֲנִי יִכְתֹּב לְךָ עוֹד פְּעַם, תַּתְּאֲזָרֵי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יִפֶּה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שִׁזָּה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מָה שֶׁאָמַר הַתְּנַא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִנּוּם צִעְרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לְךָ כְּשֶׁאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצֵאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדָרְךָ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וְיִשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָהּ שׁוֹם תִּרְעַמֶּת עַל בְּעֵלָה, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֵלָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב')

כ"ג) "ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ג.ת.ג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ו' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שייחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מבקש אתכם שתשלימו ביניכם ותעשו כל מה שבידכם שיהיה ביניכם שלום בית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שבכילתכם תכף ומיד להתפיס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך

הוא כָּבֵד מִסְכִּים שְׁיִמְחַק כְּבִיכּוֹל שָׁמוּ שְׁמַחֲזִיק אֶת כָּל הָעוֹלָם הֶעָקָר שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְכוּ', בּוֹדָאֵי אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

רק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁנִיכֶם בִּיחָד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצַמְכֶם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנִי, וְכִשְׂאֲדָם שְׂמִיחָה מִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְיִכּוֹל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַגִּיעַ שְׂחֻזָּק בְּאֲמוּנָה שְׁאִין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִפְתַּח פִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אֲשֶׁר זֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל, וְטוֹעַם טוֹעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמוֹ שְׁכַתּוּב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרַשׁ רַש"י "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאֶחָד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאֲדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֶל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְׂמִיחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְד .

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַכֶּסֶף נִמְצָא בְּכִיסֵי שֵׁל ... וְהוּא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת לְהַתְחַמֵּק מֵאֲתָנָה, וְלִכֵּן אֲסוּר לִוְתֵר לוֹ וְכוּ', לֹא לְשִׁכַּח לְרַגַע מֵהַ שְׁנַאֲמַר עָלָיו (יְרֵמְיָה י"ג כ"ג) "הִיִּהְפֶּךְ כּוֹשֵׁי עוֹרוֹ וְנִמְר חִבְרָבְרָתִיו".

עד שלא אָרָאָה בְּמוֹ עֵינַי שֶׁהוּא סֹדֵר אֶת הַפְּתוּחַ שֶׁל הַבַּיִת סֵפֶר, אֲנִי לֹא מֵאֲמִין לוֹ וְכוּ'.

תִּשְׁתַּדְּלִי לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, וּתְהִי חֲזָקָה מְאֹד, וְכָל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה אֵל תַּעֲזֹבֵי אֶת הָרֵב ... נֵרוֹ יֵאִיר, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְיִהְיֶה לָנוּ שְׂתֵי חֲשָׁבוֹנוֹת, אֶחָד לְהַבֵּית סֵפֶר וְאֶחָד לְהַתְלַמּוֹד תּוֹרָה.

רַק אֶת תְּהִי חֲזָקָה מְאֹד, וְלִהְיֶיךָ וְלֹא לְעֹזֵב שׁוּם דְּבַר וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תַצְלִיחֵי וְתִשְׁכְּלִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ו' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תִּמְשִׁיכִי לְטְרַטֵּר אֶת כָּל הַגּוֹרָמִים עִם מַכְתָּבִים, כִּי הוֹלְכִים אֶתְנוּ בְּרִשְׁעוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה, שְׁלֹדְעֵתִי אֵין מְקוֹם בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שִׁיְהִי הַמְקוֹם מִשְׁחַת כְּמוֹ פֶה בִּיבְנָאֵל, הֵן מִצַּד הַמּוֹעֵצָה הַדְּתִיתָ, וְהֵן מִצַּד הַמּוֹעֵצָה הַמְקוֹמִית וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל מִשְׁחַת, הַלּוֹאֵי שֶׁהָיוּ בָאִים לְבַקֵּרֵת יְסוּדִית הָיוּ רוֹאִים פֶּה גְּנָבוֹת וְשִׁחִיתוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר, וְהֵם יִקְחוּ אֶת הַגְּבִיעַ בְּגִנְבוֹת וְשִׁחִיתוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֵנוּ רַק לְטְרַטֵּר אֶת הַגּוֹרָמִים בְּמַכְתָּבִים, וְאֶף שְׁזֶה הוֹלֵךְ לְאֵט, עִם כָּל זֹאת סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כְּדֶרֶךְ מֵיִם שְׁמִטָּטֵף עַל סֵלַע קֶשֶׁה וְכוּ', טְפָטוּף אַחַר טְפָטוּף וְכוּ', לְבִסּוּף זֶה עוֹשֶׂה חוֹר וּפּוֹתַח אֶת הַסֵּלַע.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכְּלִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֵז, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵיזָה שְׂמֵחָה עֲלֵינוּ לְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ וְגוֹרְלֵנוּ שֶׁנִּפְלְנוּ בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְרֵאווִי לְשִׂמְחָה עִם זֶה מֵאֵד מֵאֵד, וּבִפְרוּשׁ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן סִימָן קע"ז) שֶׁרֵאווִי לָכֶם לְשִׂמְחָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאֵף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מְגֻדְלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רֵאווִי לָכֶם לְסִמּוֹךְ עָלַי. כִּי אָנִי יוֹדֵעַ מְגֻדְלוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק (תְּהִלִּים קל"ה ה) "כִּי אָנִי יוֹדְעִתִּי כִּי גְדוֹל הַרְוִי"ה וְגו', גַּם רֵאווִי לָכֶם לְשִׂמְחָה בִּי, מֵה שְׂזַכִּיתֶם שִׁיְהִי לָכֶם רַבִּי כְּזֶה. גַּם חִזַּק אֶת אַחַד שִׁישְׂמַח אֶת עֲצֻמוֹ אֶפְלוּ בְּעַסְקֵי חַל. וְאָמַר לוֹ בּוֹדְאֵי כֵן הוּא, שֶׁבַתְחַלֶּה צְרִיכִין לְשִׂמְחָה עֲצֻמוֹ בְּמִלֵּי דְעֵלְמָא בְּכֹל מַה שִׁיְכוּלִין, וְאַחַר כֵּן בְּאִין לְשִׂמְחָה אֲמִתִּית; וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שֶׁבִּיכְלָתֵנוּ רַק לְשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה זֶה הַדְּבָקוֹת בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ נֶאֱמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֵז וְחֻדוּהָ בְּמִקְמוֹ", וְאֵף שֶׁעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ בְּשָׁבוּעַ שְׁחָל לְהִיּוֹת בּוֹ תִשְׁעָה בְּאָב (וְהַשָּׁנָה זֶה יוֹצֵא נְחֻמָּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי נְחֻמָּה כְּכֹר לְגַמְרֵי הַגְּלוּת), עִם כָּל זֹאת יוֹדֵעַ מַה שֶׁצְּדִיקִים אָמְרוּ עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (תַּעֲנִית כ"ט). מִשְׁנַכְנֵס אָב מִמְעַטִּין בְּשִׂמְחָה; הֵינּוּ בְּחֻדָּשׁ אָב בְּתַקְפָּה הַצְּרוּת וְהַגְּלוּת וְכוּ', שֶׁמְרַגְּשִׁים אֶת צְרוּת וְגְלוּת יִשְׂרָאֵל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם מִתְחַזְּקִים גַּם בְּעֵת צָרָה גְדוֹלָה וּמְרָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִבְטַח בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה מִמְעַטִּין אֶת הַסְּטָרָא אַחֲרָא שְׁלֵא יוֹכְלוּ לְשַׁלֵּט עֲלֵינוּ כְּכֹר, כִּי אִין עוֹד דְּבַר שֶׁמְגַרֵּשׁ אֶת הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָא מִחֻמַּת עֲוֹנוֹתָיו כְּמוֹ מִדַּת הַשְׂמֵחָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיְכוּל לְהַחֲזִיק מִמֶּנּוּ וְלְשִׂמְחָה, אֶפְלוּ שְׂרַע וּמַר לוֹ הַחַיִּים וְכוּ', וּמוּבָא בְּזִהַר (הַקְּדָמָה ה) מֵאֵן

מנכון די חשוכא מהפכין לנהורא וטעמין מרירא למתקא עד לא ייתון הקא. מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר בשעתא דמלכא פקיד לאילתא ואתייקר ואתקרי מלכא מפל מלכין דעלמא. מאן דלא מצפה דא בכל יומא בהווא עלמא, לית ליה חולקא הקא; [מי מכס יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מכס שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

אני מאד מאד מבקש אותך לטובתך הנצחית, ראה פשוט לגנב מהזמן שלך ותלמד בכל יום דף גמרא בסדרת הדף היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים בפרים את הדף היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו שש שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות, ותאמין לי אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום דף גמרא, תרגיש אחרת לגמרי, ואפלו שרק יהיה למוד בגרסא, כי אי אפשר להסביר מה זה דף גמרא וכו', והסמך מ"ם יתן לאדם לעשות את הכל, אבל הוא לא יתן לו ללמד או לגרס דף גמרא ליום, כי הוא מפחד מזה מאד מאד, כי על ידי למוד גמרא, אדם ממשיך על עצמו את הד' מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות ג'מ'רא' ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, הדף היומי של היום זה נדה ס"ו, ואף ששבוע הבא כבר הולכים לגמר את כל הש"ס שלמדו במשך שבע שנים, עם כל זאת אם תתחיל עוד היום, אזי תוכל לסיים, ואחר כך תתחיל ממסכת ברכות שיתחילו ביום ששי הבא.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעזר לי בכל מיני עזר שאתה רק יכול לעזור לי, כדי שאוכל להמשיך עם הבית התבשיל - אהל אברהם מותיקין

שִׁיחִיָּה שְׂתִיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבִאֲמָצַע הַיּוֹם מֵרֶק חֵם, וּלְעַת עָרֵב סְעוּדָה דְּשָׁנָה וְכוּ', כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (נִלְקוּט הוֹשֵׁעַ, רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חָבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֵם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֵלֶיךָ עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצַמְאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּבֵרָה בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲכָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רָעֵב וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שְׂבָאֲמַת רָעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׂלֹא רָעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלֵּת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצַמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֵתָךְ לְעֶזֶר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂזָה כָּל הַנְּחִת רוּחַ שְׂלִי שְׂאֵנִי רוֹאֶה בְּמוֹ עֵינַי אֵיךְ שְׂבָאִים כָּל יוֹם אֲנִשִּׁי שְׂלוֹמְנִי הֵן הַגְּבָרִים הֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַיְלָדִים לְאָכַל וְכוּ', זֶה נוֹתֵן לִי אֵת כָּל הַחַיּוֹת שְׂלִי, וְרַק בְּזָכוֹת זֶה אֵנִי הוֹלֵךְ מִיּוֹם לְיוֹם וּמְחַלִּים וּמִתְרַפָּא וְכוּ', וְלִכֵּן תְּהִיָּה בְּעֶזְרִי בְּמָה שְׂאֲתָה רַק יְכוּל, וּבִפְרָט שְׂאֵנִי מוֹסֵר אֵת נַפְשִׁי שִׁיחִיָּה לְנוֹ גְּמוּר הָאוּלָם לְרוּחַת אֲנִשִּׁי שְׂלוֹמְנִי.

עֲכָשׁוּ יִתְחִיל הַבֵּין הַזְּמַנִּים שְׂיִבּוֹאוּ הַרְבֵּה אוֹרְחִים, תְּרַאֶה לְקָרֵב אֵת כָּלֵם בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, שְׂזָה גַם כֵּן מִמַּדַּת הַחֶסֶד, וְהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׂהַקְהֵלָה שְׂלֵנוּ תְּהִיָּה בְּנוּיָה רַק עַל חֶסֶד, וּמִי שְׂהוּא אֲכָזֵר וְכוּ', אוֹ יֵשׁ לוֹ מַדּוֹת רְעוֹת וְכוּ', בְּעַל מַחְלָקַת וְכוּ', מִסִּית וּמַדִּיחַ נֶגֶד הַשָּׁנִי וְכוּ', אֵנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ שְׂיַעֲזֹב אֵת קַהֲלָתְנוּ, אֲנַחְנוּ לֹא מְעַנְיָנִים בְּאָדָם מִתְרַחַר רִיב.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂשִׁמוּ שְׂלוֹם יְשִׁים עָלֵינוּ שְׂלוֹם, וְנִזְכֶּה לְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מִנְחָם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂי כָּל מַה שֶׁבִּיכָלְתָּךְ רַק לִהְיוֹת שְׂמֵחָה וְעֵלִיזָה שְׂאֵת נִמְצָאת בַּקְּהֵלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ חֲמֵמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וְיִסוּד שֶׁל חֶסֶד, וְלִכְן תַּעֲזְרֵי לִי לַעֲשׂוֹת חֶסֶד אַחַת עִם הַשְּׂנִיָּה, וְתִבּוֹאֵי לַעֲזֹר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל שְׁזֵה מְקוֹם שֶׁל חֶסֶד, וְרַק בְּזִכּוֹת הַחֶסֶד נִזְכָּה לְהִגָּאֵל, וְתִהְיֶה לָּאֵל, אִין דְּבַר כְּזֵה בְּשׁוֹם קְהֵלָה בְּעוֹלָם מַה שֵּׁישׁ אֲצִלְנוּ, בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אִהֵל אֲבָרְהָם שֶׁפְּתוּחַ מִהַבְּקָר עַד הָעֶרֶב, וְאֲנִי מִכְּרַח לְהִגִּיד לְךָ שְׁזֵה כָּל הַנַּחַת רוּחַ שְׁלִי שֶׁאֲנִי רוֹאֶה בְּמוֹ עֵינַי אִיךָ שֶׁבָּאִים כָּל יוֹם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הֵן הַגְּבָרִים הֵן הַנְּשִׁים וְהֵן הַיְלָדִים לְאָכַל וְכוּ', זֶה נוֹתֵן לִי אֵת כָּל הַחַיּוֹת שְׁלִי, וְרַק בְּזִכּוֹת זֶה אֲנִי הוֹלֵךְ מִיּוֹם לַיּוֹם וּמְחַלִּים וּמְתַרְפָּא וְכוּ', וְלִכְן תְּהִי בְּעֶזְרֵי כִּמְהָ שְׂאֵת רַק יְכוּלָה, וּבִפְרָט שֶׁאֲנִי מוֹסֵר אֵת נַפְשִׁי שֶׁיְהִיָּה לְנוּ גְמוּר הָאוּלָם לְרוּחַת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

נָא וְנָא אֲנִי מְאֹד מִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ וְאֵל כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁלֵא יִמְצָא בֵּינֵינוּ אִשָּׁה אַחַת שֶׁמְסִיתָהּ וּמְדִיתָהּ נֶגֶד קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוֹשָׁה, אוּ מִתְרַחֶרֶת רִיב וְכוּ', אֲנַחְנוּ לֹא מְעִנִּינִים בְּבַעֲלֵי מַחְלָקַת וְכוּ', מִי שְׁלֵא מִתְאַיִם לָהּ הַקְּהֵלָה, שֶׁתִּלְךָ לְחַפֵּשׁ קְהֵלוֹת אַחֲרוֹת, אֲצִלְנוּ צְרִיךְ לִהְיוֹת רַק אֶהְבֶּה וְאַחֲדוֹת וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד אַחַת עִם הַשְּׂנִיָּה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁיִּתְחִילוּ לְבוֹא אוֹרְחִים, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ שֶׁכָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יִקְבְּלוּ אֵת הַנְּשִׁים בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וּבִסְבָּר פָּנִים יְפוֹת, שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, מִסְפִּיק אֶלְפִים שְׁנָה גְלוּת שֶׁאֲנַחְנוּ סוֹבְלִים רַק מִחַמַּת שְׂנֵאת חָנָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּזַהֲרִי אֵת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהֵיוֹת שֵׁישׁ מְשֻׁפְּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְכֵן יֵשׁ הֶרְבֵּה בַּעֲלוֹת תְּשׁוּבָה, וְהֵן פְּשוּט לֹא יוֹדְעוֹת וְכוּ', שֶׁאֲסוּר לְאִשָּׁה לַעֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת, זֶה גַּעַל נַפְשׁ וּפְרִיצוֹת מְאֹד גְּדוּלָה, גַּם גְּבָרִים אֲסוּר לָהֶם לַעֲשׂוֹן, וּרְבִנּוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹן וְכוּ', אֲבָל אִשָּׁה זֶה פְּרִיצוֹת מְאֹד גְּדוּלָה, וְכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמֵּר לֹא לְלַכֵּת בְּגִלוּי שַׁעַר, כִּי זֶה עוֹוֹן חֲמוּר מְאֹד, זֶה לֹא אֵיזָה חֲמָרָא וְכוּ', אֲלֵא עוֹוֹן שֶׁמְגִיעַ

על זה גט, כי אשה נשואה שהולכת בגלוי שער, זה נגד דת יהודית ומגיע לה גט על זה, ולכן אשה נשואה צריכה מאד מאד להקפיד שלא יראו את השערות שלה בשום פנים ואופן.

נא ונא אני מאד מבקש אותך אישית, על אף שעובר עליך מה שעובר וכו', וכו' (פי על מי לא עובר?) שתתחזקי באמונה פשוטה בו יתברך, ותרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך, ועל ידי זה תראי ישועות גדולות מאד, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ישועה, סימן ג') על ידי התבודדות בא ישועה; ולכן מתי שאת יכולה רק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, תהי שמחה ועליזה, ובזכות הדבורים האלו שתדברי אליו יתברך, תראי ישועות גדולות מאד, כי אפלו דבור אחד שמדברים אליו יתברך, עושה רשם בכל העולמות, ומכל שכן כששופכים את כל הלב להקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ז' מנחם אב ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר שלא ישבר אותך וכו', בודאי כל העבר שלך בביתך וכו', ומה שעבר עליך בילדותך וכו', הביא אותך לקחת סמים וכו', ולכן אסור לך להאשים את עצמך בשום פנים ואופן, כי לחיות עם רגשי אשמה זה הדבר הכי גרוע שרק יכול להיות וכו', מה שהיה היה וכו', ואתה צריך ללמד לקח מהעבר שלך כדי לא להעביר את זה הלאה וכו', והנה הקדוש ברוך הוא נתן לך מתנה אשה וילדים חמודים, עליך להתאושש ולשכח את העבר שלך, ולעשות התחלה חדשה.

וענין החרדות שעובר עליך וכו', וכן נדודי שנה שיש לך וכו', אתה

כֵּן יְכוּל לְקַחַת כְּדוּרִים, וְזֶה יִרְגִיעַ אוֹתָהּ, וּבֵין כֵּן תְּבָרִיא, וְאֲנִי לֹא רוֹאֶה שׁוּם רֵעַ בְּזֶה שְׁתַּקַּח כְּדוּרִים.

עֲכָשׁוּ אֶסְבִּיר לָךְ אֶת חֲמַר הָעֲנִיִן לְקַחַת סְמִים, כְּדִי שְׁתַּדַּע מֵה זֶה עוֹשֶׂה לְאָדָם, שׁוֹרֵף לוֹ אֶת כָּל תְּאֵי הַמַּח, עַד שְׁלֹא מְסַגֵּל לְחֹשֶׁב יִשְׂר וְכוּ', וְכֵן מִי שְׁמַכּוּר לְמִשְׁקָאוֹת חֲרִיפִים וְנַעֲשֶׂה אֶלְכוּהוֹלִיסְט וְכוּ', אֶתְהָ צָרִיךְ לְזַכֵּר טוֹב טוֹב כְּשֶׁאָדָם לוֹקַח סְמִים רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן אוֹ שׁוֹתֶה לְשִׁכְרָה עָלָיו אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "כִּי יִתֵּן בְּכוֹס עֵינָיו" בְּכִיס כְּתִיב, הַשְּׁכוּר נוֹתֵן עֵינָיו בְּכוֹס לְשִׁתּוֹת, וְהַחֲנוּנִי נוֹתֵן עֵינָיו בְּכִיס, כִּי יִתֵּן בְּכוֹס עֵינָיו רוֹאֶה אֶת חֲבֵרוֹ שׁוֹתֶה וְהוּא אוֹמֵר לוֹ מִזְג לִי וְאֲנִי שׁוֹתֶה, וּמִתְלַכֵּל בְּרַעֲי וּבְמִימֵי רְגָלִים, "יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים" סוֹפּוֹ לְמַכּוּר כָּל חֲפְצֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל כְּלֵי תְּשֻׁמִּישׁוֹ וְאֵין לוֹ לֹא בְּגָד וְלֹא תְּשֻׁמִּישֵׁי הַבַּיִת וְלֹא כְּלוּם וְהַבַּיִת רִיקָה מִן הַכֵּל, "יִתְהַלֵּךְ בְּמִישְׁרִים" סוֹף שֶׁהוּא מֵתִיר אֶת הָעֲבֵרוֹת וְעוֹשֶׂה אוֹתָם הַפְּקָר כְּמִישׁוֹר, מִשִּׁיחַ עִם אִשָּׁה בְּשׁוּק וּמְנַבֵּל אֶת פִּיו וְאוֹמֵר דְּבָרִים רַעִים בְּשִׁכְרוֹת וְאֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְפִי שְׁנַטְלָטְלָה דַּעְתּוֹ וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהוּ אוֹמֵר וּמֵהוּ עוֹשֶׂה; וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְךָ פַּעַם וּלְתַמִּידָהּ, וְתַעֲזוֹב אֶת הָרַעַל הַזֶּה וְכוּ', שְׁמַרְעִיל אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי וְכוּ'.

הַעוֹלָה עַל הַכֵּל תְּשֻׁתְדֵל מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עַל כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּהּ, וּבַפֶּרֶט שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָךְ מִתְּנָה אִשָּׁה וְיִלְדִים, וְזֶה חֶלְקֶךָ לְנִצְחַת, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תְּבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת וְתַצִּיחַ אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּת.ט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ז' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תשואת חן לך על התפללות שאת מתפללת על רפואתי ובריאותי, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתקבלו תפלותיך לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם; והנה הקדוש ברוך הוא חמל עליכם ונתן לכם מתנות חמש ילדים חמודים וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם שתשלימו ביניכם, ותשמרו על השלום בית שלכם, שזה יסוד היסודות, כי בבית שיש שמה "שלום בית" שם השכינה שורה, ובמקום שהשכינה שורה שם הברכה מצויה, ולכן אתם מכרחים לעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה וזה יביא עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותשתדלו שאף פעם לא יהיה ביניכם וכוונתם ואי הבנות, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם.

לדעתי כל הבטיות שלכם זה רק מהדירה המצמצמת שיש לכם וכו', ולכן תכף ומיד אתם צריכים לשכור דירה אחרת יותר גדולה, ואל תפחדו לקפץ בדבר כזה, אם יהיה לשניכם רצון חזק לבנות חזרה את ביתכם, תוכלו להראות את זה, אסור להכניס בדכאון ויאוש וכו', אם רק יהיה בין שניכם שמחה ואהבה, בעלך יוכל לקבל עבודה, ותוכלו על כל פנים לשלם שכר דירה וכו', ולאט לאט יתרחב לכם בגשמיות ומכל שכן ברוחניות.

ולכן עצתי שתעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרוד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם תכף ומיד להתפיס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז.) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר

מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם, תמחלו אחד להשני ותעשו בשביל הילדים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (גטין ז:): כל המגרש אשתו ראשונה אפלו מזבח מוריד עליו דמעות, נשאלה השאלה למה דוקא מזבח מורדת דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הפיור, השלחן, המנורה, הארון וכו'? אלא המזבח מורדת דמעות מספיק קרבנות הביאו עלי, ולכן אני לא צריך יותר קרבנות, כי בגרושין מי הקרבנות? הילדים, ולכן המזבח דיקא מורדת דמעות, כי יש עלי מספיק קרבנות, אני לא צריך שיביאו עלי עוד קרבנות, ולכן אני מאד מתחנן אליכם, אל תקריבו את הילדים שלכם קרבנות וכו', תשלימו ביניכם, ותשתדלו מאד מאד שיהיה ביניכם אהבה והבנה הדדית, תמחלו אחד להשני, ואף פעם לא להגביה את הקול אחד על השני וכו' וכו', רק להתאזר בסבלנות גם יחד, ואז תראו איך שהכל יתהפך לטובה.

רק תצאו מהדירה הסרוחה הזו וכו', ולשכר דירה יותר גדולה, והקדוש ברוך הוא יזמין עבודה לבעלה, ויהיה שש ושמח ויוכל לשלם שכר דירה, ואם שניכם תהיו בשמחה עצומה ותעזרו אחד להשני, תראו שלא יקח הרבה זמן שהכל יתהפך לטובה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר דְּבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֵׁשׁ לָנוּ קֵהֵלָה קְדוֹשָׁה, וּמָאֵד מָאֵד מְקַפִּידִים בָּהּ
עַל הַהֲלָכָה, וְלִכְּן הַקְּמַתִּי אֶת "בֵּית הַהוֹרָאָה", עִם אַרְבַּע דִּינָים מְמַחִים, כְּדִי
אִם יִהְיֶה אֵיזָה שְׂאֵלָה בְּהֲלָכָה, תִּכְףּ וּמִיד יִשְׁאֲלוּ אוֹתָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד
מָאֵד מָאֵד עַל לְמוֹד הֲלָכָה, וְאָמַר (שיחות-הָרֵן סִימָן כ"ט) שְׁכָל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הֲלָכָה, וְהַזְהִירָנוּ עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִכָּל הַלְּמוּדִים, וְאִתָּהּ
צְרִיף לְדַעַת שְׂדָכָר זֶה הוּא יְסוּד מוֹסֵד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, לְהַקְפִיד לְלַכֵּת עַל
פִּי הֲלָכָה, וְלִכְּן אִם יֵשׁ לְמִישֶׁהוּ אֵיזָה שְׂאֵלָה בְּפֶרֶט בְּעִנְיַן הַצּוּם וְכוּ', שִׁישְׂאֵל
תִּכְףּ וּמִיד אֶת אֶחָד מֵהַמּוֹרֵי צְדָק שְׁלָנוּ, וְאֵל יִקַּל בְּעִינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי הַשְּׁלַחַן
עָרוּךְ זֶה תְּמַצִּית שֶׁל תּוֹרָה שְׁבַעֵל פֶּה, וְהַרְגַע שְׂאָדָם נוֹגַע בְּשְׁלַחַן עָרוּךְ,
צְרִיכִים לְבַדֵּק אַחֲרָיו, וְלִכְּן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ כָּל דְּבַר קָטָן אוֹ גְּדוֹל,
תִּשְׂאֵל רַק אֶת הַמּוֹרֵי צְדָק שֶׁל "בֵּית הוֹרָאָה" שְׁלָנוּ, וּבְפֶרֶט בְּעִנְיַי מְאֲכָלִים
שְׂמוֹכְרִים הַיּוֹם בְּמִזְנוֹנִים אוֹ בְּקִיּוֹסְקִים אוֹ בְּמִסְעָדוֹת וְכוּ', צְרִיכִים מָאֵד מָאֵד
לְהַקְפִיד לֹא לְקַנּוֹת בְּכָל מְקוֹם, אֲלֵא בְּמְקוֹם שֵׁשׁ לְזֶה הַכָּשֶׁר טוֹב, כִּי עֲכָשׁוּ
הַקְּנִין לוֹהֵט וְלֹא יִמְלֹט שְׁלֵא יִהְיֶה בְּמְאֲכָלִים זְבוּבִים וְתוֹשִׁים וְשָׂאֵר מִיְּנֵי
שְׂרָצִים תּוֹלְעִים וְחַרְקִים וְכוּ' וְכוּ', וִיכּוֹלִים לְעַבֵּר כְּמָה לְאוֹיִם עַל זֶה בְּיּוֹדְעִים
וּבְלֹא יוֹדְעִים, וְלִכְּן עֲלִינוּ לְהַקְפִיד עַל זֶה מָאֵד מָאֵד.

הִנֵּה הַשַּׁבָּת הַזֶּה נִקְרָא שַׁבַּת חֲזוֹן, וְאָמַר הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי לׁוֹי יִצְחָק
מִבְּאַרְדִּיטְשׁוֹב זי"ע שְׁמִי שֵׁשׁ לוֹ עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת, יְכוֹל לְרֹאוֹת בְּשַׁבַּת זוֹ אֶת
הַחֲזוֹן אִיף יִהְיֶה נִרְאָה הַבֵּית הַמְּקֻדָּשׁ שִׁיבְנָה בְּקְרוֹב, וְלִכְּן עֲלִינוּ לְעַבֵּד הַרְבֵּה
עַל קִדְשַׁת הָעֵינַיִם, כִּי בְּפִרוּשׁ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדִירִין מ"ה) אִין יִצְר
הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵי שְׁעִינֵיו רֹאוֹת; וְאָמַר הַחֲכָם "אִין חוֹצֵץ בְּפִנֵי הַתְּאֵוָה
כְּעֶצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אִין לָךְ אֶבֶר בְּאֶבְרֵי הָאָדָם שִׁיגְרָם לוֹ מְכָשׁוֹל כְּמוֹ
הָעֵינַיִם", וּבְפֶרֶט עֲכָשׁוּ בְּתִשְׁעָה בָּאָב בְּעַת הַקִּינּוֹת, אֲנַחְנוּ בּוֹכִים וְצוֹעֲקִים
(אַיְכָה א' ט"ז) "עַל אֵלֶּה אֲנִי בּוֹכִיָּה עֵינֵי עֵינֵי יְרֻדָה מֵאִם כִּי רַחֵק מִמֶּנִּי מְנַחֵם
מְשִׁיב נְפָשֵׁי הָיוּ בְּנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גָבַר אוֹיֵב", כִּי רַק בְּשִׁבִיל הָעֵינַיִם שְׁלֵא

שְׁמַרְנוּ וכו', רְחוּק מֵאֵתְנוּ מִנַּחֵם מְשִׁיב נֶפְשֵׁי, שְׁזָה הַצַּדִּיק הָאֵמֶת שְׁמֹשִׁיב אֶת נֶפְשׁוֹ וכו', וְעַל יְדֵי שְׁפָגְמוֹ בְּעֵינָיו עַל יְדֵי זֶה נִכְשָׁלִים בְּפָגַם הַבְּרִית רְחֻמָּא לְצַלֵּן וכו', וְעַל יְדֵי זֶה "בְּנֵי שׁוֹמְמִים" שְׁזָה פָּגַם הַבְּרִית וכו', מִפְּנֵי כִּי גָבַר אוֹיֵב שְׁזָה הַיֵּצֵר הָרַע שְׁזָה אוֹיְבוֹ שֶׁל אָדָם, וְצָרִיכִים לְכַפּוֹת הַרְבֵּה עַל פָּגַם הָעֵינַיִם, שְׁזָה גּוֹרֵם לְכָל הַצְּרוּת, וּחְכְּמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק א', הֵלָכָה ה') לִיבָא וְעֵינָא תְּרִי סְרוּרִי דְּחֻטָּאָה, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אִי יְהִיבִית לִי לִיבָא וְעֵינָא, אָנָּא יִדַע דָּאֵת לִי, כִּי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמַר עַל הָעֵינַיִם לֹא לְהִסְתַּכֵּל בְּרֵאיוֹת אֶסּוּרוֹת שְׁזָה מְשַׁגַּע אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים כ"ח ל"ד) "וְהָיִיתַ מְשַׁגַּע מִמְּרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", כִּי מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה מְשַׁגַּע מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ו) שָׂרֵב הַמְּשַׁגְּעִים מְשַׁתְּגָּעִים רַק מִחֻמַּת תְּאוֹת נֶאֱוָף, וּמְסַפְרִים עַל הַחֲזוֹן אִישׁ כְּשֶׁהָיָה אֲבָרָךְ צַעִיר מְאֹד, וְכִדִּי שִׁיְהִיָּה שְׁמוֹר בְּעֵינָיו בְּשַׁעַה שְׁהֵלֶךְ עַל הָרְחוֹב, אָמַר לְאֲחֵינַיִם שְׁלוֹ בְּדָרֶךְ צַחוּת, בּוֹאוּ נִשְׁחַק עִנּוּ וכו', אֲנִי יְהִיָּה הָעִנּוּ וְאַתֶּם תּוֹלִיכוּ אוֹתִי... וְכֵן הוֹלִיכוּ אוֹתוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל, אוֹ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד, וְהֵם לֹא יִדְעוּ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּשִׁבְלֵי שְׁמִירַת הָעֵינַיִם, הוּא רָצָה שְׁאֲחַד יוֹלִיךְ אוֹתוֹ, וְעַל כֵּן אָמַר לָהֶם בְּכָל פַּעַם תְּרוּץ כְּזֶה וכו', וְאוֹמְרִים מֵהַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ רַבִּי מְרִדְכִי מִלְּעַכְוָיִטֵּשׁ זי"ע שְׁפָרַשׁ אֶת הַפְּסוּק: (צִפְנִיָּה ג' כ') "בְּשׁוֹבֵי אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם", כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אֲזִי הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן הוּא שְׁמִירַת הָעֵינַיִם, וְצָרִיכִים לְשָׁמַר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וּבִפְרָט בְּעֵלֵי תִשׁוּבָה צָרִיכִים לְזַכֵּר שְׁאֶסּוּר לְשִׁכַּת בְּצוּתָא זוּגוֹת זוּגוֹת וכו', וּלְפַטְפֹּט אֶחָד עִם הַשְּׁנֵי וכו', כִּי עֵקֶר קְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל הֵם הָעֵינַיִם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁשׁוֹמֵר אֶת עֵינָיו בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רמ"ב) שֵׁישׁ אַרְיָךְ אֲנַפִּין דְּקְדֻשָּׁה שְׁאִיפָה שָׂרֵק מִסְתּוֹכֵב רוֹאֶה רַק אֵלֶקוֹת, אֵמֶתת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה לְעֻמַּת זֶה יֵשׁ אַרְיָךְ אֲנַפִּין דְּקְלִפָּה, אִיפָה שָׂרֵק מִתְּסוֹכֵב רוֹאֶה זָכַל וְזִהְמָא, וְלִכֵּן צָרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לוֹ עֵינַיִם קְדוּשׁוֹת.

אֲצַלְנוּ נוֹהֲגִים בְּשִׁבְתַּת הַזֶּה כְּכָל שְׁבֻתוֹת הַשָּׁנָה, כִּי בְּשִׁבְתַּת אֵין שׁוֹם אֲבִלוֹת כְּלָל, הֵן בְּלִבוֹשׁ, וְהֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן לֹא בְּלִמוּד, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂכִינּוֹן שְׁנַדְחָה וכו', יְהִיָּה נִדְחָה לְגַמְרִי וכו', וְנִזְכָּה

בִּיחַד לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּבִנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְאִם יֵשׁ לְאַחַד סֶפֶק אוֹ סֶפֶק סֶפֶקָא עַל זֶה שְׂיִבּוֹא וְיִסְתַּכַּל עַל הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת הַגְּדוֹל שְׂזָכֵינוּ לְבָנוֹת, שֶׁהַסֶּמֶךְ מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילִיָּה תָמִיד יִתְפָּאֲרוּ, כְּשֶׁיִּצְמַח לָהֶם שְׁעָרוֹת כַּכֶּה הֵיךְ, אִזּוּ הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת יִבְנֶה, וְהִנֵּה זֶה עוֹמֵד עַל תְּלוֹ בִּיפֵי שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְיֵשׁ בְּזֶה חֵן מְיֻחָד, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כֶּף יִהְיֶה בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, יֵרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

גְּתִיא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתֵּי קִדְשׁ לְסִדְרֵי דְבָרִים, ח' מְנַחֵם אָב ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

עֲלֵינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָנוּ שְׂאֻנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּקַהְלָה קְדוֹשָׁה מְאֹד מְאֹד, חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְפִּידִי עַל הַצְּנִיעוּת שְׂזֶה יִסוּד הַיְסוּדוֹת בִּיהוּדוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹרֵה רַק בְּמָקוֹם שֵׁשׁ צְנִיעוּת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הָיִי"ָה אֶלְקִיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקָרֵב מִחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מִחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד עַל זֶה בְּקַהְלָתֵינוּ הַקְדוּשָׁה, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, אֵין לָנוּ מֵה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם קַהְלָה בְּעוֹלָם.

נָא וְנָא תִרְאִי לְהַחְזִיק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכָל הַכּוּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבִפְרָט בְּשִׁבְתֵּי זֹו שֶׁהִיא שִׁבְתֵּי חֲזוֹן, שְׂאֵמֵר הָרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי לִרִי יִצְחָק מְבַאֲרֵדִיטְשׁוֹב זִי"ע שְׂמִי שֵׁשׁ לוֹ עֵינַיִם קְדוֹשׁוֹת, יְכוּל לְרֵאוֹת בְּשִׁבְתֵּי זֹו אֶת הַחֲזוֹן אֵיךְ יִהְיֶה נִרְאֶה הַבַּיִת הַמִּקְדָּשׁ שֶׁיִּבְנֶה בְּקָרוֹב, וְתִסְתַּכַּלִּי טוֹב טוֹב עַל הַבַּיִת הַכְּנֻסֵת הַגְּדוֹל שְׁלָנוּ אֵיךְ שְׂזֶה נִבְנֶה וְכו', וְאֵיךְ שְׂזֶה עוֹמֵד וְכו', וְאֵיךְ שְׂזֶה נִרְאֶה וְכו', יְפִי מְדַהֵים, אֵף שֶׁהַסֶּמֶךְ מ"ם וְגוֹנְדָא דִּילִיָּה הַתְּפָאֲרוּ שְׂזֶה אֵף פַּעַם לֹא יִקְרָה, וְהִנֵּה זֶה עוֹמֵד לְתִפְאָרְתוֹ, כֶּף פְּתָאוּם יִהְיֶה בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּיפֵי כְּזֶה שְׁלֹא רְאוּ בְּנִין יְפָה כְּמוֹ בְּנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁיִּבְנֶה בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

נא וְנָא תַעֲשֵׂי כָל מָה שְׁבִידִיךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשָּׁבֶת הַזֶּה, שְׁזֶה שָׁבֶת שְׂדוּחָה אֶת הַתְּשֻׁעָה בְּאֵב, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁידְחָה לְגַמְרֵי כָכָר וְכו', וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּבִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

אם יִהְיֶה לָךְ אֵיזָה שְׂאֵלָה בְּעִנְיַן הַתַּעֲנִית בַּתְּשֻׁעָה בְּאֵב, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׂאֵלֵי שְׂאֵלָה לְאַחַד מֵהַמּוֹרֵי צְדָק מֵהַ"בֵּית הַוְּרָאָה" שְׁלָנוּ, וְכֵן לְשֵׂאל אוֹתָם בְּעִנְיַי מְאֻכָּלִים שְׁמוּכָרִים הַיּוֹם בְּמִזְנוּנִים אוּ בְקִיּוּסָקִים אוּ בְמִסְעָדוֹת וְכו', צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד לֹא לְקַנּוֹת בְּכָל מְקוֹם, אֲלֵא בְמִקּוֹם שֵׁישׁ לְזֶה הַכְּשֵׁר טוֹב, כִּי עַכְשָׁו הַקִּיץ לוֹהֵט וְלֹא יִמְלֹט שְׂלֵא יִהְיֶה בְּמִאֲכָלִים זְבוּבִים וַיִּתּוֹשִׁים וְשֶׁאֵר מִיְּנֵי שְׂרָצִים, תּוֹלְעִים וְחַרְקִים וְכו' וְכו', וִיכוּלִים לַעֲבֹר כְּמָה לְאוּיִם עַל זֶה בְּיודְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְהַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

גתיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְרַ דְּכָרִים, ח' מְנַחֵם אֵב ה'תשע"ב שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֵל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה אִישׁ חֵי רַב פְּעֻלִים, רוֹדֵף צְדָקָה וְחֶסֶד שְׁמוֹ הַטוֹב הוֹלֵךְ לְפָנָיו, הָרֵב ... נְרוֹ יֵאִיר

אֶתְכַבֵּד לְהַזְמִין אוֹתָךְ בְּיוֹם חֲמִישֵׁי ט"ו בְּאֵב בְּעָרֵב לִיבְנָאֵל, שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה סְעוּדַת הַוְּדָאָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמִּי, אַחַר שֶׁעֲבַרְתִּי הַתְּקַפֵּת לֵב מְאֹד גְּדוּלָה, שֶׁהַרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׂאֶחָד מִמִּילִיּוֹן נִשְׁאָר חֵי, וְאַחַר כֵּךְ הָיָה לִי עוֹד שְׁלֹשׁ הַתְּקַפֵּי לֵב, וְעָשׂוּ לִי צְנִתוֹר וְנִתּוּחַ לֵב פְּתוּחַ, וְלִכֵּן בְּדִין הוּא שְׂאֵעֲשֶׂה סְעוּדַת הַוְּדָאָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁהַחֲזִיר לִי אֶת הַחַיִּים, וְכֵן יִהְיֶה שְׂמִחַת סִיּוֹם הַש"ס בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוּמִי שְׁנִלְמַד בְּיַבְנָאֵל וּבְכָל הַקְּהֵלוֹת שֶׁהִקְמַתִי בְּכָל הָעוֹלָם, שְׁלִמְדוֹ יוֹם אַחַר יוֹם, וְזֶה שְׂמִחַת תּוֹרָה

גְּדוּלָה מְאֹד, וּבִפְרֹט בִּיבְנָאֵל בְּקִהְלִיתִינוּ שְׁלוֹמֵדִים בְּכָל יוֹם שֶׁשׁ שְׁעוּרִים בְּדָף הַיּוֹמִי בְּזַמְנֵים אַחֲרֵים, וְכֵן יִהְיֶה חֲגִיגַת חֲנֻכַּת הַבַּיִת הַכִּנְסֹת הַגְּדוֹל, שְׁנִבְנָה בְּרַב פְּאָר, שִׁישׁ לָךְ חֶלֶק הַכִּי גְּדוֹל בָּהּ, כִּי לוֹלֵי שְׁדַבְּרַת עִם הַגּוֹרְמִים וְכוּ', מִי יוֹדֵעַ אִם זֶה הָיָה פֶּעַם נִבְנָה וְכוּ', חֲכִיתִי עַל זֶה לְמַעַלָּה מֵעֲשָׂרִים שָׁנָה, וַתִּהְלֶה לְאֵל, זֶה נִבְנָה בְּרַב פְּאָר וְיָפִי, וְכֵן חֲנֻכַּת אוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת שְׁבַנִּיתִי לְנִזְקָקִים וְכוּ', וְכֵן חֲנֻכַּת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֲהֵל אֲבָרָהֶם שְׁבַנִּיתִי, שְׂפָתוֹחַ מִתְּפִלַּת וְתִיקִין עַד הַלִּילָה, וּמַחְלָקִים שָׁם מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ קְרוֹב לְאֶלְף מְנוֹת אֲכָל לַגְּבָרִים וְלְנָשִׁים וְלִילָדִים וְלְאוֹרְחִים, וְעַל כָּלֵם הַשְּׂמֻחָה שְׁאַנְחָנוּ כְּכָר חֲצִי יוֹבֵל שָׁנִים פֶּה בִּיבְנָאֵל, וּבְנִינוּ קִהְלָה לְתַפְאֶרֶת הַמוֹנָה כְּכָר לְמַעַלָּה מְאַרְבַּע מְאוֹת מִשְׂפָּחוֹת כֵּן יִרְבוּ, וְלָכֵן הָיִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֲתָה וְאַשְׁתָּךְ תַּחֲיָה תּוֹפִיעוּ וְלִכְבְּדֵנִי, וְלִדְבַר לְפָנַי הַקֶּהֱל, וְזֶה יִהְיֶה לִי כְבוֹד גְּדוֹל מְאֹד, אֶקְנֶה לְרְאוּתָךְ וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׂמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מְאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תְּהֵא נְשֻׁמַתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כְּנֵפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגַּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶכֶה לְהַנּוֹת מְאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעִיה
רֵאטֶענִיבֶרֶג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדַמו״ר
רַבֵּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַתּשׁע״ה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסֶה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גְּלוּ וְצַוֶּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלֵאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פִשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יִי לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְךָ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה תִּלְךָ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלּוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁפְּחוּ עָמִי הַנִּינְעָמוֹ בְּחִילָךְ
וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכְפֹּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאִינָמוֹ
וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
לְעָרֵב יִהְמוּ כִפְלָב וְיִסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכְלָל, אִם
לֹא יִשְׁבְּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְנֶנּוּ לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
הִיִּתְ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
דִרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
אֲזַכָּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה
אֲחֻזֵּת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכָּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
הַשְּׁכַח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלִילִי יְהִי כִּי אֲזַכָּרָה מִקֶּדֶם
פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֶקֶב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעֹו : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכָבֶל רָגְלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמְרַת יִי
צָרְפָתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲפֵם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפָּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לִבְּסָ לְשׁוֹנָא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בַּעֲבָדָיו : כו שָׁלַח מִשָּׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בַּחֲרָ
בוֹ : כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשׂוֹן וַיַּחֲשׂוֹן, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמָּת אֶת דָּגְתָם : ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתְם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאֱכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: